

Manjuvani Series

Delepa Charitra

BY

VENKATA KRISTNA KAVI.

*Author of Meghaduta, Svatachalamahatym,
Vignaneswareyam, & Kurmamahatym, &c. &c.*

EDITED BY

Ja M. Bhujanga Rau,

BAHADUR, ZAMINDAR.

ELLORE.

Re-printed from the Manjuvani.

THE MANJUVANI PRESS.

1902.

Rights Reserved.

Price 12 A

Printed by N. Chalapati Rau.

ది లి ప చ రి త్ర

—

ఇది

కొరికలపూడి వేంకటకృష్ణకవిచే

రచియింపఁ బడి

మంజువాణినుండిపునర్ముద్రితమయ్యెను.

వీలూరు

మంజువాణిముద్రాక్షరశాల.

మొదటికూర్పు 500 ప్రతులు.

1902

All Rights Reserved

Price 8 Annas

వీ రి క.

దిలీపచరిత్ర కవిచరిత్రాదిప్రశంస.

ఈసత్య-వి విశాఖపట్టణ మండలమునందలి బొబ్బిలిదరి కొండా పురము అగ్రహారమున శాలివాహన శ॥ ౧౬౮౬ అతీతమగు తారణ సంవత్సర శ్రావణబహుళ ౫లు నాడు (అనగా నేటికి ౧౩౭ సంవత్సరముల క్రిందట) జన్మించెను. వీరు వెలనాటి వైదికబ్రాహ్మణులు హరితసగోత్రులు. ఆపస్తంబనూత్రులు. యజుశ్శాఖీయులు. తండ్రి కేంకటరామశాస్త్రి. తల్లివెంకమాంబ. ఈకవియును, వీరిపూర్వులును. వీరి తదనంతరపురుషులును, నేటికిని శ్రీబొబ్బిలి సంస్థానాస్థాన పండితులుగ నుండుటయగాక తత్సంస్థాన ప్రభువర్యుల పురోహితులుగఁ గూడనున్నారు.

ఇక్కవిశిఖానుణింగూర్చి యప్పటి విద్వత్ప్రభువగు శ్రీ రాయడప్ప రంగారాయప్రభువీ క్రిందరీతిగాఁ దమ సంకల్ప సూర్యోదయమునందు స్తుతించిరి.

సీ. బహుసంస్కృతాండ్రప్ర-బంధనిర్మాణవి,

చక్షుణుండతీశుభ-లక్షణుండు!

సగంధత్రయాన్విత-జ్యోతిషజ్ఞానివి,

బ్రౌజితుండవనీశ-పూజితుండు!

సత్యయుతాఖిల-జనసన్నతప్రియ,

భాషణుండుదయావి-భూషణుండు!

కొటికెలపూడిస-తులపయోరాశిసు,

ధాకరుండుచితగు-జాకరుండు!

గీ. మైథిలీవల్లభాంఘ్రితా-మరసబంధ!

రాయమానసమగ్నాంత-రంగుఁడగుచు!

నలరు వేంకటకృష్ణహి-త గ్నిమత్తు!
 రోహితునిసన్నుతింతుని-రూఢమతిని॥

ఇందుంబట్టి యిక్కవి బహుసంస్కృతాంధ్ర ప్రబంధరచనా ధు
 రంధరుడనియు, జ్యోతిషమునం దసమాన ప్రజ్ఞఁ గలవాడనియు,
 శ్రీరామోపాసకుడనియు, బురోహితుడనియు, జెప్పఁబడియున్న
 ది. మఱియు, వీరిప్రపాత్రపాత్రులేమి, ప్రపాత్రపుత్రులేమి నేటికి
 ని జ్యోతిషమునం దసాధారణ పాండిత్యము కలవారైయున్నారు.

ఈకవి, అప్పటిసంసానాధిపతులగు శ్రీవేంకట రంగారావు బహ
 దుర్ వారివలన శా॥స॥ ౧౭౨౨ గతమగు శాది సం॥ ఆషాఢ శు॥
 ౧౦ బుధవాసరమున “రామునివలస” యనునొక గ్రామమును, సం
 కల్పనూర్యోదయ గ్రంథకర్తలును ప్రభువులునగు శ్రీరాయడప్ప రం
 గారావు బహదరు వారివలన శా॥సం॥ ౧౭౪౮ వ వ్యయవత్సరభా
 ద్రపద శుద్ధ ౧౨ బుధవాసరమున “సుభద్ర” యను మరియొక
 గ్రామమును బహుమాన రూపకముగఁ గైకొనెను.

మఱియు, శా॥శ ౧౭౩౨ వ ప్రమోదూత వత్సరమున అగ్నిష్టో
 మమాచరించి సోమయాజిపదమునం దెను.

‘ఇట్లుకీర్తికాముడై ప్రకాశించిన వేంకటకృష్ణ సోమయాజికి పు
 త్రులు ఏడుగురు. పుత్రికలిద్దరు. అందుఁ జతురతనయుడగు కోదం
 డరామకవి సంస్కృతాంధ్ర కవిత్వమునం బ్రథమగణ్యుడై యనేక
 గ్రంథరాజముల విరచించి మించె. వీరి చరిత్రమంతయు విపులముగ
 ‘విశాఖపట్టణ మండల కవిచరిత్రము’ న ప్రాయఁబడి యుండుట
 చే నిట వివరింపఁబడదయ్యె.

పూర్వజన్త సుకృతపరిపాకమునంజేసి వేంకటకృష్ణకవికి బాల్య
 మునందె కవితాలతాంకురము హృదయక్షేత్రమునం జనించి వేదా
 ధ్యయనా ద్యంత రాయాదులగు వాడక, కావ్యపానాది దోహదంబు

చే దైనందిన ప్రవర్తనానందై గొనసాగి రాణించుటంబట్టి తానుపిన్న నాడు చదువుచువచ్చిన కావ్యత్రయమునకుఁ బొందికగాఁ బద్యము లు వ్రాయుచువచ్చెను. వానిలో నిపుడు మేఘసందేశముమాత్రము లభించినది. తక్కిన రెండుగ్రంథములును నామమాత్రావశేషము లయ్యెనని తోచుచున్నది. మఱియు.

౧ శ్వేతాచలమాహాత్మ్యము

౨ విజ్ఞానేశ్వరములను తెనిగించెను.

౩ ప్రబోధచంద్రోదయనాటకమును శ్రీరాయడప్పరంగారాయ ప్రభువు సంకల్పసూర్యోదయమును తెనిగించిన పిమ్మట మూ డాశ్వాసముల పద్యకావ్యముగా రచించెను.

ఈకవికిని [వీరివంశస్తులకందరికిని] శ్రీరామమూర్తి యిష్టదైవమగుటంజేసి యీతండు రచించిన గ్రంథములన్నియు నాస్వామికే సమర్పించి శాశ్వతపదవింబొంది యానందించుచున్నవాఁడు. కావున వేంకటకృష్ణసోమయాజి తన విర్యాణకాలమగు శా॥ శ॥ ౧౭౭౦ గ తమగు విశంభవత్సర పుష్య బ॥ ౫ల నాడు యీక్రిందరీతిగా భగవంతునకు విజ్ఞాపనమొనర్చుచు పరమపదించెను.

శ్లో॥ యాతాస్సప్తతివత్సరాస్సముచితా ధర్మార్థకామాఃకృతాః।

విద్వాంసోనతిరస్యతాస్సముదితా దేవర్షిపితృదయః।

కింతైస్తావక మందహాసవిలస ద్వక్త్రేందు సందర్శనా।

దన్యేచ్ఛాఃక్రమశఃకృశంతిక్రపయా తేరామచంద్రప్రభో॥

శ్లో॥ ఆదావేవదశేంద్రియస్ఫుటశిరో దీప్యన్తనోరాక్షసం।

హత్వామత్ప్రతిభావిదేహతనయా కళ్యాణయత్నంకురు।

ప్రత్యాస్మి సుఖంనలంఘ్యమితిమా చింతామహీజావిభో।

లక్ష్మీదీర్ఘవియోగదుఃఖజననా దేహవిలంబవ్యధా॥

ఎట్టి మహాపురుషులకేని ప్రాణోత్తరమణ సమయమందిట్టి విజ్ఞాన సహితమగు జ్ఞాపకశక్తిజనించు టత్యాశ్చర్యమగుటంజేసి వీరి నిట సకాతూహలముగా లిఖించితిమి.

కవితాశైలిం దెలియుటకై వేంకటకృష్ణకవి విరచిత గ్రంథముల నుండి రెండేసిపద్యములిట వ్రాయఁబడియె.

౧ మేఘసందేశము. ప్ర॥

మ. మహితా సారని వాసి పాటవిశిఖి-వార్గశ్రమార్తునినున్ |
 ఐహియించుందలనామ్రకూటమువిభా-స్యచ్చానువౌ చుందమః |
 పిహితుండైననుమిత్రునాదిసుకృతా-పేక్షుండలందాల్పఁగా |
 మహినిన్నున్నతుఁడీఁగోత్తముఁడుస-న్నానింపఁడేవేఁడుకన్ ||

ద్వి॥

చ. కగమునమంజులాబ్జమల-కంబునపుల్లనవీనమల్లికా |
 త్కరము, ముఖంబునందపళ-తందగులాధరజంబు, కొప్పునం |
 గురువకముం, జెవిన్ దళుకుఁ-గుల్కుశిరీషము, పాపిటంభవ |
 త్కరుణజనించునీప మొగిఁ-దాల్చి చెలంగుదురింతులప్పురిన్ ||

౨ విజ్ఞానేశ్వరము. ప్ర॥

శా. తాంబూలంబొసరింపుచున్ జనపదా-ద్యక్షోత్తమానీతవి |
 త్తింబుల్ ద్రవ్యగృహంబులంబ్రబలయ-త్నంబొప్పఁగాదాఁచిరూ |
 పంబుల్ మార్చఁగ నేర్చుగౌరతతితో-భాషించితత్తత్ప్రకా |
 రంబుల్ మంత్రులకేర్పడందెలిపికా-ర్యస్ఫూర్తిఁజింతింపుచున్ ||
 చ. తనుతనయస్సదీర్ఘినవి-ధంబున పుత్తుఁడునున్నతండ్రిచే |
 సినఋణముల్ సమ్మదిగన-శేషముదీర్పవలెం ; దదీయనం |
 దనునకుఁదీర్పఁగావలసి-న్తోదలిచ్చిఁజాలు యుత్తమ |
 ధనకథమగ్గపాత్రుఁడని యదుఁడువృద్ధికిమాత్రమెయ్యెడన్ || ౨ ||

౩ ప్రబోధచందోదయము.

శా. గ్రీవానల్పని నాదము ల్చెలఁగత-త్కిర్తిప్రభావోన్నతుల్ |
 గ్రానాంచత్కతికుంభకూటకుహరా-క్రాంతాదిదేశంబులన్ |
 శీవింబాదుదురుగ్ర రాక్షసవధూ-టీహస్తసంస్థానన్ |
 యావల్గన్యక పాలతాళరవ్య త్యచ్ఛాకినీధాకినుల్ || ౧ ||

ఉ. కేవలవిష్ణుభక్తియై య-కల్పవృత్తిఁజెలంగిమోక్షవి
 ద్యావిభవంబొసంగుసఖుఁ-డైనమనోజునిఁబాసిధర్మఁడా
 దేవినిగొల్వ నేగనఁట ? - తీర్పరియైవిమలాంగిశ్శుద్ధత
 త్వేవయైనర్చుచుండునఁట ! - చిత్రగతుల్ విననయ్యె నేటికిన్ ॥

శ్వేతాచలమహాత్మ్యము.

శా. ఆమాటల్వినిభూవిభుండునిజభా-ర్యక్ సద్వృత్తాసక్తికిన్ ।
 శ్రీమన్మాధవభక్తికిన్ బొగడిధా-త్రిక్ మాధవిస్తుండనై ।
 భామారత్నముపాటిబుదిగణుతిం-పంబూనఁగాలేకయా ।
 సోమార్కంబపకీర్తిపాలయితిసం-చుకొలోనఁజింతిల్లుచున్ ॥

ఉ. వేరొకభూనరాత్మజుఁడు-విద్రుమగుచ్ఛమురత్నకంకణో ।
 దారకరారవిందమునఁ-దాల్చెలతాంగిననున్వరించున్ ।
 భూరిశుభక్రమాకలన-బోఁటిపదాంబుజమీతెఱంగునన్ ।
 గూరిమితోడఁబట్టుకొనఁ-గోరెదనంచును దెల్పుకైవడిన్ ॥

శా. జంబాలుండనుమానికొన్నిదినముల్-జాయాన్వితుండైతదు ।
 ర్వింబుణ్యస్థితినుండిగర్భవతినా-రింబాసిస్వర్గంబుచే ।
 రంబోవంగళమీసమీపమునగ-ర్భస్థార్భకుంబెట్టినె ।
 య్యంబొస్పారఁగఁజేసెదత్తురుణిదా-నగ్నిప్రవేశంబొగిన్ ॥

కృతిపతి యగు రాయణప్పరంగరాజు తనను గూర్చి పల్కినట్టి
 క్రింది పద్యములుదాహృతములై యున్నవి.

చ. హితులు మదన్వవాయజుల-కెల్లఁ బురోహితులార్యలోకపా ।
 లిత కవితాప్రకల్పితది-లీపచరిత్రముఖోజ్జ్వలత్ప్రబం ।
 ధతతులు హఠారికాగ్రణులు-దారగుణాన్వితచిత్తులస్తదా
 శ్రితులు సమస్తసూరిచుత-శేముఖులెన్నఁదనంబె మిమ్ములన్ .

సీ ధీరత మేఘసం-దేశంబు తెనిగించి,

ప్రీతిదిలీపచ-రిత్ర మనెడు ।

గొప్ప ప్రబంధంబుఁ-జెప్పి శ్రీరాముల,
 కర్పించితివి మున్ను-నేర్పుమీఱఁ.
 గార్తాంతకులు మెచ్చఁ-గా శ్రీపతిగ్రంథ,
 గతిని మామకజాత-కము లిఖించి
 మా కొసంగితే విష్ణు-డేకాగ్రచిత్తత,
 నంచితంబుగఁ దెనిఁ-గించుచున్న;

గీ. కూర్తమాహాత్మ్య మొసఁగుము-కూర్తమాకు!
 రమ్యచరిత్ర వేంకట-రామపుత్త్ర!
 కీర్తిదౌదార్య వేంకట-కృష్ణమార్య!
 యనుచు బహుమతిచేయ నా-హ్లాదమునను॥

ఈ సత్యవి కవిత్వము ద్రాక్షాపాక విలసితమై, అలంకారపటిమ
 గలిగి, పండితప్రకర్ష వెల్లడించుచు మిక్కిలి నొప్పియున్నది.

ఈగ్రంథకర్త రచియించిన గ్రంథములన్నింటిలోను దిలీపచరిత్ర
 మిక్కిలి ప్రౌఢముగానున్నది.

వర్ణనాంశములనేమి, కథాసందర్భమునేమి, శయ్యాదులనేమి
 యొక్కవ ప్రజ్ఞతో చక్కఁగా నిర్వహించెను.

సంస్కృతమందసమానప్రజ్ఞకలదనుటకును, కల్పనాసామర్థ్యంబు
 వ్యక్తీకరించుటకును యీగ్రంథము మిక్కిలి దక్షమై యుప్పుమన్నది.

ఇందలి దిలీపుని కథ ప్రాచీనమేయైనను అక్కడక్కడ కొన్ని
 మార్పులు యధోచితముగా చేయఁబడినవి

ఈదిలీపచరిత్ర గ్రంథము మాతృక నొసంగుటయగాక అనేక విధ
 ముల మాపత్రికాభివృద్ధిఁ గోరు మహారాజశ్రీ నిడదవోలు సుందరం
 పంతులుగారికి మామనఃపూర్వక వందనము లాచరించుచున్నారము.

ఇట్లు,

రాజా మంత్రిప్రెగడ భుజంగరావు బహద్దరు
 జమీదారు.

Shankar Rao

ఆంధ్రభారతీనిలయము
చేబోలు

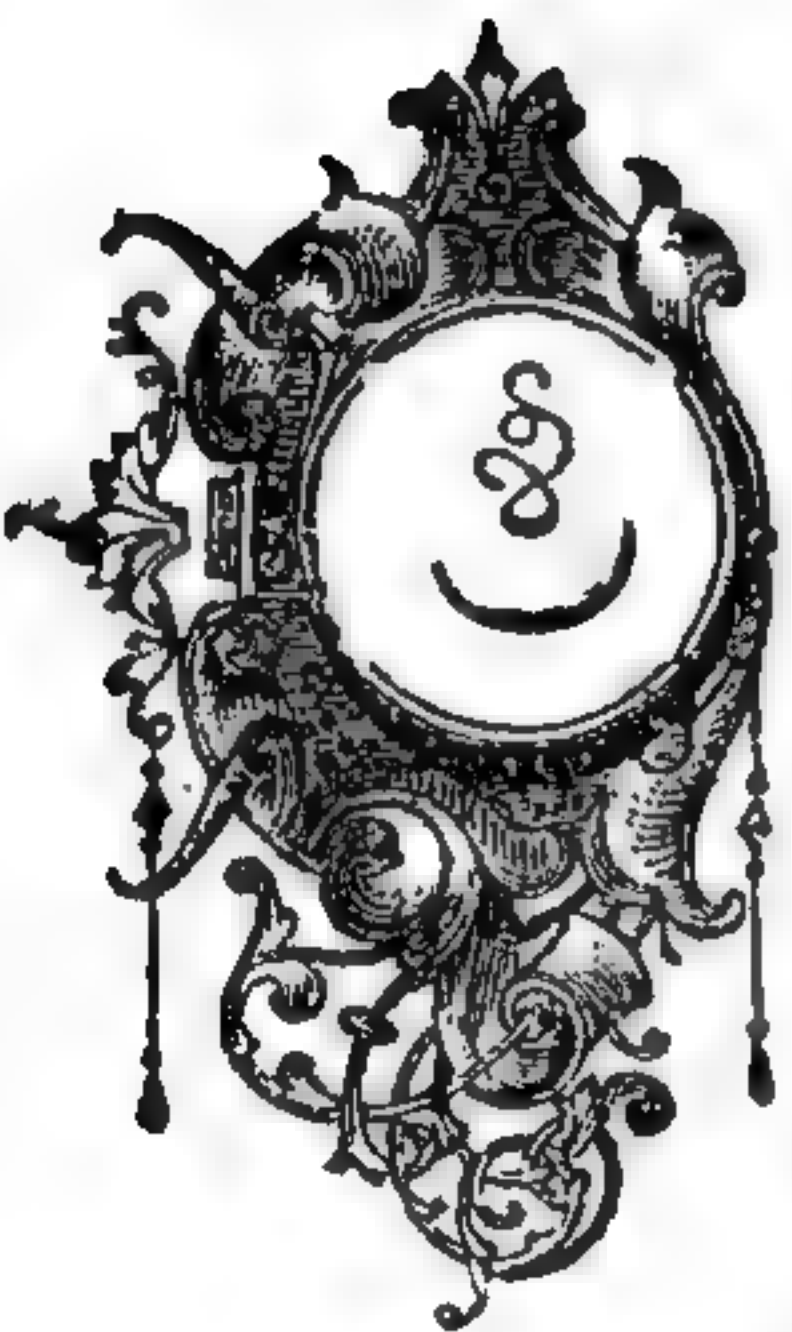
గుంటూరు జిల్లా
26-7-07
26-7-07

శ్రీ రస్తు:

శ్రీమార్కండేయస్వామినేనమః.

దిలీపచరిత్రము.

(ప్రథమాశ్వాసము.)

సీతాతటిదుజ్వలుండఖిలధా-త్రీభృచ్చిరోభూష
ణం । బాసన్నాహితరాజహంసభయదుండక్షీ
ణశోభాన్వితే । ష్వసుండాప్తమయూరసేవ్యుః
డనుకం-పాసార సంపూర్ణుడౌ । కాసల్యాసు
తుః డన్మనుండు రస యు-క్తౌ మత్కృతిం
జేయుతౌ ॥

సీ. బంధురాలంకార-పటిమభాసిల్లంగ,
విశ్వసన్నుతమైన-వృత్తి వెలయ।
శుభలక్షణరంజుల-విభవంబు రాజిల్లఁ,
జెన్నెనరీతులు-వన్నె కెక్క।
మృదుపదన్యాససరి-పదసౌంపు వాటింప,
యతివిచిత్రాకార-మతిశయిల్ల।
మహితసల్లాపచ-మత్రికయౌదనరాఁ,
శృంగారరసపుష్పి-రంగుమీఱఁ।

గీ. బలుకుపలుకునకమృతంబు-లొలకరాఘు!
వాఖ్యనారాయణనితోడ-ననుదినంబుఁ
గ్రీడఁగావించులక్ష్మీమ-త్కృతికిఁదనదు!
సరససారూప్యపదవియొ-సంగుఁగాత॥

౨॥

మ. శ్రుతులున్నా లుగుసాల్గునెమ్మెగముల-నోభిల్లఁగాభారతీ!
సతియుంబట్టపురాణియైచెలఁగఁగా-సర్వప్రపంచంబున!
మృతితోడకొస్సజియించునల్వకృతిని-ర్థాణంబునేయంగహృ!
చ్ఛతపత్రంబునఁగోరునాకుఁగృపతో-సాహాయ్యముంజేయుతకా

మ. క్షీతిలోనేసతికింగుచంబులయిసం-గీతంబుసాహిత్యము!
న్నతివిఖ్యాతివహించెనాస్యములనే-నారీమణిందాల్చితాఁ!
జతురాసుయందుకృతార్థుఁడైతనరెభా-స్వతీర్తియాభారతీ!
సతినానాలుకనుండుఁగాతమృదువా-కృతుర్యసంధాత్రియై॥౪॥

మ. తలపైనుండుమృగాంకునింగనఁగమ-ద్వక్షోజముల్బట్టెదా!
భళియంచుండనకేలుగౌరిప్రియమొ-ప్పంబట్టికాకోదరో!
జ్వలఘ్రాత్కరభయంబునన్విడువఁగా-సంప్రీతితోనవ్వుకుం!
డలిరాట్కంకణుడిందుశేఖరుఁడువే-ష్కందామముంబ్రోవుతన్

చ. నలినభవాంగనాదిసుర-నాయలనారతమున్భజింపఁగా!
సలలితశంకరార్ధతను-సౌధమునన్విహరించుసర్వమం!
గళగిరిరాజపుత్రుజ-గజ్జనయిత్రశుభాంగిసర్వమం!
గళములువేష్కతోనొసంగుఁ-గాతమదుజ్వలకావ్యకన్యకు॥౫॥

ఉ. శైలముజన్మభూమిప్రప-శంకరమాళికలాపపేటిపా!
తాళముసాహిణంబువసు-ధాబిలమంబుధిమాతులాలయం!
బాలువిక్రీరచ్చనిగ-మాంతముగాఁదనరారునట్టిశుం!
దాలముఖి-దుర్బిన్నముల-హంబిక్కసంగనుఁగాతమత్కృతికా॥౬॥

మ. లవణాంభోనిధిదాటిదానవఘనో-ల్లాసంబుమాయించివై ।
 శ్రవణోద్యానముమాపిలంకదహన-జ్వాలాళికర్పించిభూ ।
 భువనోత్కృష్టమహాబలాధ్యుడనిస-ద్బుద్ధులజింపన్తనో ।
 జవసత్వంబులనొప్పనప్పవనజు-న్సంప్రీతితోగొల్చెదన్ ॥ ౮ ॥

శా. గాయత్రీఘనవణ్ణయగ్దశశత-గ్రంథాదిపద్యంబుడై ।
 తేయా రాత్యవతారసల్లలితమా-దిత్యాస్వయాఖ్యానధౌ ।
 రేయంబైతనరారుకావ్యముబుధ-శ్రేణుల్వినోదింపఁబ్ర ।
 జ్ఞాయత్తంబుగఁజేయుపూర్వకవికి-న్సంప్రీతితోమొక్కికొదన్ ॥

సి. అఖిలాగమార్గవి-న్యాసువేదవ్యాసు,
 ఘనకల్పనోల్లాసుఁ-గాలిదాసుఁ ।
 బ్రబలపాండిత్యశో-భారవిభారవి,
 సరసకవిత్వవి-చారుఁజోరు ।
 భారతీకారుణ్య-భవభూతిభవభూతి,
 సకలవిద్యజ్ఞన-శ్లాఘుమాఘుఁ ।
 గాకవీశ్వరభుజం-గమమయూరుమయూరు,
 మృదుపదరచనాధు-రీణుబాణు ।

గీ. రసికజనగేయుఁబండిత-రాయుఁగావ్య ।
 బహులఘటనాసముత్కర్ష-భట్టహారు ।
 భూరివిద్యాప్రచండుల-భోజరాజు ।
 మల్లాణమురారిదండుల-మదిఁదలంతు ॥ ౧౦ ॥

సీ. చతురాస్యవాగను-శాసనుసమధిక,
 పండితత్వాహీనుఁ-గుండలీంద్రు ।
 మృదుపదాచ్ఛాదిత-త్రిభువనుశ్రీనాథు,
 ధరణిసర్వజ్ఞతఁ-బరగుభీము ।

సన్తాగఁ ఘటనావి-చక్షుఃఖాస్కరు,
 నమితకళావంతుఁడైనసోము।
 ధర్మధర్మజతఁడగురామభద్రుని,
 విశ్వవిఖ్యాతుఁడౌ-వీరభద్రు।

గీ. నభినుతించెదమత్కావ్య-మనెడుకన్య।
 కాయురారోగ్యమాత్మకన్య-మతిశయంబు।
 మహిమచల్లదనంబుదాం-పత్యసుఖము।
 శత్రువిజయంబుఁబ్రేమనొ-సంగుకొలుకు॥ ౧౧॥

సీ. హరితగోత్రపవిత్రుఁడగుకృష్ణపండితుం,
 డేమహామహునిపి-తామహుండు।

సకలవేదాంతవి-శారదుండగువల్ల,
 భార్యుఁడేదైయ్యజి-తాద్రితండ్రి।
 పరమపాతివ్రత్య-నిరతయాళింగమ్మ,
 వినుతింపనేవేద-విదునితల్లి।

వనధిజాధరణుల-కెనయగుజగ్గమ్మ,
 చిన్నమ్మలేగుణాం-చితునిసతులు।

గీ. ధారుణీమండలాధిపా-స్థానములను।
 సన్నతివహించెశివరామ-శాస్త్రీయనఁగ।
 నేతపోధికుఁడతనిసా-హిత్యభోజు।
 మతిపితామహుమత్పితా-మహుఁడలంతు॥ ౧౨॥

చ. హరితసగోత్రసూరినుతు-నాగమవేదితపోధికుఁడమహే।
 శ్వరచరణాంబుజద్వయని-షక్తమధువ్రతచిత్తుధారుణీ।
 సురుశివరామశాస్త్రీఁబరి-శుద్ధచరిత్రుఁబవిత్రుడైర్యమం।
 దరధరుమత్పితామహుఁబి-తామహాసన్నిభుసంస్థరించెదఁ॥ ౧౩॥

చ. కొటిగలపూడివంశమణి-కొవిదువేంకటరామువిస్మర।
 త్పటుతరసాహితీసహితుఁ-బార్థివపూజితజ్యోతిషేజ్యనిక।
 ఘటితమహాప్రబంధముర-ఘస్తరసంస్తరణానురక్తువి।
 స్ఫుటవిభవేంద్రమజ్జనకు-భూరిగుణాధ్యునిఁగొల్తువేడుకక॥

క. ఘనపాతివ్రత్యజితాం।

బునిధికుమారీపులూమ-పుత్రీగిరిరా।

ట్టనయాసావిత్రిస్త।

జ్ఞనయిత్రినేంకమాంబ-సన్నతిఁజేతుక॥

౧౫॥

సీ. భాగీరథీపయః-పరిశుద్ధదేహుండు,

సప్తసంతానసం-స్థాపకుండు।

కన్యాప్రదానవి-ఖ్యాతచారిత్రుండు,

నిరతాన్నదానవ-ర్ణితగృహుండు।

హరిహరనామసం-స్తరణప్రగల్భుండు,

బాంధవముఖపద్మ-భాస్కరుండు।

సూరిజనస్తుతా-చారధురీణుండు,

దేవరాతసగోత్ర-దీపకుండు।

గీ. మంగిపూడికులాబ్ధీందు-మండలంబు।

నరసమాంబాకళత్రుఁడ-ర్ణవగభీరుఁ।

డనుచుజనులెన్నఁదనరుపే-రనసమాఖ్యు।

ఘనునిమామకమాతామ-హునిఁదలంతు॥

౧౬॥

సీ. కొన్నికల్పనలొక-కొలఁదియకాననెడువా,

రాంధ్రభాషావృతం-బనెడువారు।

స్వారస్యమెఱుఁగక-సంశయించెడివారు,

విశ్రమస్థానముల్-వెదకువారు।

చెలఁగిదుశ్శంకలు-సేయఁజూచెడువారు,

పూర్వకావ్యంబులఁ-బొగఁడువారు।

ప్రాచీనరచనని-ర్ణయమిదియనెడువా!

రర్థగుంభనచాల-దనెడువారు!

గీ. గారెకాకవిపుంగవుల్-గానవార!

లున్న సభలోనసత్కవి-యొక్కఁడున్నఁ!

జేడుమహత్త్వంబుబకముల-నడుమనున్న!

రాజహంసంబునకునుగౌ-రవముగలదె॥

౧౭॥

క. సుకవికవితాచమత్కృతి!

కుకవులమదికింపుగాదు-కుంభినిలోనఁ!

సకలజనసమ్మతంబగు!

పికనాదముకాకములకుఁ-బ్రీతియెతలఁపఁ!

౧౮॥

వ. అనియిష్టదేవతావందనంబును సుకవిగురుజనాభినందనంబును గు

కవినిందనంబునుగావించి యొక్కప్రబంధంబు రచియింపం బూ

నియున్న సమయంబున.

౧౯.

నీ. నీతామనఃపయో-జాతప్రభాతప్ర,

భాకరుండరిలోక-భీకరుండు!

ధృతహారరత్నకి-రీటకేయూరాది,

భూషణుండుచితసం-భాషణుండు!

శ్యామాభ్రనిభదేహ-చంచలాయితకాంచ,

నాంబరుండురుగుణా-డంబరుండు!

కరుణాకటాక్షవీ-క్షణరక్షితాఖిల,

నేవసుండఘదారు-పావసుండు!

గీ. మందహాసామృతాంచిత-సుందరాస్యః

మండలుండునతాబ్జజా-ఖండలుండు!

కన్నుగవసఫలతఁజెందఁ-గరుణనాదు!

స్వప్నముననొక్కనాడుసా-క్షాత్కరించె॥

౨౦॥

వ. ఇట్లు సాక్షాత్కరించిన.

౨౧॥

ఉ. పెన్నిధిఁజేరువంగనిన-పేదవిధంబునసద్గుణాధ్యునా।
పన్నశరణ్యురాఘవుగ్ధ-పాజలధింజనకాత్తజాధిపుం।
గన్నులఁగాంచిలేచికర-కంజములెత్తినమస్కరించినన్।
నన్ననుకంపఁగన్గొనిఘ-నధ్వనినిట్లనిపల్కెవేడుకన్॥

౨౨॥

మ. అమలస్వాంతుఁడుమాసమేతుఁడుశతాం-గాగీకృతాంగీకృతా।
ర్యమనీహారకరుండుభక్తసులభుం-డశ్వీకృతస్వీకృతా।
గముఁడీశానుఁడనంగభాసిలుశివా-ఖ్యబ్రహ్మకర్పించెశీ।
లముయుష్మత్ప్రపితామహుం డెలమివ-ల్లంభట్లువిజ్ఞానియై॥

౨౩॥

కా. విఖ్యాతుండుభవత్పితామహుఁడుని-ర్విఘ్నంబుగాఁదారకో।
పాఖ్యానంబుమదీయచర్యనయమొ-ప్పన్దావదశీసద్రవత।
వ్యాఖ్యానంబానరించిశంకరునికు-ద్యలీలనర్పించితా।
ముఖ్యుండైవరగంగవిప్రతతీస-మ్మాదంబుతోనెన్నఁగన్॥

౨౪॥

క. అగణితమతిమీజనకుం।

డగువేంకటరాముఁడద్భుతాభిజ్ఞుండై।
జగతిన్సుకవులలోపలఁ।

దగఁదారలలోఁదుషార-ధామునిరీతిన్॥

౨౫॥

క. మృదుపదరచనాచాతురి।

విదితార్థసమృద్ధిగలక-విత్వమునీయం।
దుదయించెనువచనామృత।

విదళితకవిసంశయోష్ణ-వేంకటకృష్ణా॥

౨౬॥

చ. జపములనన్నదానముల-సత్కృతులంగురుదేవపూజలన్।

విపులశుచిత్వనంపదల-వేదరహస్యములన్సవంబులం।

దపములనన్నశంకరునిఁ-దావకపూర్వులుసంతసించఁగా।

నిపుణతఁజేసినిల్పిరవ-నిన్నిజకీర్తిసుధాంశురోచులన్॥

౨౭॥

శా. పూర్వాచారముఁదప్ప నీక సుగుణాం-భో రాశివైనీవును।
 త్పూర్వంఁదైనదిలీపువర్తనమువి-స్ఫూర్తింబ్రకాశింపఁగా।
 నుర్విం గావ్యముఁజేసిమాకొ సఁగువి-ధ్యుక్తంబుగాఁదత్కృతికా।
 సర్వాభీష్టఫలప్రదంబగుమదా-జ్ఞామీఱరాదేరికికా॥ ౨౮॥

క. కృతిమాకునొ సఁగినీవును।
 కృతివైశాశ్వతముగాఁగఁ-గీర్తిజ్యోత్స్నలో।
 క్షీతినిలుపుమనితటాలున।
 నతడంతర్ధానమయ్యె-నాశ్చర్యముగకా॥ ౨౯॥

గీ. మేలుమేల్కొంచితినటంచు-మేలుకాంచి।
 కలదెమహినింతకంటెభా-గ్యంబుకృతిప।
 తిత్వమారామభద్రుఁడ-ర్థించివచ్చె।
 ననుచుఁబ్రముదితహృదయుఁడ-నైతినెలమి॥ ౩౦॥

సీ. ఏదేవుపదపద్ద-మెలమిగౌతమముని,
 పతినిగ్రమ్మరనుస-భార్యుఁజేసె।
 నేదేవువాత్సల్య-మినతనూభవునకె,
 ప్పటిరీతికపిరాజ్య-పటిమనొసఁగె।
 నేదేవుసంపూర్ణ-కృపవిభీషణునకు,
 మగుషలంకాస్థితిఁ-దగనొసంగెఁ।
 నేదేవుభుజశక్తి-ఋభుసమూహమునకు,
 మరలహవిర్భాగ-నిరతినొసఁగెఁ।

గీ. బ్రజలకేదేవుభూపరి-పాలనంబు।
 కృతయుగోత్కృష్టధర్మసం-తతులనొసఁగె।
 నట్టిశ్రీజానకీమనో-హరునకేను।
 గావ్యకన్యకనర్పించి-ఘనతఁగాంతు॥ ౩౧॥

ఉ. ఆదికవుల్విశేషకృతు-లర్పణసేయఁజెలంగుమేటిల।
 త్తీదయితుండుమత్క-వితఁ-జేకొనునాయనిసంశయింపఁగా।
 రాదనురక్తిఁగబ్జమధు-రందనుజేరననూనవిభ్రమా।
 చ్ఛాదితరూపసౌష్ఠవమొ-సంగికవుంగిటగారవింపఁడే॥ 32॥

నీ. ప్రితితోరమ్మని-పిలిచినఁబ్రోవఁడే,
 మొదలవిశ్వామిత్ర-మునిమఖంబు।
 దోర్బలంబుననుదై-త్యులమించికావఁడే,
 దండకాటవిలోని-తాపసులను।
 భక్తి నాతిధ్యమ-ర్పణసేయఁజూపఁడే,
 శబరికినపవర్గ-సౌఖ్య సరణి।
 శరణార్థియగువిభీ-షణునికొసంగఁడే,
 కరుణతోలంకాధి-కారగరిమ।

గీ. శమనసదనంబునకుఁజేర-జనినభూమి।
 సురకుమారునిబ్రతికించి-సురుచిరముగ।
 నిలుపఁడేకీర్తిజగములు-నిండనహహ।
 మైథిలీధవునెన్నబ్ర-హ్మకుసువశమే॥ 33॥

నీ. కలితవేదాంతవీ-ధులకు నెవ్వనిపరి,
 పూర్ణప్రభావంబు-భూషణంబు।
 పంకజసంభవ-ప్రముఖులకెవ్వని,
 పదపద్ధరజముసం-పత్ప్రదంబు।
 సనకాదియోగుల-మనములకెవ్వని,
 దివ్యస్వరూపము-ద్దీపకంబు।
 గిరిరాజపుత్రుకిఁ-బరికింప నెవ్వని,
 నామమంత్రంబుసం-తతముజప్య।

గీ. మసురసంపత్తికెవ్వని-యతిశతోగ్ర।
 శరపరంపరపరలోక-సౌఖ్యజనక।

మట్టికోటిరకేయూర-హారకుండఁ

లాదిభూషణభూషితు-శాశ్రయింతు॥

౩౪॥

మ. శరధింగోలకుఁ దెచ్చెఱాతినిసరో-భూతాననంజేసెదఁ

వ్వరుగంజిమైనుదుందుభిప్రబలదే-హంబేకబాణంబునన్

ధరపైఁగూలిచెఁదాశసప్తకముమం-దస్నాతిఁతోఁబజ్జి-కం

ధరునింగీటణఁగిం చెరానువిభుఁడే-తన్మాతృఁడేచూడఁగన్ ॥ ౩౫॥

సీ. తనభుజాపాటవం-బునకుఁ ఫాలాక్షుని,

ఘనధనుర్దండమిం-ధనముగాఁగన్

దనచరణాంగుష్ఠ-మునకుదుందుభిదుర్భ,

రకశేబరంబుకం-దుకముగాఁగన్

దనబాణసామర్థ్య-మునకుఁ బారావార,

మరసిచూడఁగముత్తి-యంబుగాఁగన్

దనప్రతాపానలం-బునకుదశానన,

ప్రముఖదైత్యులుశల-భములుగాఁగన్

గీ. దనకృపాలోకనమునకు-వనజసంభ

వాదిదేవపురందరా-ద్యమరసముదఁ

యంబుపాత్రంబుగాఁగనొ-ప్పారుసౌఖ్య

దాయకుండుమహీసుతా-నాయకుండు॥

౩౬॥

మ. తనవామంబునసీతవెన్క-నుసుమి-త్రానందనుండగ్రమం

దునసామీరికెలంకులన్భరతశ-త్రుఘ్నుల్ప్లవంగాధిరా

ద్దనుజేంద్రదాంగదజాంబవంతులుజగ-త్పాణాధికోణంబులం

దనరంగద్దియనొప్పురాముఁదలఁతున్-ధారాధరశ్యామునిన్ ॥ ౩౭॥

సీ. ఆదరింపఁడెశ్వర-జాగతంబగువాయ,

సంబునుశరముప-సంహరించి

విడిపింపఁడేకీర్తి-వెలయబందీకృత,

సురసుందరులదశా-స్యనివధించి

బ్రతికింపఁడేరణ-క్షీతిఁబడ్డకీశుల,
గురుత రామృతవృష్టిఁ-గురియఁజేసి।
పాలింపఁడేతన-ప్రతినలంకాపురీ,
సామ్రాజ్యమునవిభీ-షణునినిలిపి।

గీ. వెంటఁబట్టుక చనఁడెస-దృష్టి నున్న।
మునిసమూహంబునకునుజే-కొనఁగరాని।
పరమపదవికిసాకేత-పురిజనముల।
దాశరథివంటిభక్తవ-త్సలుఁడుగలఁడె॥

౩౮॥

నీ. అవతరించినచక్రి-కనితోఁడుపడఁజెంతఁ,
జేరినచక్రావ-తారములనఁ।
గుండలీకృతసము-ద్బండ్ కాండాసన,
భీకరోద్యత్ప్రతి-బింబములన।
దానపుల్బడగుంగు-ధరయనిమింటికి,
నిలనంటఁగట్టిన-వలయములనఁ।
బతదుగ్ర రాక్షస-భటదళితాంతరో,
ద్వామార్క-మండల-భూమికలనఁ।

గీ. దనరధరవ్రచ్చిసాతాళ-మునకుఁబోయి।
మరలవేటొకతోవఁబై-కరుగుదెంచి।
గగనగతివచ్చిదొననుండు-కాసలేయి।
శితశరావళులఘములఁ-జెండుగాత॥

౩౯॥

చ. మునిహృదయాంబుజాతములు-మోదమునొందనిశ్శాటకోటి నె।
మృగమునభీతిగుండగరి-మృశ్శితచక్రమువేడ్కఁజెందభూ।
జనములనేత్రముల్పఫల-సంపదనొందధరిత్రిలోపలం।
దనకులకర్తయశారవివి-ధంబునభాసిలురాముఁగొల్చెదన్॥

౪౦॥

షష్ఠ్యంతములు.

- క. ఏవంవిధనానాసుగు|
 జావితసత్కిర్తిచంత్రీ-కామోదితరా|
 జీవభవప్రముఖామర|
 జీవంజీవునకు శేమ-షీజీవునకున్ || ౪౧||
- క. నీతాసమేతునకుఁఖ|
 ద్యోతాన్వయజాతునకు స-ముజ్వలశౌర్యో|
 పేతునకునిశాచరసం|
 ఘాతసముద్ధర్తృస్థాయ-కవ్రాతునకున్ || ౪౨||
- క. మాయాదైత్యభయంకర|
 సాయకపరివారునకును-సంసారాధ్వ|
 వ్యాయామశ్రాంతజన|
 చ్ఛాయాసహకారునకును-చలధీరునకున్ || ౪౩||
- క. వీరునకుభానుకులవి|
 స్తారునకుధనుఃకళాప్ర-చారునకుమహో|
 దారునకఘదూరునకున్|
 మారాకారునకుభక్త-మందారునకున్ || ౪౪||
- క. మౌనిమనోంబుజభీకర|
 దానవనైన్యాంధకార-దళనసమర్థా|
 నూనశరకిరణలక్ష్మ్యస|
 మానాతీతప్రతాప-మార్తాండునకున్ || ౪౫||
- క. ఖరదూషణాద్గిరాత్రిం|
 చరపీనోరఃప్రదేశ-సంస్థాపితభీ|
 కరవిశిఖజయస్తంభో|
 త్కరునకురక్షితనిజాశ్రి-తప్రకరునకున్ || ౪౬||

- క. చండాహికల్పబాహా!
దండునకుంగుండలీకృతప్రస్థటకో!
దండవినిర్యస్తార్గణ!
ఖండితదశకంఠకంఠ-శరకాండునకుక్షా॥ ౪౭॥
- క. రామునకునీలమేఘ!
శ్యామునకుదివాకరాన్వ-యాంభోధిసుధా!
ధామునకుసకలసుగుణ!
స్తోమునకుంబ్రణమితాజ-సుత్రామునకుక్షా॥ ౪౮॥
- క. శ్రీవైదేహీమఖరా!
జీవార్యమబింబునకున-శీకృతనానా!
దేవనికురుంబునకుఁబా!
రావారమనోభయంక-రకలంబునకుక్షా॥ ౪౯॥
- క. శ్రీరామునకంకితముగ!
నేరచియించినదిలీప-న్యపతిచరిత్రో!
దారప్రబంధమునకుం!
ప్రబారంభించినకథాక్ర-మంఁజెట్టిదనక్షా॥ ౫౦॥

తథాప్రసారంభము.

- క. పూగసుహకారచాంపే!
యాగరుజంబీరశంద-నార్జునమధుపు!
న్నాగతమాలామలకము!
ఖాగశరణ్యమగునైమి-శారణ్యమునక్షా॥ ౫౧॥
- క. సూతుంగన్తోనిశౌనకాదిమునుల-స్తోకప్రభావృండుకం!
జాతాప్తాన్వయరత్నమాశ్రితసుర-త్వజంబుభాస్వద్గుణ!
ప్రాతుండైనదిలీపభూపతిచరిత్రంబింపుగాఁదెల్పవా!
కృతుర్యంబునమాకటన్ననతఁడు-త్సహంబుతోనిట్లనెక్షా॥ ౫౨॥

సీ. గృహతారకానేక-ఘంటాపథీకృత,
 ప్రాకారశాఖాంత-రస్థలంబు।
 చక్షుశ్రవోంగనా-వక్షోజలిప్తస,
 ద్గంధబంధురపరి-ఖాజలంబు।
 మహనీయగగనతా-మరసమోహప్రద,
 సౌధాగ్నిహితకాం-చవఘటంబు।
 ధారాధరప్రభా-స్థగితశాతక్రత,
 వోపలప్రఘటిత-గోపురాగ్ని।

గీ. మలఘుతరకేతనాగ్రదీ-వ్యత్పటాగ్ని।
 జనితవాతూలవారిత-స్వర్నదీత।
 టాగ్రసంచరదమరీస-మగ్రమదన।
 కదనఘర్తంబయోధ్యాన-గరవరంబు॥

౫౩॥

క. సుగుణాళిసమేతంబై।
 జగతిన్భీమావహప్ర-శస్తంబైచా।
 డగ్రసుమనోహృద్యంబై।
 తగుసాకేతంబనంగ-ధర్మోజ్వలత॥

౫౪॥

ఉ. చందనగంధులందముగఁ జల్లనివెన్నెలలుల్లసిల్లమి।
 న్నందినమేడలంబతుల-నంగజకేళులఁదేల్చినిద్దురం।
 జెందనభోనదీనవకు-శేషయగర్భకుటీరనిర్యదిం।
 దిందిరబృందనాదములఁ-దెల్పఁబ్రభాతములందువారల॥ ౫౫॥

ఉ. మేలిపసిండిసౌధముల-మీఁదనిజాంశుకరాజిఁబెట్టిస్తవి।
 ర్పాలికలంబుకేళికిసు-పర్వనదింజొరఁగాస్వనాయికా।
 చేలములంచుబోఁటులవి-చేకొనిదాపఁగఁబోవవారికా।
 కీలెటిఁగించిపంజరశు-కీతతివారణసేయునప్పురి॥

౫౬॥

మ. అరయండత్పురలక్ష్మీకిందివిజప-ద్వాస్యల్ నివాళింపనం।
 బరమార్గంబునఁబటుదీపికలక్-భాసిల్లుభాస్వత్స్వరం
 దరరత్నో జ్వలసౌధభాగఘటితో-ద్యద్ధేమపాంచాలికా।
 కరదీప్యద్ధనపద్మ రాగమణిరే-ఖల్ ధూతతామిస్రతై॥ ౫౭॥

సీ. గగనమధ్యవిలాస-గరిమచేఁగొమ్మల,
 గమికోట్టకొమ్మల-గమివెలుంగుఁ।
 గమలాకరత్వవి-ఖ్యాతిచేసరసుల,
 బృందంబుసరసుల-బృందమమరుఁ।
 గ్రీడితాఖిలభోగి-రేఖచేఁగేలీవ,
 నంబునుబరిఖావ-నంబుఁదనరుఁ।
 బూర్ణకుంభప్రభా-స్ఫూర్తిచేవారణ,
 నివహంబుఁదోరణ-నివహమొప్పు।

గీ. నురుతరమహాహవక్రియా-హూతజంభ।
 శాసనాద్యఖిలాదిత్య-సమితిజేత।
 రాజరాజియుసద్విజ-రాజరాజి।
 దనరుఁదత్పట్టణమునసం-తసమునిగుడ॥ ౫౮॥

మ. పరిఖామార్గములన్ని శీధినులస-ర్పశ్రేణులేతెంచినా।
 గరికత్వంబునఁగోటకొమ్మలకువే-గంబ్రాకిస్వర్ణోకవై।
 ఖరులెల్లంగనిక్రమ్మరంజనునిజా-గారంబులంజేందఁద।
 త్వరమందున్నజనంబువేఁగిననుద-మ్మంగాంచునందున్వడిన్॥ ౫౯॥

సీ. సుమనస్సమూహభా-సురవైభవముగల్గి,
 తనరువాసవరాజ-ధానిపగిది।

హరికిశోరప్రభా-వాభిరామతగల్గి,
 రాజిల్లుయామ్యపు-రంబురీతి॥ యమ్యురము॥

సేవితాతనువాహి-నీవరాళులుగల్గి,
 కన్నట్టువరుణస-గరముభంగి।
 గురుతరాహీనస-తోశరాసులుగల్గి,
 వెలయువైశ్రవణుని-వీటికరణి।

గీ. చారుతరరాజహంససం-సక్తిగలిగి।
 తగుఁగనుంగొనవిష్ణుప-దంబురీతి।
 ననుచుజనులెల్ల వినుతింప-నలరునొక్క-।
 రూపమునఁదత్వరంబుఁబు-రోపవనము॥

౬౦॥

సీ, సాధులైయీశ్వర-శోధసేయరుగాని,
 పెనుతురుసర్వజ్ఞ-తనుమహేశు।
 వలననివైరంబు-వాంఛసేయరుగాని,
 కలఁతురుదపమున-గాధిసుతుని।
 సభలోనబ్రహ్మవం-చనయొనర్పరుగాని,
 తప్పింతురజునివే-దములలోన।
 స్వర్గభోగంబుల-క్ష్యంబుసేయరుగాని,
 సాధింతురింద్రుని-సవనసమితి।

గీ. ననుచుజనులెల్ల వినుతింప-నప్పరమున।
 శమితతామసగుణులుమా-త్యర్యరహితు।
 లగణితానందులపరిమి-తాధ్వరాధ్యు।
 లైవెలుంగుదురెలమిభూ-దేవమణులు॥

౬౧॥

ఉ. మానధనుల్విపక్షుల-మర్దనులాప్తసుధర్తులున్సదా।
 దానగతుల్ మహాహవశ-తప్రతులన్యకుభృద్భయంకరుల్
 మానితవైభవాధ్యులస-మానబలుల్ సుమనోనురాగసం।
 ధానులుఁదత్వచీవరము-నందనరారునరేంద్రులెన్నఁగన్॥

౬౨॥

ఉ. కోటిసువర్ణనిష్కముల-కుక్షిమనమొక్కొకటెక్కొక్కమున్నభో!
వాటికిఁబర్వనెత్తినధు-పంబుగఁగాలమెఱుంగనేరికిన్!
వాటముగాదటంచుఁబురి-వైశ్యులునిల్పిరికోటికోట్లక!
చోటనొక్కొక్కకేతనము-చొప్పునసంఖ్యనతిక్రమించఁగన్ || ౬౩

ఉ. అద్రులుధీరతంగరధృ-తాద్రులనూనదయాసమృద్ధిసౌ!
భద్రులుశౌర్యశక్తిబల-భద్రులుబాహుబలంబుపెంపునన్!
రుద్రులుసద్విభూతినిమ-రుద్ధులుదానగతింగణింపన!
క్షుద్రులనంజెలంగుదురు-శూద్రులుతత్పటభేదనంబునన్ || ౬౪

శా. ఆవీటంగలమత్తసామజసమూ-హంబుల్ సదాదానధా!
రావర్షంబులచేనిరంతరముగో-త్రాతాపనిర్వోచన!
ప్రావీణ్యంబులుజూపుచున్ భమునన్-భాసిల్లుమేఘంబులన్!
వేవేగంజెదరంగఁదోలుశ్రవణా-విర్భూతవాతంబులన్ || ౬౫

చ. సరసగుణంబులేకనహి-చర్వితమైఘననిందితాకృతిం!
దిరుగుచుటించభేదనిర-తింగుటిలంబగుమారుతత్వమా!
దరమునఁబూనిసాగెడుస-దాగతిమాగతి నేగతిందిర!
స్తరణముఁజేయునంచునగు-నైంధవముల్ పురిఁగెనదంభతన్ || ౬౬

చ. అరిహృతఘోటకప్రకర-మాదృతభీమదురంతవాహినీ!
శ్వరముఘనావరోధయుత-చక్రముమృణ్మయమలచుఁజంద్రశే!
ఖరునిరధంబనారతముఁ-గన్గొనితత్పురిఁజేరులెప్పడుం!
బరిహసనంబునేయుధ్వజ-బద్ధసితాశుకకైతవంబునన్ || ౬౭

ఉ. శ్రీహరిదివ్యపాదసర-సీరుహసంస్తరణామరక్తిభీ!
మాహాపరంగరంగదహి-తావనిభృద్ధనగర్వభంజనో!

తామ్ర సమగ్ర శక్తివసు-ధాసురభాసురభక్తిధర్మమా।
 ర్దాహితసూక్తితత్పురిభ-టావళికింగలదుర్వి నెన్నఁగఁ ॥ ౬౫ ॥

గీ. నిన్ను ములలోనమికి, -లి-నిన్ను మైనా
 నగరిపరిఘనువెయి నోళ్ళ, -బొగడ, దరమె!
 యున్న తంబులలోనన-త్యున్న తమగు!
 వరణ మొగి వేయు, గన్నుల-నరయవశమె॥

గీ. మేడఁగట్టనిలోగిట-మెలఁగువాఁడు।
మానికములేనినొడవుమై-నానుషాఁడు।
పూనిముత్తెపుసున్నంబు-లేనివిడెము।
వేయువాఁడొక్కఁడైనన-వీక్షింపలేఁడు॥

సీ. గంభీర వేదులు-గాని నాగములునా,
 జా నేయములు గాని-స్నైంధవములఁ
 గమలాకరంబులు-గాని సరంబుల,
 సుద్యానములు గాని-యువవసముల
 వేదగర్భులు గాని-విపులాది తేయుల,
 నార్యులు గాని వై-శ్యప్రవరుల
 సుందరుల్ గాని పూ-ర్ణేంద్రుల బాస్యల,
 లబ్ధవస్తువులు గాని-లౌకకులను॥

గీ. చంద్రశాలలుగానిని-శాంతములను।
దానశౌండులుగానివ-దాన్యములు॥
నైచికులుగానిగోవుల-నలువకైనఁ।
దరమెపరికింపదత్పురీ-వరమునందు॥

చ చనుఁజనుబంతులిమ్మనుచుఁ-జయ్యినఁ గేల్చలుమారునాతువె।
 ప్రియఁదగుముందుగాఁసరము-లన్నియుఁజిక్కొ-నరింపఁజూతువా।

వెనుకరసోచితంబుగను-వేమరుమాటలఁబొద్దుఁబుత్తువం।
చునువిటులంజమత్కృతులఁజొక్కఁగఁజేతురుపుష్పలావికల్॥

నీ॥ పదనఖవిత్తేస-పాటవంబునఁగొంత, ౨౫౪, ౧౪౪౩౪౪౪౪, ౩౪౪౪౪-

తారామనోహర-త్వమ్ముఁజిమ్మి।

కరికరాకాగోరు-కమనీయదీప్తుః,

రంభావిజ్యంభణా-రంభమణఁచి।

చంచలాపాంగప్ర-సారవిభ్రమముల,

హరిణీమనోజ్వలై-ఖగులగెలచి।

తనులతాచ్ఛవిసము-ద్యత్స్యగోహంబుల,

హేమాతిశయలక్ష్మీ-నెగ్గుపరచి।

గీ. కలితగానాభినయచమ-త్కారములను।

లాస్యసమయాంగహాడవి-లాసములను।

మరులుకొలుపుదురెంతటి-మానుసులను।

వారకామినులప్పురీ-వరమునందు॥

23॥

ఉ. అచ్చపుముత్యసర్లుగల-వంచునుగంచెలఁగప్పియుండఁగా।

నిచ్చనుగట్లపైనడతు-రేమరుపాటునఁజేలమీఁదికిం॥

జెచ్చెరఁగేలుసాతురిటు-నేయఁగవచ్చునెయంచుఁబాంధులన్॥

మచ్చికమాటలాడిసలు-మారుఁగలంతురుశాలిపాలికల్॥ 2౪॥

ఉ. చందనభూమిభృద్విపుల-సౌరభసారభురంధరంబులై బరువుమోసెడిది

నందునజాహ్నవీప్రవిమ-లాంబుసముత్తరణానసంబులై।

నందునదత్పురాంతికస-మగ్రవిహారవనాంతికంబునన్॥

మందగతింజరించుఁబవ-మానకిశోరములింపునింపుచున్॥ 2౫॥

మ. ఘనసౌధాగ్రచరత్సరోజ్జయనా-కందర్పసంగ్రామసం
జనితాయాసమ్మమర్త్యలోకతటినీ-సంజాతసంఘల్లకాం
చనకంజాతసమగ్రసౌరభభర-శ్రాంతాతిహృద్యానిలం
బునవెన్వేంటఁదొలంగజేతురరరం-బుల్ పిప్పిభోగుల్ పురికా॥౨౬

మ. పరమానందకరోర్ధికానికరశో-భాప్రాభవంబుల్ భృతాం
బురుహంబుల్ తరుణారూఢోత్పలదళ-స్ఫూర్తుల్ చలత్కంకణా
కరమఃల్ గచ్ఛపమత్స్యపద్మదరచ-క్రశ్రేష్ఠరేఖామనో
హరకాంతుల్ కమలాకరంబులుపురో-పాంతంబునకాభాసిలున్॥

క. ఆనగరిచెంతఁదగుసర।

యూనదికమనీయసార-సోత్పలమకరం।

దానూనమాధురీస।

స్తానితరోలంబయైజ-నంబులువొగడకా॥

౨౭॥

మ. సురసాలాంచితతీరయైయనిమిష-స్తోమాంచితద్వీపయై।

సరసాలిస్తవనీయనూతనలస-త్సౌవర్ణనాళీకయై।

సరయూనిమ్నగపీఠిచెంతఁదనరుక-స్వర్లోకమందొప్పని।

రరకల్లోలినిపోలికంబరమహం-సశ్రేణిమోదింపఁగకా॥ ౨౮॥

క. క్షీతిలోనుత్పలమాలాం।

చితనిఖిలకవిజనచక్ర-సేవితయైపూ।

రితనవరసయైసత్కృతి।

గతిఁదగుసరయూస్రవంతి-ఘనులెన్నంగకా॥

౨౯॥

శా. ఆకేలీవనవాటులాస్ఫటికహర్ష్యశ్రేణులాకాంచన।

పాకారాగ్రములాసముజ్వలసరో-రాజంబులామందురా। శుభ్రభాగలు, చిడకలు

. నీకంబాగజశాలలావిపణులా-న్యత్యాలయవ్రాతమా।

లోకోత్కృష్టవిలాసమన్యపురినా-లోకింపఁగాఁగల్గునే॥ ౨౧॥

చ. ఇవిధంబున సకలజనంబులకు నయనానందంబు గావింపుచు సు
జనహృదయంబునుంబోలె మాలిన్యరహితంబై, పుష్పవనంబునుం
బోలె సరసాలిసన్నతంబై, వైకుంఠపురంబునుంబోలెదుర్జనశూ
న్యంబై, పాతాళపురంబునుంబోలె బహునాగ సమాకీర్ణంబై,
మేరునగంబునుంబోలె గళ్యాణభరితంబై, పారావారంబునుం
బోలె లక్ష్మీజనకంబై, పార్వతీవిలాసంబునుంబోలె సర్వజ్ఞమనో
హరంబై, శ్వేతద్వీపంబునుంబోలె బురుషోత్తమనివాసంబై, పు
రందరపురంబునుంబోలె సుమనస్సందోహ సుందరంబై, సర్వ
శ్వరశరీరంబునుంబోలె సర్వమంగళాలంకృతంబై, గగనతలంబు
నుంబోలె గవిబుధ గురు కళానిధి కలితంబై, మంగళోపేతంబై
యహీనప్రపాదంబై సర్వణపరివృతంబై, ప్రపృట్కాలంబునుం
బోలె బ్రబలఘనోన్నతంబై సర్వతోముఖ సమృద్ధంబై, ప్రభా
తంబునుంబోలె ననల తరణికిరణమస్పృణంబై ముదితాస్తచక్రంబై
రాకానిశాసనుయంబునుంబోలె రాజమండలరాజమానంబై యా
హ్లాదప్రదంబై, శారదావిగ్రహంబునుంబోలె సత్యకలితంబై చ
తురాననాధారంబై, యలకాపురంబునుంబోలె ధనదాశ్రయంబై
సార్వభౌమసహితంబై, వరుణనగరంబునుంబోలె బహు వాహినీ
పరివృతంబై రత్నాకరరమణీయంబై, భీరువిరహితంబైయును భీ
రువిలసితంబై, పుణ్యజనాగమ్యంబైయును బుణ్యజనోపేతంబై,

మంగళోపేతంబైయును నవక్రవిక్రమాతిశయంబై, కంటక రహితంబైయును బరిపంథిజనాగమ్యంబై, యభంగంబైయును రత్నాకరంబై, బంధంబులురతులయందును, భయంబపకీర్తివలనను, బాష్పంబులానందంబువలనను, బాతిత్యంబు కీడాకందుకంబునందును, గామంబుకీర్తియందును, గ్రోధం బసత్యంబువలనను, లోభంబు సద్వర్తనంబునందును, మోహంబు నిద్రవలనను, మదంబు గజంబులందును, మాత్సర్యంబు సదాచారంబులయందును, బదచ్ఛేదంబు పద్యంబులయందును, వాదంబులు శాస్త్రంబులయందును, గల్పనలు కావ్యంబులయందును, గాతన్యంబు కాంతాకుచంబులయందును గానితనయందుఁ గలుఁగదననొప్పి సకల సంపత్కరంబై దుందుభిప్రముఖ వాద్యఘోషంబులను, వివిధవేదనాద విశేషంబులను, బ్రబలశాస్త్ర ప్రసంగంబులను, కాదంబి నీభ్రాంతిప్రద చంద్రశాలాసముద్గత కాలాగరుధూప ధూమమాలి కాసందర్శన సముత్థితోత్సాహ చంద్రకితసమూహ కేకానాదంబులను, వెలవెలందులనాట్యవినోదంబులను, మకరంద పానతుందిల చలదిందిందిర బృందగరుత్సమిరసముద్భూత పరాగపరంపరా విలసిత పల్లవిత కోరకిత కుసుమిత ఫలిత బహుపాదప పరివృతంబులగు తోటలను, బాలికామణులపాటలను, సామంతాంతరంగ ధైర్యలతికాదళన కృపాణాయమాణ గారుత్తత రత్న రారాజ్య మానవేదికాసమీప సంఘటిత కాయమాన కలితస్తంభోపాంత విజృంభితార్థ తనూవిలాస వారరమణీ రమణీయంబులగు రచ్చలను, గోపానసీకలితంబులగు పచ్చలను, గీర్వాణాలివేణీ వాగ్ధోరణీశ్రవణ మనోహరి కీరకారికా పరివార విరాజమాన మహూన్నతా

గ్రంబులగు మేడలను, చిత్రితసురాసుర సంగర విలసితంబులగు
బంగరుగోడలను, నిందీవరారవింద కదంబనిర్యన్తరంద బిందుసం
దోహ వాసనావాసిత పరిపూర్ణపయఃపూరితంబులగు బావులను,
మృగమదమిళితోదక సిక్తంబులగు తావులను, శృంగారంబులకు
శిరోగృహంబై, విభ్రమంబులకు వేశ్యంబై ప్రాభవంబులకు భవ
నంబై, వైలక్ష్యంబులకు వాసంబై, సంపదలకు సదనంబై, మంగ
ళంబులకు మందిరంబై, సౌఖ్యంబులకు సద్భంబై, సత్యంబునకు
శరణంబై, దానంబునకు ధామంబై యప్పురంబు భూదేవికి భూ
షణంబు పోలికం బొలుచునయ్యెడ.

౨౨॥

శా. ఏలుందత్స్వర్గమంబుజాప్తకులవా-ర్థీందుడమిత్రావనీ।
పాలవ్రాతనఖాగ్రసంక్షుభితరం-భామేనకాముఖ్యనా।
నాలేఖాబ్జముఖీపయోధరధరేం-ద్రద్వంద్వఃపభ్యర్చిత।
శ్రీలోలుందుదిలీపుఁడాశ్రితజన-క్షేమంకరాకారుడై॥ ౨౩॥

సీ. సూర్యచంద్రప్రభా-చార్యభారంధర్య,
శౌర్యకీర్తిద్వయీ-సంగ్రహుండు।
దీప్తిపాంతరాగతో-ర్విపాలనివహని,
త్యోష్ణాత్తవివిధర-త్నోష్ణుండు।
చండదోర్దండకో-దండనిర్యతాగ్గండ,
ఖండితోద్దండారి-మండలుండు।
భద్రదానోదక-విధ్రావితసముద్ర,
ముద్రితక్షౌతలో-పద్మపుండు।

గీ. జైత్రయాత్రావసరసము-జ్ఞానతభేరి।

కాభయంకరచటులభాం-కారదళిత।

వసజగర్భాండుఁడర్ధిహృ-ద్వాంఛితార్థ।

దాయకుండుదిలీపభూ-నాయకుండు॥

౨౪॥

। నీ. తనకలాపస్ఫూర్తి-తనకలాపస్ఫూర్తి,

శక్తిగ్రామము-

కరణిదివ్యాంబకా-కరముగాఁగఁ

దనసత్రసంఘంబు-దనసత్రసంఘము,

ట్లఖిలద్విజావృతం-బైచెలంగఁ

దనదానవిభవంబు-దనదానవిభవంబు,

గతిసరసాశిస-న్నతివహింపఁ

దనపురాకారంబు-దనపురాకారంబు,

పగిదిబలోత్కృష్ట-పటిమఁబూనఁ॥

గీ. దనదుదోర్దండమండితో-ద్దండమండ।

లాగ్రఖండితచండాహి-తావనీశ।

దళితమార్తాండమండలాం-తరుఁడమోఘ।

సాయకుండాదిలీపభూ-నాయకుండు॥

౨౫॥

మ. సవనాహూతపురందరాదిసుమన-స్సంఘంబుచేమండలా।

గ్రవినిర్భిన్నసత్త్వభూరమణసం-ఘాతంబుచేధారుణిం।

దివిరీతిం ద్రుదశాల్పయంబవనిరీ-తింజేసెమేల్లేర్దిలి।

పవిభుంధద్భుతవద్యఁడాతనిగణిం-పన్వచ్చునేయేరికి॥ ౨౬॥

అ. దనక రాగ్ర రాజి-త స్థురచ్చాయాసి,
పుత్రభీక రారి-గాత్రజీవ!
పటలములకుఁదావి-భాగపత్రక గాఁగఁ!
దనరునిలదిలీప-మనుజవిభుఁడు॥

౧౯॥

సీ. బాంక నేరనివానిఁ-బోషించుటయెకాని,
బహుభాషియైనఁగో-పంబులేదు!
శరణుఁజొచ్చినవానిఁ-గరుణించుటయెకాని,
పగతుఁడైన నుగొంచె-పరచలేదు!
దురితాత్ముఁడగువాని-దూషించుటయెకాని,
నిగమాంతియైనమ-న్నింపలేదు!
తప్ప జేసినవాని-దండించుటేకాని,
విహితుఁడైనను జేర-విడువలేదు!

గీ. తరమెవనుతింపదశదిశా-స్థితకీర్తి!
చారుతరసాంద్రచంద్రికా-సముదితార్థి!
జనచకోరకలాపుభా-స్కరకులప్ర!
దీపుభాస్వత్ప్రతాపుది-లీపుమహిని॥

౨౦॥

సీ. విబుధసమూహసే-వితుఁడుమహాబలా,
న్వీతుఁడువిద్యాధర-వినుతయశుఁడు!
ఖండితారాతిబ-లుండుసుధచ్ఛైక,
నిరతుండుసహజవ-ర్ణితగుణుండు!
గురుభక్తుఁడాదిత్య-కుందీపకుఁడుసదా,
దానప్రవర్తన-తత్పరుండు!
దివ్యాంబకసహస్ర-దీప్తితుండధ్వర,
శతనుతుండరికుభృ-చ్ఛాసనుండు!

గీ. .రాజరాజకిరీటవి-రాజమాన!

రత్న నీరాజితాంఘ్రినీ-రజఃడటంచు!

జనులువినుతించెదగుదిలీ-పునిమహేంద్ర!

సన్నిభుఁడుగాఁడెపొగడఁద-జ్జనవిభుండు॥

౯౧॥

నీ. పృథులసదున్నత-స్ఫర్ధ్వభరణశక్తి,

పురుకుత్సునిమహావి-భుత్వగరిమ!

నలునితనూసము-జ్వలఖిలాసముఊరి,

శ్చంద్రునిసత్యవాఃకృతురిమంబు!

కార్తవీర్యనిపరా-క్రమసమున్దేశంబు,

శిబివదాన్యత్వవి-శేషమహిమ!

సగరునిధర్మాను-సరణవర్తనముమాం,

ధాతృనిప్రబలభా-గ్యాతిశయము!

గీ. దుందుమారునిదుస్సహ-దోఃపటుత్వ!

మంబరీషునిసద్వ్రతా-డంబరంబు!

దనరసీతనియందని-జనులువొగడ!

నెగఁడెమిగులదిలీపావ-నీవరుండు॥

౯౨॥

మ. అవనీమండలమాదిలీపన్యపసిం-హంబంబరీషుకౌన్యగుణ!

యువనాశ్వుకభరతుకభగీరధువిదే-హుంకార్తవీర్యంబురూ!

రవుమాంధాతృగలుంగకుత్సునహుషున్-రామున్ హరిశ్చంద్రునిన్

ద్రువురంతిన్సగరున్సుహోతఁబురుకు-త్సంబోలిపాలింపఁగె॥

క. కకుబంతంబులనారా!

జకుమారునివైరినృపుల-స్వాతంబులఁబా!

దుకొనినఘనగర్వమనా!

మకమైచెడఁగమశరత్స-మయమపుడలరె॥

౯౪॥

౧౦. జీవంజీవపు రాకృతో జ్వలతపః-శ్రేణీక మ్మానీత తాతే, హంతింప మహిసది-
 రావర్గో జ్వలమవ్యయైంధవరుచి-త్రాతైంబు శుభ్రీకృతాం కావబడినది-
 ౧౧ భోవాహంబు నిర్మల స్తకర్దమము సం-పుల్లారవిందోత్పల! అహు-
 శ్రీవాసంబు శరత్సమాగమమురం-జిల్లెన్ద్రసీమండలికా॥ ౯౫॥

క. శరదాగమమెఱిగింపఁగ.

నరుదెంచుమరాశములకు-నబ్దేవతలా.

దరముననిడుపీతములనఁ.

బరఁగెనరోవరములందుఁ-బంకరుహంబుల్.

౯౬॥

సీ. రాజహంసలకును-రాజహంసలకును,

ధారాధరావరో-ధంబణంగె. మేఘాద్గమ-

సన్దారసీమల-సన్దారసీమల,

నత్యంతనైర్మల్య-మధిగమించె.

కు. శరకలాపములందు-శరకలాపములందు,

గణనమీరినరుచుల్-గాననయ్యె.

ఋ. భూదేవమణులకు-భూదేవమణులకు,

మృజ్జిత్తమృజ్జిత్త-సాంద్రమహాకావో-త్సవముఁబుట్టె.

గీ. ధరణిఁగాంతారములునుగాం-తారములును.

సరసభావంబుఁగాంచిప్ర-శస్తికెక్కెఁ.

గోవిదారప్రసూనప్ర-భావిభాస.

మానమైనశరత్కాల-మహిమఁదోప॥

౯౭॥

మ. జలదంబుల్ ధవళప్రభందనరెఁగా-శశ్రేణిపూచెకాధరా.

తలమందారెనుపంకమాక సమునం-దారాసమూహంబులు.

జ్వలశోభాతిశయంబునందనరెస-స్యంబుల్ స్థవించెకావిని.

త్తలనీరంబులతోనదీనదములుక-రాజిల్లెనొనత్తటికా॥

౯౮॥

చ. చెలఁగిబిసాళిఁజెంచువులఁ-జించిభుజించివిని ర్తలామృతం।
 బులుపాలుపొందఁద్రావిపరి-పూర్ణముదంబునసంచలాపగా।
 పులినతలంబులకొరజ్జత-భూధరపాదములంజెలంగుసి।
 ధులవలెహృద్గతామయవి-మారములైతనరారెనత్తటికొ॥ ౯౯॥

సీ. శరదబ్జముఖిప్రేమఁ-జతురతనలదిన,
 ఘనసారసహితచం-దనమనంగఁ।
 బ్రావృడ్వీయోగతా-పంబుచేమెయినుద్భ, వర్షావృ-
 వంబైనప్రబలవై-వర్ణ్యమనంగఁ।
 నిర్తలామృతదాన-నిపుణత్వముననాగ,
 తంబైనయజుహద్య-శంభనంగఁ।
 జాతకంబులఁబ్రోవఁ-జాలకనీరస,
 త్వమునఁబూనినవెల్లఁ-దనమనంగఁ।

గీ. భావికలహంబులరయనం-బరమునందుఁ।
 గూర్తితోనున్న సారదుఁ-గొలచియతని।
 వలనఁగైకొన్న శుద్ధస-త్వంబనంగఁ।
 దనరేధావశ్యమభ్రవి-తానమునను॥ ౧౦౦॥

క. ఘనునివిడనాడివడిమే।
 దిసీపైవిహరించుమెలుఁగుఁ-దీగెలునామో।
 హనరూపంబులతోడనుఁ।
 గనుపట్టిరిశాలిపాలి-కలుచూపులకు॥ ౧౦౧॥

గీ. పధికసముదయమృతనుతా-పమునుఁజెంది।
 చేరవచ్చినలోనికిఁ-జేరనిచ్చి।
 పారిఁగేళులఁదేల్చివై-వలెనులలరె।
 పారకాంతలగతిశర-ద్వాసరముల॥ ౧౦౨॥

గీ. జలజబాంధవకిరణశ్రుతి-సారముననుఁగి

బుడమిగతపంకయై మోద-మునఁజెలంగె

నతనుశరజాలనిర్మగ్న-లెనసతుల

కినకరస్పర్శనంబెన్న-హితముగాఁడె॥

౧౦౩॥

మ. హరినిద్రాపతిమానెనం దుశరద-బాక్షీశిరోరత్నము

ర్వరకునాజమరాళయానమునఁజే-రన్వచ్చి కీరోక్తిచే

నెరిగింపన్ నజేదనారహితయై-యింపొందెభూదేవిసుం

దరులామోదముఁజెందరేదయితుల-న్యాసక్తివర్జించినా॥ ౧౦౪॥

మ. ఘనకుంభంబులతోఁబయోధిజలమా-త్కంఠ్యంబునందెచ్చిగో

బ్బునఁబ్రావృట్టటిదుజ్వలాంగివసుధాం-భోజాక్షికుద్యదజ

స్తనుమాలిన్యమణంచిపోవఁదడియై-త్తంగాశరత్కంఠదె

చ్చినచాకింటిమణంగులొయనఁగరా-జిల్లెన్వశ్శతాభ్రముల్ ౧౦౫॥

శా. నాశీతోత్పలవిభ్రమద్భ్రమరికా-నాచంబుకౌంచాఖ్యకు

త్కిలాభ్యాగతరాజహంసమిధున-కేళింకారముంగీరవా

జ్జాలంబుకొనలుదిక్కులంజెలఁగఁగా-సర్వంబునుకొలొగొనెన్

శాలిప్రాంతచరత్సరోజనయనా-సల్లహచాతుర్యముల్ ౧౦౬॥

క. చెన్నలరెడినములభ్ర

చ్చన్నంబులుగాకనపుడు-శౌరిసవయుండె

కన్నులుఁదెరచికనుంగొన

సన్నగిలవెదుర్దిసప్త-సక్తభయంబుల్

౧౦౭॥

నీ. మధుకరాతిధులకు-మకరందమొసఁగంగఁ,

బద్ధినులెత్తిన-పాణులనఁగ

జాగరూకుండైన-శౌరికిఁబ్రేమన,

భేదతలిడినదీ-పికలనంగ

విమలాంబుబింబిత-విష్ణుపదంబును,
 నేవింపవచ్చిన-సిద్ధులనఁగ।
 నీరసత్వమునమం-దీకృతాకృతినప్పు,
 లడఁగ వచ్చినబలా-హకములనఁగ।

గీ. శారదాగమవేశఁగా-సారసీమ।
 లందుఁదనరాచెఘల్లార-విందతతులు।
 రక్తకైరవకలికలు-రాజహంస।
 లసిత్వశైవాలవల్లికా-విసరములను॥ ౧౦౮॥

చ. అమలినమైప్రదగ్భితది-గంబగమైశరజన్మభామమై।
 ప్రముదితహంసమైవిశద-రస్తిశితంబయిసర్వమంగళా।
 న్నమదభిరామమైబుధగ-ణస్తుతమైశుకసేవ్యమైశర।
 త్సమయమురాజితైకరజిత-శైలవర్ధగబుతెరంగుఁదోఁపఁగ॥

ఉ. అంబుధవారిఁగొంచెముగ-నాచమనంబొనరించిమింటగ।
 ర్వంబలరంగగర్జిలిన-రంతరమర్వివిషంబుఁజిల్కుమే।
 ఘంబులువెల్వెలంబడఁగఁ-గంధిశశేషజలంబుఁగ్రోలిలో।
 కంబులుమెచ్చభాసిలున-గస్తుఁడుదానుజయించెనత్తఱి॥

నీ. చాతకంబులకతి-క్షామప్రదర్శక,
 మంబుజాతములకు-నయకరంబు।
 జలవసంఘమునకు-చ్చాటనమంత్రంబు,
 పురుషోత్తమునికిఁబ్ర-బోధకంబు।
 కీరంబులకుఁబురా-కృతపుణ్యఫలరూప,
 ముత్పలంబులకుభా-గ్యోదయంబు।
 రాయంచలకువిచా-రగ్రంధిదళనంబు,
 బర్హిణంబులకువా-గ్బంధకంబు।

గీ. ఋతువతంసంబుచంద్రికా-వితచకోర।

గణముకుంభోద్భవోదయ-కారణంబు।

కాశధవళితమపగత-కలుషసలిల।

భాసురముభాసిలెనుశర-ద్వాసరంబు॥

00011

చ. లలితసరస్వభాంతరము-లక్ష్మసరస్వతులుచేరికొల్వఁగా।

జలరుహచారుషీతముల-సంతసమొప్పఁగనున్న రాజహం॥

సలకుఁబట్టప్రకల్పితవి-శాలవితానములైచెలంగెను।

జ్వలరుచిత్రోదన త్తరిని-శారదనీరదముల్ నభంబునన్ ॥ ౧౧౨॥

సీ. పరివృతహంసమై-బ్రహ్మాంబుగతిఁబంక,

హీనమైయోగీంద్రు-హృదయమట్ట!

విషధరభయదమై-వినతా తజునిరీతి,

శారదోపేతమే-సత్యమట్ట!

సన్మారలలిత మై-స్వర్గంబుగతివిను,

లామృతభరితమై-యబ్ధికరణిఁ

గాశ భాసుర మేయ-హీ శలోకముపోల్కె,

గమలాభిరామమై-కైటభారి!

గీ. పగిదిఁగువలయహృద్య మై-పాండురాంశు!

మండలము-చందమునవృష-మహితమగుచు!

నందనవనంబురీతిఁజే-న్నందనపుడు।

భాసురంబైనయాశర-ద్వాసరంబు॥

00341

చ. వితతమరందతైలరస-వృద్ధములైపతదుత్పతన్నధు।

ప్రత సముద్ర గ్రహామపరి-వారము: లెరు-చిరఁబు లెకుము।

ద్వతులుజలాధిదేవతకు-ధృంచితవృత్తినొసంగుదీపికా।

తతులనర క కై రపవి-తానములూ ప్పె సరోవరంబులన్!! ౧౧౪॥

११४॥

చ. చికురములంబుదములను-సేముషి నాడు నెమళ్ళఁగాంచిత।
 ప్పకనిడుహస్తతాళములఁ-బాంధులుపోల్తురుభ్రాంతిఁగీరవా।
 రకములటంచుఁదోలుదురె-క్రమ్మరఁజిల్కలశాలిపాలికా।
 లికుచకుచలోకుచద్విత్తయ-లిస్తససాంకవగంధసారతై॥ ౧౧౫॥

క. తెల్లముగ నాడుఁగ్రమ్మర।
 వాల్లకయుతశాలిపాలి-కాబ్జముభీధ।
 మ్మిలములఁగనిశేఖులువి।
 ద్యుల్ల తికాంచితఘనాఘ-నోద్యద్భ్రాంతిన్॥ ౧౧౬॥

మ. జలముగ్నాభిమికలోయన స్తగుడహం-సల్జాచిభీతిల్లఁగా।
 విలసద్బృంహితగర్జితంబులసదా-విరూపతదానాంబుధా।
 రలదంతచ్ఛవిచారుచంచలలనిం-ద్రప్రస్తరచ్ఛాయలం।
 జెలఁగెన్మత్తమతంగజంబులుసము-త్సేకంబుతోనత్తటిన్॥

ఉ. ఆసమయంబునందువసు-ధాధిపశేఖరుఁడొక్క. నాఁడుకై।
 లాససమున్నతంబయిచె-లంగువిఘ్నాపలసౌధమందును।
 ల్లాసముతోడ నాపులుకె-లంకులనుండమణిమయోరుసిం।
 హాసనమందమందవిభ-వాతిశయంబునసన్నివిష్టుడై॥ ౧౧౭॥

ఉ. ప్రితిజయేందిరంగుణగ-రిష్టుడవౌచును సాంపరాయసం। ముద్గ
 కేతమునందుఁగైకొనిను-భింపఁగరమ్మనిపిల్వవచ్చుత।
 ద్దూతికరీతిఁజెల్లముగఁ-దోచినశారదవేళఁగాంచిశౌ।
 ర్యాతిశయంబుపెంపునన్మ-పాగ్రణిమంత్రులఁజూచివేడుకన్॥

మ. సమదస్మాన్తైన రాతిభూపతులపై-నైన్యంబుతోనేగఁగా।
 సమయంబయ్యెదిగంతరంబులజయ-స్తంభంబులాచంద్రతా।
 రముగానిల్పవలెంబ్రయాణమయిరా-రమ్మఁచుఁగ్గన్నాకులన్॥ అన్యః
 సముద్రగంబుగఁబిల్వఁబంపుడనియా-జ్ఞాపించిచిత్తంబునన్॥

- చ. తలఁచెనరుంధతీధవును-దారశీరితుఁబవిత్రవర్తనుం!
 గులగురుమానిపుంగవున-కుంతితతేజుగుణాధికుందపో!
 బలపరివేష్టితుంబరమ-పాపనమూర్తివసిష్ఠసంయమిం!
 జెలువగుజైత్రయాత్రకువి-శేషముహూర్తమునిరయింపఁగన్॥
- చ. సకలకళాకలాపములు-చారుకలాపములైచెలంగఁగాఁ!
 బ్రకటతపోబలంబుచేతు-రంగబలంబయికాఁగఁగామహాః!
 ప్రకరమఖండవైభవవి-భాసురలక్షణమైవెలుంగఁగా!
 నికటమునందునిల్చెనుము-నిప్రవరుండుతలంచునంతటన్॥౧౨౨
- చ. ఘనుఁడువసిష్ఠసంయమిశి-ఖామణిమోదముతోఁడనీగతిం!
 దననికటంబునన్ నిలచి-నంగనిలేచిభయంబుభక్తియున్॥
 మనమునఁదొట్రిలంగన్యప-మాళినమస్కృతిఁజేసికాంచనా!
 సనముననుంచియర్ఘ్యమిడి-చాలసపర్యలొనర్చినెమ్మితోన్॥
- గీ. తదనుమతమునధారుణీ-ధవుఁడుతనదు!
 హేమసింహాసనాసీనుఁడైమునిప్ర!
 షరునిఁగనుఁగొనివినయపూ-ర్వకముగాఁగఁ!
 బలికెనిట్లనిగంభీర-భాషణముల॥ ౧౨౪॥
- క. భద్రమేమీకుంబ్రజలకు!
 భద్రమేభవదాశ్రమమునఁ-బ్రత్యహముఁడపో!
 ముద్రాముద్రులుతలెనిరు!
 పద్రవముననున్నవారె-పరమమునీందుల్॥ ౧౨౫॥
- సీ మీరున్నపర్ణకు-టీరవాటికలలో,
 పలనుబుట్టదుగదా-జ్వలనభయము!
 జీవనోపాధియా-నీవారసస్యంబు,
 మేసిపోవదుగదా-మృగచయంబు!

భవదాశ్రమపాంత-పాదపశ్రేణికి,

రాదుగదామరు-దాదిబాధ।

స్నానాదులకుయోగ్య-మైనమికొలఁకుల,

కడకుఁజేరవుగదా-గహనకరులు।

గీ. కుశసమిత్పృష్ఠఫలముల-కునునిరంత।

రంబుద్రిమ్మరుమునికుమా-రప్రతతినిఁ।

జేరరావుగదావ్యాఘ్ర-సింహవృశ్చి।

కాజగరపన్నగాదులు-యతివరేణ్య॥

౧౨౭॥

మ. భవదీయాశ్రమమందు నెట్లుమునులభ్యస్తాగమాంతార్థగా।

రవులైయుండిమఖాళిసేయఁగహవి-ర్యాగార్థమింద్రదాదిదే।

వవితానంబరుదెంచిమీపనుపున-న్వర్తింఁమనేదుష్టనా।

నవవీరార్థముయున్నదుజ్వలతపో-నాశంబుగాకుండఁగన్॥ ౧౨౮॥

చ. ఘటములనీరుమోచిముని-కన్యకలాశ్రమమందునున్నస।

ద్విటపిలతావితానమును-వేమరుఁబ్రోదియొనర్చుచున్ సము।

త్కటమునఁబెంతురేపెరిగి-తద్దృమవల్లులుసంతతంబుసం।

ఘటనముసేయునేమునిసి-ఖామణివారలకీప్సి తార్థముల్॥ ౧౨౯॥

చ. మునులుముదంబుతోఁజొరక-మున్నె సరోంబువులన్

మరాళము।

ల్లానవుగదాతపోనిధులు-గోయకమున్నెయశుల్కుమంబులం।

గనవుగదాబుష్పలైరపిఁ-గాంచిభుజింపకమున్నెకీరము।

ల్లినవుగదాఫలంబులుయ-తిప్రవరాభవదాశ్రమంబునన్॥ ౧౩౦॥

శా. ద్వైతాద్వైతములన్ని తాంతనిగమాం-తపోక్తమార్గజ్ఞతా।

ఖ్యాతిస్థాసిలుశారికాశుకముల-నోన్యన్యంబులంగూడిలో।

కాతీతోక్తులుపూర్వపక్షమునుసి-ద్ధాంతంబునభ్యాగత।

చాితంబులైరఁగొందఁజేయునెభవ-ద్వాసస్థలిన్సంయమి॥

శా. ఆ ఖేటార్థముదంతివాజిముఖపై-న్య శ్రేణితో వచ్చిగో!
త్రాఖండంబుననున్న త్తుద్రస్య పతు-ల్దర్పంబునందావకీ!
నాఖండాశ్రమమందు సంతతతపో-వ్యాప్య త్తిచేనున్న భూ!
లేఖ శ్రేణుల రాపు సేయదగదా-లేశంబునున్నంయమీ॥ ౧౩౧॥

సీ. కరుణు సీరంగములచెంగటనువర్తించునే,
తిరుగు నేపులులతో-ధేనుతతులు!
కాకులలోఁగల-కంతంబులుండునే,
నిలుదు నేశిఖులలో-పలనుఘణులు!
విహరించు నేలేళ్ళు-వృకములతోడమే,
కలుసంచరించునే-కపులలోన!
మెలఁగు నేజపాద్వి-మెకములలోఁజిల్క,
లాడు నేశ్వములను-గూడికిటులు!

గీ. హృదయములజాతివైరంబు-లాదవకుండ!
నైకకంఠ్యంబుననుభవ-దాశ్రమమున!
మను నెమిగిలివనజంతు-మండలములు!
సంయమిశ్వరజనములా-శ్చర్యమంద॥ ౧౩౨॥

మ. అనిధాత్రీధవ శేఖరుండుమృదువా-గావ్య పారమేపారఁబ!
ల్కినఁదానిట్ల నెమానినీవుధరఁబా-లింపన్యమస్తావనీ!
జను లెల్లన్నిరుపద్రవోన్న తసము-త్సాహంబుతోనున్నవా!
రసఘావేరెవచింప నేటికిమదీ-యక్షేమలాభంబులన్॥ ౧౩౩॥

క. సరవరననుదలుచినపని!
ధరదివ్యజ్ఞానసంప-దంఁదెలసెనునీ!
జీరులం గెలువఁబ్రయాణం!
జీరుగఁదలఁచిసన్తుహూర్త-మడుగుటకనుచున్॥ ౧౩౪॥

నీ. ఏకవింశతిదోష-హీనస్వరూపంబు,
 నపహృతస్వల్పదో-షాంకురంబు।
 కవికళానిధిసుతా-కాంతచతుర్థంబు,
 శుభ్రాంశుసహితమే-షూరణంబు।
 షష్ఠపదస్థిత-క్షౌజార్కతనయంబు,
 విక్రమసహితార-విందహితము।
 దివిజేంద్రగురుసమ-ధిష్ఠితలగ్నంబు,
 చంద్రతారాబల-సలలితంబు।

గీ. నిఖిలకార్తాంతిక స్తవ-నీయమైన।
 ఘనముహూర్తంబునీభాగ్య-గౌరవమునఁ।
 గలిగెరేపటిరేయిభూ-కాంతతిలక।
 జైత్రయాత్రయొనర్చుత-త్సమయమునను॥ X ౧౩౫॥

ఉ. మంచిదిసింహులగ్న మను-మానముమానుచు పాలయెల్లెరే।
 యంచితవృత్తిరోహిణిఘ-నాయనమధ్యమమందుమించివే।
 ర్తిం చుతరింజనంగవలె-దిగ్విజయంబుఁబ్రతాపమొప్పఁగా।
 వించికరంబులంగొనిభు-విన్నుతికెక్కడవశ్రమంబునన్॥ ౧౩౬

ప. అనిపల్కి యమ్మహీధవు మంగళపరంపరాభివృద్ధిగా నాశీర్వాదిం
 చి వసిష్ఠుండంతర్హితుండయ్యె నాసమయంబున నెల్లిప్రయాణం
 బని భటులకు మనవీటఁజాటంబనుపుడనుచు మంతులకాజ్ఞా
 పించి యభ్యంతరంబునకరిగి సమయ కృత్యంబులం బ్రవర్తించి
 హంసతూలికాతల్పంబున ననల్పసుఖ సుప్తింజేందె నయ్యవన
 రంచున. ౧౩౭॥

ఉ. రాజులనంతమోఁదరణ-రంగములోభుజవిక్రమంబునం।
 జేజమణంపఁబూనెజగ-తీధవుఁడైనదిలీపుఁడతఁడ।

వ్యాజతనింకనిచ్చిఁ దెలి-యంగలఁడంచుఁదొలంగెనోయనన్ |
రాజపుడేగఁబల్చిమధ-రాధరసీమకునిర్గతాంశుఁడై || ౧౩౮ ||

* చ. రవియనురాముఁడంపసుక-రంబుగఁదత్సమయాంజనేయుఁడు |
త్సవముననేగుడంచిహిమ-ధామనిశాటహృతావలేపగౌ |
రవయగుపద్మినీజనక-రాజకుమారికకింపువుట్టబాం |
ధవేమునఁజూపుముదిరికయ-నందగెవేగురుచుక్కతూర్వనన్ ||

చ. రవిచనుదెంచిసంతనదు-రశ్శులణంగునటంచుఁబల్చిమా |
ర్ణవమునకీశుఁడేగగగ-నంబుననుండఁగనోడిభీతితో |
నవనికిడిగ్గిమానవగృ-హంబులడాగినతారలోయనన్ |
ధవళములైనిశాంతమునఁ-దప్పకనొప్పెనిశాంతదీపముల్ || ౧౪౦ ||

మ. తరిజ్ఞాలారితమోంబుపూరితసము-ద్యత్పాక్షికప్రతీచీమహీ |
ధరతీరాంచదజాండశైవలినిలోఁ-దారారుషవ్రాతముల్ |
దిరుగంగన్గొనిపాక్షిత్తటంబునసము-త్సేకంబుతోనుండిముం |
దరదావైచినరక్తజాలమనసం-ధ్యాకాంతిపాక్షిచిందగెన్ ౧౪౧ ||

లయగ్రాహి.-కమ్మవిలుకానిసమ-రమ్మనరథాంగవిహ-
గమ్ములువిశాలపులి-నమ్ములనుసమ్మో |
దమ్మననుదేలెమధు-పమ్ములుసరోజనిచ-
యమ్ములమరందముల-సమ్మతినిగోలెన్ |
నెమ్మినిశకుంతనివ-హమ్మునుగులాయసద-
నమ్ములనుబాసిగగ-నమ్మననువేడ్కం |
ద్రిమ్మరుచుమోసెసర-సమ్ముగఁబటీర్చవిపి-
నమ్ములఁజరించుపవ-నమ్ములరుదెంచెన్ || ౧౪౨ ||

చ. వేలవేలఁబారఁగల్వలర-విందములించుకతోవఁజూపలో |
కులమునుజిక్కియున్నమధు-పప్రకరమ్ములకంతకంతకుం |

దెలివిఁజెలంగఁదారకల-దృశ్యములయ్యెది నేశుఁడింకరాఁ
గలఁడనిచీకువాల్ మొరయుఁకై వడిఁబుంజులుగూ నెనయ్యెడన్॥

౧౪. చలువలు వేడ్క-మీఱవెడఁ-జలుచు వేఁకువమందచందనా!
చలపవమానముల్ సరభ-సంబుగ సోరనగళ్ళవీవఁగాఁ!
బొలయలుకల్ త్యజించివిరి-బోలు నెమ్మదిఁదల్ల డిల్ల నా!
ధులభుజవల్లులంబ్రయము-తోడను గొఁగిటఁజేర్చిరయ్యెడన్॥

౧౫. కువలయపీడ సేయఁగను-గొంకకచల్లనిరాజరశ్చలం!
దివిరిహరింపఁబంకజత-తింబ్రమదంబునఁదెల్పఁగోరితా!
నవిరళదీప్తజండకరుఁ-డల్లనవచ్చునటంచుభీతితో!
నవలికిఁబోయెనోయనఁగ-నప్పడ దృశ్యములయ్యెఁదారకల్॥

౧౬. కాలజస్వనమంతకంతకునుది-గ్భాగంబులంగ్రమ్మఁగా!
నాలోలోఁగొనెనారదానియువబా-హాబంధనిర్ముక్తము!
గ్ధాళీకంకణనిక్వణాంఘికరా-జ్జాకర్షితప్రోల్లస!
తేజీగేహగరుత్క-వాటజనిత-క్రంకారమొక్కుమ్మడిన్॥౧౪౬

౧౭. చెంగలువల్ ముణుంగ సర-సీరుహముల్ విరియంగ జారత!
న్వంగులుభీతిలంగ గుహ-లందుఁదమిసమణంగఁదారకల్!
నింగిదొలంగ జక్క-ఫల-నింద్యరతింగవలైచెలంగనా!
శాంగణముల్ వెలుంగనలి-నాత్తుఁడుచూడఁగనొప్పెఁదూర్పునన్

౧౮. అంతకుమునువందిజనా!
త్యంతసుధామధురవాగ్వి-తానమువలనన్!
స్వాతంబలరథరిత్రీ!
కాంతలలామంబుమేలు-కాంచిముదమునన్॥

౧౪౭॥

౧౯. కాల్యకరణీయములుశాస్త్ర-గతినిఁదీర్చి!
ధారుణీసురులకుబహు-ధనములొసఁగి!

రాజయోగ్యంబులైనట్టి-రత్న ఖచిత!
భూషణంబులుదాలిచి-బుధులువొగడ॥

౧౪౯॥

స్త్రీ. రమణీయతనులిప్త-రక్తచందనచుర్చు,
సంజకెంబాయతో-సరసమాడ!
మస్తకవిశ్యస్త-మూణిక్యమకుటంబు,
భానుబింబంబుతో-బంతగింపఁ!
జైవల్లెవాటుగాఁ-బరఁగుబంగరుసాలు,
భాలాతపస్ఫూర్తి-బరిహసింపఁ!
గర్జాంతవిశ్రాంత-కమనీయనేత్రముల్,
వికచాంబుజములతో-వియ్యమంధ!

గీ. ధారుణీపతిసముపాగ-తప్రభాత!
చారుసారూప్యసౌభాగ్య-సరణిఁదనరి!
బంధుజననేత్రములకుసా-ఫల్యమబ్బి!
ముదముతోవచ్చెనాస్థాన-సదనమునకు॥

౧౫౦॥

చ. కవులొకచోటనొక్కయెడ-గాయకులొకరితులొక్కవైపుబాం!
ధవులొకచాయఁబండితవి-తానములొక్కదెసంబ్రభానవుం!
గవులొకవంకసద్భటని-కాయమువేటొకచక్కినుండిగౌ!
రవమునఁగొల్వనప్పడుతి-రంబుగగద్దయనుండివేడుక॥ ౧౫౧॥

స్త్రీ. వందిజనస్తుతి-వ్యాహారములునుపాగి,
సంగికుల్ సేయుప్ర-సంగములును!
సచివశేఖరులవ్రా-కృతుర్యములనుబ్రా,
బంధికుల్జదువుపగి-బంధములను!
సాటిబాంధవులొడు-సల్లాపములనుబా,
రాణికుల్సేవ్వుపు-రాణకథలు!

గాయకగళసము-ద్గతగానరసములఁ,
బరిహాసకులపకృ-భాషణముల।

గీ. వేదవేదాంతవిద్యావి-నోదములను।
మోదమును జెందిర్ఘుల్లరీ-నాదవిధిత।
భోజనావసరుండయి-భూవిభుండు।
మరలనభ్యంతరంబున-కరిగెనపుడు॥ ౧౫౨॥

క. నవపల్లవములకన్నను।
వివరింపఁగమృదువులగుచు-విలసిల్లుమహీ।
ధవునిచరణాంబుజంబులఁ।
బవడపుజిగిపావలొక్క-బాలికదొడఁగెన్॥ ౧౫౩॥

ఉ. అంతటనొక్కకాంతదర-హాసముమోముననంకురింపఁగా।
దంతదుచుల్వెలింబడఁబ-దంపడిముత్తెపునత్తుమోవిప్తై।
గంతులిడంగఁబయ్యెదఁ-దగఁ సవరింపుచువిన్నవించెభూ।
కాంతునకయ్యె వేళజల-కంబునకంచుఁగలస్వనంబునన్॥ ౧౫౪॥

చ. మురువుగ వేత్రముల్ గొనుచు-ముందరఁగొందఱుసుందరుల్ బరా
బరులొనరింపఁగానుభయ-పార్శ్వములందగుఘాగశాఠదో।
తక్రములనీడ నేగెనొక-తన్వికరాంబురుహంబువేడ్కతోఁ।
గరమునఁబూనిభూవరశి-శ్శామణిమజ్జనశాలలోనికిన్॥ ౧౫౫॥

క. చనిగార్హత్యతపీత।
మృతనుండగఁబసిఁడిపల్లె-ముననొకఁ ఘనజా।
ననమకుటప్రముఖాఖిల।
ఘనభూషణములుపడల్చి-గ్రక్కుననిడియెన్॥ ౧౫౬॥

మ. కరముల్ మిక్కిలిజేవురింపఁగుచముల్-కంపింపఘర్తాంబునీ।
కరముల్ మైనుదయింపఁగంకణర్ఘుణ-తక్రంబురాణింపనె।

త్తద్గుణలింబ్రభవింపనూర్పులతిసాం-ద్రస్నూర్తిరెట్టింబుఁగాఁ
నరనాధాగ్రణికంఁటెఁదైలమొకకాం-తారత్నముత్య-ంతచేక॥

చ. కనకఘటంబుతోడనొక-కాంతనత్తామరసాభిషేకమొ
య్యసన్నపమాళిమాళినిహొ-యల్దగఁజేయఁగనొక్కపద్మలో
చనతనచేతులంజికుర-జాలమువిప్పివివల్చికూర్చినే
ర్పునమునిగోళ్యనూనెపస-బోవఁగదువ్వెవినమ్రహస్తయై॥౧౫౮॥

చ. కొమరుగఁగొందఱంగనలు-గుంపులుగూడికవోష్ణవారికుం
భములొసఁగంగనొక్కనవ-పల్లకపాణికరంబులెత్తిక
క్షమలరుచుల్ బయల్పడఁగఁ-జారుకుడంబులునిక్కఁజెల్వమై
నమరనెరుల్ విడన్జలక-మార్చెన్మృపాలునకింపునింపుచున్॥౧౫౯॥

సీ. తడియొత్తెనొకచెల్వ-ధవశాంకుకంబున,
నొకకాంతకరములఁ-జికురమార్చెఁ
గట్టంగనొకలేమ-పట్టుపుట్టుములిచ్చెఁ,
గట్టెబొందునొక్క-కలికికొప్ప
నిల్వటద్దముదెచ్చి-నిల్పెనొక్కలతాంగి,
తిలకమొక్కవెలంది-దిద్దెనుదుట
మంచిచందనమొక్క-మగువమేననలందె,
వీవెనొకనీల-వేణివిసరఁ

గీ జల్లెఁబన్నీరుపైనొక-చంద్రవవన
తోడవేదోడవులుమైనొక-తోయజాక్షి
కూర్చెనొకచెలిగళమునఁ-గుసుమదామ
మొకపయోజాస్యపాదుక-లుంచెనెదుట॥

౧౬౦॥

ఆ. ఈవిధంబున స్త్రీహీనమండంగనా
జాకృతోపచార-సరణిదేశి

తారకాకృత్యోప-చారభాసురుడైనా
చందమామతోటి-సాటిగాంచె॥

౧౬౧॥

క. ఆతరువాతమహీతల।

నేతహితవ్రాతమలర-నిర్మలహృత్కంఠం।
జాతుడయిభుక్తిగృహమున।
కాతతగతినరిగికల్పి-తాసనుడగుచున్॥

౧౬౨॥

క. ఈచందంబునసమ్మా।

దాచరితాహరుడగుచు-నంబువులొకరా।
కాచంద్రవదనబోయగ।
రాచూలిచెలంగిక్కతక-రక్షాశనుడై॥

౧౬౩॥

క. అనిపెడనమందిరంబున।

మునుపుభుజించినద్విజోత్త-ములనునిజనికే।
తనములకుదక్షిణలతో।
వెనువెంటనెకస్వరంపు-విడెములొసగుచున్॥

౧౬౪॥

క. అంబురుహమిత్రకులర।

త్నంబైనదిలీపుండివ్వి-ధంబునసమ్మా।
దంబునఁదేలుచుచర్విత।
తాంబూలుండైనిజప్ర-ధానానుమతిన్॥

౧౬౫॥

క. పురవరణజనపదాంతః।

పురరక్షణములకుడగిధ-పురుషులనుసమా।
దరముననునిలిపిధరణీ।
శ్వరుడయ్యెడఁగొంతతడవు-వారుందారున్॥

౧౬౬॥

గీ. ప్రమదముననుండియాంగిక-ప్రముఖభావి।

జయనిమిత్తంబులకుసము-త్సహియగుచు।

భేరివేయించెదిక్క-రుల్-భీతిబెదరఁ

బృద్ధికంపింపగగనంబు-బీటబార॥

౧౬౭॥

క. అనవినీమనమునమోదఁ

మ్మనఁదేలుచుశౌనకాది-మునిపర్యులుసూ॥

తునిఁగనుఁగొనియవ్వలికతఁ

వినయముదళుకొత్తమాకు-వినుపింపుమన॥

౧౬౮॥

శా. సూతద్వైతమకణ్వుకశ్యపఘటి-సూన్వాత్తభూజాతభూ॥

జాతాచారుతటిల్లతావృతవిరా-జన్నీలజీమూతజీ॥

మూతాగారవిరించిముఖ్యసురసం-పూజ్యాంఘ్రికంజాతకం॥

జాతాప్తాన్వయదుగ్ధవారిధిశర-త్సంపూర్ణజైవాత్మకా॥ ౧౬౯॥

క. సాకేతపురపరప్రియఁ

లోకస్తుతముదితజనక-లోచనకల్యా॥

ణాకరసన్నతవర్యా॥

శ్రీకాంతాంశాభిరామ-సీతారామా॥

౧౭౦॥

మాలిని. వినుతగుణకలాపా-వీతదైత్యావలేపా॥

వేదధిభయదకోపా-వర్ధితోద్యత్ప్రతాపా॥

ఘనతర్జుణతత్వాపా-ఖండితాశేషపాపా॥

మనున్యపకులదీపా-మైథిలీహృద్యరూపా॥

౧౭౧॥

గద్య—ఇది శ్రీజనకీరమణచరణార్చితమనశ్శతపత్రహరితనగోత్ర

పవిత్రకొటకలపూడివేంకటరామపుత్రవిద్వద్విధేయసరస

కవితాధేయవేంకటకృష్ణనామధేయప్రణీతంబైనది

పంచిత్రంబను మహాప్రబంధంబునందుఁ

ప్రథమాశ్వాసము.

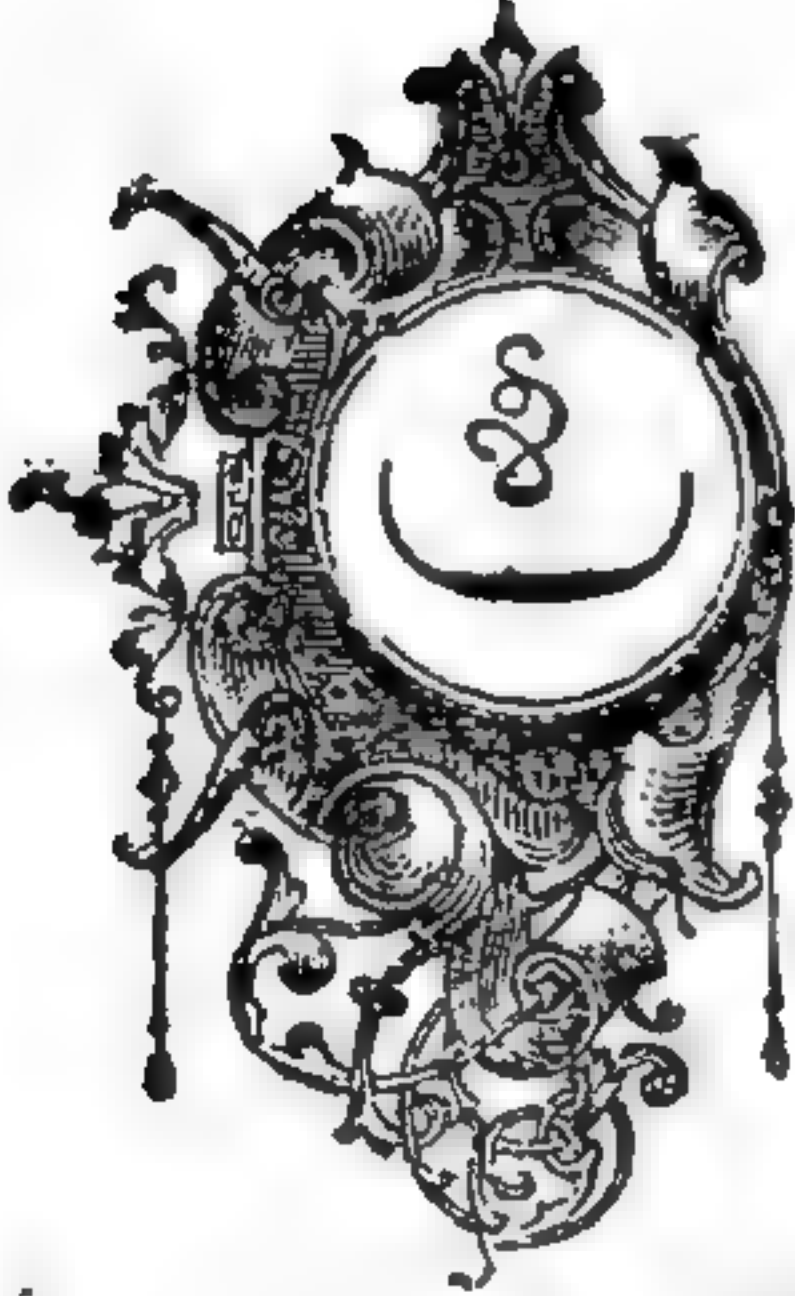

శ్రీ ర స్తుః

శ్రీమార్క-ండేయస్వామినేనమః.

ది లీ ప చ రి త్ర ము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

రఘుకుమారసరసవి।

చారామేరునగధీర-శశ్వత్సారా।

వీరాధిపీరసారా।

చారానీరదశరీర-త్వాజాజారా॥

౧॥

గీ. అవధరింపుముశౌనకా-ద్యభిలమునుల।

తోడనిట్లనిపలికెనూ-తుండుపద్మ।

జాండమీగతినిండిన-యవనివిభుని।

విజయభేరీనిసాదంబు-వినిముదమున॥

౨॥

ఉ. అరబరసీమరాంకవసు-ధారుణదీప్తులలంకరింపదా।

సాంబువులుర్వివైబహుళ-మైప్రవహించపరదద్యుతుల్దిగరి।

తంబులఁదెల్పువీనేఘన-తంగనిమావతులొలిదోలవ।

చ్చెంబురవీధులంగులవి-శేషములేర్పడఁగామదేభముల్ ॥

౩॥

గీ. వెలయుచారుత రాందోళి-కలనుస్థన్ని ।
విష్టులైవాహినీపర్తి-వృథులుఘనత ।
దోపజను దెంచిరాప్తక-లాపులలర ।
చినుతరాజనురాశముల్-వెతనుచెరల ॥

ఉ. బౌదలలందుశోణసిచ్చ-యంబులుగట్టిలతాంతమాలలా।
 స్తోదముతోడఁజాట్టియొర-లకొమరలతి డెరలించినట్టిబల్।
 కైదువులెత్తిపట్టితమ-కంబునజేగురుబొట్టుబెట్టివ।
 స్తాదులువచ్చిరాహాపవి-శారదులైపరువల్లుదొక్కుచుకొమ్మలు॥ ౨॥

మ. నవరత్నాంకితహేమవేత్రములుసం-ధ్యాకాంతులంజిమ్ముఁగై।
 తవపుష్పాంకితకంచుకంబులుడుయు-క్తద్యోమతందాల్పఁబై।
 ధవళోష్ణీషములద్భుతంబుగనుజ్యో-త్స్నల్ గాయనానాచమూ।
 ధవులెన్నంజనుదెంచిరయ్యెడకును-త్సహంబుతోఁగంచుకుల్॥

శా. శోణశ్శక్తిసమాప్యతాతిభయదా-స్యుల్ కాననోర్వీధరః।
 క్షోణీసంచరణప్రవీణలసితాం-గుల్చిపబాణస్ఫుర।
 త్పాణుల్లండకఖడ్గకాసరమదే-భవ్యాగ్రికంఠీరవ।
 శ్రేణీభీకరులేగుదెంచిరమిత-ప్రితింగిరాతుల్లగకొమ్మలు॥ ౩॥

మ. కరవెఱుప్పారుమణీమయోరుపలయ-గ్రహేయకాద్యుజ్వలా।
 భరణశ్రేణులఁదాల్చిపైఁడియొరలకొమ్మ-భాసిల్లుకుంతాదిభీ।
 కరశాతాయుధముల్ధరించిసముద-గ్రస్థూర్తితోలోనికిం।
 కరులేతెంచిరిచల్లవస్ఫురదశో-కత్తూరుహకారులై॥ ౪॥

శా. కాలవ్యాళములట్లమూపులపయిం-గొత్తేయకంబుల్లగకొమ్మలు।
 బాలేందుప్రభనుత్తమాంగములపై-భాస్వత్ప్రీతితోష్ణీషము।
 ల్గ్రాలంజితదుకూలములైయినివ్యా-ఘృత్వగ్రుచికొమ్మలెల్లెల్లె॥
 ఫాలాక్షాకృతులొప్పువచ్చిరెలమిం-బాశ్చత్యులుద్యద్గతికొమ్మలు॥

చ. తనచతురంగస్థైర్యము-దాయములీగతి నేలయూనిన।
 ట్లనుపమరీతిరానరవ-రాగ్రణికన్నులఁగాంచివేట్కొమ్మలు॥
 మృగముననిండిపారఁగస-మగ్రగతింజరిపించెఁగ్రమ్మకొమ్మలు॥
 భవజభివాండనుద్భుత-వంబునవీటలువారదుండుభికొమ్మలు॥ ౫॥

కా. ఆభేరీరవమాత్తగహ్వరముల-స్వాస్యపింపఁగాఁగాంచెనో!
 ర్వీభృన్నందరముఖ్యసర్వశిఖరి-శ్రేణుల్ జనులైచ్చున!
 ట్లాభూభర్తసప్తయత్నఘటితా-నంతోజ్వలద్యేరికా!
 లాభోత్సాహములంబ్రతిధ్వనులదే-లంజేసెనొక్కుమ్మడికొ॥ ౧౪॥

కా. పోరుల్ జానపదుల్ తనూన్నతులవి-భ్రాంతాత్తులైచూడఁ ఘం!
 టారావంబులదిక్కరుల్ బెదరఁశుం-డాశీకరాకాంతమై!
 తారామార్గమురాజిలకొమహిమదా-ర్ధ్రంబైప్రకాశింపనం!
 బారీపట్టపుటేనుగుల్ విభవమొ-ప్పకొవచ్చెనచ్చోటికికొ॥ ౧౫॥

చ. తర్జగలపోల్కెఁ ఘేనసము-దాయములకొఖగరాజుపోల్కెఁబ
 క్కెరలనుపక్షయుగ్మములఁ-గేవలల్లంఘననైపుణికొమ్మగో!
 త్కెరములపోల్కెఁబాదదళి-తక్షీతిధూశులగాడ్చుపోల్కెఁసు!
 స్థిరముగఁదెల్పుచుకొజ్జులుమ-తీలవిహావులుపచ్చెఁజెచ్చెరకొ॥ ౧౬॥

మ. విలసత్కాంచనకింకిణీరవములా-విర్భూతనేమిధ్వనిం!
 గలయకొవాజిఖురోద్ధతక్షీతిపరా-గంబుల్ భవజశ్రేణితో!
 జలముక్తద్ధతినంటసారధులయు-త్సాహంబుతోపైంధవం!
 బులురారత్నమయంబులైనయరదం-బుల్ ధోచెనత్తున్నతికొ॥

గీ. తనకధిష్ఠింపఁదగినమ-తంగజములు!
 పైంధవంబులురథమొలీ-చందమునను!
 నికటమునపచ్చినిలచిన-న్యపతిమాళి!
 శుభముహూర్తావసరమున-విభవమొసగ॥ ౧౭॥

కా. భేరీముఖ్యవిశేషవాద్యరవముల్-పృథ్వీసురాశీర్వచ!
 స్సారస్యంబులుఘంధిపుంగవులవా-కృతార్యముల్వాజిహే!
 మారావంబులిభేంద్రబృంహితములు-త్సాహంబువుట్టింపఁగాఁ!
 దోరక్కెనరనాయకుండూపితరీ-తికొనైన్యముప్పొంగఁగకొ॥

సీ. చటులారిమదతమగ్గి-పటలంబులుదొలంగ,
 బుధలోచనోత్పలం-బులుచెలంగ।
 భటచకోరములుతా-పమునుబాసికణంగ,
 వైరిచక్రములగ-ర్వంబణంగ।
 కీర్తిచంద్రికలుది-గ్దేశంబులఁజెలంగఁ,
 బ్రజలుసమ్మోదనీ-రధిమునుంగఁ।
 బరివృతవాహినీ-శ్వరులుపొంగఁదొణంగ,
 మూర్ఖమనగ్గిపద్మ-ములుముణుంగఁ।

గీ. బండితస్తుతమైనజ-మండలంబు।
 ధాసిలంగనుబూర్వాద్రి-పైనిదనరు।
 చందురునిపోలె-సుందర-స్యందనమున।
 నధివసించి నరాధిపు-డలరెనపుడు॥ ౨౦॥

మ. హరిదీక్షుండనిదిగ్జిగ్గీషుతనుగొం-డాళికొననుంగెల్చిమ।
 ద్వరరాజ్యంబునిజప్రతాపశిఖికీ-తండిచ్చునోయంచుభూ।
 వరునిన్వహ్నియ నేకరూపములఁగొ-ల్వన్వచ్చినాఁడోయనం।
 గరదీపంబులుతేరుచుట్టునునసం-ఖ్యఖ్యాతితో ధాసిలెన్॥ ౨౧॥

ఉ. సారసలోచనల్ గనక-సౌధములెక్కిగ వాక్షపద్ధతిం।
 గోరికమీరఁజూడనను-కూలగతింజయభేరిమోయహే।
 మారవబృంహితధ్వనుల-పైన్యములుత్సవమందవేడ్కతో।
 సారథి తేరుమందగతి-సాగఁగనిచ్చెఁబురంబులోపలన్॥ ౨౨॥

మ. మతిదోషకరులైనరాజులవధిం-పంబూనియేతెంచుభూ।
 పతి నోజంబతిభిక్షకైయనుసరిం-పన్వచ్చునక్షత్రసం।
 తతులట్లింతులుమేడలెక్కి-చెలువం-దంజలుముక్తాఫల।
 ప్రతతుల్ లాజలుకోరకావళులుఁబు-ష్పప్రవాతముల్ భాసిలెన్॥

చ. గ మనరయంబయత్న ముగఁ-గట్టినగ్రంథిసడల్పఁజన్ములం।
 దమరినకంచుకాంచలము-లాడుచునుండన్యపాలుఁజూడహ।
 ర్త్యముతుదకొక్క-బోటిజన-నచ్చటికొమ్మలుజూచితొక్కలం।
 దముగధరించివచ్చెనని-నవ్విరియవ్విరిబోడినయ్యెడన్॥ ౨౪॥

ఉ. పెట్టియుఁద త్తరంబునను-బెట్టనికాటుకలోచనంబులం।
 జుట్టియుసంభ్రమంబునను-జుట్టనిపూవులదండకొప్పనం।
 గట్టియుజారకుండఁగను-గట్టనిచేలమెయింజెలంగఁగా।
 గుట్టసియాడుచుండనొక-కోమలివచ్చెనరేకుఁజూడఁగన్॥ ౨౫॥

శా. మంజీరధ్వనికైమరాశములుస-మృక్ప్రీతితోవచ్చినీ।
 యంజంజుట్టుకొనంగఁజొచ్చెఁగనుగొ-మ్మంచున్వచోనైపుణిన్।
 ముంజేతందగుచిల్కదెల్పఁదెరవా-మోదంబుతోఁజూచుచుం।
 గంజాతాననయేగెనొక్కతెమహీ-కాంతున్విలోకింపఁగన్॥

మ. తమకాసేచనకంబులొటఁబురకాం-తారత్నముల్ ధారుణీ।
 రమణాగ్రేసరుసింహసంహననతల్-రాగంబుతోఁజాలమా।
 ర్గములంగన్నులతొప్పపాటులతిదూ-రంబైచనంజూచిరు।
 త్తములంజూచినమాత్రలో ననిమిష-త్వంబబ్బదేయేరికిన్॥ ౨౬॥

చ. శయములఁజేటలాజలను-జల్లుచురాగముతోడనొక్కక।
 న్నియఘనసౌధజాలసర-ణిన్ధరణీశుతనూవిలాసనం।
 చయములఁజూచిచిత్రవిల-సత్ప్రతిమాకృతినుండెసాత్వికో।
 దయసమయంబునందితర-తంత్రములన్తతిసంచరించునే॥ ౨౭॥

శా. సంజాతప్రమదంబుతోనపుడుభా-స్వస్థలికామంజరీ।
 పుంజంబుల్ గురుమాక్తికంబులుఁగరాం-భోజంబులంజల్లివే।
 డ్కంజూచెంగనకాంగియోర్తుధరణీ-కాంతేందునిన్నేత్రజీ।
 ఘంజీవంబులుతృప్తఁజెందనితర-వ్యాపారముల్ మానుచున్।

ఉ. మొల్లముగాఁబ్రసూనములు-మందరఁగొందరమందరాగలై।
హల్లకపాణులిందుమణి-హర్త్యములెక్కియశేషమున్నహీ।
వల్లభుమీఁదఁజల్లమగు-వల్లటికొందలువచ్చికన్నులం।
జల్లిరిలేవుపువ్వులని-సందియమందకచూపుకల్వలన్॥ ౩౦॥

చ. శకునముగాదురాజుకని-సందియమందఁగనేలనీకుఁదా।
వకకరదీప్తిచేనరుణ-వర్ణములీననలయ్యెమారుఁజె।
ప్పకవినుమంచునెచ్చెలిజ-పాస్ఫటికంబులరీతిఁదెల్పఁగా।
నొకచెలిముగ్ధగావునన్య-పోత్తముపైనొగిఁజల్లెఁగ్రొవ్విరుల్॥ ౩౧॥

క. లలనామయంబులైచె।
న్నతరారణసౌధసముద-యంబులసేనా।
కలితములైపురపీఠులు।
వెలసెన్మహాళిధండు-వెడలినవేశన్॥ ౩౨॥

సీ. గజతురంగంబులఁ-గనిభీతిమరలిన,
కామినులకువ్రజ-తాముకులకు।
సేనఁదప్పకచూచు-మానవులకుఁదద్భు,
జములూతఁగొనిచూచు-జవ్వనులకు।
అధిపుఁజూడఁబరస్ప-రాంగమేశనముగాఁ,
జనుదెంచుజారీణీ-జారులగును।
కాయంబులొక్కటి-గావచ్చిగట్టిగ,
భిత్తిఁబెనగువీటి-విటజనులకు।

గీ. రహినిభావప్రబోధకా-రణములైన।

॥స్పృష్టకము శ్రవిద్రకంబును-ఘృష్టకంబు।

*పీడనంబనుసంజల-బృధివిఁబరఁగు।

గూఢపరిరంభములుచెల్లె-గోర్కెలలర॥

33॥

ఈయాలింగనములకు లక్షణము.

॥క. ఎదురైమానినిదేహం।

బెదురైయొకవంకపనికి-నేగడుపురుషుల్।

గదిసితొలంగుటస్పృష్టక।

మదియనిచెప్పదురురసికు-లాలింగనమున్॥

శ్లోక. ఒకవంకఁజూచివిభునో।

ర్వకడగ్గిరికాఁగిలిం-చు-వనితనువాఁడో।

దకకాఁగలిం-చునదివి।

ద్ధకమనునాలింగనంబు-దానైవెలసెన్॥

ఘోక. యానోత్సవతిమిరంబుల।

మేనులుసోకుటయుఁబతికి-మెలతకఘృష్టం।

బైనెగడెగోడనెత్తం।

గానదియేపీడనాఖ్య-గొగిలియయ్యెన్॥

శా. వాతోద్ధూతసమున్నతధ్వజపట-ప్రవాతంబరాతిక్షమా।

నేతృప్రోజ్జ్వలరాజ్యలక్ష్మలసము-స్తేషంబుతోఁబిల్వసం।

ఖ్యాతీతాహవభీకరప్రబలనా-నానీకముల్ గొల్వఁగం।

జాతాప్తాన్వయరత్నమేగఁదొలుతం-జంభారిగుప్తాశకున్॥ 3౪॥

చ. ఇలచతురంగభారముస-హింపఁగలేననితజలానలా।

నిలములతోడఁగర్తయగు-నింగికిఁడెల్పఁగనేగనోయనం।

జెలఁగఁబరాగమయ్యెడన-శేషగజోత్కరశీకరాసిరు।

క్పలదురుకేతనాంశుకల-సత్పవనంబులతోనభంబునన్॥

3౫॥

చ. తురగఖురోద్ధతంబగుచు-ధూళిక్రమంబుననాక సంబుపై
కరిగిన నేలదాఁబలచ-నైచెడునంచుఁగృపంబరాగము।
ప్పరిజనియింపకుండఁదడు-పంజనుదెంచుఘనాశులోయనం।
బరఁగెను సేనమత్తగజ-పజ్జులువర్షితదానవారులై॥ ౩౬॥

శా. త్వానాధుండరికోటినిండ్రపురికం-పంబూనినిర్తించుసౌ।
పానవ్రాతములోయనంగనునభగ్గి-పర్యంతమంతంతకున్।
నానావైఖరులంగమక్రమతవి-న్నాణంబుగాభీషణా।
జ్ఞానేయోతుఖురోద్ధతక్షీతిరజ-శ్చక్రంబులొప్పెంగడున్॥ ౩౭॥

సీ. మదవాసనాగత-మధుకరశ్రేణుల,
సమధికంబైనవ-సంతగుణము।
వితతనిశ్వాసమా-రుతసముద్ధతపరా,
గములభీకరమైన-ఘర్తగుణము।
ధారాధరాసితో-దారదేహములపే,
ర్తికిఁజల్లనైనవా-ర్షికపుగుణము।
విశదదంతచ్ఛవి-విమలచంద్రికలను,
రమణీయమైనకా-రదపుగుణము।

గీ. కరసముద్ధూతశీకరో-త్కరతున్నెర।
గతులహేమంతగుణము మాం-గల్యగతుల।
శిశిరగుణమొగిదమయందుఁజెన్నుమీర।
నడచెమాతంగఘటలునై-శ్యములలోన॥ ౩౮॥

చ. పసచెడదుందుభిప్రబల-భాంకృతిబీటలువారకుండనా।
కసమునకున్ స్ఫురతురని-కాయసముద్ధతధూళిపూ-తగా।
నొసఁగుచుధారుణీపతిచ-మూదధిలోపలసైంధవాఖ్యలు।
ల్లసిలఁగఁజేనదీప్తులఁజె-లంగెదురంగతరంగసంఘముల్॥ ౩౯॥

ఉ. ఆకసమందుఁ గేతనప-ట్రాగ సముద్భవమారుతాహతిన్ ।
నాకభునీసువర్ణ నలి-నప్రజచారుపరాగముల్ సము ।
తేకముతోడఁబర్వనడ-చెకరథముల్ పరిపంధిలోకహ్ను ।
ద్భీకరతం బదాతులువి-ధేయగతిన్వెనువెంటనేగఁగన్ ॥ ౪౦ ॥

ఉ. భానుకులీనుఁడీగతిన-పారజలంబులతోమహానదీ!
కాననభూమిభృద్విషమ-కంటకదుర్గమమార్గసీమలం!
దానపుడప్రయత్న సము-దంచితవృత్తినతిక్రమించుచున్!
సేనలకల్లఁడెల్లముగఁ-జేసెనమానుషవైజ్ఞానైపుణిన్॥

ఉ. మానవనాథ శేఖరుఁడు-మార్గసమీపపురస్థితావనీ।
జామలచేనమూల్యమణి-సంఘములం దపనీయరాసులం।
గానుకగాఁగఁగొంచుఁగ్రఘు-కప్రమముఖద్రుమషండమండితాం।
భోనిధితీరభూములఁజ-మూయుతుఁడైవిడిసెన్పుదంబునన్॥ ౪౨॥

చ. తురగతరంగసంఘముల-తోడరథోదుపపజ్జితోడసిం।
 ధురధరణీధరప్రతతి-తోడబదాతిసమూహవాగ్రవో।
 త్కరములతోడశౌర్యరస-గర్వితమైప్రతివార్ధిరీతిభూ।
 వరునిబలంబుభాసిలెను-వారిధితీరసమీపభూములన్॥

క. రంగత్తుంగతరంగతు।
 రంగంబులతోడశరప-రంపరలరణ్।
 సంగరమునకంబుధిన్యప।•
 పుంగవుపైఁబ్రతిఘటించు-పోలికదనరణ్॥

సీ. ధరణిధరాధిప-తనయాభిరామమై,
తారాద్రికైవడిఁ-దనరుదాని।
మకరకుళీరాది-మహితమైనీరదా,
యనముచందంబున-నలరుదాని॥

బ్రజలానిమేషప-రంపరాభరితమై,
విబుధలోకమురీతి-వెలయుదాని।

సర్వతోముఖమహా-సంపత్సమృద్ధమై,
యలకాపురముపోల్కె-జెలగుదాని॥

గీ. బ్రహ్మరత్నంకణోర్జికా-భాసమాన।
మనుచులక్ష్మీకరంబట్ల-తగినదాని।
వారిరాశినిజూచిభూ-వరునితోడ।
నలరుచునునర్తనచివుడి-ట్లనియెనపుడు॥ ౪౫॥

చ. హరునకుఁదూణమయ్యె శయ-నాలయమయ్యెను శౌరికిందిరా।
తరుణికిశీతరత్నకమృ-తంబునకుద్భవభూమియయ్యెను।
ర్వరకుదుకూలమయ్యెమణి-రాసులకాకరమయ్యెనాపగో।
తగ్గరములకీకుడయ్యెవసు-ధావరకన్గొనుమీమహోదధి॥ ౪౬॥

శా. గాంగేయాంబుజషండమండితసమ-గ్రవ్యోమగంగాపరి।
ష్యంగాఢ్యోర్ధ్వతలప్రసారితసర-స్వద్భాహువిభ్రాంతిక్మ।
ద్రంగత్తుంగతరంగసంఘసముదీ-ర్యతగ్గంకణంబులనభ।
స్సాంగత్యంబువహించెన్నలరున-క్షత్రస్వరూపంబుల॥ ౪౭॥

క. తరమేవినుతింపనరే।
శ్వరతావకపూర్వులైన-సగరసుతులచే।
ధరణభివృద్ధింజెందిన।
శరధిమహీపరిధినిగమ-సైంధవశరధి॥ ౪౮॥

క. పర్వములందీజలనిధి।
నిర్వక్రగతిమొనింగ-నేనియునరుడా।

సర్వంసహాభ్రముగనుసు।

పర్వంధైయుండుదివిజ-పతిలోకమునకా॥

౪౯॥

క. విసఁడీవననిధిమునిఁగిన।

మనుజుఁడుదిననాధతనయ-మత్తమహిషకం।

తనిబద్దాయసజగతీ।

జనభీకరగంటికావ్ర-జధ్వనులనృపా॥

౫౦॥

క. పాకాసురారివజ్రముఁ।

గ్నానిరోషంబుతోన-గంబులఁజెక్కల్।

బోకార్చుసమయమునమై।

నాకాద్రినిగాచెనీవ-నధిమనుజేంద్రా॥

౫౧॥

క. పరమపవిత్రములైమహిఁ।

బరఁగినతటినీప్రవాహ-పటలంబులకా।

కరమీరత్నాకరమని।

హరిరమతోనుండునిందు-నతిమోదమునకా॥

౫౨॥

క. నాళీకాప్తాన్వయపా।

తాళంబుననుండిధరకు-ధరనుండియుఁబా।

తాళంబునకేగభుజం।

గాళులకీజలధిమార్గ-మైవిలసిల్లుకా॥

౫౩॥

క. ఒకదెసఁగమతములురగము।

లొకదెసనొకదెసనుఝుష్మము-నొకదెసనసురుల్।

మకరములొకదెసబాడబ।

మొకదెసఁబ్రీడింపనీప-యోధిసహించుకా॥

౫౪॥

క. జనులెన్న మహితాపం!
బనుకూలం బైనవృష్టి-నణఁగింపుచుఁదా!
ఘనతంగ నెమేఘుండీ!
వనధిపయగ్గిపానపటిమ-వలన నృపాలా॥ ౫౫॥

క. గాంభీర్యంబున శమమున!
శుంభత్కారుణ్యమునను-శుచితను గణనా!
రంభమునకుఁ బ్రభమంబీ!
యంభోనిధిదీనిసాటి-యవనింగలదే॥ ౫౬॥

క. నరవర బహుజీవుల కా!
కరములయి చెలంగుచున్న-కాండములు నిజో!
దరముననుండఁగ దామో!
దరునిగతిందగుపయోధిఁ-దరమెనుతింపన్॥ ౫౭॥

చ. అనివచియింప నర్తసచి-వాగ్రణిఁజూపులయాదరించి య!
జనవరమాళి కొన్నిదివ-సంబులు తజ్జలరాశితీరభూ!
మినివసియించి సుహృదుల స-మీధ్యరణిందెరలించి వారిచేఁ!
గనకదుకూలరత్నములు-గైకొనెఁదా నభయంబొసంగుచున్॥

క. ఆతరువాత నసుహ్నా!
త్వాతలపతిదర్శితాగ్ర-మార్గుడగుచు ఖ!
ద్యోతాన్వయమణి సేనా!
నీ్వీతుండైచనియె వంగ-విషయంబునకున్॥ ౫౮॥

క. జనవరుడీగతిజని రయ!
ముననొకరమ్యప్రదేశ-మునఁబ్రబల పతా!
కినితోడవిడిసి వంగా!
వనినాయకుకడకు భాను-వంశ్యుండెలమిన్॥ ౫౯॥

క. చారుతరవచనరచనా।

పారీణుండ్లైదూతఁ-బనిచిన నుచితా।

కారుండ్లైయతఁ డావసు।

ధారమణునిపాలికరిగి-తగనిట్లనియెన్॥

౬౧॥

చ. రిపుఘనగర్వభంజన ధు-రీణతనొప్పు మహాబలంబుతో।

విపులపరాక్రమాన్వితుఁడు-వీరవరుం డసహాయశూరుఁ డా।

నృపమణియాదిలీపుఁ డవ-నింగలరాజులగెల్చి కప్పముల్।

నిపుణతతోడఁగైకొనఁగ-నెమ్మదియందుఁదలంచిగ్రక్కునన్॥

చ. నిజనగరంబుఁగావఁ దగు-నేర్పరులన్నియమించి వాజిసా।

మజరధవీరపుంగవ స-మాజముగొల్వఁగ మార్గమధ్య భూ।

భుజుల ననింజయింపుచు వి-భుత్వముమీరఁగ వారిచేమణి।

వ్రజముకరంబుగాఁగొనుచు-వచ్చి భవన్నగరంబుచెంగటన్॥

క. డంబుగవసించె నొకర।

మృందైనప్రదేశమున మ-హాస్థైర్యముతో।

నంబరతలచుంబిసమ।

గ్రాంబరగృహధవళి తాఖి-ల్లాశాంతరుండై॥

౬౨॥

క. భీకరభేరీపటహర।

వాకర్ణనమున మహీస-మగ్రపరాగా।

లోకనమునమీరన్న వి।

వేకించితిరింక విన్న-వింపఁగ నేలా॥

౬౩॥

క. ఆయవనిపుండప్రతిహత।

సాయకుండైరాజనీతి-సరణిం బ్రథమో।

పాయంబున నీచేతను।

పాయనములుగొనఁదలంచి-పంపెనునన్నున్॥

౬౪॥

గీ. సంగరమురిత్తబహుజన-క్షయమునకును।

గారణంబని నన్నుమీ-కడకుఁబనిచె।

నలవియేపూనిదిగ్విజ-యంబునకును।

సైన్యములతోడనడువ సా-మాన్యనకును॥

౬౭॥

క. ఆరాజమాళి యుగ్రా।

కారుండై భీషణాంబ-కస్థర దమలో।

దారజ్వాలల శాత్రవ।

వీరాతనుగర్వమణఁచి-వెలయుటయరుదే॥

౬౮॥

వ. కావున.

౬౯॥

ఉ. ఆమనుజేంద్రచంద్రుఁడుబ-లాధ్యుఁడుతామసమాత్మఁబూని సం।

గ్రామముఁజేసినం జయము-గల్గదు పాయనమిచ్చివేడినన్।

క్షేమమునీకగున్ భువి న-జేయపరాక్రములైనవైరులు।

ద్దామతనెత్తివచ్చినఁ బ్ర-ధానముదానముగాదె స్థాయికిన్॥ ౭౦॥

ఉ. అంబురుహారిత్తిగ్గకరు-లానర నాయకమాళిక్సీర్తిశా।

ర్యంబులకుం గరంబులు క-రంబులుగాఁగనొసంగి విష్ణుపా।

దంబెశరణ్యమంచు సత-తంబుఁజరింపుచునుండ వారివం।

శంబులఁబుట్టినట్టి నృప-సత్తములాతనియెత్తువత్తురే॥ ౭౧॥

మ. అనిపల్కన్ వినిభానుమంతుఁడు సను-ద్యత్తోగ్రధుండై మీసరే।

శునకుం దక్కినరాజులట్ల ధనేరా-సుల్దెచ్చికైకొమ్మ పా।

యనమంచుంబలుకంగఁజాలవిను శ-స్త్రాస్త్రంబులే మాకిలన్।

ధనముల్ రేపదితెచ్చియిచ్చెదము సి-ద్ధంబేగుమీ నీవికన్॥ ౭౨॥

ఉ. భావిపరాభవంబుఁ దన-భావములోఁదలపోయలేక వం।

గావనినాయకుండు దుర-హంకృతिसంయుతుండై దిలీపగో।

త్రావిభుతోడమాక్కొని దు-రంబోనరింపఁగ నిశ్చయించె గ।

ర్వావిలుండైనమర్త్యుఁ డుచి-తానుచితంబు లెఱుంగ నేర్చునే॥

క. ఆనరపతిమాటలువిని|

భానుకులౌద్యపునిఁజూడఁ-భండనమునఁ గీ|
డౌననితెలపినవిసఁ డీ|

మానవనాయకుఁడటంచు-మరలిరయమునన్||

౭౪||

క. వినిపించెదూత వంగా|

వనివల్లభుఁడాడినట్టి-వాక్యములెల్లం|
దనకధిపతియైన దిలీ|

పునకందరువినఁగ రోష-భూషితుఁడగుచున్||

౭౫||

క. నికటన్ధివిష్టచమూనా|

యకులంబకములనుబూని-రరుణిమ నీపో|

లిక రిపురక్తములమదం|

బకములుననిశోణరుచులఁ-బరఁగుననుగతిన్||

౭౬||

శా. ఆమాటల్ విని భానువేంశజుఁడు సా-హంకారుఁడై రేపు సం|

గ్రామక్షోణిని భానుమంతుని సమ-గ్రస్ఫూర్తిమాయించి సు|

త్రామాదిత్రదశుల్ నుతింపఁగ నితాం-తప్రీతితోఁ దద్యశ|

స్తోమంబెల్లను మద్వరూధినుల కి-త్తున్ వీరపాణంబుగన్|| ౭౭||

క. కాపునమీరుబలంబుల|

తోవేగమె సమరమునకు-దోర్బలమెసఁగన్|

రావలెననుచు నిజధ్వజి|

నీవరులకుఁదెలిపి ధారు-ణీవరుఁడంతన్||

౭౮||

శా. లోకాలోకకుభృద్గుహాంతరశయా-శువ్యాఘ్రుసింహంబు ల|

స్తోకవ్యగ్రహఁజెందికుందఁగహరి-చ్ఛండాలముల్ భీతితో|

నాకంపింపుచునుండ నంబురుహగ-ర్భాండంబుభేదిల్ల ను|

తేకంబాత్తఁజలంబుజెందఁ జరిపిం-చెన్ భేరి సక్రోధుఁడై||

క. ఆదుందుభిసుమహాధ్వని।

మోదముతోవిని చమూస-మూహము గర్జా।

నాదంబాలించిన కా।

కోదరభుక్తతిగతిని స-ముత్సుకమగుచున్॥

౫౦॥

శా. త్నేశారావములందెసల్ బగుల న-క్షీణక్షురప్రోద్ధమ।

జ్వాలాజాలములన్ నభంబునెర సం-జందాల్పఁబాదాహతిన్॥

భూలోకంబుచలింపుచుండఁబ్రళయాం-భోరాశిపోల్కెన్ సము।

ద్వేలంబైయరుదేరనాభరిని ధా-త్రీనాధుఁడీక్షింపుచున్॥ ౫౧॥

సీ. నవరత్న కీలిత-నానాప్రదేశము,

జ్వలబాలభానుమం-డలనిభంబు।

వృథతరచక్రాగ్ర-దేదీప్యమానమ,

ప్రతిహతశస్త్రాస్త్ర-భాసురంబు।

కాంచనకింకిణీ-గణరవోపేత ము,

త్తమసితానేకసైం-ధవయుతంబు।

ఘటితసింహధ్వజ-గంధూషితాభ్రమా,

య్యసయుగదండ స-మంచితంబు।

గీ. విజయలక్ష్మీప్రద్యంబరి-వీరలోక।

భీకరంబఖిలాయుధా-భేద్య మతులి।

తంబు రథచోదకాలంకృ-తంబునైన।

తేరధిష్ఠిం చెమనువంశ-దీపకుండు॥

౫౨॥

శా. ఆకారంబులుపూనితోడుపడు శౌ-ర్యవ్రాతమోనా నిజా।

నీకాధీశ్వరులుత్తమాశ్వరథ దం-తిశ్రేణులం దెక్కి య।

స్తోకస్ఫూర్తులతోడఁదోనరుగ వం-దుల్ మాగధుల్ నైజవి।

ద్యాకౌశల్యములన్తనంబునకు ను-త్సాహంబురెట్టింపఁగన్ ౫౩॥

సీ. శంఖ మృదంగ ని-స్సౌణ వీణా వేణు,
 కాహ శఘనర వా-కర్ణనమున|
 దక్షిణాంచ ద్భుజా-దండవిలోచన,
 గండస్థల స్తన-కంపనమున|
 మాతంగ వారాంగ-నాతురంగమ మయూ,
 రోక్షక న్యాగోని-రీక్షణమునఁ|
 బ్రబలాభియాతి ని-ర్దళనకాతూహలా,
 లంకృతధ్వజనీశ-లపనములను|

గీ. శశ్వదనుకూల వాయుసం-చారములను|
 భూసు రాశీర్వచోబల-స్ఫురణములను|
 వామభాగవ్రజ తృక్షి-వరునివలన|
 నిశ్చితాశ్రమవిజయుఁడై-నెగడిచనియె|| ౮౪||

క. చనిచని యొక వనభూమిని|
 మనుజేశుఁడువిడిసె బలస-మాజముతోఁ జ|
 ల్లనిగాడ్పులు మార్గొటన|
 జనితాయాసములనణఁప-సమరోన్ముఖుఁడై|| ౮౫||

క. చారులవలన దిలీపా|
 మౌరమణుని రాకవినుచు-సంగరమునకుం|
 బోరాదని నిజమంత్రులు|
 వారింపఁగ వినక కినుక-వంగాధిపుఁడుక|| ౮౬||

మ. చతురంగంబుల నాయితంబగుచు రాఁ-జాటించి నానాచమూ|
 పతులంబిల్వఁగబంచి బాంధవులతో-బద్ధాంగుశిత్రాణ తూ|
 ణతనుత్రాణకృపాణుఁడై దురభిమా-నంబాత్తనుప్పొంగ ను|
 ద్ధతుఁడొచుకొరథరాజమెక్కి-చనె యు-ద్ధక్షోణికింగక్కునక||

క. చూడఁగవచ్చిన పౌరుల!

తోడను జానపదతతుల-తోడం గడిమిం!

గూడుకొనిపోగడఁదగి యా!

మ్రోడితమైవంగ భూప-రిపుండనిసేనల్॥

౧౨౨॥

చ. బెడిదముగాగ భేరి జరి-పించుచు సంగరకౌతుకంబునం!

బుడమివణంకునట్లుగను-భూరిబలంబరుదేర వంగరా!

జెడ నెడనుర్నిమిత్తము ల-నేకవిధంబులఁదోచుచుండఁగాఁ!

బొడఁగనియుం దిలీపనృప-పుంగవుపైనిటులేగ వ్రేగునన్॥

క. విభవమునఁబ్రతిఘటింపఁగ!

నుభయబలంబులు సమిత్స-ముత్సుకతఁదగన్॥

నభమవియఘూర్ణిలుచునుభ!

ప్రభూదయంబుననుబొంగు-పాధోధులనన్॥

౧౨౩॥

స్తీ. మత్తమాతంగ స-ముత్తుంగనగముల,

రంగత్తురంగత-రంగతతుల!

గాంగేయఘటిత శ-తాంగోద్ధుపంబుల,

విక్రమాన్వితభట-నక్రములను!

దివ్యాస్త్రబాడబ-హవ్యభుజ్జ్వాలల,

శాతకృపాణ భు-జంగమముల!

వరవశక్షధ్వజ-వస్త్రాఘేనముల మ,

హాహవౌత్సుక్య ప్ర-వాహములను!

గీ. జూడఁదనరారి యొండొంటి-తోడనప్పు!

దుభయపైన్యంబులుద్వేల-రభ సమునను!

మార్కొనెలయావసర జృంభ-మాణపూర్వ!

పశ్చిమోద్యత్పయోధుల-పగిదిఁగణఁగి॥

౧౨౪॥

- క. దివికయ్యెడవడి నెగసిన|
వివిధబలాదతపరాగ-వితతులువేడ్కన్|
బవరముఁ గీసవచ్చిన వా|
సవముఖ్యామరుల కనిమి-షత్వము మానెన్|| ౯౨||
- క. మహిసమరోద్ధతిస్థర్వం|
సహాయయ్యను దాసహింపఁ-జాలక దివికిన్|
బహుముఖములఁజనునోయన|
రహి నెగనెన్ భూరజస్థిప-రంపర లెలమిన్|| ౯౩||
- క. భానుఁడు మహీరజస్స్వ|
ర్భానునిచేఁ బొదువఁబడి ప్ర-భాచ్యుతుఁడైనన్|
సైనికులు సాంఘారాయాం|
బోనిధిలో నోలలాడఁ-బూనిరికణ్ణకన్|| ౯౪||
- క. రౌతునురౌతుపదాతిఁ బ|
దాతినిరధికుండు దాము-దంబున రధికున్|
మాతంగారోహకునిని|
మాతంగారోహకుండు-మార్కొనిరాజిన్|| ౯౫||
- మ. స్ఫురదూరుద్వయసంజ్ఞలన్ ధరణి సం-క్షోభంబులంజెంద ఖే|
చరులెల్లన్వెరఁగొంద నాశ్వికులొగిన్-సవ్యాపసవ్యంబుగా|
హరులంద్రిష్టమ ఖేటకంబులసమా-యాతాసిఘాతంబులన్|
మరలంజేయుచుఁబోరిరాహవకలో-న్తాదంబురెట్టింపఁగన్||
- ఉ. కెంపునిలోచనంబులను-గీల్కొనసంగరకౌతుకంబు రె|
ట్టింపఁగఘోబకంబుల న-టింపఁగఁజేయుచురౌతులందరుం|
దెంపునవాడికైదువులు-ద్రిష్టమఁబోరిరియంత్రధారుఁ డా|
డింపఁగనాడుబొమ్మల క-డిందిమగంటిమిఁ బూనియింపునన్||

మ. తురగారూఢులకయ్యెనయ్యెడ రహో-ద్యోగంబుభగ్నేతరే।
తరకేయూరకిరీటకంకణతను-త్యాజోరుహారంబుగా।
త్తురదన్యోన్యకతోరభేటకగదా-ఖడ్గంబుగాతోజోతా।
త్యరుజీభూతపరస్పరావయవలిప్తాశేషలేపంబుగన్ ॥ ౯౮॥

క. గిరులతెరంగునవృషముల।
కరణినిఁ బులులవలె మత్తకరులగలిన్ భీ।
కరులైపోరిరిమింటను।
సురలాశ్చర్యంబునొంది-చూడఁబదాతుల్ ॥ ౯౯॥

క. ఊరున్నందంబనిమిష।
వారపథూటులకుఁబొడమ-వసుభవలింపన్ ।
భోరున నెత్తురులొలుకఁగఁ।
బోతిరుభయసైన్యములను-బొలుచుపదాతుల్ ॥ ౧౦౦॥

చ. శరములఁగప్పికప్పి పెలు-చన్దుసలంబులమోదిమోది ము।
ద్గరములఁజిమ్మిచిమ్మి పరి-ఘంబులహుమ్మనిత్రేసిత్రేసి తో।
మరములభిండి వాలముల-మర్తములంటఁగరొప్పిరొప్పి వి।
స్ఫురితమదాతిరేకమునఁ-బోరెఁబదాతిసమాహమయ్యెడన్ ॥

ఉ. ఖండితచాపుఁడైరిపుని-ఖండమునంబోడువంగదాసము।
ద్దండతఁదచ్చిరంబునిశి-తప్రహరంబునఁదున్తిపీరుఁడొ।
క్కండునుతించుమిత్రులమొ-గంబులఁగన్గొనమోముఁద్రిప్పచో।
భండనసీమఁదొల్లిఁటిక-బంధముపైఁబడివ్రచెనాతనిన్ ॥ ౧౦౧॥

ఉ. ఆడుకబంధముల్ వరద-లైవసుధంబ్రవహించురక్తముల్ ।
గాడుశిలీముఖంబులుద-కంబులొసంగుఁడటంచుమిత్రులన్ ।

వేడువ్రణార్తులుంజెవికి-వేడుకఁగంతములెత్తిగీతముల్ |
బాడుపికాచముల్ గలిగి-భండనమయ్యెడఁజెల్లెనెల్లెడన్ || ౧౦౩ ||

మ. నమరారంభమునందువీరుఁడొకడ-స్వప్నత్వమందంగమ |
ద్రమణుండితఁడితందుమద్వరుఁడును-త్తాంతుండితండంచునా |
కమునందచ్చరలెల్లఁజేయఁదగువా-క్ష్మగ్రామమంతంతకున్ ||
శమితంబయ్యెనొడల్లుదాచకపుడి-చ్చంబోరువీరాళిచేన్ || ౧౦౪ ||

క. కదసముఁబోటరులపుడు |
స్తదవృత్తింజేయదివము-నన్ సురవేశ్యల్ |
మదనకదనాభిలాషను |
సదనంబులుపానుపులును-సవరింతురొగిన్ || ౧౦౫ ||

చ. పుడమిపదాహతింగదల-భోరునఁగన్నులవిష్ఫులింగముల్ |
వెడలభుజంబులుబుచ్చుచును-వీనులుదాటముఖంబులంబొముల్ |
ముడివడదంతపీడనల-మోపులుగందఁగఁగుంతహస్తులై |
పాడుపాడునుఁచుఁబోటరులు-పోరిరమర్త్యులుకాచి
మెచ్చఁగన్ || ౧౦౬ ||

ఉ. వారణముల్ మహాసమిద-వారణముల్ బహుమానితోన్నతా |
ధోరణముల్ విభుత్వగృహ-తోరణముల్ విజయేందిరాసము |
ద్ధారణముల్ రిపూత్కరవి-దారణముల్ దిగిభోపమానతా |
కారణముల్ గణంగిరణ-కాంక్షఁబరస్పరముబ్బిమార్కొనెన్ ||

క. భూతలమద్రువఁగనీగతి |
జేతోషాధముననుభయ-సేనలలోజ్జీ |

మూతాకారములైతగు।

మూతంగములొకటికొకటి-మూర్కొనిమఱియున్॥ ౧౦౮॥

కా. శుండాదండములెత్తిమోదుచురదా-స్తోకప్రహారంబులం।
గండల్ నెత్తురులొక్కఁజేయుచునుఘ్నం-కారంబులంబద్దగ।
ర్భాండంబెల్లఁబగల్గుచుంబెనఁగిని-ర్యద్రక్తధారోజ్వల।
చ్చుండాలంబులునిర్ఘరాంచితగిరి-స్తుత్యంబులైభాపిలెన్॥

ఉ. ఒండొరుమీదఁగొండలస-ముద్ధతపద్ధతినొందుమత్తవే।
దండములకొరయంబున ను-దగ్రకరాంకుశనంజలకొసము।
ద్దండతమీరదీకొలిపి-దారుణతోరణపజ్జికొనెత్తురుల్।
భండనభూమిఁగాల్వలయి-పారఁగఁబోరిరిజోదులయ్యెడన్॥

మ. చటులానేకపబ్బంహితస్వనములా-జానేయపేషల్ రవో।
త్కటనేమీరవముల్ భటస్ఫటనినా-దంబుల్ సముద్యద్రజః।
పటలాభ్రంబులుచేయుగర్జనలది-స్పష్టంబుగాధాత్రిపి।
క్రటిలెన్ భూతభుజంగభుగ్వితతికా-త్తంత్యంబువాటింపుచున్

కా. కోదండంబులుశక్రచాపములుగాఁ-గోటీరకాంతుల్ తటి।
త్ప్రౌదుర్భాషముగారధోద్ధతిఘనా-రంభంబుగాసింజినీ।
నాదంబ్రభరవంబుగారధులుజ-న్యతోణిఁబర్జన్యమ।
ర్యాదంగప్పిరనేకభంగులసము-ద్యత్కండవర్షంబులన్॥

ఉ. మేటిశరంబులొండొరుల-మేనులఁజాపములెత్తినొవ్వఁగా।
నాటనిగుడ్చుచున్ మెఱుఁగు-నారసముల్ రథచోదకాళికిన్।
ఘోటకపజ్జికొకాయములఁ-కున్ ధ్వజకోటికిఁదాకకుండఁగా।
గ్రూటిమగుడ్చుచుంబెనఁగఁ-జొచ్చిరియుద్ధమహిన్ మహారథుల్॥

చ. సమరము సెల్లుచుండెఁ బెలు-చుకొరధచిత్రగతుల్ వెలుంగఁగాఁ
గ్రమమునఁగుండలాకృతులఁ-గార్తుకముల్ గనుపట్టఁగాశితా
స్త్రములపరంపరల్ దెసఁ-గ్రమ్మమనంబులనప్పరస్సమా
హములుముదంబునందగమ-హరధమాళులకుగ్రవేఖరికొ॥౧౧౮॥

ఉ. చండగతికొరధుల్ రణము-సల్పుచునుండఁగఁగుండలీకృతో
ద్దండతదీయకార్తుకవి-తానములంగనివేడ్కతోడమా
ర్తాండుఁడుతాఁదదాకృతిని-దాల్చెననందగసంగరావనీ
ఖండపతద్భటప్రవర-కల్పితమండలమధ్యమార్గుడై॥ ౧౧౯॥

లయగ్రాహి. చంగుననుసాదులుతు-రంగములఁదోలిభట-
పుంగవులుమాశోకనఁగ-ణంగినఁదదీయో
త్తుంగరణగర్వములు-భంగపడఁజేయుచుమ-
తంగజవితానముఁగ-నుంగొనుచువేడ్కన్
సింగములపోలికఁజె-లఁగినఖరాసులఁగ-
ణంగుచునుగుంభమణు-లంగడిమితోనే
లంగలయఁజేసిసర-ధాంగరథికాళిగళ-
తాంగములఁగూలిచిరి-నింగిసురలెన్న॥ ౧౨౦॥

మహాస్రగ్ధర. భటసందోహంబులెల్లం-బటుతరపరకు-
ప్రాసకుంతాదినాసా
చటులాద్యర్థాయుధంబుల్-సరభనమునహా
స్తంబులంబూనికౌశోవ్య
తక్కులైపోరంగఁగూలెం-గతిఘటులుహారుల్
ఖండితాంగరబులయ్యెం
ద్రుటితాకారంబుఁజెందెం-దొడరినరధసం-
దోహమశ్వాన్వితంబై॥ ౧౨౧॥

మత్తకోకిల. స్యందనస్థులుభీషణాంబక-జాలముల్ వరఁగింపఁగా |
మందనిక్రమతన్ మహింబడి-మానితాశ్వకబృందముల్ |
గొందలంబున నేలఁగూలిరి-కుంజరస్థులు సద్భటుల్ |
కందముల్ పెనుగాలిఁగూలిన-కైవడింజనిరందరున్ || ౧౧౨.

ఉత్సాహము. వారణంబులపుడుదాన-వత్సమందిభీకరో |
చారపాదనిహతులంబ-దాతులన్ హరింపుచుం |
ఘోరదంతహతులవాజి-కోటులంపధింపుచుం |
బోగొనర్చెరధులచేరి-పోటులందెరల్పుచున్ || ౧౧౩.

ప. వెండియుంగుండలీకృత సముద్దండ కోదండ ధారాధరమండలవి
నిర్వృత్కాండ ధారా పరంపరలఁదెరలకీ కీలాలనిర్దుర విరాజితం
బులై పెనుగొండలరీతి నిశ్చలంబులై యుండు మత్తశుండాలం
బులును! దండధర దండాయమాన మదోద్ధండ వేదండ శుండా
దండ చూర్ణీకృతరథరథ్యధ్వజరథచోదకప్రముఖ పతికరులై కర
వాలంబులు కరంబులఁగీలింపి కుపితంబులగు కంఠీరవంబుల కర
ణీందదీయ కుంభస్థలంబులకు నురుకురధికులును విజయలక్షణాలక్షీ
త సముత్తుంగ తురంగ సవ్యాపసవ్య భ్రమణంబులఁదదారో
హకులితర్జనభర్జనఁగావింపక తురంగభ్రముదయంబుల తాకునకో
ర్చి నిలుచు చెలియలగట్లతెరంగున నిల్చుపదాతులును | పరిపరిధి
భయంకరబహులపదాతి నికరకరాగ్రవిరాజమాన పరశువట్టిస
ప్రానపరిఘాంకుశముసలముద్గరతో మరగదాఖడ్గ ప్రముఖాయు
ధప్రసారణంబుల భగ్ను హాహనులగుచు దారునుబదాతులై బవ

రంబుసేయు రథికాశ్వకసింధురాశోహకులును। కోదండంబులు
 తుండంబులైన వేరొందుకాండాసనంబులంగొని భండనంబుసే
 యునుహారధులును। సారధులుమూర్ఖిల్లిన సారధ్యంబులు జరిపిం
 చుకొనుచు సంగ్రామంబుసేయుటఁ జలింపనియతిరధులును। పర
 స్పరప్రదరవిదారితపతాకాశ్వరథరధ్య సారథిధనుర్దండులయి ధ
 రకురికిగదా దండంబులంబోరు సమరధులును । గదాదండంబు
 లొండొంటిఁదాకివిడఁదరిగిన చండంబున ఖండితంబులైనఁగేచా
 కచింబోరువారును। బొరిపొరిసొలయువారును । సొలసితెలియు
 వారును। తెలసినిలుచువారును। నిలచిక్రమ్మరసన్నద్ధులగువారును।
 సన్నద్ధులైనసమరంబుఁజేయువారును। సమరంబుసేయఁజాలక తిరు
 గువారును। తిరిగితిరగఁజాలక మరలనభిముఖులై సింహనాదంబు
 లుసేయువారును। సింహనాదంబులుసేసి తమవారలకడ్డపడువా
 రును। కూలినకుంజరంబులును సమసిననైంధవంబులును బడలుప
 డినపదాతులును ఖండితంబులైన క్రూర్మకంబులును విరిగిన వెలిగొ
 దుగులును, విడినవింజామరలును, విరధులైనవీరులును, విదళితంబు
 లైనరథాంగంబులును, విస్మస్తంబులైనకేతనంబులును, విగళితంబు
 లైనరక్తంబులు, వికీర్ణంబులైనసాధనంబులును , విచ్ఛిన్నంబులైన
 కచంబులును, భగ్నంబులైనఘేటకంబులును, గలిగి కేశశైవాలం
 బులధవశాతపత్ర పుండరీకంబుల భూషణచూర్ణ పులినంబులర
 థాంగకూర్తంబులఁ జామరఫేనంబులఁగొఱ్ఱేయక కాకోదరంబు

లఖండితకరికరజల్మాకలముద్గరమత్స్యంబులఁబలలపంకంబులంబరి
 ధవిల్లిప్రవహించురక్తతరంగిణులనోలలాడుభూతడాకినీ ప్రముఖ
 పిశాచంబుల నతిభీషణంబులై మేదోభక్ష్యంబులను, మౌనభో
 జ్యంబులను, మస్తిష్కలేహ్యంబులను, శోణితచోష్యంబులను,
 మదపానీయంబులను, చర్తభాజనంబులను కపాలపాత్రికలనుఖ
 డ్దోపకరణంబులంగనుపట్టుచు మృత్యుదేవత మహాననంబుకైవడి
 భయంకరంబై కమలాకరంబునుంబోలె కబంధబంధురంబై కైలా
 సంబునుంబోలె భూతపరివృతంబై పారావారంబునుంబోలెఁ
 గీలాలపూరితంబై కాలకంధరంబునుంబోలెఁ గపాలాకాంతం
 బైమరునిశరీరంబునుంబోలె భీమాంబుకబ్బాల జర్ఘ్నితంబై కాం
 తారంబునుంబోలె దుర్గమంబైదావానలంబునుంబోలె హేతివ్రా
 తాన్వితంబై యమృతహావంబుచూచు ఖేచరులకువెక్కసంబును
 వెరఁగుపాటునుంబొడమ బీభత్సభయానకరసంజల కాస్పదంబై
 చెల్లెనయ్యెడ॥

౧౨౦౫

ఉ. చిత్రముగాఁగ నిట్లుభయ-సేనలుకౌర్యరసంబునన్ సమి।
 ధాత్రిఁబెనంగవంగవసు-ధాపతిసారధిఁజూచివేల్చిడిన్।
 శాత్రవసైనమేనురభ-సంబునఁగూల్తుజగంబులోపలన్।
 క్షత్రియుఁడీతఁడేయనుచు-సన్నతిలోకులుసేయుచుండఁగన్॥

క. కావుననరదమువేగమె।
 పోవఁగనిమ్మనుచుసమర-పున్వేడుకనా।

భూవరుఁడువలుకనటులం!

గావించెదననుచుఁబరపెఁ-గంభాణములన్॥

౧౨౨॥

క. తేరీరీతినిసారథి!

వైరులపైనడపనపుడు-వంగపతిఘనా!

కారుండైకురిసెశరా!

సారముగుణనాదమురుము-చందమునఁదగన్॥

౧౨౩॥

శా. కంజాతప్రభవాండభాండమవియం-గావిల్లుమోయన్ హితుల్!

రంజిల్లన్ రుధిరంబుకాల్వలయిపా-రన్ శాత్రవానీకముల్!

పుంజీభూతములైరహింబడశరం-బుల్ భానుమంతుండుదాఁ!

బింబల్ గాడఁగనయ్యెడన్వడిమహా-భీలంబుగానేయఁగన్॥౧౨౩

క. విలయాభ్రముగురిసెడుపిడు!

గులగతిదగవంగవిభుని-కోలలుదాకన్!

నిలువఁగలేకదిలీపుని!

బలములునల్లడలవిరిగి-చారభయమునన్॥

౧౨౪॥

క. పారకశూరతఁగొందరు!

వీరులుపైఁబడినవారి-విశిఖవితతిచే!

నారేచితరుచిరామర!

వారవధూటీకటాక్ష-వశులంజేసెన్॥

౧౨౫॥

శా. నాళీకాప్తకరాహతిం దిమిర సం-తానంబు జంఝాప్రవా
తూలప్రోద్ధతిచే మహాజలద సం-దోహంబాగింబంచ బం
గాళంబైనగతిన్ని జధ్వజిని వం-గత్తాతలాధీశ్వరో
ద్వేలా స్త్రంబులఁదూలిన న్ననుకులా-ధీశుండురోషంబునన్ || ౧౨౭

ఉ. సారథిఁగాంచితేరు రథ-సంబునఁదోలు మదీయసేనలం
బారఁగఁజేసివంగపతి-భాసిలుఁబావకరీతిమచ్చరా
సారములందదీయ పరు-షచ్చవిడుల్చెదనంచుఁబల్కినన్
బీరముతోడవాఁడు నడ-పెన్ రథమాతనితేరుచెంతకున్ || ౧౨౮ ||

శా. క్రోధజ్వాలలుకన్న దోయివెడలం-గోదండటంకారము
త్యేధోండంబుఁబగుల్పధారుణి రథో-ద్వేగంబునంబ్రుంగవం
గాధీశుండగుభానుమంతుని సము-ద్యద్విక్రమంబొప్పఁగా
యోధాగ్రేసరుఁడొదిలీపుఁడ సమా-నోద్యృత్తిఁదాకన్వడిన్ ||

క. ఆతఁడువేగదిలీప
త్తాతలపతి రథమునకును-సమ్ముఖుఁడైజీ
మూతముశరధారల జీ
మూతమ్మునుముంచురీతి-ముంచెములుకులన్ || ౧౩౦ ||

ఉ. ఆపగిదిన్తితాస్త్రిని చ-యంబులవంగ మహీవిభుండు దో
రైపుణితోడఁగప్పఁగ ఘ-నంబగుకోపముతో దిలీప ధా
తీరిపతిభాస్కరుండు నిజ-చీపులమంచునణంచుపోలి కం
జాపవిముక్తశాత శర-జాలముల న్నరలించెగ్రక్కునన్ || ౧౩౧ ||

శా. తూణీరాస్త్రిపరిగ్రహంబు ఘటన్యాస్త్రోత్సవంబాశ్రవః
కోణాకర్షణమున్విమోచనమ చ-క్షుర్గోచరందైతగన్
బాణానంబులు కుండలీకృతములై-భాసిల్లఁగాఁబోరి ర
క్షీణప్రాభవమొప్పవంగపతి సా-కేతాధినాథుండొగిన్ || ౧౩౨ ||

చ. ఇతనికితం డెజోడితని-కీతఁ డె సామ్యమటంచు ఖేచర।
ప్రతతులుప్రస్తుతింపఁ బటు-బాణపరంపరలం బరస్పరో।
ద్ధత రథరథ్య సారథుల-దైత్యమునొందఁగఁజేయుచుందురం।
బతులితరీతిఁజేసిరి ర-యంబునఁదద్ధరణీశులిర్వురున్॥ ౧౩౩॥

చ. కడిమిదిలీపుఁడేయుశిత-కాండపరంపరలద్భుతంబుగా।
నెడ నెడఁదు న్నివంగధర-ణీశ్వరుఁడామనుజేంద్రులేరుపైఁ।
బడగపయిందురంగముల-పైరధచోదకుపైరయంబున।
న్వెడఁద శరంబులేసె దివి-వేల్పులుసన్నుతిఁజేయుచుండఁగన్॥

చ. కడువడి వంగభర్త నిజ-కార్తుకకాశలమొప్పఁగ్రమ్మరం।
దడయక మూఁడుబాణములఁ-దానలుగుల్తులుఁగంగనేసిన।
న్వెడలెనొగిన్దిలీపప్యధి-వీపునెదన్రుధిరంబుగంట్లవెం।
బడినభివృద్ధమైవెలికిఁ-బారిసలోపలికోపమోయనన్॥ ౧౩౪॥

ఉ. నొచ్చి మదింజలింపక య-నూనపరాక్రముఁడై గురుండు ము।
న్నిచ్చిన భీషణాహిశర-మేయఁ దదస్త్రజ పన్నగేంద్రముల్।
చెచ్చెరనేగె వంగన్యస-శేఖరుమిదికి నాజిఁదోడ్పడన్।
వచ్చెనొకో దిలీపునకు-వాసుకిముఖ్యఫణివ్రజంబనన్॥ ౧౩౫॥

క. గరుడాస్త్రమేసె వంగే।
శ్వరుఁడొగినాత్తీయలైన-వాహినులెల్లం।
బలితోపమఁదిచూడఁగ।
నురగాశుగగర్వమణఁచి-యొప్పెంగడిమిన్॥ ౧౩౬॥

మ. ప్రకటిభూతునిఁజేసెనందఱకు హృ-త్పద్మస్థితక్రోధపా।
వశు నాగ్నేయశరప్రయోగ చతుర-త్వస్ఫూర్తిసాకేతనా।
యకుఁడావంగవిభుండునైజఘనశౌ-ర్యప్రోద్ధతుల్వారుణాం।
బకశక్తిం దెలియంగఁజేసెసమర-ప్రావీణ్యమేపారఁగన్॥ ౧౩౭॥

మ. భరితాత్మీయమనస్తమంబుఁబ్రకటిం-పన్బానుమంతుండు భీ!
కరుఁడై తామనబాణమేయ నణఁగం-గాఁజేసెవేవేగఁద!
చ్చరసంభూతమునంధకారవితతిఁ-సౌరాస్త్రవిస్ఫూర్తిచే!
నరవిందాప్తకులౌద్యవుండునిజవం-శౌన్నత్యమేపారఁగఁ॥

ఆ. ధరణిరాజనంగఁ-దగువంగపతినిశా!

చరశరంబువైవ-మరలఁజేసె!

రాజమాళియనఁగ-రాజిల్లెడుదిలీపుఁ!

డతులలీలశాంభ-వాంబకమున॥

౧౪౦॥

క. దాక్షిణ్యకదంబముర!

క్రాక్షుండైయితఁడువిడచె-ననఁగావిజయా!

పేక్షఁయామ్యశరమువం!

గక్షోణీవిభుఁడువిడచె-గాకుత్స్సనిపైన్॥

౧౪౧॥

క. రాజతౌ-బేరాశుగ!

రాజముచేనణఁచెరాజ-రాజఖ్యాతిఁ!

రాజిలుదిలీపభూవిభుఁ!

డాజనవరుఁడేసినట్టి-యామ్యశరమ్ముఁ॥

౧౪౨॥

మ. జలజాస్త్రంబుగణంగివంగవిభుఁడు-త్సహంబుతోనేయఁగా!

నలుకన్బానుకులుండువారిఘనశౌ-ర్యన్ఫూర్తిమాయన్తహా!

బలసంపన్నఁడితండటంచునునిలిం-ప్రశేణులెన్నశ్శము!

జ్వలుఁడైవాయుశిలీముఖంబునఁదద-స్త్రప్రోద్ధతుల్తాన్వచుఁ॥

ఉ. లేనగవాననంబునఁద-లిర్పదిలీపవిభుండువంగభూ!

జానిమొగంబుఁజూచిర-భసంబుననిట్లనెదుర్తనంబునం!

గానకమున్నదూతవినఁ-గాఁబలుపంతములాడినీవుబ!

ల్లానిసిరీతివచ్చితివి-మమ్ముమహాహవభూమిఁగెల్వఁగఁ॥ ౧౪౪॥

క. నీబాహుబలము పెంపును।

నీబంటుతనంబుసాంపు-నీనిపుణతయున్।

నీబాణాసనవిద్యా।

పాబ్రల్యముఁజూపుదడయ-రాదిఁకననుచున్॥

౧౪౫॥

గీ వింద్రమాదిగపెక్కుది-వ్యాస్త్రములుపు।

రందరాదిసురలెవ్వర-గందిచూడ।

భీషణాకృతినేయఁగఁ-బెంపుచెడక।

భానుమంతుండుమరలించె-బ్రతిశరముల॥

౧౪౬॥

చ. ఖలునకుఁజేయు సత్కృతుల-కైవడినూషర భూమిఁజల్లు వి।

త్తులగతిబూదెలోనియతి-తోనిడుహవ్యములట్ల లోభికిం।

దెలిపిన ధర్మపద్ధతుల-తీరుననంగ మహీశుపైనిను।

జ్వలతరదివ్యబాణములు-వ్యర్థములైనదిలీపుడల్కతోన్॥౧౪౭॥

కా. ఎల్లిన్సారథిఁజక్రరక్షకులనే-కైకోగ్రబాణంబులన్।

దొల్లంజేయుచువాజులందశశరా-టోపంబులందున్నుచున్।

భల్లద్వంద్వమునన్ధ్వజంబుధరణీ-ధాగంబునంగూల్చుచు।

న్వీలర్థేందుశరంబునందునిమెదో-ర్వీర్యంబురెట్టింపఁగన్॥౧౪౮॥

చ. ఘనమగు పుణ్యమోజదరు-గంగఁదదీయ విశేషశేషముం।

గొనిదివిమండివేగ ధర-కుంజనుదెంచు మహాత్ముపోలికం।

దనజవనాశ్వసారథి ర-ధధ్వజకార్తుక ముఖ్యముఖ్య సా।

ధనములురూపరం దుమికె-ధాత్రికీఁబాణిఁగృపాణిఁబూనుచున్॥

క. ఈవిధమునవంగ ధరి।

త్రీవిభుడభివ్రానమూని-తెరలకనిలువన్।

వేవేగఁబెక్కుతునియలు।

గావించెఁగృపాణమప్ట-ఘనకాండములన్॥

౧౪౯॥

క. విదళితకరవాలుండై।

కదనక్షీతిదైన్యరసము-గన్పట్టనిరా।

స్పదతన్వనిలచినఁగన్గొని।

సదయుండైయాదిలీప-జనపతిపలికెన్॥

౧౫౧॥

క. దురమునఁగైదువువదలినఁ।

బరిపంథుల సేయననుచుఁ-బ్రతిబలికితి నీ।

పురికిప్పడేగిరాఁదగుఁ।

దిరుగన్సమరమునకలుకు-దీరినపిదపన్॥

౧౫౨॥

గీ. సంగరముసేయ నోపిక-చాలదేని।

కరమొసంగువినయపూర్వ-కమ్ముగాఁగ।

శరణుఁజొచ్చినరిపునైనఁ-గరుణలేక।

చెరుతురేభానువంశజ-లె్వరవసేల॥

౧౫౩॥

క. అనిపల్కన్వినివంగా।

పనివరుఁడుహతావశేష-వాహినిగొలువం।

జనెమంథాక్షాకాంతా।

ననుండైతనపురికిసాటి-నరవరులునగన్॥

౧౫౪॥

గీ. విజయలక్ష్మీసమేతుండై-విడుదులకుది।

లీపభూపతిచనియెబ-లింజయించి।

సురలుగొనియాడనిజపురి-కరుగుపాక।

శాసనునిపోలెకైపైనికు-ల్పన్నుతింప।

౧౫౫॥

క. సమరమునదిలీపత్నా।

రమణుఁడుచేసినమహాప-రాక్రమమునకుం।

బ్రమదమునుజెందిశక్రా।

ద్యమరులుతమమందిరముల-కపుడరిగిఱిగిన్॥

౧౫౬॥

ఉ. సంగరరంగమందుజల-జప్రియవంశ్యనిచేతనీగతిన్ |
 భంగముఁజెందిపోయిమద-భారమణంగినసాధువైనమా |
 తంగమురీతిమంత్ర్యభిమ-తంబునసోపదపాణిపద్మఁడై |
 వంగమహీశుఁడేగ హిత-వర్గముతోడదిలీపుపాలికిన్ || ౧౫౭ ||

క. చని కాంచనరత్నోపా |
 యనములుమున్నిచ్చినముఁ-డైనదిలీపా |
 వనిసాయకుఁడనుకంపా |
 వననిధియైయాదరించె-వంగాధిపతిన్ || ౧౫౮ ||

క. ఈకరణిభానుమంతుని |
 లోకులువినుతింపరణము-లోనగెలచిగం |
 గాకూలంబుననిలిపెన |
 నేకజయస్తంభములుజ-యేందిరవెలయన్ || ౧౫౯ ||

శా. ఆతర్వాత దిలీపభూపుఁడొక పు-త్రాహంబుననీచిషణో |
 తాతక్రిడలడస్సియున్నమదమా-తంగంబురీతిన్హితా |
 న్వీతుండైపరిశుద్ధజహ్నుతనయో-ద్వేలప్రవాహంబునం |
 బ్రాతస్సానముఁజేయువేడుకమదిం-బాటిల్లఁగానేగుచున్ || ౧౬౦ ||

మ. కనదుత్తుంగతరంగనాశితజనా-ఘవ్రవాతభంగంబయో |
 జనటద్భృంగనుసర్వతోముఖచర-చ్ఛక్రాదినానావిహం |
 గనుసంతుప్తవృషాధినాయకతురం-గంబుణ్యమార్గానుషం |
 గనుగంగన్విమలాంతరంగఁగనియెం-గాకుత్స్థుఁడుత్కంఠియై ||

సీ. రహిభగీరథుమనో-రథముఁదీర్పఁదలంచి,
 శంకరుమాళిన-లంకరించి |
 శక్రాదిసకలని-ర్జరులసన్నతిమించి,
 యవనీతలంబున-కవతరించి,

జహ్న్న నికృపఁ బునఁ-ర్జన్మంబునఁజరించి,
నదులలోపలమ హేళా-న్న తివహించి।
వీక్షిం చుజనముల-వృజినంబులహరించి,
కడిమిలోకములఁబ్ర-భ్రాతృతిఁగాంచి।

గీ. సగరపుత్రులక పవర్గ-సరణిఁజూపి।
భక్తసముదాయమునకుఁదా-సంబుఁబాపి।
తనరుభాగీరథీనది-మనుజవిభుఁడు।
వినయమునఁజూచియిట్లని-వినుతిఁజేసె॥ ౧౬౨॥

మ. జయపుణ్యాపగ జహ్న్న కన్యదివిష-త్సంపూజ్య వారానిధి।
ప్రియకల్లోలవతీమతల్లికరుణో-పేతాసమస్తాశ్రితా।
భయదావిష్ణుపదోద్భవాత్రిపథగా-భాగ్యప్రదావర్జితా।
మయఘాలాక్షశిరోమణీప్రవినులాం-భిఃపూరభాగీరథీ॥ ౧౬౩॥

క. భవదమృతముఁజూచినమా।
నవుండమరుండగుచు నంద-నవసంబునవా।
సవునిగతికొరంభాద్యమ।
రవఘాటులతోనిరంత-రముఁగ్రీడించుకొ॥ ౧౬౪॥

క. కలితామృతప్రవాహం।
బులననధిక మైశయత్న-మునఁబ్రతిదివసం।
బులమర్త్యులనెల్లనమ।
ర్త్యులఁజేసెడుతల్లినీకుఁ-దోయధిసమమే॥ ౧౬౫॥

ఉ. మానవుఁడొక్కనాఁడుతన-మాళినిఁదావకకంకణంబులం।
బూనఁడలంచెనేని సుర-పూజితుఁడై సతతంబుననులం।
దానునుజామరాంచితక-రామరవారవఘావతంస స।
స్తాసితరత్నకంకణ రు-ణం రుణనాచములన్తుదంబునకొ॥ ౧౬౬॥

సీ. వల్లులలోఁగల్ప-వల్లిచందమున ర,
 త్నములలోపలను జిం-తామణిగతిఁ
 గళలలోవిజ్ఞాన-కళతెరంగునను వి,
 హంగమంబులలోన-హంసిపగిదిఁ
 బల్లవాధరులలో-పలనుభారతిభంగి,
 శాలలలోఁజంద్ర-శాలరీతి
 వేళలలోశర-ద్వేళపోలికను ధే,
 నువులలోఁగామధే-నువువిధమున।

గీ. మూర్తివితతులలోశంభు-మూర్తికరణి।
 దీప్తిసమితులలోఁజంద్ర-దీప్తిసరణి।
 వాహినులలోనవిఖ్యాతి-వడసితీవు।
 శక్యమేనిన్నువినుతింప-జహ్నుతనయ॥

౧౬౭॥

క. అనుచుదిలీపుఁడుమాధవు।
 తనయనుగొనియాడితత్సు-ధామధురజలం।
 బుననోలలాడివిప్రులఁ
 దనిపెధనపరంపరలను-దానపరుండై॥

౧౬౮॥

ఉ. ఈశ్వరీశమృహీధవుఁడ-నేకవిధంబులరౌప్యకాంచనా।
 నేకపధేనుఘోటకమ-ణిప్రనుదాదిసమస్తదానముల్।
 లోకులుమెచ్చుచుండమది-లోగుదమందుచుఁజేసిదిక్కులం।
 గ్రాకఁగఁజేసెసాంద్రముగ-భవ్యతరోజ్వలకీర్తివల్లులన్॥౧౬౯॥

క. ఆతర్వాతసమీప।
 త్పాతలమునఁజంద్రకాంత-మణిమయమగుచున్।
 శ్వేతావనీధరేంద్రము।
 రీతిందగుదేవళంబుఁ-ప్రీతింజూచెన్॥

౧౭౦॥

క. చూచిమదిన్తుద మొదవఁగ।

సాచీకృతముఖితనర్త-సచివునితోడన్।

రాచూలితనదువాచా।

వైచిత్ర్యమువెలయఘనర-వంబునఁబలికెన్॥

౧౭౧॥

క. ధావశ్యరుచులనీనుచు।

దేవశమచ్చోటనొకటి-దీపించు మహా।

దేవాంచిత కైలాస।

గ్రావముకైవడిని విబుధ-గణసేవిత మె॥

౧౭౨॥

క. శంకరుని భక్తలోకవ।

శంకరుని శివంకరుని బి-శాచరగణనా।

శంకరుని దుష్టమనుజభ।

యంకరుని మదిన్ స్థిరంప-నఘములుగలవే॥

౧౭౩॥

మ. నగజాలంకృతవామభాగుహితమం-దారాగుహారాయితో।

రగరాడోభిగుస్తుపర్వలోకతటిసీ-రాజజ్జటాభోగు భ।

క్తగణవ్యాప్తమనోనురాగుదళితో-ద్యద్దక్షయాగున్యమ।

స్తగుణోద్యోగు శివుందలంచినఁ బున-ర్జన్మంబులేదేరికిన్॥ ౧౭౪॥

చ. పురహరుఁడీశ్వరుండు శిత-భూధరగేహుఁడు శైలరాట్సుతా।

వరుఁడు గుణార్ణవుండుహిత-వత్సలుఁడాధ్యుఁడఘోన్న మత్తమః।

ఖరకరుఁడంధకాద్యసుర-కంధరఖండనలోలుఁడున్నత।

స్ఫురణఁదగున్ హరిప్రముఖ-పూజ్యులలోపలనగ్రగణ్యుఁడై౧౭౫॥

త్ర్యర్థి-మ. శరదభ్రాజితమూర్తులవ్యయనివా-సస్ఫూర్తులార్యార్చితుల్

కరుణాంభోధులహీనభూషితులుమా-కాంతుల్పివాఖ్యుల్జితా।

సురకార్దులుటభాస్వదబ్జరుచిరా-క్షుల్ శ్రీయుతుల్ పార్వతీ।

పరమేశుల్ జగదుద్భవస్థితిలయో-పాయజులౌట్రబమే॥ ౧౭౬॥

వారిబుద్ధివృద్ధి మా-యోగిరూపం.

- గీ. భువనవిఖ్యాత సద్గుణ-పూతయనుచు!
సంతతముసన్నతించు స-జనులకెల్ల!
నైహికాముష్మికము లనా-యాసముగను!
గలుగఁజేయును చంద్రశే-ఖరుఁడుప్రీతి॥ ౧౮౧॥
- క. కావున వేగమె మనమా!
ఱోవెలకుంజని శ్రితాను-కూలుఁడగు మహా!
దేవుని వేడుకతోడఁ!
సేవింపఁగవలెనటంచుఁ-జెప్పిన నతఁడు॥ ౧౮౨॥
- క. విరు లక్షతలును ఫలములు!
పరిచారకవితతిచేతఁ-బట్టించి మహీ!
వరుని వెనువెంటవేగను!
సరసాగ్రణియైన నర్త-సచివుఁడుప్రీతి॥ ౧౮౩॥
- గీ. నర్తసచివుఁడు వెనువెంట-నడువఁ బాడ!
చారియై భూవిభుండు ప్రా-కారగోపు!
గోపవనతోరణముల స-ముజ్వలాకృత!
తులకు విస్తయమంది లో-పలకుఁజనియె॥ ౧౮౪॥
- క. బంగారముగను పేదగ!
తింగాసారంబుఁజూచు-తృష్ణార్తుగతి॥
లింగాకృతిఁ దగుశివునిఁ గె!
నుంగొని ముదమందెవిభుఁ డ-నూనప్రీతి॥ ౧౮౫॥
- క. ఈచందంబున నృపుఁడా!
సేచనకంబయిచెలంగు-శివలింగమ్ముం!
జూచి కరంబులుమోడ్చుచు!
వాచాలతవెలయ భూమి-వరుఁడిట్లనియె॥ ౧౮౬॥

సీ. శ్రీమన్న గేంద్రక-వ్యామానసాంభోరు,
 హ భ్రమరాయతు-భ్యం నమోస్తు|
 బ్రహ్మాదిసుర శిరో-రత్ననీరాజిత,
 పాదపద్మాయతు-భ్యం నమోస్తు|
 కరుణాకటాక్షవీ-క్షణ పరిరక్షిత,
 భక్తలోకాయతు-భ్యం నమోస్తు|
 సకలజగత్సర్గ-సంస్థితప్రళయ ప్ర,
 బలకారణాయతు-భ్యం నమోస్తు|

గీ. పరమము క్తిప్రదాయతు-భ్యం నమోస్తు|
 పాలితాదిజాయతు-భ్యం నమోస్తు|
 భద్రసంధాయకాయతు-భ్యం నమోస్తు|
 ప్రమథగణనాయకాయతు-భ్యం నమోస్తు||

౧౮౭||

సీ. దండంబు పార్వతీ-మండిత వామాంగ,
 దండంబు సకలాబ్జ-జాండనాధ|
 దండంబు పహ్నిమా-ర్తాండేందులోచన,
 దండంబు మేరుకో-దండహస్త|
 దండంబు నాగేంద్ర-కుండలాలంకృత,
 దండంబు దళిత వే-దండదనుజ|
 దండంబు ధారుణీ-మండలస్యంపన,
 దండంబు శుభ్రాంశు-ఖండభూష|

గీ. దండమంభోజసంభవా-ఖండలనుత|
 దండమమరాభీకరా-ఖండతేజ|
 దండమబ్జాక్షసన్నతో-ద్దండచరిత|
 దండమంభకభయద్రప్ర-చండశూల||

౧౮౮||

గండకము.

శ్రీమత్తుషారావ నీభృతుఃకూమరీ మణీపీనవక్షోరుహద్వంద్వనిస్తం
ద్రలిప్తోజ్వలచ్ఛంద నామోద సంతుష్టహారాయ తాశీవిషేంద్రోత్త
మాంగస్ఫురద్రత్న నీరాజితోరః ప్రదేశాః మహేశాః సరోజా స
నాంభోజనాభామరేంద్రాది నానాది వౌకశ్శిరోభాగ భాస్వత్కిరీ
టాగ్రనిక్షిప్త పారందరగ్రావ మత్తద్విరేఖాత్క రాస్వాది తపో
జ్వలత్పాద పంకేరుహద్వంద్వ దత్తాపవర్గామృతా మోదితోత్కృష్ట
భక్తాః విరక్తానురక్తాః శరన్నీరదైరాన తాకాశగంగా మరాళేందు
మందార కుందోరగాధీశపాటీర కర్పూరనీహార వారావళీహీరతా
రావనీభృత్ప యస్సాగరపోజ్వలతీర్థి మూర్తి ద్యుతివ్యతసం
పూరితాజాండభాండాః పినాకస్ఫురద్భాహుదండాః నిశాతత్రిశూ
లాది దివ్యాయుధానీకజాజ్వల్యమాన ప్రభాపూరవిధ్వస్త దుష్టేభదై
త్యాదివక్తంచరవ్యత గాధాంధకార స్ఫుటీభూత భాస్వత్ప్రతా
పార్కబింబప్రహృష్టేంద్ర ముఖ్యాదితేయాంతరంగాంబుజాతాః భ
వానీసమేతాః । శిరస్సంచలదోవ్యవమకల్లోలి నీవీచికానేకరేఖాయీ
తాత్త్వియచూడామణీభూత బాలోదురాట్సన్ని భాకారదీపాఃచిత్పరి
పంచీకృతస్వ స్వరూపా స్ఫురద్విశ్వసర్గావనాంత ప్రవీణాబ్జగ
ర్భాచ్యుతేశాన సంస్తూయమానప్రభావాః మహాదేవదేవాః భవద్దివ్య
లీలావిశేషంబులెన్నన్య వర్ణాదిముఖ్యాగమల్ చిత్రసేనాది గంధ
ర్వలుక్ రాజరాజాదియక్షుల్ విదేహావనీకాది విజ్ఞానులున్ శేషము
భ్యోరగుల్ కుంభజన్మాదిభక్తుల్ మహేంద్రాదిదిక్పాలకుల్ పద్మ
గర్భాదిమానుల్ సనందాదియోగీశ్వరుల్ జాలరేనెంతవాడ౯ మ
హాధాత్రితేరైతగ౯ వేదముల్ వాజులైయుండ మార్తాండజైవాత్య
కుల్ చక్రరూపంబునుంజెంద వాణీమనోభర్త సారధ్యముంజేయ
వారాశితుణీరమైయొప్ప హేమాద్రిణాణాసనంబై వెలుంగ౯ భు
జంగేంద్రుఁడు ద్యద్గుణంబై చెలంగన్తుకుందుండు బాణాకృతింబూ

నలోకంబులంజాలపీడించుచుం జక్రహస్తాజ సంక్రదనా సాధ్యులై
 బాహుగర్వంబుచే నెందుదుర్వారతన్తీగు శశ్వత్పురక్రవ్య భుగ్వీ
 రులంగూల్పవే వేల్చిడిన్నిర్జరుల్ దానవుల్ వేడ్కతో మందరా
 గంబుకవ్వంబుగావించి నాగాధిపుంద్రాఁడుఁగాఁజుట్టిదుగ్ధాంబురా
 శిన్తధింపం జగద్భీకరంబై నిజజ్వాలలన్ లోకముల్ గాల్చుచున్వ
 చ్చుహాలాహలోద్వృత్తి నైరింపఁగాలేక శక్రాదులెల్లన్ భయభ్రాం
 తులై రాజతాహర్యరాజంబుపై నెక్కి రక్షింపు రక్షింపుమలచు
 న్నుతింపంగృహాళివై కేలగీలించియా కాలకూటంబునుం గంతపీ
 ధిన్సరోధింపవే భీషణాకారుడై యష్టవిక్పాలురన్ సంగరక్షోణి
 నోడించి దుర్వారుడైయున్న యాయంధకాఖ్యాసురున్ శూలధా
 రన్ విదారింపవే దక్షయాగంబు భగ్నంబుఁగావింపవే భక్తులన్ని
 త్యమున్ సత్కృపంబోవవే శాత్రువశ్రేణులన్ ధాత్రిపైఁగూల్ప
 వే! మత్తఘ్నలోచనాగ్ని స్ఫురజ్జ్వాలలంగూల్పవే! క్రమ్రురందత్క
 శత్రుంబుని నేడినం బూర్వదూపంబుగాఁగాము నిన్నిల్పవే నీవుపూ
 ర్వంబున స్నిర్గుణఖ్యాతిఁ జెన్నొందియు నోగమాయానుషంగంబు
 నన్ వేగ సత్వాదులంగూడి పంకజగర్భుండవై పంచభూతాత్మకం
 బైన సర్వప్రపంచంబుఁజిత్రంబుగా శక్తిదీపింపనిర్మింపవే! చక్రము
 ఖ్యాయుధశ్రేణులంబూని విష్ణుండవై దుష్టదైత్యులంబట్టి పల్లారు
 శిక్షింపుదున్ సాధుసంఘంబుల నేడ్క రక్షింపుచుం బెమ్మ ది
 వ్యావతారంబులన్ ధాత్రిదీపించుచున్ వైదికాచార తంత్రంబుల
 న్వృద్ధిఁబొందింపుచుం దత్ప్రపంచంబునుం బ్రోవవే రుద్రరూపంబు
 నం గేలశూలంబుఁ గీలించి కల్పావసానంబునం జంగమస్థావరోపే
 తమైయున్న తద్విశ్వమెల్లన్ లయంబందఁగాఁజేసి బ్యోతిస్స్వరూ
 పంబునం బ్రాజ్ఞసంజ్ఞోన్నతిన్ సర్వమున్నవయై యొంటిదీపింపవే
 భేదవాదుల్ భవత్తత్త్వముంగానఁగాలేక జీవుండొకం డీశ్వరుండొ
 క్కరుం డీప్రపంచంబు సత్యంబు సాయుజ్యసౌఖ్యంబు లేదేరికన్

త్వేతమార్గంబె సద్ద్రాహ్యమంచుం గుతర్కోక్తులన్ లాకికాచారరీ
తిన్వివాదింతు రీవిశ్వమెల్లన్ భవద్బింబితంబంచు వేదాంతులెల్లన్
శరీరాభిమానంబు వర్జించి సర్వజ్ఞులైనచ్చిదానందసంజ్ఞంబ్రకాశించు
నీయందు నిత్యంబును న్నామరూపంబులం బాసిక్రిందింతురీశా మ
హేశా జగత్కారణా శంకరా చంద్రమాళీ పినాకీశివా శర్వపా
థోధితూణా భవాభర్త సర్వజ్ఞ భక్తామరత్నాయహా నందివాహాహరా
ధూర్జటిదేవదేవా త్రిశూలాయుధా వామదేవామృడా కాలకంఠా
కపర్దీ మహాదేవ కైలాసవాసా గిరీంద్రాత్మజా మానసాంభోజమిత్రా
సుధాధామ పాథోరుహప్రాగ్ని శేత్రా భుజంగాదిరాద్యూషితప్రాం
శుగాత్రా సనందాదియోగిస్తుతోద్యచ్ఛ్రిత్రా జటాజూట భాస్వత్ప
యోదాధ్వ గంగానిశానాన భాస్వద్రథాంగా శుభాంగా ధతిత్రీశ
తాంగా కరాంచత్కురంగా కుబేరానుషంగా విశుద్ధాంతరంగా ధృ
తానేక మార్తాండదీప్యత్కిరీటా ప్రతాపానలోద్ధూత దుష్టారికీటా
సితాహార్యకూటా నతేంద్రాదిభేటా శ్రుతివాగ్రితఘోటా ప్రపశ్య
ల్లలాటా హృతారాతివీరావలేపానమస్తే సువర్ణాచలాధీశచాపానమ
స్తే సముద్యత్ప్రతాపా నమస్తే నమస్తే సమస్తస్వరూపా నమస్తే
నమస్తే నమస్తే.

పాదగోపనచంపకమాల.

చ. పురహతహీరకుందహిమ-పూతశరీరవిపక్షశిక్షకా।
సరసబలాక రాఘవద-సాహ సువర్ణవినోదశిక్షితా।
సురరథిహంససూత పరి-శుద్ధగుణాతిశయాస్తుతాశ్రితా।
హరహితరక్షకాసకల-హర్షయుతారసపద్ధతిస్తుతా॥

౧౯౦॥

బహువిధప్రికందగర్భితసీసము.

సీ. శారదనీరద-పారదనారద,

మందారచందన-మహితకీర్తి.

హార మృణాళ మృ-గాంకసుధారస,
 తారాద్రిరాజిత-ధవళమూర్తి!
 వారిజసంభవ-వానవనీరజ,
 నయనాదిసురముని-చయనుతాఖ్య!
 తారణరాక్షస-వారిదమారుత,
 విద్యావిదుత్తమ-విపులసౌఖ్య!

గీ. భూరికరుణాసమేతని-వారితభవ!
 బంధగిరిశవరదపశు-పతిపినాకి!
 మేరుగిరిచాప సత్యవి-చార సకల!
 కారణాలసదమలదీ-క్షామహేశ::

౧౯౧॥

నాగబంధచంపకమాల.

చ. శివహరలోకమోదకర-సేవకవత్సలశైలధీరదా!
 నవహరధూతనిర్జరగ-ణప్రణుదాంధకదర్పనిశ్చల!
 స్తవపరశంకరా హరిను-తానుతిమన్తునిలోకచోదకా!
 రవినిభలక్ష్మ్యవర్ణరణ-రక్షణగౌరవభూభవచ్ఛివా॥

౧౯౨॥

చక్రబంధశార్దులము.

శా. విశ్వామిత్రమునీంద్రసన్నత జగ-ద్విఖ్యాతచారిత్రవే
 దశ్వాశక్రముఖామరార్చితశివా-దైత్యాంతకాశంకరా!
 విశ్వాకారమహాగుణాంచితభవా-వీరారిభూభృత్పవీ!
 విశ్వేశావిధిసందనూనువినుతా-వేద్యాహరాభారవీ॥

౧౯౩॥

చతుర్విధకందగర్భితచంపకము.

చ. హరవనజాక్షులాలసగు-ణాంబునిధిపరమేశశూలిభూ!
 ధరశరణాహిమాచలస్థు-తాహృదయాంబుజభృంగధైర్యమం!
 దరవనజారిపద్మజను-తామునిపాకరుణాసమేతమా!
 దరసరతామహేశసత-తంబుకృపంగనిబ్రోవుమృక్కదక్ష॥

షోడశవిధకందము.

క. శూలజితకాలపశ్య।

త్ఫలాత్త్రైలోక్యమూల-పండితపాలా।

కైలాసలోకపాణిక।

పాలాలీలావిశాల-పాపవిఫాలా॥

౧౯౫॥

క. హరతరుణామృతకిరణా।

భరణాకరుణాపయోధి-పర్వతశరణా।

శరణాగతవత్సలనీ।

చరణములకు మ్రొక్కెదంబ్ర-సన్నఁడవగుమీ॥

౧౯౬॥

శా. పుత్రజ్యేష్ఠజఘన్యపుత్రదివిష-త్పత్యాపగాంభోజజా।

గాత్రస్వాంతశిరశ్శరీరహరణో-త్రాంతాంబుధిస్తేక్షణ।

శ్రోత్రాధీశ్వరతల్పకోపదహనో-మృభాంతికృత్కాలకూ।

టత్రాశంకరశంకరాకరుణతో-డంబ్రోవుమీమ్రొక్కెదన్॥

గీ. ఛందములలోనఁబ్రణవంబు-చందమునను।

భూతములలోనగగనంబు-పోలెఁగేశ।

వాఙ్మగర్భాదిసురలలో-నాద్యుఁడైన।

ఫాలలోచనునీరీతిఁ-బ్రస్తుతించి।

౧౯౭॥

క. భూరమృణుఁడుశ్రుతివిహితా।

చారముదగఁషోడశోప-చారంబులగౌ।

రీరమృణుఁడనిపించనియెను।

శ్రీరంజిలుచుండ నాత్మ-శిబిరంబునకున్॥

౧౯౮॥

క. సేనలతోనరపతిబ।

ద్ధానేకపసేతుమార్దుఁ-డైకాశింగు।

స్తానసమునబెదరఁగఁగపి।

శాసదిఁదదనంతరమున-సరభసవృత్తిన్॥

౨౦౦॥

- క. తరియించిమహేంద్రమహీ।
 ధరనికటస్థలమునందుఁ-పగవిడిసిసమి।
 దరణింగళింగమనుజే।
 శ్వరునిం దెరలించికరము-పడిగైకొనియెన్॥ ౨౦౧॥
- క. పంగక్షీతినాయకునిఁగ।
 లింగోర్వవల్లభునిది-లీపుఁడుగడిమిన్।
 సంగరముననిర్జించిన।
 సంగతులుక్రమక్రమనఁ-జారముఖమునన్॥ ౨౦౨॥
- క. వినిదుర్జయుండుహరిహర।
 వనరుహగర్భాదిదివిజ-వర్గంబులకీ।
 మనవంశోద్భవుఁడనుచున్।
 మనమునఁదలపోసివేగ-మంత్రులతోడన్॥ ౨౦౩॥
- సీ. నాటభోజాంధ్రక-ర్ణాటమహారాష్ట్ర,
 మరహాటమత్స్యంగ-మగధపతులు।
 కాశ్మీరకాంభోజ-గాంధారకరహాట,
 కోసలకేకయ-కుతలపతులు।
 చోళపాంచాలనే-పాళబర్బగగౌళ,
 బంగాళమలయాళ-పార్థివులును।
 ద్రావిడద్రవిడవి-దర్భవిదేహాబా,
 స్థాకనావీరధా-త్రీశమణులు।
- గీ. యవనసౌరాష్ట్రసింధుమా-ళవకిరాత।
 ఘూర్జరదశార్ణవేంకణ-కోంకణకురు।
 పాండ్యకుంతలసింహళ-పాండ్రశూర।
 సేనహూణాదిసకలభూ-జానులెల్ల॥ ౨౦౪॥
- క. వినయముదళుకొత్తునుపా।
 యనములుగొనిదిక్పతులుబ-లారినీగొలువం।

జనుదెంచుతెరంగుననా

వ్వనజాప్తాన్వయునిఁగొల్వ-వచ్చిరివేడకన్॥

౨౦౫॥

క. వచ్చితమరర్హసద్ధతిఁ

దెచ్చినరత్నోపదలువి-ధేయులగుచుము

న్నిచ్చినిజపురులకరుగఁగఁ

బుచ్చుకొనిరనుజమగధ-భూపతిదక్కన్॥

౨౦౬॥

శా. వంగేంద్రుండుకలింగభూవిభుఁడుదు-ర్వారప్రతాపుల్ఁగణో

ర్వింగామాంతకునైనలెక్కఁగొనరా-వీరుల్తృణస్మార్యులై

భంగంబందసముద్రముద్రితమహీ-భర్తల్భయంబందిసా

రంగాశ్వప్రముఖోపదల్దనకుఁజే-రన్వచ్చియర్పించుటన్॥

గీ. అవనినాయకుఁడనధికా-యాసలబ్ధ

సకలదిగ్విజయాగతై-శ్వర్యధుర్యుఁ,

డగుచుమితపరిజనముతో-నమ్మహేంద్ర

పర్వతోపత్యకారామ-పద్ధతులను॥

౨౦౭॥

క. హల్లకవాసనలన్వెదఁ

జల్లెడుచల్లనిమరుద్వి-సరములవసుధా

వల్లభుఁడుమోదమందుచుఁ

బల్లవితాగములనీడఁ-బచరించునెడన్॥

౨౦౮॥

క. చేతులుమొగిడిచినిజవా

కౌతుర్యమువెలయునర్థ-పచివాగ్రాణిసం

జాతప్రమదంబునవసు

ధాతలనాయకునితోడఁ-దగనిటనియెన్॥

౨౦౯॥

మ. సుమనోవాసితవల్లికాక్షితిరుహ-స్తోమాద్యతానిత్యకా

భ్రమదభ్రమకృత్తదభ్రమఙ్గో-బాపూరసందప్త్యమ

త్తమయూరామితచిత్రనర్తనము-ద్యదంగసీమాయితో

త్తమరత్నాంచితసానుసాంద్ర ముమహేం-ద్రంబీనగేంద్రం

బిలక్||౨౧౧||

మ. చమరీవాలజవాయుకంపితవిరా-జద్వల్లికాసస్తపు।
 ష్పమరందార్ద్రసమున్నతోపలసమీ-ప్రకీడనామేడితో।
 త్తమమత్తేభవిభాసమానకటకో-ద్యద్వాసనాహూతనా।
 కమహీజాతచలద్విరేభమగుచుం-గన్పట్టుభూవల్లభా||౨౧౨||

సీ. శృంగారతిలకవా-సితమైనముఖముతోఁ,
 జందనాస్తోకవా-సనలతోడ।
 మణికటకప్రభా-మహితపాదములతోఁ,
 జామతోపేతపా-ర్శ్వములతోడ।
 సరసాళినన్నత-సౌమనస్యంబుతో,
 భరితకాంచనకలా-పములతోడ।
 ప్రబలంబులైనదై-ర్యస్థైర్యములతోడఁ,
 బరభయంకరఖడ్గ-పటిమతోడ।

గీ. హరులతోభీకరోన్మత్త-కరులతోడఁ।
 దనరిభూభృచ్చిరోమణి-త్వమువహించె।
 ధరణినీపోలెనీమహిమేం-ద్రముదిలీప।
 భానువంశప్రదీపదీ-న్యత్రప్రతాప|| ౨౧౩||

చ. పులులుజవాడిపిల్లులుఁగ-పుల్ శరభంబులులేళ్ళుగండకం।
 బులుచమరుల్ కిరుల్ గవయ-ముల్ నకులంబులుఖడ్గముల్ వృకం।
 బులుశశముల్ మదద్విరద-ముల్ మహిషంబులుభల్లకంబులే।
 దులుహరుఖీగిరింబలిమి-దోపఁజరించునజేకభంగులక్|| ౨౧౪||

చ. అతనుమహాహవేచ్ఛలతి-కాయలసీమలఁగామినీమణి।
 ప్రతతులతోడఁద్రిస్తురుకి-రాతులకోషధులీమహేంద్రప||

ర్వతమునరేలుదీపికలు-వైఖరివేడుక సేయువేకువం।
బతగపతత్రవారములు-బాపుడదీయరతాంతఘర్షమున్॥౨౧౫॥

మ. మనచేరత్నముఖోపహారచయమి-మార్తాండవంశుండుగై।
కొనమేల్లెకొననీకురారిగృహమి-గోత్రంబుదీనిన్తనం।
బునశంకింపకచూడఁగలెననిస-మోదంబుతోఁగ్రమ్మరం।
జనిరాత్నన్నినుమెచ్చుచున్విసతులై-చత్పన్నదేశాధిపుల్॥౨౧౬॥

క. ధరనీదోర్ధ్వండ్ముచే।
ధరియింపంబడినశిఖర-తతిచేనీభూ।
ధరముబుసుపోకనింగిని।
ధరియించెననంగనున్న-తస్పూర్తిఁడగున్॥ ౨౧౭॥

సీ. గైరికధాతుని-కాయంబువిద్యుద్వి,
తానంబుపోలికఁ-బూనియరయ।
పరవరాహాద్ధూత-వంశమాక్తికములు,
పడువడగండ్లకై-వడివెలుంగ।
నిర్మలినానేక-నిర్మలదారులు,
పరవర్షధారల-కరణిఁజెలఁగ।
శరభాదివనజంతు-జాలనినాదముల్,
గర్జారవంబుల గతివహింప।

గీ. భిల్లహృగయమయూరముదు-బ్రీతినొంద।
మేచకచ్చవులుడువీధి-మెండుకొనఁగఁ।
దనరుఘనవృత్తి నీమహేం-ద్రంబుదీని।
కబ్బెజీమూతనామమ-న్వర్థమగుచు॥ ౨౧౮॥

మ. కిరియంచున్నపభిల్లఁడొక్కఁడిఘవా-భేటేచ్చనచ్చోభయం।
కరభల్లూకముపైనిగుడ్చునదియా-క్రందించెదోడ్తోడన।

మనసైనుకులుపెక్కు-దినములుపరదేశ,

గురుపరశ్రమమునఁ-గుందకుండ.

గీ. మత్తమాతంగసైంధవ-మణిసువర్ణ।
ముఖ్యవివిధోపధలున్యప-ముఖ్యులిటకు।
వచ్చిప్రియపూర్వకంబుగా-నిచ్చిచనిరి।
కంటిదిగ్విజయాగత-ఘనయశంబు॥

౨౨౪॥

చ. కరమనురక్తుఁడైయొసఁగెఁ-గానినిజాలయసీమనంగభూ।
వరసివహంబుతోమగధ-వయ్యఁడనుజకురాకతక్కనీ।
వెరిఁగినఁదెల్పుమాతనియ-భీష్మమటంచువచింపమేదినీః
వరునిమొగంబునర్తసచి-వప్రవరుండొగిఁజూచియిట్లనున్॥౨౨౫

క. సగరుండాదిగమీవా।

రగుదురుబంధువులువారి.కదిహేతువుగా।

మగధోర్వీనాధుఁడుతన।

నగరికిమిముఁదోడుకొనిచ-నఁగఁదలఁచెన్యపా॥

౨౨౬॥

మ. మిగులంబంధువుఁడుత్తమోత్తముఁడునీ-మేలెప్పడుంగోరుధ।
ర్మగుణోపేతుఁడుసత్యసంధుఁడమితౌ-దార్యండుసద్వంశుఁడీః
మగధత్నావరుఁడీతఁడాత్మనగరీ-మార్గంబునన్ వేడక-రాఁ।
దగునంచుంబిలువంగఁగాదనుటబాం-ధవ్యంబెభూవల్లభా॥

క. కావునమీరామగధో।

ర్వీవిభుపురికేగిపిదప-విచ్చేయవలెన్॥

భూవల్లభసాకేతపు।

రీవరమునకనినఁబలికె-న్యపుఁడాతనితోన్॥

౨౨౭॥

ఉ. చెచ్చెరనీవుమాగధుని-చెంతకువేడుకతోడనేగితా।

వచ్చుమదీయభూపతిభ-వన్నగరంబునకెల్లియంచుబెం।

పచ్చపడంగఁజెప్పి తెలి-యంగనుజాటఁగఁబంపురేపురా!
జిచ్చటనుండిపుష్పపురి-కేగునటంచునుసేనకున్నతిన్ || ౨౨౯ ||

చ. అనివచియింపనర్హు-వాగ్రణిమానవనాథుఁడానలి!
చ్చినతెరఁగంపయున్నగధ-సింహునకేర్పడఁజెల్పితగ్గవా!
రినివడిఁబంపెసేనలకు-రేపునరేంద్రుఁడుపుష్పపట్టణం!
బునకరుఁగందలంచెనని-భూరిరవంబునఁజాటిచెప్పఁగన్ || ౨౩౦ ||

ఉ. ఆమరునాడునైనికచ-యంబులుదేవగణంబులెల్లఘు!
త్రామునిఁజేరేవచ్చినతె-రంగలరందనవెంటరాసము!
ద్దామవిభుత్వమొప్పుమగ-ధస్తుతుఁడైరవివంశవార్ధిగా!
కామృతధాముడేగెనుర-యంబునఁబుష్పపురంబుచెంతకున్

మ. మనుజాధీశుఁడుజూఁపెఁబుష్పనగరిన్-మత్తద్విపేంద్రావళీ!
ఘనకర్ణవ్యజనానిలోద్ధతమగు-త్కల్లోలినీకమ్రకాం!
చనకంబాతపరాగవాసితసమం-చత్సౌధవీధీచర!
ద్వనితాగానరసప్రమాదితసుప-ర్వన్సేత్రపర్వంబుగన్ || ౨౩౧ ||

నీ. పాకారరత్నశా-ఖాకాంతులుడువీధిఁ,
గంకణగ్రహణవై-ఖరులుబూన!
సౌధాగ్రనిహితకాం-చనకుంభరుచిమిన్ను,
వాకతమ్ములకుఁబై-వన్నెయొసఁగఁగి
జలదురుధ్వజపటా-నిలమునందనఁజేల,
దమరదంపతులకొహ్లాదమొసఁగ!
గోపురాగ్రస్థవజ్రోపలచ్చపులభ్ర,
కరిమేనికాంతులు-గలసిమెలఁగ!

గీ. జైత్రరథసన్నిభారామ-సరసకుసుమ!
సమితిసౌలభ్యలహరిని-ర్జరమహాజ

- చరదళులవిందునకుఁబిల్వఁ-బరగుపుష్ప!
పురము నేత్రోత్సవము జేసె-భూమిపతికి॥ ౨౩౩॥
- సీ. చంద్రకాంతోన్నత-సౌధవీధులనుకా,
తక్రతవా శ్శవి-తర్దికలను!
విలసిల్లుగరుడప-చ్చలరచ్చలనువిద్రు,
మస్తంభ ఘనకాయ-మానములను!
వైమూర్యవర్ణిత-ద్వారబంధములను,
గోమేధికాంచిత-కుట్టిమములఁ!
గలితకార్తస్వరా-గారరాజంబుల,
మరకతసౌపాన-మార్గములను!
- గీ. ప్రబలతరవజ్రఖచితగో-పానసులను!
రత్నదీపికలనుపుష్ప-రాగతోర!
ణములమాక్తిక సితవితా-నములదనరు!
మగధభూపతినగరమా-మనుజవిభుఁడు॥ ౨౩౪॥
- క. చొచ్చెన్నిజసౌందర్యన!
ముచ్చయములుజూచిమోద-ముననులతాంగుల్!
మెచ్చికరపల్లవంబుల!
విచ్చలవిడిమేడలెక్కి-విరులాగిజల్లె॥ ౨౩౫॥
- శా. కాకుస్థాస్వయదుగ్ధవారినిధిరా-కాచంద్రునింగాంచిన!
ప్రాకారాంచితమైజెలంగువిపుల-ప్రాసాదసీమన్సము!
తేకంబొప్పగనిల్పిమాగధుఁడుమం-త్రిశ్రేణితోనిత్యమ!
స్తోకప్రీతిభజించువజ్రసురయు-క్తుండైయుపేంద్రుఁబలె॥
- మ. భయమున్భక్తియుఁగల్గిమాగధుఁడుస-న్యానింపఁదన్తంత్రినం!
చయమెల్లంగనుసౌజ్ఞతోమెలఁగవై-చక్షణ్యమొప్పంబురీ!
నయవిద్భృందమువందులట్లబొలుపొం-దంజేరికీర్తింపదు!
ర్జయశౌర్యండుదిలీపుఁడుం డెనుసము-త్సాహంబుతోనప్పరి॥

కా. పారావారభయంకరానమితదృప్యచ్ఛాపశృంగారశృంభం |
 గారాంచత్పదధూతమానిలలనో-గ్రప్రస్థరాకారరా |
 కారాతీశ్రీశసదృగ్యశోహృతతమః-కల్పక్షమాభారమా |
 భారత్యద్రిసుతావరాదిదివిజ-ప్రస్తుతయమానాకృతీ || ౨౩౮ ||

క. వామాంకనివిష్టమహీ |
 జామూర్థకలాపకాంతి-సంయుతవిలస |
 ద్వామభుజాంగదవంచిత |
 వామేతరబాహులగ్న-వరకేయూరా || ౨౩౯ ||

మణిగణనికరము.

దినకరకులజల-ధితుహినకిరణా |
 వనరుహభవసుర-వరసతచరణా |
 దనుజనముదయహృ-దయభయదరణా |
 ఘనతరహితముని-గణభవహరణా || ౨౪౦ ||

గద్య—ఇది శ్రీజానకీరమణచరణార్పిత మనశ్శతపత్త్ర హరిసగోత్ర
 పవిత్ర కొటకలపూడి వేంకటరామపుత్త్ర విద్యద్విధేయ సరస
 కవితాధేయ వేంకటకృష్ణనామధేయప్రణీతంబైన దిలీప
 చరిత్రంబను మహాప్రబంధంబునందుఁ

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమార్కండేయస్వామినేనమః.

ది లీ ప చ రి త్ర ము.

తృతీయాశ్వాసము.

మద్వైదేహీహృదయే!

త్రామరసమిళిందనతళ-తక్రతుముఖనా!

నామర్త్యబృందనిశితో!

ద్ధామాస్త్రసమీరదళిత-దానకవందా॥

౧॥

గీ. అవధరింపుముశౌనకా-ద్యభిలమునుల!

తోడనిట్లనిపలికనూ-తుండుమగధ!

మనుజనాయకుకులమున-మనుకులీఁను!

డాప్తతతితోడవసియించె-నతిముదమున॥

౨॥

ఉ. అంతవసంతకాలమల-రారెసమస్తవియోగిమానినీ!

స్వాంతదురంతకృద్భమర-సంఘగరున్దరుదుచ్చలద్వనో!

- పాంతనితాంతనూతనల-తాంతపరాగపరంపరాసమా।
 క్రాంతదిగంతరాంచదతి-కాంతరసాలనవప్రవాళమై॥ ౩॥
- మ. సుమగుచ్ఛస్తనపాళితోమధుకర-స్తోకాలకశ్రేణితో।
 రమణీయారుణపల్లవాధరముతో-రాజన్తరాళేంద్రయా।
 నముతోఁగాంచనకాంతితోఁబికవధూ-నాదంబుతోనేవితో।
 త్తమపల్లీప్రమదాళితోఁదగవసం-తశ్రీధరామండలిక॥ ౪॥
- శా. కాంతారాంతరసీమలన్దరుచుగాఁ-గన్పట్టెవల్లీమహీ।
 జాంతస్థస్థలతాంతసంతతివసం-తాళాంతకంఠీరవా।
 త్యంతక్రూరపలాశకోరకనఖా-గ్రానీకనిర్భిన్నసా।
 మంతానేకపకుంభనిర్గళితశుం-భన్తాత్తికప్రక్రియక॥ ౫॥
- స్తీ. కలకంఠదంబు-కాహళధ్వనిగాఁగ,
 దగుమరదమువసం-తంబుగాఁగఁ|
 జిలుకపల్కులుద్విజా-శీర్వాదములుగాఁగ,
 వ్రాలుపూవులుదలఁ బ్రాలుగాఁగఁ|
 దుమ్మెదల్ హేమామాగ్ని-ధూమరేఖలుగాఁగ।
 లతలుపుణ్యాంగనా-తతులుగాఁగఁ|
 వెలయులేఁజిగురుటా-కులునివాళులుగాఁగఁ,
 గుసుమరజంబుభ-గ్గుండెగాఁగ।
- గీ. సులసరోజాతతతులుగం-ధచషకములు। ౬౩౫
 గాఁగమీనధ్వజుఁడుయాజ్ఞ-కతవహించి।
 కడిమిమీఱఁగఁగావించె-ఘనవివాహ।
 విధులుమాధవవనరమా-మిధునమునకు॥ ౬॥
- మ. ధరణీభాగమునన్వసంతుఁడనువృ-త్రధ్వంసికోపించిభీ।
 కరవాతూలపవిత్రహారములవృ-క్షత్వాధరశ్రేణికిం।
 గరమొప్పారెడుపండుటాకులనుతె-క్కుల్ద్రుంపఁదోతెంచునె।
 త్తురుబొట్టోయనబాలపల్లవముల-స్తోకప్రభన్భాసిలెక॥ ౭॥

నీ. సలలితచందనా-చలకూటములయందుఁ,
 బలుచందములఁగ్రీడ-సలిపిసలిపి।
 సాలతమాలకం-కేళీపలాశాది,
 నిఖిలాగములనీడ-నిలచినిలచి।
 కలితమాకందకం-దళగళస్తకరంజ,
 ధారాజలంబులఁదడసిదడసి।
 మల్లికాదిలతామ-తల్లికావళులందు,
 బాగుగానుయ్యాట-లూగియూగి।

గీ. యఖిలసరసులయందీత-లాడియాడి।
 పుష్పాడులదిన్నియలయందుఁ-బొరలిపొరలి।
 మందగంధవహార్భక-బృందమిపుడు।
 సంచరించునువనులవ-సంతములను॥ ౮॥

క. దక్షతహేమంతహిర।
 ణ్యక్షౌగ్రజుప్రచ్ఛివేలయు-నట్టిమధున్యహ।
 ర్యక్షునినఖిరములోయన।
 వీక్షింపపలాశముకుళ-వితతులుదనరెన్॥ ౯॥

ళా. వచ్చెన్ భాస్కరుఁడు త్తరంబునకుగ-ర్వస్ఫూర్తితోఁగూయఁగా।
 జొచ్చెంగీరములున్బికంబులునహ-స్తామంబులుద్వృత్తిచే।
 హెచ్చెంగెంజగురాకుబాకుఁగొనిపు-ష్పేషుండుదుర్వారుడై।
 వచ్చెంబాంధమనస్సరోజములుస-వ్యంబైనయయ్యామనిన్॥ ౧౦॥

మ. తరుణాపుష్పితకింశుకంబులుమరం-దన్నేహసాంద్రంబులై।
 చరదిందిందిరకజ్జలజ్వలములై-ఛాయాసమాచ్ఛాదిత।
 స్ఫురదంస్రేస్తలులైదగంతరనట-చ్ఛోభాతిహృద్యంబులై।
 కరదీపంబులనంగనయ్యెడఁదగె-గాంతారభాగంబులన్॥ ౧౧॥

- శా. కీరంబుల్ మృదువైనశబ్దములుగు-ల్కింపంబికంబుల్ మనో|
 జారావంబునఁ బాడమగదపవనుం-డత్యాదరస్ఫూర్తిఁజె|
 న్నారస్తీరిక లెల్లదిద్దగనుమ-త్తాళుల్ ప్రశంసింపక|
 న్నారన్తారుఁడుజూడ నాడిరిలతా-బ్జాస్యల్ మరుత్ప్రీతిగన్ ||
- మ. అరుణాస్తోకపలాశదర్శితసము-ద్యత్సాంధ్యరాగంబుభా|
 సురతోలంబగురుత్పకల్పితతమ-స్తుత్యంబుసతోగ్రరణో|
 త్కరనక్షత్రసమేతమైతనరెకాం-తారంబకాలక్షప|
 న్వరుసంగోకిరిసచ్చకోరతతికా-నందంబుగావింపుచున్ || ౧౩ :
- స్తీ. ప్రసవితాళోకస్త-రప్రతాపోజ్వల,
 జ్వలనంబులకుధూమ-సమితులగుచుఁ|
 గమనీయమల్లికా-కాంతోపకంఠస్తీ,
 మలకునీలాచ్ఛధా-మంబులగుచుఁ|
 బ్రవహితనవపుష్ప-రసతటిస్తీప్రక,
 రంబులకిందీవ-రంబులగుచుఁ|
 గాననలక్ష్మీమ-ఖప్రదేశములకు,
 ఘనతరకుటిలాల-కంబులగుచు|
- గీ. విరహిణీమానసంబులు-గరుగపంచ|
 శరునికీర్తింపుచునుసము-త్సాహమునను|
 సకలవనములనెప్పుడు-సంచరించు|
 సమదక్షట్పదచయములా-సమయమునను || ౧౪ ||
- చ. అనుమతుఁడైవసంతుఁడుర-యంబునవచ్చెనటంచుఁదత్తరం|
 బునమకరంచగంధజల-పూరముకుంజగృహంబులన్వనాం|
 గనలాగిచల్లితీఢ్చెనని-గారపుముతైపుముగ్ధులాయనం|
 గనదగునయ్యెడన్ మలయ-గంధవహచ్యుతేపుష్పబృందముల్ ||

మ. కలితోరు స్తబక స్తనాగ్రములభ్యం-గంబుల్ నవేంద్రోపలాః।
జ్వలధామచ్ఛవిభాసిలంగిసలయో-ష్ఠంబుల్ చలింపన్ మరు।
చ్ఛలదుతక్ష్మప్తలతాంగ నామణులులా-స్య కీర్తనం జేలిరిం।
పలరారంగవిక స్వరోచ్ఛవననా-ట్యా గారభాగంబునన్ ॥ ౧౬॥

మ. తిలకాంచన్తుఖసంచరద్భ్రమరకో-త్యేకంబుతోగుబ్బగు।
త్తులపైపల్లవకంచుకాంచలములాం-దోళింపఁదెల్లంబుగా।
వలపుల్ మీరవసంతునికారతులలే-వఁదేల్పుచున్నానన।
స్థలిసటూర్పునిగుడెచ్చినోయనజగ-త్పాణంబువీచెన్గడున్ ॥ ౧౭॥

మ. తలపన్నాభమిరుహంబుల త్తరినిని-స్తంద్రంబుగాఁబువ్వుతే।
నెలువర్షింపరజోమలీమనతచే-నిర్ముక్తయైపల్లవా।
మలహస్తంబులపుష్పజాలకతతిం-బ్రాపించునీరార్పుచున్।
బిలుచున్నాధవునించిక స్వరముతోఁ-బ్రీతికవనశ్రీదగన్ ॥ ౧౮॥

మ. కలకంఠీరవమొక్కచోటనొకవం-క న్సారికాజాలికా।
కలనాదంబొకచెంతమత్తమధులి-ద్దానంబువేటొక్కచో।
విలసత్కీరవధూవచోవిభవము-ర్వికభాసిలెంబాంధులన్।
గెలువన్వచ్చినశంబరాంతకచమూ-త్వేళానినాదంబులై ॥ ౧౯॥

మ. సుమనల్లపల్లవజాలభూషితములై-సాంపొందిహేమాభిరా।
మృములజ్జ్వలతరేంద్రవైభవముల-న్నందారకల్పోత్తమ।
ద్రుమసౌరిభ్యపరంపరోన్నతమరు-త్సోమప్రచారంబులం।
గమనీయాతనుసంపదంగనియెస్వ-ర్గస్ఫూర్తినారామముల్ ॥ ౨౦॥

చ. తనయునివైభవోన్నతిము-దంబునఁజూచుచుదక్షిణాళనే।
ననయముసంచరింపఁబ్రయి-లైనసరోజినులన్ గ్రమక్రమం।
బునఁగృశియింపఁజేయహిమ-పుంజమటంచారధంబుక్రమరన్।
దినమణిద్రిప్పెనోయనను-దీచికిరాదొణగెన్ రయింబునన్ ॥ ౨౧॥

- చ. వనరుహబాంధవుండుహిమ-వర్గములన్విదలింపను త్తరం
 బునకరదంబువిక్రమస-ముజ్వలులైనడిపింపమారుడు;
 న్నదగు తేరుదీచికిను-దగ్గగ తిన్న డిపించునోయనం।
 గొనగొనివీచెబాంధులెదఁ-గుందఁగగండపుకొండగాడ్పొగిన్॥
- ఉ. కేళిసరంబులన్నదన-కేళులుదేలురథాంగదంపతుల్।
 తాలిమిలేక సాంధ్యసము-దంచితరశ్మిటంచుఁజూడఁగం।
 కేళులుకర్ణికారములు-కింశుకముల్ మహినుల్లసిలైహే।
 రాశముగాబహుప్రసవ-రక్తరుచిస్థగితాంబరంబులై॥ ౨౩॥
- ఉ. కోరకదంతపద్మలను-గుచ్ఛకుచంబులబాలపల్లవో।
 ద్ధారరదాంశుకంబులను-దంచితపుష్పరుచిస్థితంబులన్।
 భూరివసంతయశావనవి-భూతిమదభ్రమరాలకంబులన్।
 సారసపత్రిలోచనల-చందములన్గనుపట్టెమల్లికల్॥ ౨౪॥
- శా, పూచెంగింశుకకింకిరాతవిటపుల్-పూదీవెలల్లాడఁగా।
 వీచెంజందనశైలమారుతములు-వృత్తిన్ధనుర్గపాణియై।
 లేచెంబాంధుల నేచదర్పకుఁడుప్రా-లేయాంబుసంహరియై।
 కాచెందమ్ములనుత్తరాభిముఖతం-గంజాపుఁడయ్యామనిన్॥ ౨౫॥
- క. ఈరీతివసంతముజగ।
 దారాధ్యతదనరసార-సాననమగధ।
 త్పూరమణసుతసుదక్షిణ।
 నారీమణికేళికావ-నంబునకెలమిన్॥ ౨౬॥
- చ. తనసుకుమారరూపలలి-తద్యుతులన్ప్రియపూర్వకంబుగాఁ।
 గనుగొనియూడిగంపుచెలి-కత్తెలు నెమ్మదిసంతసిల్లఁగాం।
 చనసిబికన్వసింపెలు-చన్దనియెన్మధులక్షీజూడఁగా।
 ననుమతి నేగుసావయవ-యైనమనోజునిమాయయోయనన్॥ ౨౭॥

క. ఈకరిణింజనిచనినా।

శ్రీకాననహేమసిబిక్-లీలావనిసు।

తేకమునడిగ్గరత్నతు।

లాకోటినినాదములుజె-లంగంగడిమిన్॥

౨౮॥

గీ. అందలముడిగ్గిగురుతరా-నందమునను।

గామినీమణిగోస్తనీ-కాయమాన।

నలలితచ్చాయనిలిచినె-చ్చెలులుదాను।

సురుచిరారామవిభవంబుఁ-జూచుచుండ॥

౨౯॥

చ. ఇరుదెనలంజెలంగడుమ-హీజములన్వసియించునీడజో;

త్కరములమంజులార్భటులు-దారగతిందనరారెఁగాననేం।

దితలుసమీపమందనుమ-తిన్నగధాత్తజనంచరింపఁగా।

వరుసనొనర్చుతత్కుశల-వార్తలొకోయనుచుండనయ్యెడన్॥౩౦॥

ఉ. పల్లవపాణిపైయుభయ-పార్శ్వలతల్పవనప్రయుక్తలె।

తెల్లనిక్రొవ్విరుల్కొడమ-తేటలపాటలునీటుఁజూపుచుం।

జల్లెలతాంగులీకరణి-సమృద్ధిభావివివాహవేశల।

నైలముగాఁగఁజల్లుదురు-దీవనబ్రాలనితెల్పుకైవడిన్॥

౩౧॥

క. వీకన్జ్వికత్తెలతో।

నీకరణింజిత్రగతిమ-హిందనరెడుకే।

శ్రీకాననముననవనా।

శ్రీకాననముదముమదిఁద-లిర్నందిరుగన్॥

౩౨॥

చ. చికురముజారనిక్కి-యిరు-జేతులగేదగిపువ్వులింపుగా।

నొకచెలిగోయుచుండిగళ-హుంకృతిఁబల్లవబింబబంధుజీ।

వకుసుమశేముషిందనదు-వాలెరపైకరుదెంచుచున్నయా।

పికశుకబంభరావశుల-బెగ్గిలఁజేయునుమాటిమాటికిన్॥

౩౩॥

ఉ. బాలరసాలభూరుహము-పైకెగఁబాఁకినవల్లికాలతం।

గేలటుసాచివేటొకస-భీమణిపువ్వులుగోయుచుండవా।

- చాలతనొప్పుకోయిలల-నద్గతిపల్లవమౌచువచ్చియా।
 కేలుపయిన్బడన్విదల-కించెనుకంకణపజ్జిక్రమోయఁగన్॥ ౩౪॥
- శా. నాళీకాయతలోచనాహృతలతాం-తంబైనకంకేళిను।
 తేల్కలిందాచిలతాంగియోరుతనుర-క్తింబువ్వుడేరంగమ।
 త్తాళుల్ కైరవబుద్ధిఁగన్నుగవడా-యన్నాసతత్పుష్పలి।
 ట్పాలింబారఁగఁదోలెగంధఫలిసా-భ్రాత్రంబువాటింపుచున్॥
- ఉ. చెన్నుగవేడ్కతోనిరవ-శేషముగామగువల్నమేరువుం।
 గ్రొన్ననలన్నియున్వేదకి-కోయఁగనందొకకాంతనవ్వియా।
 పొన్ననెక్రొవ్విరుల్మరలఁ-బుట్టగఁజేసెనుబువ్వులేరఁగాఁ।
 గన్నియలన్యభూరుహాని-కాయముచెంతకుఁబోవకుండఁగన్॥
- చ. అతివలతోడనొక్కజల-జాననయీతిలకావనీరుహం।
 చితకుసుమంబులన్ నిరవ-శేషముజేసెదనంచుపంతముల్।
 కుతుకముతోడఁబల్కివడిఁగోయఁగఁజొచ్చెనుబువ్వులాత్తదృ।
 గ్వితతులనంతకంతకభి-వృద్ధములౌటయెటుంగదక్కటా॥ ౩౫॥
- గీ. అభినవప్రసవశ్రేణు-లాత్తపాణి।
 పల్లవస్పర్శనమునను-ద్భవముజెందఁ।
 గామినీమణులెల్లమా-కందములను।
 గోయఁజొచ్చిరివేడ్కతోఁ-గుసుమములను॥ ౩౬॥
- క. ఒకచెలియశేషముగఁజం।
 పకమునఁగ్రొన్ననలుగోసె-మధుఃస్పృంభణమా।
 మకముఖరాగమపేక్షిం।
 పకపూనెనటంచుఁగోప-పడెనోయనఁగన్॥ ౩౭॥
- క. ననలీభూమిరుహంబున।
 మనముంగల్లుమియకుండ-మాధవునికృపన్।
 జనియించెననుఘఁగోసిరి।
 వనితారత్నములువిరులు-వకుళమునందున్॥ ౪౦॥

క. తరుణులువసంతలక్ష్మీ ।

పరిరంభితమగుచుమిగుల-భాసిల్లులస ।

త్కురవకమునఁగోసిరిమృదు ।

కరములుక్రొన్ననలుతనువు-గందకయుండె॥

౪౧॥

గీ. పల్కులనుకర్ణికారముల్-పాటలనుబ్ర ।

యాశువుల్ సింధువారము-లాస్యపవన ।

ములనపేక్షింపకవ్వేళఁ-బూచెననుచు ।

గొమ్మలందందపువ్వులఁ-గోసిరిట్లు॥

౪౨॥

రగడ.

కన్నెరమ్మమా-కందమునీడకు ।

బొన్నపువ్వులా-బోటినివేడకు ।

ముదమునఁజక్కని-మొగ్గులుగోయుము ।

మదమట్టదముల-మరలఁగఁజేయుము ।

కేలుఁజూచికం-కేళినిముట్టకు ।

బాలనెలంతుక-పాదముమెట్టకు ।

కుందజాలముల-కుంజెయిఁజూపుము ।

మందయానగో-మగుడుపుకోపము ।

దూరముపోకిక-దొరకదుకీరము ।

వారిజాస్యనీ-వంకనెనేరము ।

కొండగోఁగులవి-గోయకుమిక్కిలి ।

కొండెముజెప్పను-కొట్టకుమిక్కిలి ।

పుడమితమ్మలా-బోటికొసంగుము ।

గడుసుతనంబది-కాదుదొలంగుము ।

చానవేగఁజను-సంపఁగితీగెకు ।

దేనెనానలా-తెరవుననేగకు ।

వారిజాస్యమన-వారినిఁజీరుము ।

కోరిమల్లికా-కుసుమమాలేరుము।
 ఇందువదననీ-వేంచకునేరము।
 కందెమొగంబే-గకుకడుదూరము।
 కోరకంబులవి-గోయటఁగూడదు।
 మారువల్క-కా-మానినిబాడదు।
 మోవిబింబమని-మొగిసెనుకీరము।
 మావిగున్నకిఁక-మానువిచారము।
 బాలకింశుక-ప్రసవములేటికి।
 కేలుపొచియొసఁ-గదవాబోటికిఁ।
 బొగడపువ్వులా-బోటికిఁజూపకు।
 మిగులదొరకెనం-పెఁగలీతేపకు।
 సింధువారముల-శేషముగోయను।
 బంధుజీవములు-బహుళములాయెను।
 కలికికబ్బెతిల-కంబునఁబువ్వులు।
 మొలకలెత్తెమో-మునఁజిలునవ్వులు।
 పసరుమొగ్గలా-పజ్జకుఁబోవకు।
 ప్రసవరజమునీ-పైఁబడులేవకు।
 గరితప్రియాళువు-గాదదిబోకుము।
 కురువకంబులవి-గోయఁగరాకుము।
 వకుళాగమునకు-వడినాకొమ్మను।
 పకపకనగకీ-బాటనుబొమ్మను।
 బొండుమల్లెలా-పొలఁతినివేడకు।
 నిందుమూటలివి-వెలఁతుకవాడకు॥

౪౩॥

క. లలనామబులీరీతిని।

బలుకుచుఁబుష్పంబులేరి-పరమప్రీతి॥

జలజాకరమునకేగిరి।

నలిలక్రీడేచ్ఛమాన-సంబులఁబొడమ॥

౪౪॥

మ. స్వనదున్నత్తమధువ్రతోత్కరగరు-త్సంభూతవాతోన్నమ।
 ద్భునపాథోజపరంపరోజ్వలపరా-గచ్ఛన్నతీరంబుకో।
 కనదోత్కృష్టవిభారణీకృతకన-ద్గంభీరవాఃపూరమం।
 గనలెల్లజ్జనిచూచిరత్తరినిత-త్కాసారముత్కంఠచే॥ ౪౫॥

చ. లలితలతాంతరేణుపట-లస్థగితావయవాభిగామరై।
 పౌలఁతుకలందలుంబటిక-బూసినభర్తృశలాకలకశర।
 జ్వలధరలేశసంహృతని-శాకరరేఖలగ్రేణీసేయుచు॥
 నిలిచిరితత్సరోవరవి-నిర్మలతీరమునస్తుదంబున॥ ౪౬॥

ఉ. ఆసమయబునంబ్రియవ-యస్యసుదక్షణఁజేరిపల్కెను।
 ల్లాసముతోడఁజూడుకమ-లచ్యుతమంజుమరందబృందసం।
 వాసితశీతలప్రబల-వాఃపిహితైకమహాప్రదేశమై।
 భాసిలుఁజక్రవాళగిరి-పద్ధతినీసరసీతటంబిల॥ ౪౭॥

మ. ఆరవిందంబులుతావకాననవిలా-సావాప్తికయీసరో।
 వరమధ్యంబునభానుగూరిచితపో-వ్యావృత్తిచేనిల్చువై।
 ఖరిఁగన్నట్టుభవన్నిశారమణసం-కాశాస్యమెచ్చోటతా।
 మరలెచ్చోటఖరాంశుఁడెచ్చటనసం-బంధంబుబింబాధరా॥ ౪౮॥

చ. లలనవినమ్రకంజముకు-శంబులువాఃప్రతిబింబితంబురై।
 కలితభవత్పయోధరయు-గచ్ఛవిఁబూనఁదలంచెఁగాననీ।
 సలలితపాదపల్లవము-సాటికిరాదగవంచుఁదోఁచుఁగే।
 వలమగుసౌమనస్యవిభ-వంబిటమీఁదటఁగల్గకుండిన॥ ౪౯॥

క. కూలవిరాజతుక్రంజర।
 సాలాశోకమయిభరిత-జలజోత్పలమై।
 బాలామారునితూణము।
 పోలిక నేతత్సరంబు-పాలుపొందుఁజూమి॥ ౫౦॥

మ | రమణితృప్తపదచ్ఛవింబరగుకూ-ర్తంబుల్ భవన్నేత్రవి।
 భ్రమతస్థాసిలుమీలుతావకకుచ-ప్రత్యర్థులౌచక్రవా।

- క. ములత్యంతవినీలయుష్మదలక-ఖ్యాతంబులౌపుష్పలి।
 ట్సముదాయంబులుగల్గియాకొలనునీ-చందంబునకౌరాజిలుకౌ।
- చ. లలితగతిజ్జలంగుసలి-లభ్రమసన్నిధిన్ పృథ్వీబాలశై।
 వలలతవీచికాతతుల-వక్రతగ్గైకొనినాభిచెంగటం।
 బాలుపగునీదునెత్తురుల-భుగ్నతఁబూనినరోమరాజితోఁ।
 గలికిసమానమైతనరె-గన్గొనునెమ్మెగమెత్తియద్దెసకౌ॥ ౫౨॥
- క. అంబుధినీరమతియౌ।
 రంబనుచున్రోసియీస-రస్సునకామౌ।
 దంబునఁజనుదెంచినకా।
 దంబినియననీలకుముద-తతిరుచిదనరుకౌ॥ ౫౩॥
- క. ఏతత్కాసారజలౌ।
 ద్భూతంబగుజైవలంబు-భువితావకజీ।
 మూతశ్యామలకచవి।
 ఖ్యాతింజెన్నారువికసి-తాంబుజవదనా॥ ౫౪॥
- ఆ. అనుచుఁబ్రయవయస్య-యగుసుభాషిణిబల్క-।
 వినిధరాధినాథ-తనయమెచ్చి।
 చెఱులతోడఁగూడి-వెలిపావడలుగట్టి।
 శయములందుశృంగ-సమితఁబూని॥ ౫౫॥
- క. ఆతరువాతంగడఁగి గృ।
 హీతపరస్పరకరద్వ-యాభాసురలై।
 నాతులుమత్తమరాశుల।
 రీతిఁజలములోనఁజొచ్చి-క్రీడించిరొగికౌ॥ ౫౬॥
- మ. అకలంకేందునిభాస్యలీకరణినా-హ్లాదంబుతోనిర్మలా।
 దకకేళీనిరతిజ్జలంగఁగనుద-ద్వక్షోజహస్తాస్యదృ।
 క్షిగురామ్రేడితకోకకోకనదరా-జీవాళిశైవాలవ।
 ల్లికమైపంకరుహాకరంబువిలసి-ల్లెంబెంపురెట్టింమటన్॥ ౫౭॥

ఉ. నీరములోననొక్కతరు-ణీమణిగ్రక్కనమున్గిలేచిశృం।
 గారముగాఁగఁగొప్పకర-కంజములెత్తివిదల్చుచుండయా।
 సారసపత్రలోచనక-చంబుఁగనుంగొనిపారఁజొచ్చెకా।
 సారమరాశముల్ చినుకు-సాగినమేఘమటంచుభీతితోకొ॥౫౨॥

ఉ. వేరొక బాలకేలనర-విందముగ్రక్కనఁబూనిమున్నునీ।
 హారకరోజ్వలంబగుని-జాస్యముపైసలిలంబుచల్లురం।
 భోరుపరంపరంబటుత-రోద్ధతిబెగ్గిలఁజేయుదృక్తతిం।
 జారుతరోరుకాంతిపెలు-చందెదరించుమెఱుంగుపోలికన్॥౫౩॥

శా. వారి న్వేటొక వారిజాస్యచతుర-త్వంబొప్పఁగామున్గిలేల్।
 పైరరజల్లఁగఁజేయవేటొకతెత-త్పాణిన్నిరీక్షించిక।
 వ్హారభ్రాంతినిలాగెలాగు నెడన-య్యబ్జాస్యపూఁబోళ్ళకుం।
 బారావారసముద్ధతేందిరగతిం-బ్రత్యక్షయైరాజిలెక॥ ౬౦॥

చ. పొలఁతుకలందటొక్కవిరి-బోణిమొగంబుపయింగరంబులం।
 దిలకముఁజారజల్లుకమ-నీయజలంబలరారెపద్ధినుల్।
 లలితసరోరుహంబులక-శానిధిపైసహజన్తుఁడౌటలో।
 పలఁగనుపట్టుమచ్చవిడఁ-బారఁగఁజల్లుమరందమోయనక॥౬౧॥

ఉ. బారులుగట్టియొండొరుల-పైలతికాంగులుజల్లులాడుకా।
 సారపయఃకణంబులొగి-సారసపత్త్రములందునిల్చిపా।
 ల్పారెనుదక్షిణాముఖును-ధాంశునివేడుకతోడఁజూడఁగాఁ।
 జేరగవచ్చియచ్చటవ-సించినచక్కనిచుక్కలోయనక॥ ౬౨॥

క. ఒకరంభోరువుపైవే।
 తొకమదగజయాననీర-మొగిజల్లినఁజా।
 లకయాబాలికతావే।
 తొకకేసరిమధ్యచెంత-కొయ్యనఁజనయెక॥ ౬౩॥

చ. శిరమునకల్వరేకొకతె-జేర్చిభవానిగతింజెలంగతా।
 మరసముకేలబూనియొక-మానినిభార్గవరీతిభాసిలెకా।

- సరసిజసంభ వేందుముఖి-చందమునన్ విలసన్ స్వరాశికా।
పరివృతయాచు వేటొక తె-భాసి లెతజ్జలజాకరంబునన్॥ ౬౪॥
- ఉ. చేడియలయ్యెడంగనక-శృంగము లెత్తిజలంబుమీఁదికిన్।
వేడుకతోడఁజిమ్మవిను-వీధికితత్పలిలంబుబోవుచుం।
జూడఁగనొప్పెఁకాంతలిటు-జొచ్చికలంపకనందునిల్వఁగా।
నోడిసుపర్వలొకనది-కొయ్యనఁగాపురమేగుక్తవడిన్॥ ౬౫॥
- స్తీ. ఒకహంసయానవే-టొక బిసభుజమీఁద,
నుదిరిటొమ్ముననీరు-బొదివిజల్లు।
నొక కీరవాణివే-టొక్క బింబాధరి,
నంబుజాతమున వే-యంగనరుగ।
నొకయలివేణివే-టొక పువ్వుబోఁడితోఁ,
జైలఁగివాక్కలహంబు-నేయుచుండ।
నొకపికకంతివే-టొక పల్లవాంఘ్రినిఁ,
తెంపుననీటిలో-ముంపఁబోవ।
- ఆ. నొకపయోదవేణి-యొకసాంకవామోద।
యొక్క కాంచనాంగి-యొక్కరామ।
వలదటంచువారి-వారినివారింప।
వారివెడలేమగధ-వరతనూజ॥ ౬౬॥
- క. పేలవమగుకొనుకుచా।
భీలోన్నతివణఁకబిరుదు-పెంపువహింపం।
జాలకపదములుదొట్టెల।
బాలికయొకచెలియకేలి-పైఁగేభిడుచున్॥ ౬౭॥
- వ. ఇవ్విధంబున నీరధారాసమావృతయై ధారాధరమండలంబువెలు
వడివిలసిల్లుకొక్కొక్కామెలుంగు తెఱంగున తారకలనుసరింప
తరణికిరణావరోధంబుపరిహరించిరంజిల్లుసాకారయగు రాకార
జనిపోలికసామాన్యపల్లికావేలితయై సంక్రందనవనంబుననుండక

వెలికరుగుదెంచి కనుపట్టు జంగమకల్పలతికై వడి శర పరంపర
 లతోఁ దరకసంబుననుండక బైకెక్కిన పంచబాణుని కృపాణిక
 పగిడి నచ్చరవువ్వుఁబోండ్లు గొలువపాలకడలి వెడలిజెలుంగు వె
 లిదమ్మియింటివెలందిచందంబునఁ బ్రియవయస్యలతో జలజాకరం
 బువెలువడి పులిగడిగినముత్తియంపువడువున మెలుంగు దోమిన
 కనకశలాకకరణి మార్తాండమయూఖలాలసయగుపద్మినిభంగి సా
 నఁబట్టినమానికంబురీతి, శరదాగమంబునఁజూపట్టుచంద్రరేఖసర
 ణి, సానయవయగు శంబరారాతిమాయతీరున, మత్స్య కచ్చపమ
 కరకుళీరాది జలజంతుసముల్లసితంబై పంచబాణప్రతాపపావకస
 ముద్ధితధూమమాలి కావిరాజమానరక్తరాజీవరాజీసముద్గతశమదష
 ట్పదరేఖాసమంచితంబై బాలశైవాలవల్లి కాపరివృతంబైగంగ త్త
 రంగ డోలికాందోలిత మరాళ రథాంగ విహంగాది నకలసలి
 లాండజ కోలాహలమనోహరంబై కనుపట్టు నిజవారిపూరంబు ని
 రీక్షించనేతెంచిన జలాధిదేవతయనఁదీపించుచు కాసారతటం
 బున నిలువ వస్తుత్తకాశిని యనుంగుచెలియలు శరచ్చంద్రచంద్రి
 కా ధవళంబులగు మణుంగుచీరలఁదడియొత్తి నఖరంబులఁజికురం
 బులచిక్కువాపి చందనాగురుధూప ధూమంబులఁ గ్రొవ్వెద నీ
 రార్పుచుఁ గొప్పవెట్టి కుసుమదామంబులుజుట్టి నిటలతటంబున
 దిలకంబుఁదీరుగాఁబెట్టి చందనంబందంబుగామేననలంది మణిమ
 యాఖిల మహనీయభూషణంబులఁ దత్తదుచితప్రదేశంబుల నలం
 కరించి బంగరుచెఱంగులఁజెలంగు చెంగావిరంగుమెలుంగుదువ్వ
 లువ లాసంగఁ దదీయాంశుకాభిరామయై మగధరాజనందనమ
 నోహరాకారయై పల్లవితవల్లికలనుల్లంఘించు తెరంగునసంధ్యా
 రాగసమంచిత శశాంకరేఖనాక్షేపించు కైవడి బాలాతపవిభా
 సమానయగుపద్మిని నుల్లసంబాదు వడువునవెలుంగుచు సఖీజన ప
 రివృతయై కార్తస్వరగోపానసీఖచితవజ్రోపలమాలికా ప్రతిబిం

బద్విగుణీకృత మాక్తికరంగవల్లికావేల్లిత మరకత మణిమయ సౌ
 పాసమార్గంబును, కస్తూరికాకర్దమస్థితగోమేధిక కుట్టిమంబును,
 ప్రాద్భావప్రాంతవిభాసమాన శాతకుంభకుంభగుంభిత విధుశిలా
 మయ వితర్దికోపరి విలంబమానవిద్రుమ పంజరబద్ధకీర శారికా కల
 రవమందీకృత పరిచారికాప్రాగల్భ్యంబును, చిత్రితసుర సంగ
 రసమంచిత భిత్తికాభిరామంబును, గాయత్తతశిలాకల్పిత గజా
 త్నమార్గసమాగత కాలాగురుధూపధూమమాలికామలినీకృత నితా
 నప్రాంతవిలంబమాన విమలముక్తాఫలగుళుచ్ఛంబును, కటాస్తరణ
 రారజ్యమాన మధ్యప్రదేశంబును, స్ఫటిక స్తంభసంఘటిత కాం
 చనపాంచాలికాంచత్కరాగ్రవిరాజమాన మహితమాణిక్య దీపి
 కానికాయతిరోహిత తమిస్రపటలంబును, తళత్తళాయమాన త
 పనీయాదర్శదర్శనీయంబును, శృంగారరసేతరంగిత వైదూర్యవ
 లభివర్ణితంబునునై తదారామాంతరంబునఁదనరాదుమహనీయమం
 దిరంబుఁబ్రవేశించి సమంచితప్రదేశంబున సుఖానీనయై వీణావి
 నోదంబునఁ బ్రౌద్ధువుచ్చుచుండెనయ్య వనరంబున, ౨౦॥

ఉ. వైరిధ రాధి నాథమద-వారణకేసరియైధరితఁడై।

న్నారుదిలీపునర్తనచి-వాగ్రణితత్ప్రమదావనంబుఁగ। .

న్నారఁగఁజూడవచ్చిమధు-రాయిత మైశతదీయచారువీ।

జారవమాలకింపు-మమ-నంబునసంత సమందిగ్రక్కునఁక॥ ౨౧॥

ఉ. అందములుల్ల సిల్లఁగ స-మం చితవృత్తులనట్లువీణ నే।

కందలి రాకుఁబోణిబలి-కించునొవీనులకయ్యెవింత గా।

విందిపు డాత లోదరిని-వేగ మెచూతునటంచుఁబోయిమా।

కందముమాటునెన్ని లిచి-కన్గొ నెన త్తరుణీలలామముక॥ ౨౦॥

క. కనుఁగొ నెనితఁడుజగజ్జన।

వినుతములగుతద్విలాస-విభవంబులకుక॥

- మనమున వెరగందితలం।
చెనుమహికరుడంచెవేల్పు-చేడియయంచుకొ॥ 2౧॥
- వ. తదనంతరంబ.
క. అనిమేషత్వములేదీ।
కనకాంగిసుపర్వకాంత-కాదూహింపకొ।
మనుజాంబురుహదశాక్షియె।
యనుచున్నిర్మితబుద్ధి-యైయావెనుకకొ॥ 23॥
- చ. సురుచిరరూపసంపదల-శోభిలుటకొవరసౌకుమార్యవి।
స్ఫురణజెలంగుటస్పృబల-భూషణదాల్చుటభామినీమణి।
పరివృతయోటయామగధ-పార్థివుపట్టియకాదలంచితా।
నరిగనిజావనీపరిబృ-ధాగ్రణిచెంతకువంతదోపగకొ॥ 2౪॥
- క. ఈకరణినరిగిశక్రశి।
లాకత్పితమగుసముజ్వ-లస్థలిచిత్రా।
లాకనవరుడగుతదర।
ణీకాంతునిజూచియిట్ల-నెన్నేడుకతోకొ॥ 2౫॥
- చ. నరవరయీపురాంతికము-నకొదనరాచెడుపువ్వుదోటకే।
వరిగిసుధారసంబుగల-యంబ్రవహించినరీతివల్లకీ।
వరరవముల్లసిల్లుజెలు-వంబుగనిట్లువిపంచిమీటుసుం।
దరిసాబగట్టిదోకనుగొ-నన్వలెనంచుదలంచిచెచ్చెఱకొ॥ 2౬॥
- క. చనియొకమాకందముచెం।
తనుపొంచితదీయరూప-తారుణ్యములం।
గనివెరగందుచునీకుకొ।
వినుపింపగవచ్చితినివి-వేకధురీణా॥ 2౭॥
- క. నరకిన్నరవిద్యాధర।
గరుడోరగనీధసాధ్య-గంధర్వమరు।

త్తరుణీమణులాబింబా।

భరికికొసరిరారుచారు-తరరూపమునన్॥

౨౮॥

సీ. అంకురితత్రపా-సంకలితస్థితం,

బతిసితాపాంగలా-లితవిలాస।

మసదృశాభ్యుదితః-మావళీతారుణ్య,

మత్యంతసౌకుమా-ర్యాస్పదాంగ।

మసమసాయకవికా-రాక్రాంతమానసం,

బనుదినసంవర్ధి-తాభిరామ్య।

మాలోకనీయస్థ-నాతిశయోదయం,

బపహృతబాల్యచే-ష్టానుమోద।

గీ. మభ్యసితమితచతురవా-గమృతసార।

మంచితాగణ్యలావణ్య-మతులరమ్య।

మఖిలలోకైకసంస్తుత్య-మగుచుఁబొడమె।

నభిగ్రవంబైనయావనం-బబ్బముఖికి॥

౨౯॥

క. పరచైత్రంబునదగులతె।

సరణిందొలకరినిదనరు-చంచలరీతిన్॥

శరదాగమమునదగుహిమ।

కరకళగతిజవ్వనమునఁ-గలికిచెలంగెన్॥

౩౦॥

చ. తరగలఁబాగఁదోలునుస-దావళులౌరసదావళిందిర।

స్కరణమునేయునెప్పుడున-ఖద్యుతిఖద్యుతికౌనుకొప్పుకొ।

ప్పురువడిఁగాంచుకంధరస-మున్నతికంధరయుజ్వలాకృతిం।

దరముదరంబునుందరమె-తత్తరుణీమణిరూపమెన్నగన్॥ ౩౧॥

ఉ. తమ్ములుపాదముల్ మధుహి-తమ్ములుపల్కులుగందులేటిమొ।

తమ్ములుముంగురుల్ సునిశి-తమ్ములుచూపులుచక్రవాకపో।

తమ్ములుచన్నలచ్చలలి-తమ్ములుకన్నలుఱ్ఱలికాలతాం।

తమ్ములులేతనవ్వులమి-తమ్ములుతత్తరుణీవిలాసమూర్॥

౩౨॥

గీ. హంసగమనోజ్వలఖ్యాతి-నలరునడలు।
కలితకమలాభిరామవిఖ్యాతిఁగాంచుఁ।
గన్నగవనీలకంధర-ఖ్యాతినొప్ప।
కచమువినుతింపవశమెయ-క్కాంతసాబగు॥ ౮౩॥

చ. చరఘనశేషవాశ్చరమ-తంగజపంచకమాలతాంగికం।
ధరకచరోమరాజినయ-నద్వయమానములంజయింపఁగా।
తరతనువేటువేటుగఁబ-దంబులఁగానుకఁగాఁగనిల్పినం।
బరగినతేటముత్తైముల-పజ్జీయనన్రాజభాసిలెన్॥ ౮౪॥

క. వదనాబంబునసోముని।
మదమణఁగింపకుమతండు-మాధవుడనుచున్।
మదవతిపదములపైఁబడి।
కదలనితారకలనన్రాజ-ఖంబులుదనరున్॥ ౮౫॥

ఉ. ఆరమణీలలామకులి-శాంకుశకార్ముకచక్రముఖ్యరే।
ఖారుచిరంబులైనపద-కంజములన్మధుమత్తతన్మౌన।
ల్లీరినపల్లవంబులమ-దింపఁగఁబోలటుగానఁబోదనన్।
బేరునశింపఁగానవిత-పింపఁగ నేటికిమాటిమాటికిన్॥ ౮౬॥

క. సుమన్తఃకదంబసన్నత।
కమనీయరుచింజెలంగి-కంతునితూణీ।
రములతెఱంగునవినుమా।
కమలాననకలితజంఘి-కలుగనుపట్టున్॥ ౮౭॥

క. పారలఁబెనంగెడుకదలీ।
తరువులుసతతంబుచపల-తంగదలుహరి।
త్కరికరములుచేఁజిక్కిన।
కరభంబులుసమమొకంబు-కంతిలొడలకున్॥ ౮౮॥

మ. విలసద్యోవనవార్షికాగమమునన్-వేమారులావణ్యధా।
రలుతత్కేశపయోధరంబులుసమ-గ్రస్థూర్తివర్షింపని।

- శృలమూలంబయినిల్వదూరుకదలీ-స్తంభద్వయంబరచుపూ।
 విలుతుండెత్తినదీ వెనాజఘనము-ద్వృత్తిందగందన్వికిన్॥ ౮౯॥
- క. రోషమునఁజక్రవర్తుల।
 వేషముగైకొనియఖండ-విభవమునమహిం।
 బోషించుకలికికటితో।
 ద్వేషింపగవశమెయిసుక-దిన్నెలకల్లన్॥ ౯౦॥
- మ. అవికల్పస్తనభూరిభారజనిత-యాసార్తితోజవ్వనం।
 బవమానింపసహింపలేకతనక-త్యంతావసంబ్రెసనై।
 శవమంతర్హితమాటనోమదనదీ-క్షాదీక్షితంజాటనో।
 యవలగ్నంబుక్రమక్రమంబునగృశం-బయ్యెన్ సరోజాక్షికిన్॥
- సీ. ఆతులనిశ్వాసమా-రుతమాననాభికా,
 బిలమువెల్వడివచ్చు-చిలువయనంగఁ।
 దలుకుదేనియఁగ్రోలఁ-దలచిమెల్లెల్లనఁ,
 బరతెంచుచీమల-బారనంగఁ।
 గౌనుమిన్నననుండి-ఘనకుచాద్రులరెంటి,
 మధ్యంబుఁజేరిన-మబ్బనంగ।
 లావణ్యనిర్మల-లలితవలీభంగ,
 ములనాడుబాలశై-వలమనంగ।
- గీ. హృదయపద్మంబులకువచ్చు-కొదమలేఁటి।
 జాలనంగవియోగుల-చలమణంపఁ।
 జాలుమారునిమేలైన-వాలనంగఁ।
 దలిరుబోణికినూగారు-దనరునధిప॥ ౯౧॥
- గీ. బాలికామణిపాక్కిలి-బావిచెంత।
 నలరుసౌపానములరీతి-వసులుదనరుఁ।
 దదుపరిస్థలిఁదగుచక్ర-దంపతులన।
 వేలుదగుబ్బలుదనరారు-వసుమతీశ॥ ౯౨॥

- చ. ప్రకటవయోమదంబునసురస్థలివేదకలించిలోననుం।
డకవెలికేగుదంచుచుద-టాలునఁబొక్కిలిఁగాంచినిల్చిదీ।
రి కయనుబుద్ధిదప్పిగొని-కేలటుజాచునునోజకుంభికుం।
భకరములోయనంజెలికి-భాసిలెఁజన్నులురోమరాజియున్॥ ౯౪
- చ. సలలితమాక్తికాభరణ-సంయుతమైమృదునాదమాధురీ।
విలసితమైసువర్ణరుచి-వేషితమైతనరారుచున్నయ।
చ్చిలుకలకొల్కికంధరరు-చింగయికొందునటంచువచ్చిదా।
వెలపెలబోవఁజొచ్చెఁబృథి-వీస్థలిలోనద్రరంబుభూవరా॥ ౯౫॥
- చ. పాలఁతుకసోయగంబనెడు-పూవిలుదాల్పువనంబులోనభా।
సిలుగళపూగపార్శ్వములఁ-జెన్నలరారుమెఱుంగుసోగదీ।
గెలుభుజముల్ నిజంబుపరి-కించుటకుంగనుపట్టునేమహేమా।
జ్వలరుచిజవ్వనంబనుచు-సంతమునంగుచునూనగుచ్చముల్॥ ౯౬॥
- చ. లలితనవీనపల్లవవి-లాసవిశేషమువిద్యుమాదుణో।
జ్వలరుచిపక్వబింబఫల-చారుతరాకృతిబంధుజీవమంకినె-
జాలసుకుమారవైఖరివి-శుద్ధసుధామధురత్వమాచల।
జలజదళాక్షివాతెఱదె-సన్నరికింపఁగఁగాననయ్యెడున్॥ ౯౭॥
- చ. భువనములొక్కటన్ గెలిచి-పూవిలుదాలుపుకంటెరెట్టిగౌ।
రవమువహింతునంచుఁజతు-రత్నముమీఱునునోహరాస్యకై।
రవహితుఁడెత్తుసింగిణిలు-రామబామల్నిజమట్లుగానిచోఁ।
దివితికటాక్షబాణముల-తిస్సరణంబ్రసరింపఁజాలునే॥ ౯౮॥
- ఉ. చందనగంధిమోముజల-జంబునఁజారువిలోచనంబులిం।
పొందుసితోత్పలంబులస-మున్నతిఁజేసిపయోజసంభవుం।
డందముగాఁగనచ్చటమ-దాగులుతావికిఁజేరితొక్కినం।
గందునటంచునిల్పఁదగు-గంధఫలీక్రియనాసభాసిలెన్॥ ౯౯॥
- మ. అమలంబైతిలకాంకసంకలితమై-యబ్జప్రభాభంజనో।
ద్యమమైసంతతవాక్సుధాపరివృతం-బైతారకాహృద్యమై।

- రమణీయస్తి తచంద్రికాసహితమై-రాజత్కళాపూర్ణమై।
 రమణీరత్నము నెమ్మొగంబుదనరున్-రాకేందుబింబాకృతిన్॥
- ఉ. రేలువసింపరాదువివ-రింపఁబవల్ మధుసేవసేయుచం।
 డాలులమూకలిందివియ-నర్హములుండుటకంచుతమ్ములం।
 జాలపరిత్యజించివిల-సన్నయనాంబురుహాంతికంబులన్।
 వ్రాలినశ్రీలనానవన-వచ్చువిభాసిలెవీమలింతికెన్॥ ౧౦౧॥
- సీ. ఆస్యేందుమండలం-బాక్రమింపఁగఁబూని,
 వచ్చినవారిజ-ద్వయమనంగ।
 స్థితకామూదీసేవఁ-జేయసేతెంచిన,
 మత్తచకోరయు-గ్గంబనంగ।
 శ్రవణకూపాంతవి-శ్రాంత్యర్థమైచను,
 దెంచినయనిమిష-ద్వితయమనంగ।
 ఫాలార్థచంద్రవై-భవముజూడఁగవచ్చు,
 కలితోత్పలంబుల-కవయనంగఁ।
- గీ. దనరుసుమనశ్శరాసనో-ద్దండకార్తు।
 కాయతత్రూసమీపని-ర్యద్దృగమల।
 తాతనారాచశతసహ-స్రములనీను।
 కామినీమణినిదువాలు-కన్నుదోయి॥ ౧౦౨॥
- సీ. బహుభంగములఁజిక్కుఁ-బడుచునప్పులలోన,
 సంతతంబుఁనుమంగు-శైవలంబు।
 కలకాలమొకరీతిఁ-గలుగదున్నతియని,
 జీవనత్యాగంబుఁ-జేయుఘనము।
 పొరలేనివిభవమె-ప్పుడులేకతలవంచు,
 కొనిలాగఁబడియున్న-గూఢపదము।
 ఇనకరస్పర్శనం-బునకోర్వఁగాలేక,
 చెదరిగహ్వరములం-దొదుగుతమము।

గీ. భవ్యకాంచనమాలికా-ప్రభావృతాతి।
శయమేఱుంగనిమత్తప-ట్టరణపజ్జీ।
సాటిరానేర్చునేపరా-భయములేక।
వినుతికెక్కినశుకవాణి-వేణితోడ॥

౧౦౩॥

సీ. చెలియపాదములురా-జీవచ్ఛవించెలంగు,
బ్రపదముల్ కూర్తరూ-పమునవెలుంగు।
కటిసీమభూదార-పటిమసన్నతికెక్కు,
బురుషసింహాకృతి-బరగుంగౌను।
వివరింపవశులుత్రి-విక్రమోన్నతిగాంచు,
త్రైభృజ్జయభ్యాతి-జన్నలమరు।
రామచంద్రాకార-మైమోమురాజిల్లు,
జూపుసితాపిత-స్ఫూర్తిదనరు!

గీ. నీలజీమూతధామమై-నెగడుకేశ।
మతనుహయశీషకోద్వర్తి-నలరుపలుకు।
నావెలఁదిసోయగంబింది-రావరావు।
తారదశకంబురీతిఁజే-న్నారనధిప॥

౧౦౪॥

మ. అవికల్పంబులగుంగుచంబులరుణం-జౌపకవ్వింబాధరం।
బవలగ్నంబుహరిప్రకాశమునఁజే-న్నారకౌముఖంబబ్జబాం।
ధవమైభాసీలుహంసవైఖరినియా-నంబొప్పుభూపాలక।
నగవసాఫల్యముఁజేందెదత్సుదతిసౌం-దర్యంబువీక్షింపఁగన్॥

ఉ. పాదములబ్జవిస్ఫురణ-భాసీలుఁజన్గవకోకగర్వవి।
చ్చేదకమైతగున్విధుని-చెన్నునమోమలరున్సుధాకరం।
బైదశనాంశుకంబుదన-రారుసితద్యుతిఁగన్నులొప్పునా।
హ్లాదకరంబుగాడెకన-కాంగివిలాసముఁజూడ-నేరికిన్॥ ౧౦౫॥

సీ. పరగెనితంబబిం-బమువిపులాకృతి,
లలితామృతభ్యాతి-నలరుమోవి।

సిఖికలాపన్నాతికాఁ-జెన్నొండవేనలి,
 గగనంబుకైవడిఁ-గొనుదనరెఁ
 బొలుపారెమారుత-ములరీతిఁగన్నులు,
 కనుపటేనబవె-ఖరినిమోము।
 పొక్కిలివిలసిల్లెఁ-బున్నాగసంపదఁ,
 కరములుభాసిల్లె-నరుణరుచినిఁ।

గీ. బూర్వవైరంబుమరువక-పుష్పబాణుఁ
 డభవుమూర్త్యప్తకంబును-నపహరించి।
 కలికినిర్మించెఁగాఁబోలు-కలదెయధిప।
 ఛాందసుండైననలువకా-చతురిమంబు॥

౧౦౨॥

మ. (అలకానీకముశైవలంబయిముఖం-బంభోజమైలోచనం।
 బులుమీలైకటిసైకతంబయికుచం-బుల్చక్రవాకంబులై।
 కలితాంఘ్రులక్రమతంబులైగళముశం-ఖంబైవళుల్వీచులై।
 చెలిలావణ్యరసప్రవాహమునరం-జిల్లుకొమహీవల్లభా॥ ౧౦౩॥

సీ. కచముఘనాసిత-ప్రచురమైతనరారు,
 నగుమోమువిధునము-న్నతిఁజేలంగు।
 నయనముల్కమలాభి-నందితద్యుతినొప్పు,
 నూగారుచక్రిచె-న్ననవెలుంగు।
 గురుకుచద్వయముమం-దరధరచ్ఛవిఁబోలు,
 వళులుత్రివిక్రమో-జ్వలతఁగాంచుఁ।
 గౌననంతాకృతిఁ-గమనీయమైయొప్పుఁ,
 బిరుదువిశ్వంభరా-భినుతిఁదనరుఁ।

గీ. బాదములుపంకజోదర-ప్రభఁజేలంగు।
 మేనుప్రద్యుమ్నదీధితిఁ-బూనుమఱియు।
 రాజశేఖరనివను-రక్తినిప్పు।
 డాజగన్తోహనాకార-నరయవలయు॥

౧౦౪॥

చ. పదనముచంద్రకాంతముప్ర-వాళమువాతెరజాతివజ్రముల్ ।
రదములుముంగురుల్ డివిజ-రాజమణుల్ తెలిగోళ్ళుముత్తెముల్ ।
పదములుపద్మరాగములు-బాలిక నెన్నఁదరంబెభాసిలేక ।
మదనుఁడమూల్యరత్నముల-మర్చిసృజించినబొమ్మకై వడికై ॥౧౧౦॥

స్తీ. (పాదంబులబ్జభ-వచ్చువిభాసిల్ల,
కారదాకృతితోడల్-మీరుటరుడె ।
కటియనంతాకార-గరిమగన్నట్టంగ,
నారహిచ్చాయఁజె-న్నారుటరుడె
కానుపంచాన్యవై-ఖరినొప్పవత్తోరు,
హములుదుర్గోన్నతి-నలరుటరుడె ।
కన్నులుకమలాప్త-కాంతిరాజిలమోము,
పద్మానుగుణ్యమై-పరగుటరుడె ।

గీ. కచముధారాధరోజ్వల-ఖ్యాతిఁబరగఁ ।
జంచలాకృతిసీమంత-సరణిఁదనరు ।
టరుడెలోకోత్తరంబులా-సరసిజాస్య ।
చారుసౌందర్యవిభవముల్-జనవరేణ్య ॥ ౧౧౧ ॥

గీ. (మోముహిమకరబింబాభి-రామమనిన ।
సంశయింపఁగ నేటికి-సరసమతుల ।
కయుతహిమకరబింబంబు-లైచెలంగు ।
నబలరోమావళీజంఘి-కాధరములు ॥ ౧౧౨ ॥

స్తీ. (వనదవైఖరినొప్ప-వనితకొప్పుచకోర,
కములకుపెనుబ్రావు-కలికిచూపు ।
హిమకరద్యుతిదీము-హేమాంగి నెమ్మోము,
శంఖరూపవిరోధ-సతిశిరోధి ।
పన్నగోన్నతిమీలు-బాలికనూగాలు,
వసుధసౌంపందుజ-వ్యనిపిరుండు ।

రంభాకృతిఁజెలంగు-రమణీయూగువురంగు,

సారసాస్పదములు-చానపదము।

గీ. లబలపొక్కిలిదంతచ-యంబుజంఘి।

కలునడుముచన్నలధరంబు-కరరుహములు।

నగవులాద్యక్షరోచ్చార-ణంబుమాన।

కచముఖావయవంబుల-కరణిఁదనరు॥

౧౧౩॥

కు. అనుచున్నర్తసఖుండుమోదమునన-య్యబ్జాస్యసౌందర్యమున్।

వినుతింపంబులకాంకితావయవుడై-వేటొక్కకర్ణంబునన్।

స్వనదున్తత్తలతాంతపాయకధను-ష్టంకారమాలింపుచున్।

వినియొన్నాభిభుఁడొక్కకర్ణమునఁద-ద్యౌతాంతమాద్యంతమున్॥

గీ. వినినశేష్యరుఁడానంద-వనధిమగ్న।

మానసాంభోరుహుండయి-మందహాస।

మాననంబునమొలువహ-స్తాంబుజమున।

నతనికేలుగ్రహించియి-ట్లనుచుఁబలికె॥

౧౧౪॥

చ. సురుచిరరూపసంపదల-శోభిలుమాగధదేవకాంతలా।

తరుణికిసాటిరారితర-తన్వులనెన్నఁగనేలయంచుచా।

తురిగదియంగఁదొల్లియతి-ధుల్ వినుతింపఁగవింటనిప్పుడా।

గరితయెనీవుగన్గొనిన-కామినిసందియమందనేటికిన్॥ ౧౧౫॥

ఉ. అపనమెంతదవ్వుసచి-వాగ్రణియచ్చటికెంతలోపలం।

బోవఁగవచ్చునాతలిరు-బోణులుగొల్వఁగనెంతప్రొద్దురా।

జీవదళాక్షియయ్యెడవ-సించురహస్యముగాఁగనన్ననీ।

వావిరిబోఁడిచెంతకుర-యంబునఁదొడ్కొనిపోమ్మవచ్చెదన్॥

ఉ. మానవతీవిల-సముస-మంచితవైఖరినీవుదెల్పఁగా।

వీనులకయ్యెపర్వమిఁక-వేననుదొడ్కొనిపోయియాసహో।

జాననఁజూపినేయుముమ-దంబకపర్వమటంచుధారుణీ।

జానిపచింపనింగితవి-చారుఁడునర్తసఖుండుగ్రక్కనన్॥ ౧౧౬॥

శా. కేలుర్వీస్థలియందుమోపియతఁడు-త్తి ప్తాంగుఁడైకుండలం
ప్రాలంబాంగదకంకణంబులుచలిం-పక లేచిహస్తంబులాం!
దోళింపకలలినింపురాంకవముపై-దూగాడచిత్రాంచితం!
శ్రీలంజెన్నగువాజిశాలకుసము-త్సేకంబుతోనేగుచున్ ॥ ౧౧౯ ॥

క. తురగాధ్యక్షునిఁగనుగొని
నరనాయకుఁడేగునివ్వ-నస్థలికీవి!
త్తరినతిశీఘ్రముగనలం!
కరణంబొనరించితెమ్మై-కహయంబనఁగన్ ॥

ఉ. చిక్కనికళ్యామాస్యమున-జేర్చిమణిమయమైనమేల్ హుమా!
పక్కిసిరంబుపైనిలిపి-పచ్చలటగుబిగించిజూతువా!
పక్కరవైచిచేయఁగల-భంగినలంకృతిఁజేసివేడ్కతో!
నొక్కతురంగరత్నమతఁ-డొయ్యనదెచ్చెన్ పాలుపాలికిన్ ॥

క. అవనీనాయకుఁడుచ్చె!
శ్రవమునకెనయైనయత్తు-రంగముపైవా!
సవునిగతి నెక్కి-చనియెను!
పవనమునకుభటులుఁగొలుప-పవనజవమునన్ ॥

౧౨౦॥

చ. నరవరుఁడీవిధంబునవ-నస్థలికేగిహయంబుడిగ్గికిం!
కరతతినొక్కచోనిలువఁ-గానియమింపుచుఁబాదచారియై!
యరిగెఁగరంబునర్తసచి-పాగ్రణిపాణినమర్చిద్రాక్షపఠ!
దిరులరహింజెలంగుసర-ణిందరుణీమణియున్నచోటికిన్ ॥ ౧౨౧ ॥

మ. చనిచూచెంజెయిఁజూచినర్తసఖుఁడు-త్సాహంబుతోఁజూపఁగా!
జననాధాగ్రణిభర్తపంజరవిరా-జతీరశారీకల!
స్వనసంవృద్ధవిపంచికామధురని-కావణప్రభూతప్రతి!
ధ్వనిసందోహమనేకవిద్రుమమయ-స్తంభోల్లసద్దేహమున్ ॥ ౧౨౨ ॥

శు. సలలితకుంజపుంజముల-చాటుననిల్చిధరాధినాథుఁడా!
నిలయుములోపలంగనుగొ-నెంగనకాంగినిఁగందుకస్తనిం!

గలికిఁగరింద్రయానకల-కంతినిగంజవిశాలలోచనం।

గలితఘనాలకంగమల-గంధినొకానొకకామినీమణిన్॥ ౧౨౫॥

మ. ఆనురాగోదకమంతకంతకధికం-బైపురితాత్మీయహృదయమ్।
ద్వినాతాకరమాచువెల్వడిమెయి-న్వ్యాపింపఁగానంకురిం।
చినవాంఛామయబీజరాసులనఁదోఁ-చెన్రోమహర్షావళుల్।
జననాథాగ్రణికవృధూటినిటులు-త్సహంబుతోఁజూడఁగన్॥

ఉ. నాతికచంబోనంగెనుఘ-నస్ఫరణంబమృతత్వమిచ్చెన।
త్యాతతశీలమోవికమ-లాంచితవృత్తినొసంగఁబాదముల్।
చేతులుకన్నలాస్యమిది-చిత్రమెయంచుకుటీరమారనం।
తాతిశయియొసంగెమను-జాధిపుచూడ్కి-కిఁగానుకైవడిన్॥

స్తీ. పదపల్లవములపైఁ-బలుమారుఁబొరలినఁ,
గందునటంచుజం-ఘలకుఁబ్రాఁకుఁ।
దరుణోగుకదలిపై-నిరతమనుష్ఠింపఁ,
జెడునటంచునితంబ-స్తీమకేగు।
సతతంబునాభికా-సరసిలోఁగ్రీడింపఁ,
గలుగుభంగమటంచు-వళులకెగయుఁ।
గలకాలమునుబేద-కానుపైవసియింప,
నిలువదటంచుగు-బృలకుఁబోవు।

గీ. సంతతముమోవిరతనంబు-చెంతఁదిరుగ।
మాటవచ్చునటంచుల-లాటవీధి।
కరుగున్మృచాపుకానిచో-నంతలోన।
వదలునేయట్టిమోహనా-వయపములను॥ ౧౨౬॥

చ. ఘనకచవైభవంబుకటి-గౌరవమాన్యవిలాసమంచిత।
స్తనయుగళోన్నతత్వమువి-శాలవిలోచననైగనైగ్యమా।
జనపతిచూడ్కి-కిన్ముదమొ-సంగుటచిత్రమైశైశవంబుతోఁ।
గొనఁజొనితాఁగృశత్వమునఁ-గుందువలగ్నమువిందుసేయఁగన్॥

సీ. ఆంగనవదనపు-ల్లాంభోరుహముమీద,
 వనితలోచనక్రూర-వములమీదఁ
 జందనగంధినా-సాగధిఫలిమీదఁ,
 దరశాక్షిదశనకుం-దములమీదఁ
 బాలరదాంశుక-బంధుజీవముమీదఁ,
 గలికికుచస్త్రబ-కములమీదఁ
 సుందరీమణిభుజా-సుమనోలతలమీదఁ,
 బాలతిపాక్కిలిపాన్న-పువ్వుమీదఁ

గీ. ఘనచికురహస్తసౌగంధి-కములమీదఁ
 సంచరింపుచుమానవే-శ్వరునిచూపు
 లనిమిషములయ్యె సౌమన-స్యాతిశయముఁ
 జెందువారలకట్లాటః సరదియందె॥

౧౩౦॥

గీ. కొమ్మగళశంఖమునదంత-కుందములను
 ప్రపదకచ్ఛపములముఖ-పద్మమునను
 జంఘికామకరములభూ-జానిఁజూచి
 హర్షమునఁజెందెనిధులప్పు-డబ్బినట్లు॥

౧౩౧॥

క. కన్నియచారువిలాసము
 లన్నరనాధునకురోమ-హర్షములొదవం
 గన్నులపండువుసేయఁగ
 సన్నతులొనరించెనతఁడు-చతురతనాత్మక॥

౧౩౨॥

శా. చిందంబైకనుపట్టెకంతముబొమల్-సింగాణులైయొప్పెఁజె
 న్నొందెందూణములట్లజంఘలుపిరుం-దూహించఁజ్రకాకృతిం
 జెందెంజూపులుతూపులైతగెనశి-శ్రీఁగాంచెనూగారహూ
 కందర్పయుధశాలకాదుగదయ-క్కంజాక్షియుహింపఁగన్॥

సీ. ఆచలాతిశయలక్షి-నలరునితంబంబు,
 పటుసైకతమురీతిఁ-బరగుటరుదె

చక్రవర్తులవిలా-సముగన్న శన్నులు,
 భూమిభృత్యైఖిరి-బొలుచుటరుడె
 కమలాభిరామవి-ఖ్యాతిభాసిలుకన్ను,
 లనిమిషవిస్ఫూర్తి-నలరుటరుడె
 చంద్రకాంతప్రభా-సలలితంబగుమోము,
 మించుటద్దమురీతి-మెరయుటరుడె

గీ. నీలకంధరసదృశమై-నెగడుకచము।
 శిఖికలాపసమున్నతి-జెలఁగుడరుడె।
 కంటిమేడినివంటివా-ల్గంటినక్షి।
 పర్వముగనీవిరించిప్ర-పంచమునను॥

౧౩౪॥

క. ఈవెలఁదియావనపువ।

రావేశఁజెలంగుసజల-జలదముమాడ్కి-క।
 లావణ్యసరసిఁదనరెడు।
 శైవాలముచందమునఁగ-చంబలరారుక॥

౧౩౫॥

మ. చెలి నెమ్మోమునిజాకృతింజెలఁగరా-జీవంబులెల్లన్వనం।
 బులలోఁబ్రొద్దులుబుచ్చుచున్నదపసం-పూర్ణోదురాడ్చింబమా।
 కులతంగన్గొనితన్నుభ్రమముణుం-గుంగాకఛండాంశుర।
 శ్చులచేఁగందనిపూవువాడు నెసుధాం-శుస్సారరమ్యద్యుతిన్॥

క. కంతునిశరములలోనా।

ద్యంతములగుకమలకువల-యములరుచుల్నే।
 త్రాంతంబులఁగైకొనియి।
 కాంతత్రియంబకునిఁజేసె-గాఁబోలుఁజుమి॥

౧౩౬॥

శా. కానభాకృతిభాసిలన్విషధరా-కారంబుజెన్నారుఁబెం।
 పూనన్తోవిరసప్రదంబగుచుఁజె-న్నొందకన్తితాంఘరముక।
 నానాటకఘనసారవైఖరులనె-న్నంగొప్పమేఘచ్ఛవిం।
 బూనన్బాలపయోధరంబులిఁకజీ-మూతంబులొటబ్రమే॥ ౧౩౭॥

క. అంగజానినీవిజాలెతె।

రంగునఁబరికింపరోమఁరాజిదనరుఁద।
న్వంగికుచకుట్టలములుమె।
రంగిడినపసిండిబొంగ-రాశాఁగదరా॥

౧౩౯॥

క. ఘనకుచకుంభాంతరసీ।

మనువెలువడిజాలుకొనిన-మదధారగతిం।
దనరున్నూ గారిచ్చెలి।
ననవిల్తునిమత్త వార-ణముకాదుగదా॥

౧౪౦॥

క. చన్నులకాశిన్యమువా।

ల్గన్నులచంచలతబొమల-కాటిల్యంబే।
కన్నియకానుగనుంగొని।
సన్నగిలెననంగమిగుల-సన్నంబయ్యెన్॥

౧౪౧॥

క. పుడమినితంబముకాదా।

తొడలుహరిత్కరికరముల-తోసరిరావా।
నడుమభ్రమగుఁగాదా।
పడఁతినవీనాత్తభూప్ర-పంచమనఁదగున్॥

౧౪౨॥

మ. లలితాఖండవిభూతిఁబూనిమహిను-ల్లంఘించుచుంజక్రవః।

ర్తులవేషంబువహించునట్టికరభో-రుశ్రోణిశ్శోనక్కటా।
తులఁదూగంగలవేభయంకరకుభృ-ద్దోషస్వృహలబ్ధకే।
వలదొర్గత్యవినిందితంబులగుదే-వప్రగావముఖ్యాగముల్॥

౧౪౩॥

ఆ. బాలపల్లవముల-పగిదికొమలములై।

విద్రుమారుణచ్ఛ-వింబదములు।
గేళినేయుమహిఁబ్ర-వాళాంఘ్రినామమ।
న్వర్ధమయ్యెనీల-తాంగియందు॥

౧౪౪॥

చ. ధరణినితంబమూరులుమ-తంగజహస్తములబ్జమాస్యమున్।

శరధులుజంఘులస్త్రములు-చారువిలాకనముల్కుధారస।

స్వరణముమోవిగుబ్బలగ-ముల్వసువంగముశ్రీలగుకౌశుతుల్.
తరుణినుతింపఁగానగణి-తప్రతిభాధ్యునకై నశక్యమే॥ ౧౪౫॥

ఉ. వాతెఱబంధుజీవరుచి-వర్ణితమైతగెగన్నులుత్పల!
ఖ్యాతివహించెఁగుందముల-కై వడిదంతములుల్లసిల్లెఁగం!
జాతమురీతిమోమలరె-నంపఁగిమాడ్కిఁజేలంగెనాసయా!
నాతివిలాసమొప్పుసుమ-నస్తుతమైస్తరశాస్త్రమోయనక॥ ౧౪౬॥

సీ. జలరుహంబులరీతి-నలరుచేతులుతూండ్లు,
కావుగఁజానీల-కచభుజములు!

తరగలగతివశుల్-దనరుకాసారంబు,
కాదుగదాకంబు-కంతినాభి!
పరగుఁబూగుత్తుల-పగిదిఁజన్నులులత,
కాదుగదాపద్మ-గంధియూరు!
నగవుచంద్రికలాగు-దగఁజంద్రబింబంబు,
గాదుగదాగజ-గమనమోము!

గీ. చూపులలరారుక్రొవ్విరి-తూపులట్ల!
కన్బొనులుగావుగదమారు-కార్తుకములు!
చంచలాకృతిస్తీమంత-సరణిఁదనరుఁ!
దగుణిక్రొవ్వెదగ్గాదుగ-దాఘనంబు॥ ౧౪౭॥

సీ. తరుణివేనలిజల-ధరవిభ్రమముఁగాంచు,
సకియముంగురులలి-చ్ఛాయనెంచు!
నెలఁతముఖంబిందు-నిభదీప్తిఁజెన్నూరు,
సుదతిబొమల్ధను-స్ఫూర్తిమీఱుఁ!
గలికిపాలెళ్లవి-కల్పోన్నతులఁజెందు,
బాలమధ్యముహరి-లీలశందుఁ!
గొమ్మకటీరంబు-గోసంపదలనేలు.
రమణిజంఘలుమక-రములఁబోలుఁ!

గీ. బరగుకాంతాంబుచరయుగ్త-పటిమకన్ను ।
 దోయియతులంబులైసయా-తోయజాస్య ।
 తనువిలాసంబులంగజో-త్సాహరాసు ।
 లవనిమూర్తీభవిం చెనో-యనఁజెలంగె ॥ ౧౪౨ ॥

ఉ. చన్నులవిచ్చవికొమొగము-చంద్రతపక్రతకన్బొమల్నాసల్ ।
 క్రొన్నెలకూననాకటిగు-రుత్వమునన్నఖముల్సితద్యుతికొ ।
 నెన్నడమందవైఖరిఫ-ణిప్రభ నారతనుధ్వజాకృతిం ।
 గన్నులుభాసిలుంగలికి-కైకొనెనోఖచరోరుసంపదకొ ॥ ౧౪౩ ॥

క. తలిరులగతినధరకరాం ।
 ఘృలుగుత్తులచందమునను-గుచములురదముల్ ।
 కలికలపోలికఁదగునీ ।
 లలనమహిందిరుగుకల్ప-లతగాదుగదా ॥ ౧౪౪ ॥

మ. అనిమేషోరగమర్త్యమానవతులీ-యబ్జాస్యకున్నాటిరా ।
 రనుచున్నాభిభుఁడాతలోదరిమనో-జాకారముల్మానసం ।
 బునవర్ణింపుచు నెట్టకేలకొగినా-పూబోఁడిపైఁబ్రాకుచూ ।
 డ్కినిబల్లికొమరలించినర్తసఖునిం-గేగంటనీక్షింపఁగె ॥ ౧౪౫ ॥

క. భావభవశరవిదారిత ।
 భావుండైతనముఖంబుఁ-బతిపీక్షింకకొ ।
 భావజ్ఞుఁడగుటయపుడా ।
 త్నావల్లభుఁజూచినర్త-సఖుఁడిట్లనియె ॥ ౧౪౬ ॥

క. ఆరామమల్లికాధర ।
 ణీరుహములవరుసఁజూచు-నెపముననుధరి ।
 త్రీరమణాచనిచూచెద ।
 మారామలభావమనిన-ననుమతుఁడగుచు ॥ ౧౪౭ ॥

క. వనలక్ష్మీంగనుఁగొనవ ।
 చ్చీనమానవుఁడోయటంచు-జేతోవీధి ।

స్వనపాలకులుదలంచఁగ।

జనపాలకుఁడరిగనర్క-సఖసహితుండై॥

౧౫౪॥

క. ఈకరణింజనిచంపక।

మాకందామలకతిలక-మధుమన్తధబం।

ధూకాశోకాస్తాకా।

నోకహములవైఖరులుగ-నుంగొనురీతిక॥

౧౫౫॥

ఉ. ఆరమణీలలామలుస-మంచితవృత్తివసించుకేళికా।

గారముచెంతనొప్పశశి-కాంతశిలామయమైనభూమిఁజే।

న్నారుసమోరుభూరుహచ-యంబులనీడఁబటీరభూమిభృ।

న్నారుతముల్పథిశ్రమము-మాన్వముదంబుననిల్చెనిల్చినక॥ ౧౫౬॥

స్థి. చివురువాతెరవాని-చిందంబుచందంబు,

నందనరారుకం-ధరమువాని।

నగుమోమువానిఁబ-న్నగరాజయుగరాజ,

దురుతరాజానుదో-ర్యుగమువానిఁ।

గొమరుప్రాయమువానిఁ-గోమలశ్యామల,

ఘనఘనాఘనకాంతి-గలుగువాని।

లలిజాపువానివె-న్నెలఁజేనివలతేనిఁ,

బలుమారుఁడెగడురూ-పంబువానిఁ

ఆ. బసిఁడిచేలవాని-భాగ్యేందిరామంది।

రాయతాంబకద్వ-యంబువాని,

నన్నరేంద్రచంద్రు-నాహ్లాదమొదవంగఁ।

జాచిరప్పడచటి-సుదతులెల్ల॥

౧౫౭॥

క. రాక్షామరుగొమరుతమరు।

తేకముతోఁగొమ్మలీగ-తిక్తగక్కుననా।

లోకించిలేచిరుధితతు।

లాక్షోటీరవముదిక్కు--లంబిక్కుటిలక॥

౧౫౮॥

చ. తనచెలిక తైలీగతిము-దంబునలేచుటకేమిహేతువో!
 యనుచుదలంచిహస్తజల-జాంచితహేమవిపరీచిపార్శ్వమే!
 దినినిడిలేచియానరప-తింబులకల్మయిదోపగన్నలా!
 ననశశినాక్రమింపలల-నామణికన్తోజెనిండువేడుకన్ || ౧౫౯ ||

క. రాజీవగంధియపుడా!
 రాజవతంసునిదృఢాను-రాగమధూళీ!
 రాజత్కటాక్షవీక్షాం!
 భోజంబులఁగోర్కులలరఁ-బూజలొనర్చెన్ || ౧౬౦ ||

ఉ. ఆలలితాంగిచూపులున్య-పాగ్రణిపాదసరోరుహంబులన్!
 వ్రాలునెడన్ ద్విశేషముల-వైఖరినొప్పవళిత్రయోర్తులం!
 దేలునెడన్ యుషంబులగ-తిందనరాగుముఖేంచుచంద్రికం!
 గ్రోలునెడన్ ముజ్జ్వలచ-కోరకిశోరములట్లభాసిలున్ || ౧౬౧ ||

క. ఆరాజన్యనకపుడం!
 భోరుహరాగోపహార-ములుచొక్కపుగ!
 రూరపునీరాజనములుఁ!
 గైరవతోరణములయ్యెఁ-గామినిచూపుల్ || ౧౬౨ ||

సీ. పదపల్లవంబుల-పైఁబవ్వళింపుచు,
 జంఘికాఛవితోడ-సరసమాడు!
 సలలితోరుస్తంభ-ములకెగఁబ్రాఁకుచు,
 నాభికావర్తంబు-నన్తునుంగు!
 రోమరాజీలతా-సీమఁగ్రీడింపుచు,
 ఘనతరోరస్థలం-బునవసించుఁ!
 గమనీయబాహుకా-ఖలనధిష్ఠింపుచుఁ,
 జెక్కుటద్దంబుల-చెంతనిలుమ!

గీ. మోవిరతనంబుపైఁటిం-పుచువిలోచ!
 నాబ్జములనాక్రమించుఘా-లాంతరమునఁ!

గూర్చిదిరుగుచువేగముం-గురులకరుగు।

బాలికామణిచూపుచా-పల్యమునను॥

౧౬౩॥

క. ఆనాతివీక్షణముధా।

త్రీనాయకమూర్తిచిత్ర-రేఖానైపు।

శ్యామూనతచేతనపూ।

ర్వానందమునంజెలంగు-ననిరుద్ధగతి॥

౧౬౪॥

చ. ఉవిదవిలోచనాంబురుహ-యుగ్మమునుకొవికసింపఁజేయుభూ।

ధవునినఖోడుదీప్తులుప-దద్వయరాగరుచుల్కచాంధకా।

రవితత్కలాననామృతక-రద్యుత్కులంచితహాసచంద్రికల్।

చివురుజిరావజీరునివి-చిత్రవిదగ్ధతనెన్నశక్యమే॥

౧౬౫॥

ఆ. మంజులానురాగ-మకరందసహితంబు।

లైనయావధూటి-కావలోక।

సాంబుజములుగృహము-లయ్యెనరేంద్రుని।

లలితసౌకుమార్య-లక్ష్మీకపుడు॥

౧౬౬॥

క. నరపతియధరామృతరుచి।

తగుణపదాబ్జములునఖిసి-తచ్ఛవులాసుం।

దరిద్రకృకోరములక।

త్తరివిందోనరించెముఖిసు-ధాకరునిగతి॥

౧౬౭॥

కా. ఆరేఖారమణీయుఁడాకువలయా-హ్లాదప్రదుండాకళా।

సౌరభ్యాన్వితఁడామనోజ్ఞకరుఁడా-జైవాత్మకుండామహాశా।

హరుండానిపుచ్చిక్రగర్వహానుఁడా-శ్యామామనోరంజనుం।

దాశాజాత్మవృక్షలంబులకనుం-దానందముంజేయఁగన్॥

చ. తలఁపునఁగోర్కులుజహువి-ధంబులసందడిసేయుచుండఁగాఁ

బలుచనిచెక్కుటదముల-పెనిశ్రమాంబువులంకురింపఁగాఁ

గులుకుమితాంబులుగ-గుర్పొడవంగనకాంగియమ్మహీ।

తలపతిఁజూచిమన్తధసి-తప్రదరత్రుటితాంతరంగయై॥ ౧౬౮॥

- క. సుమనోభూషితమైశః
క్రమణిచ్ఛవిరుచిరమైస-రసమైయతనుః
ప్రమదప్రదమైయీభూః
రమణునిచికురంబుఘనత-రస్సూర్తిఁదగున్॥ ౧౨౦॥
- శా. కన్తూరీతలకాంకసంకలితమై-గాంతామణీదృక్చక్రోః
రస్తుత్యస్థితకాముదీముదితమై-రారజ్యమానాంశువి
ద్వస్తాంభోరుహచక్రగర్భచయమై-వైశద్యసంయుక్తమై
యస్తోకచ్ఛవివీనిమోమలరునీ-హారాంశుబింబంబనన్॥ ౧౨౧॥
- చ. కళలుకపోలపాలికల-కాముదినవృన్వహతేరస్సధా
విలసనమింపుతోనెసఁగి-వీనిముఖాంబుజమాక్యశేందునిన్
నిలిపెనుగాకఁగ్రమ్మరవ-నీపకులైనహుతాశనాదిభో
క్తలుగ్రసితాన్నమిత్తురెస్వ-దత్తమురాజుప్రతిగ్రహించునే॥
- ఉ. సందడిసేయుచున్నధుర-సస్పృహతేంట్లనయంబుఁద్రిమ్మరం
బొందుగపద్మపద్మముల-పొంతవసించునెయంచుఁగొత్తగా
నిందిరకబ్జసంభవుఁడ-హీనచమత్కృతితోస్యజింపఁజె
న్నొందునవాబ్జమందిరము-లోయనభాసిలువీనినేత్రముల్॥ ౧౨౩॥
- గీ. ఆమృతరుచి నేలుకొనిమంగ-శాసురక్తిఁ
జెలఁగిబుధసుతమైబంధు-జీవసేవఁ
దగిసితాజితమగువీని-తొగరుమోవి
యరుణబింబంబురీతిఁజె-న్నారుటరుదె॥ ౧౨౪॥
- గీ. మూఁడులోకములొకచాప-మునఁజయింపఁ
దరముగాదనిచింతించు-చెరుకువింటి
దొరకుచాపదరిద్రతఁ-దొలఁగఁజేయు
నోయనందగెనీతని-భూయుగంబు॥ ౧౨౫॥
- క. ఈనరనాథునికన్నోమ
లానంగశరాసనంబు-శౌఁగాకున్నం

బూనికుటిలంబులగుచును।

మానవతీమణులధైర్య-మహిమఁగలఁచునే॥

౧౨౬॥

చ॥ హిమకరునికొసముల్లసద-హీనకళాంచితమైజయించినా।

సముననెతన్నయూఖధన-పంచయమెల్లహరించువీనియా।

స్యమునకుసంభవించెరభ-సంబునమీసపురేకమచ్చతె।

ల్లముగలభించకుండునెక-శంకుహృతద్విజరాజరశ్శికికొ॥ ౧౨౭॥

ఉ॥ జానువరస్పృగంగుళులు-చండనపంకసమన్వితంబులం।

సానతకర్ణముల్ గుణకి-శాంకితచారుతరప్రకాష్టముల్।

పీనములుద్ధతారిన్యప-భీషణముల్ వలయాంగదోర్మికా।

స్థానములీనరేంద్రునిభు-జంబులహీనతఁబూనవేమహికొ॥ ౧౨౮॥

గీ॥ రంగవల్లులపోల్కెహ-రంబులలరు।

తెరతెరంగునఁబైచేల-చెరఁగుఁదనరు!

యావనశ్రీవిలాసలా-స్యార్హనాట్య।

వేదిగాదుగదావీని-వెడదయురము॥

౧౨౯॥

క॥ ఆంగనలనేచఁదలఁచియ।

నంగుండీన్యపతిసుంద-రాకృతితోమా।

శింగన్బొమలంగ్రమ్మర।

సాంగుఁడుసగుణుఁడుసధర్ముఁ-డైతనరునొకో॥

౧౩౦॥

చ॥ తొలఁగెనుబాల్యమింకపొరఁ-దొట్రిలునంచునువామదక్షిణం।

బులకుమనోభవుండుసమ-బుద్ధివయోనుమతంబుగానుర।

స్థలమొగిపంచితెల్లముగఁ-దద్విధమేర్పడనిల్పువాసవో।

త్పలములచేతనాసరస-పద్ధతిభాసితెనారువీనికికొ॥ ౧౩౧॥

చ॥ కనుఁగొనివారి నెమ్మనము-కొతుకమందఁగఁజేయమించుడా।

లునమిగులంజెలంగిమహి-లోనవకంబులచెన్నుదాల్చుచుకొ।

స్తనితగభీరనాదచకి-తప్రచురాహితరాజహంసమై।

ఘనతవహింఛెనీన్యపశి-ఖామణికంధరకంధరాకృతికొ॥ ౧౩౨॥

క. కమనీయబాలశైవా।

లముగతినూగారుదనరు-లలితోర్లులచం।

దమునందగెడివశుల్ భూ।

రమణునిపాక్కి-లిపతోవ-రముగాదుగదా॥

౧౩౩॥

క. దిగనేకపకరరుచిరము।

లగుచునితంబోర్విభార-మశ్రమమునఁబూ।

నఁగనోపుపీనితొడలం।

దగునేమించంగబాహు-దండంబులకున్॥

౧౩౪॥

గీ. తమ్ములకుతమ్ములీనృపా-త్తమునిమృదుప।

దమ్ములత్యంతసుకుమార-తానమృద్ధి।

తమ్ములీతనిపాదప-ద్దమ్ములకును।

తమ్ములధికప్రభాసంప-దలగణింప॥

౧౩౫॥

సీ. వర్షించుకచములా-వణ్యరసమ్మును,

నెమ్మైముపండువె-న్నెలలుగాయు।

కుటిలంబులయ్యును-కొమరారుకన్బొమ్,

లమృతంబొసంగుచిం-బాధరంబు।

విషమాంబకునిమార్వి-విధమునఁదగునారు,

నాభికాసారసుం-దరతఁదనరు।

కృశతఁగైకొనియుక్తీ-దశనొప్పలేగొను,

తరుణారుణస్ఫూర్తిఁ-దనరుపదము।

గీ. లీళునుండికళాధాముఁ-డీసధర్ముఁ।

డీమధురవిగ్రహుండియ-హీనుఁడీగ।

భీరుఁడీరాజసింహుఁడీ-సారసహితుఁ।

డమరులకునైనవినుతింప-నర్హుఁడరయ॥

౧౩౬॥

క. చిందమ్ములకుందమ్ముల।

కందమ్ములగల్చువీని-గళరదకచముల్।

కెందములకుందముల!

చందములదనరువీని-చరణములెన్నఁ

౧౮౭॥

క. సలలితసౌందర్యమునఁ

వలకూబరునిఁ గను రేంద్ర-నందనునింగి

ల్వలరాజున్నలరాజుఁ

వలరాజుంగెలువఁజాలు-వాఁడీతఁడగుఁ

౧౮౮॥

క. అరుణములైయానరపతి

చరణములలరారవిరహి-సతులమనోవి

స్ఫురణములుగలపమరునకుఁ

దరుణములగుపల్లవాయు-ధములికఁజేలా॥

౧౮౯॥

ఉ. వీనిముఖంబుచందురుని-వెల్వెలఁబారఁగఁజేయుచుండఁగా

వీనివిలాకనంబులర-విందములఁముకుళింపఁజేయఁగా

వీనిభుజాయుగంబుఘణి-వృద్ధునినొదలవంపఁజేయఁగా

వీనివిలాససంపదత్రి-విష్టపనన్నతమాటచిత్రమే॥

౧౯౦॥

చ. కనుగవనూతనాంబుజయు-గచ్ఛవిఁగైకొనుకార్తుకంబులం

గనుబొమలెన్నఁజక్కనిమొ-గంబుమృగాంకునిఁగేరుమాసికం

బునకెనవచ్చుమోవిభుజ-ముల్బుజగంబులఁగేళినేయునీ

యనఁఘుఁడ్డుసింహసంపాననుఁ-డైజగతిన్నుతికెక్కఁజాలఁడే॥

క. ఈచందంబునఁజెలియఁ

రాచూలివిలాసమాత్మఁ-బ్రణవతింపుచుఁదా

జూచెంగ్రవృత్తసుమనా

రాచధనుర్నినదమంత-రంగముఁగలఁపఁ

౧౯౧॥

చ. మదవతిచూపుభూధవుని-మైమహినాథవరేణ్యచూపున

మృదవతిమైవిచిత్రమహి-మంబ్రసరింపఁగఁజూడనొప్పెదు

ర్తదుఁడయికన్యకాన్యపుల-మానధనంబులుగొల్లలాడఁగా

మదనుఁడువైచునైజచర-మప్రథమప్రదిరంబులోయనఁ

౧౯౨॥

క. మానవతీమానవపతి।

మానసవారణములతను-మదజ్యంభణపెం।

పూనుచులజ్జాధీరా।

హీనాంకుశహతులమరల-వింతుకయైనన్॥

౧౯౪॥

క. అన్యోన్యప్రకటీభూ।

తాన్యోన్యమనోనురాగు-తైకన్యారా।

జన్యలలరారిరయ్యెడ।

నన్యోన్యప్రణయగర్భ-తాలోకములన్॥

౧౯౫॥

చ. పాలతుకసానురాగయయి-భూపతిఁజూచుటకున్ మహీశుఁడా।

నెలఁతనుసాభిలాషుఁడయి-నేర్పనఁజూచుటకింతులాత్తలా।

పలనలరారమాగధిసు-భాషిణిఁగన్గొనిపల్కెనీతఁడో।

కలికిదిలీపుఁడన్యలకుఁ-గల్గునెయిట్టివిలాసమెన్నఁగన్॥ ౧౯౬॥

చ. దినకరవంశ్యుఁడీవృపతి-దిగ్విజయంబొసరించిక్రమరం।

దనపురికేగుచుండమగ-ధక్షితిభర్తమదీయపట్టణా।

యనమునమీరురావలెన-టంచువిధేయతవిన్నవించినన్॥

వసరుహంగంధిపుష్పపురి-వచ్చివసించుటనీవెఱుంగవే॥ ౧౯౭॥

ఉ. కంతునికంఠెనైషధుని-కంఠెవసంతునికంఠెయామినీ।

కాంతునికంఠెదత్సుకుని-కంఠెగుజేరునిపట్టికంఠెఁబా।

కాంతకసూతికంఠెలలిఁతాకృతినొప్పదిలీపమేదినీ।

కాంతుఁడటంచునీకుఁజెలిచి తైలుదెల్పరెపెక్కుభంగులన్॥

చ. కలికిదిలీపుఁడేతగిన-కాంతుఁడునీకనిమున్నునెచ్చెలు।

ల్బలుకఁగఁజూర్వజన్మకృత-భవ్యతపఃపరిపూర్ణులైనన్॥

మలులనుగాకమత్సదృశ-మానినినాన్యపమాళిచూడఁగాఁ।

దలఁచునెయించుఁబల్కితివ-తండెసుమియితఁడంబుజాననా॥

చ. ముదమునఁజూచెసీన్యపుఁడ-మూల్యతరావయవాభిరామసం।

పదగలనిన్నునీవితని-బంధురరూపవిలాసవైఖరు।

- ల్పదఁపడిలోచనద్వితయ-పర్వముగాఁగఁగొంటివల్పమే।
మదవతినీపురాకృతస-మగ్రతపఃపరిపాకమెన్నఁగన్॥ ౨౦౦॥
- ఉ. వేడుకపువ్వుబోడులను-వెల్వెలఁబారఁగఁజేయఁజాలునీ।
లాలితరూపయశావనవి-లాసములారడిబోవకుండనీ।
పాలిఁటిభాగ్యదేవతకు-భస్మితిఁబుష్పపురంబులోనికిన్।
బాలికయీదిలీపనర-పాలునీదోడ్కొనివచ్చెఁజెచ్చెఱన్॥ ౨౦౧॥
- క. ఈవిధముననుసుభాషిణి।
భూవరునివిధంబుఁదెలుపఁ-బొలఁతుకమతిపూ।
ర్వావిర్భూతప్రీడా।
భావజాలకుఁజిత్రకలహ-పద్ధతిజరిగెన్॥ ౨౦౨॥
- మ. చిరునవ్వుప్పఁగఁగాంతవేటొకతెరా-చీవాక్షులారాభయం।
కరశత్రుక్షీతిపాంబకంబులఁదొలం-గంజేసితానక్షతాం।
గరధాశ్వధ్వజనూతుఁడైజయమనిం-గైకొన్నభూజానివే।
మరుకాంతాంబకమగ్నుఁడయ్యెననిన-ర్తస్ఫూర్తిఁగాఁబల్కఁగన్
- చ. గరితమనంబునాటనొక-కామినినవ్వుచుఁదేరిచూడనె।
వ్వరికివశంబుగానిగరు-వంపుఁప్రతాపముగల్గియుండితా।
సురుచిరదక్షిణాభిరతిఁ-బొక్కనొకోయిపుడీయినుండుచూ।
పరులవిలోచనంబులకుఁ-బర్వముసేయునటంచుఁబల్కఁగన్॥
- ః. జవ్వనులారయీ-సర్వజ్ఞఁడార్యాంత,
రంగకుండనియొక-రమణిబలుకఁ।
జెలులారయీఘనుం-డిలసితాపాంగోత్స,
వప్రదుండనియొక-వనితబలుకఁ।
వనజాక్షులారయీ-యినుఁడుపద్మినివేడ్క,
నలరించుననియొక-కలికిబలుకఁ।
సఖులారయీరాజ-శ్యామానుషంగుడై,
విలసిల్లుననియొక-వెలఁదిబలికె।

- గీ. భాసమానేందుముఖులార-యాసురాగుఁ
డహహలతకూనలాలించు-ననుచునొక్క-
లలనబలుకంగబలితంబు-లజ్జకతన।
తరుణిప్రతిసీరచాటున-కరుఁగఁదలఁచె॥ ౨౦౧॥
- ఉ. అత్తరిఁబల్కెనర్చనచి-వాగ్రణిభూపతితో నెటింగనీ।
చిత్తముతన్వినీవబల-చిత్తమెటింగితిసీకులాఖ్యులా।
చిత్తరితోడ నెచ్చెలులు-పెంపుగఁదెల్పుదురంతకంటెము।
న్నత్తరలాక్షీమాగధియ-టంచు నెరింగితివీవుబుద్ధిమై॥ ౨౦౨॥
- క. భావిశుభంబునకేనును।
హీవరమాగధునిపాలి-కేగదనీకా।
భూవరుఁడుకూకుదుండై।
వావిరిసిరిహరికొసంగు-వార్ధిగతిఁదగున్॥ ౨౦౩॥
- క. కావునవిడదికిఁగ్రమ్మర।
వేవేగఁజనంగవలెఁబ్ర-వీనత్వమెరా।
జీవాత్ములున్నయెడదా।
త్రీవల్లభతడవునంచ-రించుటఁజెపుమా॥ ౨౦౪॥
- మ. అనుచున్నర్చసఖుండు దెల్పవినియా-యాసంబున న్వామలో।
చనపైచూడ్కిమరల్చిభావమునయా-చంద్రదాస్యసౌందర్యమొ।
య్యనవర్ణింపుచునేగఁగ్రమ్మరతురం-గాయాధుఁడైవందులిం।
పునఁగీర్తింపఁగఁబూర్వగేహమునకా-భూనాధసింహుండొగిన్॥
- గీ. చనినరేంద్రుండుపరివార-జనులునిలిపి।
కామినీమణిరూపురే-ఖావిలాస।
గతులుకమ్మలఁగట్టిన-కరణిఁదవర।
నతనుసంతప్తమానసుం-డయ్యెనపుడు॥ ౨౦౫॥
- క. మానవతీలావణ్యప।
యోనిధిమగ్నాత్తుఁడయ్యు-నొనరించెహితా।

నూనప్రార్థనముననుమ!

హీనాధుఁడుమజ్జనాది-కృత్యములెల్లఁ

౨౧౧॥

క. తానపుడొనరించినసం!

ధ్యానతిమోదలైసనిత్య-మగుకర్తముదో!

ద్వోసరపతిమరచెమది!

స్తీనాక్షీవిలాసమాక్ర-మించుటకతనఁ

౨౧౨॥

గీ. భావమొకరీతితత్తర-పదహితంబు!

గావటంచునుగసిగాటు-గాభుజించి!

వేగఘనసారమధికంబుఁ-గాఁగనపుడు!

చేసెతాంబూలమారాజ-శేఖరుండు॥

౨౧౩॥

ఉ. నూటిగ నెమ్మదిన్నగుని-నూనశరంబులుమాటిమాటికిఁ

నాటవనాటసాయకగ-ణక్షుభితద్విపరాజవైఖరిం!

బాటవహీనుఁడైచివురు-పాన్పుపయిఁ మెయిగీలుకొల్పియా!

బోటిఁదలంచుచున్నరచె-భూవరుఁడన్యములైనకృత్యముల్॥

సీ. ఉవిదలావణ్యాబ్ధి-నోలలాడకయున్న,

కాయజతాపమే-కరణిఁదొలఁగుఁ!

కలికివాతెరపాన-కముఁగ్రోలకుండిన,

నతనుదుర్దాహమే-గతినణంగు!

రమణివచస్సుధా-రసమబ్బకుండిన,

మన్నఘోస్తాదమే-మాడ్కిఁదరుగు!

నెలఁతలేనగవువె-న్నెలలుసోకకయున్నఁ,

జేతోజతిమిరమే-రీతిఁబోవుఁ!

గీ. బడఁతికుచశాతకుంభకుం-భద్వయంబు!

గైకొనకయున్నచెరుగ్గ-విల్కానివిషమ!

మైనఋనమెట్లుదీరున-టంచువిభుఁడు!

ప్రబలతరమైనచింతాభ-తమునఁజిక్క-

౨౧౪॥

- ఉ. చక్కదనంబునందనకు-సాధ్యుఁడుగానిమహీవిభుండుచేఁ
జిక్కెనుదక్షిణాకృతివి-శేషవిభూతిని నేడటంచుఁబెం
పెక్కిన వేడ్కతోఁజిలుక-నెక్కిగుణధ్వనిపిక్కటిల్లఁగాఁ
జిక్కెరవింటివాఁడుసుమ-సాయకముల్బరగించెగ్గక్కునన్॥
- చ. లసితవళక్షపక్షవిధు-లక్ష్యవిధంబునవాసరాపరా
వసరపుఞ్చాయపోలెక్కిగుణ-వత్స్రభవిష్ణువిభూతివైఖరిన్
రసయుతవార్షికాపగర్భు-రంబుతెరంగుననంతకంతకుం
బ్రసవశిలీముఖవ్యధస్య-పాలునకగ్గలకుయ్యెనయ్యెడన్॥ ౨౧౭॥
- శా. తాంబూలంబుపయిన్ మనంబిడఁడుగం-ధంబందమొప్పారమే
నంబూయందువిపంచికాద్యసులనా-నందంబునంజెందఁడా
స్యంబాదర్యమునంగమంగొనఁడుభూ-షల్దాల్పఁడప్పంకజా
స్యంబల్తారుఁదలంచుచున్విభుఁడుమి-నాంకాంబకభ్రాంతుఁడై
శా. అంతర్వాణులు వేడ్కతోఁదెలుపుకా-వ్యాలంక్రియాన్యత్తులన్
సంతోషింపఁడుగాయకాగ్రణిసమం-చద్దానమాధుర్యమం
త్యంతప్రీతినివీనులంగొనఁడుగోఁత్రాధీశసింహుండుత
తాం తాపీనపయోధరద్వితయల-గ్నస్వాంతుఁడైయయ్యెడన్॥
- చ. నిరతముమాగధిన్నపుఁడు-నెమ్మదినిల్పనతందునూతనా
భిరతుఁడటంచునూతనతఁ-బెంపునమూర్ఖపుమూర్ఖమాత్రమా
నరపతికేగ్గణంగెనుగ-ణంగునగాకవివరగాడెమూ
త్తిరుచిదొలంగదేనిదుర-ధీరతతోఁద్రవకార్యమందదే॥ ౨౧౮॥
- సీ. బాలికామణిముఖా-బ్జమురీతిభాసిల్లు,
రమణీయరత్నద-గ్పణమెకాని
కామినీమణిమేని-కైవడివాసించు,
చాంపేయకుసుమరా-జంబెకాని
కలికిగళధ్వని-గతిమధురంబైన,
వల్లకీమృదులర-వంబెకాని

కనకాంగిహస్తకా-కనదచ్చవిజైలంగు,
లలితనవీనప-ల్లవమెకాని।

గీ. గరితపాలిండ్లగతిన్ పొప్ప-కందుకములే।
గానివిభుడుతదన్యంబు-గన్నదోయిఁ
జూడఁడాఘ్రాణమొనరింపఁ-జొరఁడువినఁడు।
చేతనంటఁడురమ్మనఁ-జేర్చుకొనఁడు॥ ౨౨౧॥

మ. సకలాకావిజయంబుగైకొనినరా-జన్యండనంగుండుమా।
ధుకరజ్యాసిహితేక్షుకార్ముకముపూ-దూపుల్ ప్రవాళాలికే।
తకకుంతంబెలమిన్ వహించితనపై-దండెత్తిరాసాత్విక।
ప్రకృతిన్వేల్వెలఁబారఁజొచ్చెమెయికం-పంబందచిత్రంబిలన్॥

గీ. కామినీమణిమోహనా-కారసహిత।
మానసాబ్జంబుమాతృక-యైనకతన।
ధారుణీపతిమగధసు-తాన్వరూప।
మొక్క ఫలకంబుననుచిత్ర-మొప్పువాసి॥ ౨౨౩॥

ఉ. కమ్మనివింటివాఁడుతమ-కంబునవైచులతాంతబాణముల్।
నెమ్మెయినాటకుండఁగను-నేర్పుననొడ్డుకొనందలంచుచం।
దమ్మనమేదినీవిభుఁడు-తత్ఫలకంబువహించివేడ్కతో।
నమ్మదిరాక్షిచిత్రలిఖ-తాకృతిఁజూచుచునుండెనయ్యెడన్॥

ఉ. కామినులున్నచోతడయఁ-గాదగదంచుసఖుండునెల్పినన్।
భూమివిభుండుతద్వచన-ముల్పినికాదనలేకక్రమ్మరన్।
హేమవిభాసియావిడిఁది-కేగమనోజశిలీముఖార్తియై।
కొమలివేడియూర్పులుని-గుడ్చెవాతెరకందువారగన్॥ ౨౨౪॥

మ. చివురుంగైచువజోదురాచిలుక లే-జీనెక్కిపాంథావళీ।
శ్రవణద్వంద్వకతోరమత్తమధురా-జ్యారావమంతంతకున్।
దివిముట్టవ్యలయాకృతిందనువువ-ర్తింపనివనమాంగుడై।
పువుముల్కుల్ విరిబోడిపైనిగుడిచెన్-పుంఖానుపుంఖంబుగన్

- ఉ. ఆచిగు రాకుబోణిహృద-యాంబురుహంబునశంబరారి నా!
రాచములట్లు నాటగ కు-రంగి తెరంగుననా రయై దెసల్!
జూచుచు రాజమాళికృపఁ-జూడక నేగనటంచునిందపై!
వైచెనహోయతండతను-వంచితుఁడౌటయెరుంగ దేమియున్॥
- ఉ. ముట్టదుచెప్పు పద్యమును-మున్ వచియించి శుకార్భకంబులం!
బెట్టదుపంచదారతన-పెంపుడు శారిక కంత వేడినం!
బట్టదు మేళవించినవి-పంచికరంబున పుష్పమాలికల్!
జుట్టదుక్రొవ్వెదజ్జలియ-సూనధనుర్దళితాంతరంగయై॥ ౨౨౫॥
- సీ. ఆలిశిలీముఖమున్-మలికయ్యె నెత్తమ్మి,
మృగలోచనకుఁబుండ-రీకమయ్యెఁ!
దన్వికి వాతపో-తముప్రభంజనమయ్యె,
శిఖియయ్యె బూర్ణేందు-ముఖికి నెమలి!
నీహారమయ్యె ప-న్నీరబ్జగంధికి,
గ్రహమయ్యె నబలకు-తుహినకరుఁడు!
పున్నాగమయ్యెను-పొన్న కొమ్మకుమాల,
యయ్యె కళావతి-కలరుదండ!
- గీ. ముగుదకమృతంబువిషమయ్యె-మృగమదంబు!
మందయానకుఁదరగని-మార్గమయ్యె!
చెలియకరియయ్యె కోకంబు-తలిరుబాల!
కతనునిశితాసియయ్యె న-య్యవసరమున॥ ౨౨౬॥
- చ. మొదలదిలీపభూరమణ-ముఖ్యునిఁజూపితదీక్షణంబులం!
గుదురుపడంగఁజేసిమది-కూర్చిజనింపఁధదీయరూపసం!
పదవడివారకంబొసఁగి-బాలికమానధనంబుఁ గ్రోధముఁ!
గదురమనోజుఁడ న్నణియ-గాడుహరింపఁదొణంగెనుదతిన్॥ ౨౨౭॥
- ఆ. అమ్మలయ్యె తమ్ము-లనిలపోతముభూత!
మయ్యె భారమయ్యె-హారమపుడు!

కామకూఠరంగి-కుండైనచిత్తజం!

డరసిజూడఁబగతుఁ-డయ్యెఁదుదకు॥

౨౩౧॥

చ. గళనినదాభిభూతకల-కంతమపాంగతిరస్కృతాళివా!

కృలితశుకవ్రజంబుకర-కంకణనాదవిభూతకారికా!

కులమబలంగలంపగమి-గూడెనుదుర్బలులొక్కవేళన!

త్యలఘుబలాఘ్యలౌదురుబ-లాఘ్యులుదుర్బలులౌదురేగదా॥ ౨౩౨

సీ. పాటిరగిరిజగ-త్ప్రాణపోతముమహా,

భూతమయ్యెనుపయో-జాతముఖికిఁ!

గమనీయచూతాది-సుమనఃకదంబంబు,

లతనుకదంబంబు-లయ్యెఁజెలికిఁ!

బృధులొపవనదన-ప్రియసమూహముపర,

భృద్వ్యాహమయ్యెజం-బీరకుచకు!

మకరందసంపర్-మానభృంగములుసా,

రంగములయ్యెమ-రాశయాన!

గీ. కాంతరంగకుండైతన-రారుచిత్త!

సంభవుండభియాతియై-సరభసమున!

వనజలొచననపుడుమా-ర్కొనఁదలంచె!

నింకఁదక్కినవారల-నెన్న నేల॥

౨౩౩॥

ఉ. అంగజబాణభగ్నహృద-యాంబుజయైనిలుపోపలేకత!

నృంగితదీయగేహమర-యంబునబాసిచనంగమత్తసా!

రంగములూర్పుతావికను-రాగముతోఁజనుదేరతన్తిలిం!

దాంగరుచుల్ఘనచ్చవుల-టంచుసిఖుల్ నటియింపనుదధిన్॥

క. తరుణీమణియపుడుపవన!

సరసవసుందరలయెడల-సఖిసఖులయెడన్॥

కరమలిగివిరక్తిన్భీ!

కరకేతకబర్హమొకటి-కరమునఁబూనెన్॥

౨౩౪॥

ఉ. తోనరుదెంచు నెచ్చెలులు-తోయజలోచనతెంపుఁజూచిహా!
హానినదంబు సేయు చురి-యంబున బాలక రాంబుజంబునం!
బూనిన కేతకీదళము-పొంకము గానటులుచ్చివైచియ!
మ్మానవతీలలామయగు-మాగధిఁగన్గొనిబల్కిరీగతిన్ || ౨౩౬ ||

సీ తగు నెసాహసమివి-ధంబుననృపపుత్రి,
కలకు సేయగనంచుఁ బలికెనొకతె!
యడుగులుకరుకుపు-ప్పొడిగందెనిచ్చోట,
మెలఁగనేటికటంచుఁ-బలికెనొకతె!
కంటకాన్వితకేత-కంబెట్లుకంగేలఁ,
బట్టుకుంటివటంచుఁ-బలికెనొకతె!
మగదభూనాథుఁడీమాటవింటేమమ్ము,
పరిహరించఁడెయంచుఁ-బలికెనొకతె!

గీ. వలదువలవంతనీకని-పలికెనొకతె!
తలఁపులీడేరఁగలవని-పలికెనొకతె!
బాసెదేటికిమమ్మంచుఁ-బలికెనొకతె!
ఫలితమా సీతపంబని-పలికెనొకతె || ౨౩౭ ||

సీ. పదపల్లవముబట్టి-బ్రతిమాలునొక్కతె,
బోధించెఁజుబుకంబు బుడికియొకతె!
చక్కఁగఁబయ్యెన-సవరించెనొక్కతె,
దొరఁగెదుకన్నీరుఁ-దుడిచెనొకతె!
పాలుపొందఁబ్రయవాక్య-ములుజెప్పెనొక్కతె,
యొరపుగాఁగేలూత-నొసఁగెనొకతె!
గొనబైనవిరులవీ-వనవీచెనొక్కతె,
తెచ్చిరాచిల్కనం-దిచ్చెనొకతె!

గీ. ప్రేమతోశారికలనుజూ-పించెనొకతె!
ప్రేమప్రీతిబంబములచిక్కుఁ-దీర్చెనొకతె!

వేగిరించుటఁదగదంచు-వేగనొకతె।

కినుకఁబొడమినరీతివీ-క్షీంచెనొకతె॥

౨౩౫.

క. ఈరీతిఁజెలులువేడిస।

నారీతిలకంబుసిగ్గు-నంబలుకంగా।

నేరకనున్నసుభాషిణి।

తోరంబుగనపుడువారి-తోనిట్లనియె॥

౨౩౬.

ఉ. పాటలగంధినెమ్మెగము-పజ్జకువేడుకనూర్పుతావిక్త।

తేటులుతెంపుఁగూడిజను-దెంచిసంచలితాంతరంగయై।

సూటివలిర్పనప్పడొక-చొక్కపుకేతకబర్హమునిన॥

మాటికిమాటికిన్నిగుల-మానినిదూరెదరేలగోలై॥

౨౪౦.

ఉ. ఈయబలావతంసమున-నింతటిలోనదిలీపమేదినీ।

నాయకశేఖరుండుకరు-ణవ్యరియించులతాంగులారమి।

రాయవనీశుఁడీవనరు-హాక్షిపరస్పరమాళిసీమల॥

బాయకజల్లులాడుతలఁ-బ్రాలోగిఁజూచెదరింపుమీరఁగ॥

ఉ. ఈనరపాలపుత్రకని-జేశునిఁగూడిముదంబుతోనయో।

ధ్యానగరస్ఫురతకనక-హర్త్యములన్ సరయూనదీపయః।

పానవిలోలగంధవహ--పాకములన్ సురతోదితశ్రమాం।

భోనివహంబుఁబాపిన్తోని-బొల్పలరారెడుమీరుఁజూడఁగ॥

మ. జయలక్ష్మీసహితుండుకీర్తియుతుఁడౌ-త్వాభర్తభాస్వత్కళా।

ప్రియుఁడీమాగధిఁబెండ్లియాడునొకాదా-బెల్లాడడోయంచుసం।

శయమందంబనిలేదిఁకంబరిణయే-చ్చంజెందెడున్నతన।

ప్రియుఁబర్వీశులటంచుఁదెల్పరెకళా-భిజ్ఞుల్ సభాశ్రేణుల॥

క. తననర్తసచిపుఁడీకా।

మినిమందాక్షంబునేను-మీరుపకరణం।

బుధమెలగుకతనన్యపుఁడీ।

వనితనుగాంధర్వవిధివి-వాహముమానె॥

౨౪౪.

క. ఈరీతితోటిచేడెల।

నూరడిలంబలికివినయ-మొప్పారంగశృం।

గారవతియైనమగధమ।

హీరమణకుమారితోడ-నిట్లనిపలికె॥

౨౪౫.

ఉ. భావభవాకృతిన్ నయన-పర్వము సేయుచిలీపుడిపురిం।

దావకపూర్వజన్మసుకృతంబుఫలొస్తుఖమాటఁజేసిరా।

జీవముభీసిఖామణివ-సిం చెమది న్వేతఁజెందఁబాడియే।

భావిశుభప్రకారములు-భావమున న్దెలియంగఁజాలమి॥ ౨౪౬.

మ. వెలఁదీవిగ్రహహీనుఁడైబ్రతుకుపూ-విల్కఁడుతన్మిత్రుఁడై।

యలరుంజైత్యఁడజాతశత్యఁడటశు-భ్రాంశుండదృశ్యాకృతిం।

గలయన్లోకములోఁజరించునుజగ-త్ప్రబంధువీరుర్విలోఁ।

జెలులంగొందలమందఁజేతురెమదిం-జితింపనీకేటికిన్॥ ౨౪౭.

క. భావజుఁడుభామినీమణి।

పూవిలుతుఁడుగాఁడెనీవు-పూఁబోడివిగా।

జేవిగ్రహించునానీ।

తోవిదుషియనంగఁదగువ-ధూమణివిగదే॥

౨౪౮.

చ. రమణిరొయున్నదుక్తులతి-రస్కృతమైనహయంబునెక్కినీ।

బామలకునోడ్చిట్టివిలు-బూనిభవత్క-చభరనిర్జిత।

భ్రమరగుణంబమర్చివల-రాజుత్వదీయకటాక్షవంచిత।

స్త్రీయులనిశ్చలజయించునెవి-చారముమానుముమానసంబున॥

ఉ. శంకరలోచనోదితకృ-శానుశిఖాభిహతాంగుఁడైనమీ।

నాంకుఁడుయన్నదీయసము-దంచదపాంగవిలోకనంబుల॥

బంకజగంధిసాంగుఁడుస-బాణుఁడునధ్వజుఁడొట్టనీకుక్షే।

మంకరుఁడొక్కతేఘ్నుఁడెర-మాతనయందువిచారమేటికి॥

సీ. ప్రబలాగమాంతధ-ర్తప్రవీణుండవుట,

నమృతదీక్షిధికిమే-నల్లుఁడౌట।

సుమనఃకదంబసం-స్తూయమానుండౌట,
మంజులసుగుణాళి-మాన్యుడౌట।
శుకముఖద్విజవర-స్తోత్రపాత్రుండౌట,
శ్రీతవనప్రియగణ-సేవ్యుడౌట।
ఘనతరానిమిషలాం-ఛనసమేతుండౌట,
పాలితాఖిలజగ-త్ప్రణుడౌట।

గీ. భువినిపురుషోత్తమునికిసు-పుత్రుడౌటఁ ।
జైత్రునకుఁ బ్రాణసఖుడౌట-సకలజనుల।
కాంతరంగికుడౌటనూ-సాంబకుండు।
తెగువసేయఁడునీమీఁద-మగువవినుము॥

౨౫౧॥

ఉ. నీమూఢురోక్తికీరములు-నీగమనస్ఫురణ౯మరాశముల్ ।
నీముఖవైఖరి౯విధుఁడు-నీనటనక్రియలన్తయూరముల్ ।
నీమృదువేణితుమ్మెదలు-నీగళనాదమునన్బింబులూ ।
కామినిపంచితోద్ధతులు-గావెమది౯భయమందనేటికి౯॥ ౨౫౨॥

చ. గరితమనంబునన్వెతలఁ-గ్రాఁగకుగోలతనంబుమానుకా ।
పురములు సేయవాపదలు-బోఁటులకోర్చియెభూషణంబువే ।
గిరపదువారువెయ్యెడను-ఖింతురెనాపలుకాలకింపునీ ।
వెరుగనిదానవాచెలుల-నేలగలంచెదవింతయేటికి౯॥ ౨౫౩॥

క. మితల్లిదండ్రులంభో ।
జాతాననభోజనావ-సరమగుటసఖీ ।
ప్రాతముతోనీవచటికిఁ ।
బ్రీతింజనకున్నమదిని-బెగడరెచెపుమా॥ ౨౫౪॥

క. తడయగరాదిచ్చోటను ।
పడఁతుకనీవనుచువిన్న-పంబొనరిఁచినే ।
ర్పడరఁగనంతిపురమునకు ।
వడిఁదోడ్కొనిచనియెసాటి-వనితలుబొగడ౯॥ ౨౫౫॥

నీ. కందినరదశాంశు-కత్రవాశంబుమి,

క్కటమైననిట్టూర్పు-గాలివేడి!

వికలీకృతములైన-మకరికాపత్తముల్,

పయినుబ్బిపారిన-భాష్పయురుల!

సడలినమణిమయాం-చత్రకంకణప్రము,

భాకల్పములుగోమ-లాంగకృశత!

వాడినగళవిభా-స్వత్పుష్పమాలికల్,

దీపించుహృదయసం-తాపపటము!

గీ. పారవశ్యముపంచాస్త్ర-బాణపీడ!

చూపరులకెల్లఁదెలుపుమో-హోపగాని!

మగ్నమానసయైయుట్లు-మగధతనయ!

జనియెశుద్ధాంతమునకుభా-మినులతోడ॥

౨౫౬॥

క. భోజనభాజనహస్తాం!

భోజనభాంగుశ్శులుదట్ట-ముగనంటుపడక!

భోజనమొనరిచెనపుడం!

భోజనయనచెలులునేరు-పునవేడుకొనక॥

౨౫౭॥

క. వీణలవినగోరదుఘన!

గానముసేయదువిడెంబు-గన్గొనదొరులక!

మానవతీతిలకముతన!

మానసమానరపతికిస-మర్పించెనొకొ॥

౨౫౮॥

చ. తరుణిప్రభాతదీపికవి-ధంబునశారదనీరదేందరా!

స్ఫురణవళక్షుపక్షునిశి-పోలికపుష్పితచూతయష్టివై!

ఖరిఁగుముదస్ఫురత్తటిని-కైవడికాంచనగర్భముక్తవా!

క్కరిగమనాకృతిందవరె-గాటపుపాండిమమేనబర్వఁగక॥

మ. కమనీయాకృతిచేతనన్నుగెలువం-గాఁబూనువర్తించుభూ!

రమణాగ్రేసరుఁడాదిలీపుఁడబలా-రత్నముచేతకాసరో!

జమునకొనిల్పెనటంచుచిత్తభవుడే-చస్సాగతజ్జన్మదే।
శముతద్వైరికొసంగుచోనతనుడే-చన్తానుసేమానినీ॥ ౨౬౦॥

క. కనుగవఁదెరచినవేళను।

కనుగవమూయునెడఁదోఁచు-కామదిలీపా।

పనిపతులభేదమంగన।

ననవింట్రగహించిమూయు-నయనములెపుడు॥ ౨౬౧॥

క. తనుసంతాపముసైపక।

ననసజ్జనుమేనుఁజేర్చి-నకొమిక్కిలివే।

దనఁగొల్పెనుదత్తల్పము।

తనుశరతల్పమయిశత్రు-తన్గోమలికి॥ ౨౬౨॥

చ. చిలుకలకల్లఁబద్యములు-జెప్పుటమానికరారునాద్యులుల్।

సలలితవృత్తివీణెలకొ-సంగుటమానివిశిష్టలాస్యముల్।

నిలయమయూరసంతతికి-నేర్పుటమానిమ్మదూపచారముల్।

కలుకులుజేయరాదెపుడు-కంటికినిద్దురముద్దరాలికి॥ ౨౬౩॥

మ. తనకుంసంభవకారణంబయినచి-త్తంబింతిభూజానికి।

చ్చినతదైర్యధనంబుమారుడెలుకం-జేకొంటచిత్రంబుగా।

దనుమానింపకమధ్యవతియగుకా-ర్యంబుదతింగంజలో।

చననర్వాంగములాక్రమించిమణిభూ-షల్జూర్చుటబ్రంబగు॥

క. మేనంధవలిమబూనెను।

మానవతీమణిదిలీప-మానవనాథా।

ధీనయశస్త్రప్రతినిధి।

యైనెగడందలఁచెనోప్రి-యానుక్యతినన॥ ౨౬౪॥

సీ. దివిజాదినాయక-స్తవనీయవిభవుండు,

లీలావతీమధు-లిద్దుణుండు।

పద్మావధూమణీ-భవనాయితాతుండు,

పదనవం చితనిశా-వల్లభుండు।

సుమనస్సమూహసం-స్తుతభుజాశౌర్యండు,
ధారుణీజహసన్న-తోరుయశుఁడు!
జానపదీభూత-శత్రురాజన్యండు,
నిర్తలినస్వాంత-నీరజాతుఁ!

గీ. డేనరేశ్వరుఁడనుచునా-యింతిబలుక!
చెలులునవ్విత్వదుక్తవి-శేషణాది!
వర్ణవాచికవాచ్యుఁడే-వనితయనిన!
ముదితప్రత్యాగతీతప-మోమువంచె॥

౨౬౨॥

చ. చెలులుదిలీపభూవిభుఁడు-చేసినదిగ్విజయప్రభావముల్!
లలితగతిన్వచింపగవి-లాసవతీమణిమోమువంచెదు!
ర్షరుఁడుననంగుఁడుంగుసుమ-బాణుఁడుమార్హానియానరేంద్రునిం!
గలచఁగనోపునాయనుచు-గన్నలనించుకవోష్ణభాష్పముల్॥

ఉ. పంకజనేత్రలాకమల-బాంధవవంశ్యునిసద్యశఃప్రతా!
పాంకితగద్యపద్యనిచ-యంబువచింపఁగఁదన్తయాత్తయై!
సాంకవగంధినేత్రజల-జద్వితయంబొకకొంతమోడ్చిమి!
నాంకధనుర్విముక్తవిశి-ఖార్తిగణింపకయుండెనయ్యెడన్॥

వీ. కుద్యచిత్రితములై-కొమరారునిఖిలని,
రరయామినీచర-సంగరములు!
కలితవితానాంశు-కరచితంబైనపా,
రావారమదనీక-ధావిధంబు!
ఫలకభాగలిఖిత-బలియజ్జవాటికా,
సంచరద్వామన-స్వామిమహిమ!
నాటకీకృతజగ-న్నాటకస్మాత్రేధా,
రకుఁడైనపార్వతీ-రమణచర్య!

గీ శంబరారాతికార్తుక-జ్యోవిముక్త!
కాతనారాచపీడిత-స్వాంతయైన!

కామినీమణి కాశ్చర్య-కరముగాఁగ।

బోఁటులూగిఁ దెల్పుచునుబోద్దు-బుచ్చిరపుడు॥

౨౯౬॥

ప. అంత.

౨౨౦॥

కా. రాజీవాయిత నేత్ర శేవితసుమి-త్రాపుత్త్రినీలాభ్రవి।

భ్రాజద్గతపురందరాన్వితసుప-ర్వప్రస్తుతక్షత్రభా।

షాజానిస్తుతిపాత్రఖండితదళా-స్యప్రేయసీనూత్రధా।

తీజామానసపద్మమిత్రనుతచా-రిత్రాపవిత్రోదయా॥

౨౨౧॥

క. సర్గస్థితివిలయాద్భుత।

మార్గనియామకవిరించి-మాధవభార్గా।

నీర్గళసన్నతిహారణ।

దుర్గమభుజశౌర్యదళిత-దుష్టనిశాటా॥

౨౨౨॥

ఉత్సాహ. మానిహృద్వసీకరా-సమస్తసద్గుణాకరా।

దానవేంద్రభీకరా-నుతప్రభాదివాకరా।

భానువంశనాగర-క్షపాకరాన్యపార్వితా।

హీననన్తణీకరా-గృహీతజానకీకరా॥

౨౨౩॥

గద్య—ఇది శ్రీజానకీరమణ చరణార్పిత మనశ్శతపత్ర హరితసగోత్ర

పవిత్ర కొటికలపుడి వేంకటరామపుత్త్ర విద్వద్విధేయ సరస

కవితాధేయ వేంకటకృష్ణనామధేయప్రణీతంబైన దిలీప

చరిత్రంబను మహా ప్రబంధంబునందుఁ

దృతీయాశ్వాసము.

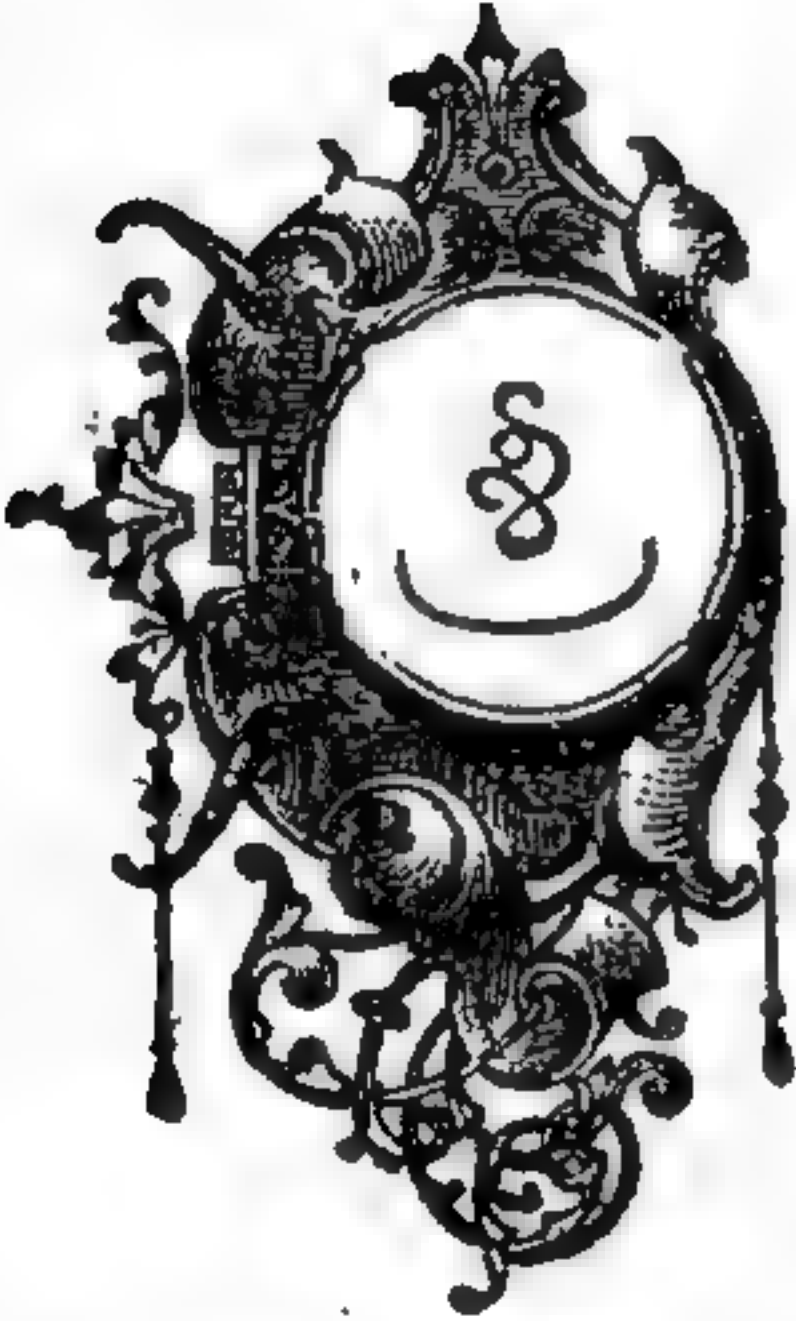

శ్రీ ర స్తు.

శ్రీమార్కండేయస్వామినేనమః.

ది లీ ప చ రి త్ర ము.

చతుర్థాశ్వాసము.

రంజితభుజసారా.

సూరీస్తుతదివ్యబాణ-శోణితపారా.

వారాకారాసారా.

హారాసారాస్రవక-టాక్షోదారా॥

గీ. అవధరింపుముశౌనకా-ద్యఖిలమునుల।
తోడేనిట్లనిపలికెనూ-తుండుమగధణి
నృపకుమారికబోటూలీ-రీతేబలుకు।
పూర్వవృత్తాంతములప్రాద్దు-బుచ్చుచుండె॥

అ॥

క. ఈరీతినాసుదక్షిణ।
మారానలసిఖిలఁగ్రాగి-మసలుచునుండె॥
నీరేజాప్తుఁడుబల్చిమ।
వారాకరతటముసరస-వర్తిలుచుండె॥

3॥

- మ. అబధీశాశకుమందర శ్చనిచయుం-దైభాస్కరుండేగఁగా।
 నిబిడస్ఫూర్తిఁబెరుంగఁజొచ్చెనవని-నీవ్విక్షింపఁగానీడదా।
 శిబిరంబర్కకులీనుఁడప్పుడుప్రవే-శింపన్ స్థరప్రేరణం।
 ప్రబలంబైనసుదక్షణావిరహతా-పజ్వాలచందంబునన్ ॥ ౪॥
- చ. వెలవెలబోవుచున్ విరహ-వేదనసైపఁగఁలేమిచూపులం।
 డెలియఁగఁజేయు ప్రేయసుల-దీనత పైకరు దంచు తేఁటియూ।
 ర్పులపొగకందువారినన-రోజముఖంబులువచ్చుపద్ధిని।
 లలనలదైన్యముంగనిక-లంగుమనంబులుచక్రవాకముల్ ॥ ౫॥
- ఉ. అంబురుహంబు లెల్లనల-సాలసవైఖరి నార్తిఁజెందసా।
 ఖ్యంబునకైరవాభిముద-మందరధాంగవిహంగముల్ వియో।
 గంబుసహింపలేకమది-గందప్రతీచిక్యశీకృతాశుమై।
 బింబఫలంబుపోల్కెరవి-బింబముగానగనయ్యెశోణమై ॥ ౬॥
- మ. వనజాతాపునకంతకంతకుబలై-శ్వర్యప్రభావోన్నతుల్।
 తనుతంజెందెనురస్తిసంచయముమం-దంబయ్యెమండేహదై।
 త్యనికాయవ్యధసంభవించెభువన-ట్లొనెంతతేజస్వికిం।
 దనపూర్వస్థితివారుణీనిరతిచే-తందప్పివర్తించుటన్ ॥ ౭॥
- మ. ఇనుఁడస్తంగతుఁడైచనందలఁచినాఁ-డిచ్చోటికింజల్వగె।
 ల్గినరాజెవ్వటికేగుదెంచునొతమో-లీనంబుగాదేజగం।
 బనుచుంబట్టులరాజికసలినవా-సార్తిన్ పనక్షోణిఘో।
 రనినాదంబొసరించెనోయనఁగ-గాక్రందించెనొక్కుమ్మడిన్ ॥ ౮॥
- మ. ఉడికించందనవారిభీకరకరో-ద్యోగప్రసక్తిన్ బడల్।
 పడజేసెంజటులోదతింగువలయ-ప్రపాబల్యమితండుదా।
 నొడయుండైనభరింపరాదనుచుకా-లోద్యోగిద్రోపింపఁగా।
 కడలిన్మున్ గొనినుండనన్తునిగేవే-గంబశ్చిమాంభోనిధిన్ ॥ ౯॥
- సీ. ఆకాంతపరిసర్ప-దరుణనటస్తహా,
 నటపటుతరజటా-పటలమనఁగ।

యామినీశైలాపి-కాగ్రభాగస్థర,
 తగ్గల్పితమణితర-స్కరణియనఁగఁ
 గంధినాయకబాణ-ఖండితమిత్రని,
 రోధకమం దేహ-రుధిరమనఁగఁ
 ఆస్తమయావస-రాంభోజబాంధవ,
 త్యక్తనిజోగ్రప్ర-తాపమనఁగఁ

గీ. భావితుహినకరక్షపా-పరిణయోత్సా
 వమునకాశావధూటికల్-కమలజాండఁ
 గృహమలంకృతిఁజేయన-ల్కించుసింధు
 రంపుపూతయనకసాంధ్య-రాగమలరె॥

౧౦॥

గీ. ఇనుననాయాసమునతన-యింటికడకుఁ
 దెచ్చెనితఁడనివరుణుండు-మెచ్చిసమయ
 కార్యకర్తకుముదమునఁ-గప్పురక్త
 రాంకవంభోయనకసాంధ్య-రాగమలరె॥

౧౧॥

ఉ. హల్లకధంబుజాతముసు-రాగదహర్యముకుంకుమద్రజో
 వెల్లితసత్పధంబుమణి-వేశ్యదగారమురక్తదాపమా
 పల్లవితాగమత్సకల-పాదపమైధరణీతలంబుభా
 సిలైనుసాంధ్యనీధితుల-శేషదిగంతములంచుఁబర్వినక॥

౧౨॥

చ. బరఁగెనుచీకువాచినుని-పర్వమవార్థినివృద్ధుఁడంచువా
 విరిఁబడఁద్రోచిలోకమున-వేళవహించినద్యుర్యశంబనక
 వతుఁడరుదెంచునంచుఁజెలు-వంబుగమజ్జమాడియామినీ
 తరుణితటాలునందడిము-దంబుననార్పఁగవిప్పుకొప్పనక॥

౧౩॥

మ. దనరెంజీకటిమూర్తిమత్క-మలినీ-దారిద్ర్యవిన్నూర్తియో
 జనకాన్వేషణశేముషిందిరుగుభా-స్వత్పుత్రియోచండదీ
 ప్తినివెన్నాడిజయించిక్రమృతినమం-దేహసురశ్రేణి
 ల్లిదేహచ్ఛవియోయటంచుఁజనులె-ల్లకసందియంబందఁగె॥

ఉ. రాజరుదెంచునంచుద్విజ-రాజులునూత్తులెరింగిరాత్రివి
 భ్రాజదజాండగేహమను-రక్తితమోమృగనాభినల్కిధా
 శ్రీజనులెన్నదట్టముగఁ-దీర్చినముత్యైపుముగ్గులొయనన్
 రాజులెనయ్యెడన్ సురుచి-రంబుగతారకలంబరంబునన్ ॥ ౧౫॥

క. తనమణిగగనముపశ్చిమ
 వనిధికిమున్నోసఁగియతని-వలనందాగ్న
 కొనినలసన్నాకికతతు
 లనఁగాఁదనరాతెతార-లతిసాంద్రములై ॥ ౧౬॥

చ. భ్రములలరాతెనయ్యెడము-పాంధులగెల్వఁగవచ్చుమారుపై
 సమధికవృత్తిదిక్సతులు-జల్లినముత్యైపుశాసలొయనం
 దమసమృతంబొసంగఁగసు-ధాకిరణుండరుదెంచునంచుమో
 దమునసురలోకరంబులను-దాల్చినరాజితపాత్రలొయనన్ ॥ ౧౭॥

చ. అమణితమస్ఫురత్సతమ-నాస్యవిలోకమతల్పమప్రదీ
 పమనధికాధరక్షతమ-బంధురబంధమకేళిమందిరం
 బమితభయాన్వితంబనఖ-రాంకమశీతగ్రణంబనల్పసౌ
 ఖ్యమచిరముక్తమైసురల-కయ్యెడఁజల్లెవిటీవిటాళికిన్ ॥ ౧౮॥

చ. కలితవినీలచేలములు-గట్టికటింబిగియంగఁగాంచిని
 శ్చలమతినిల్పియందెలకుఁ-జాతురిమూకతఁగల్గఁజేసిచే
 తులమణికంకణంబ్బలెగఁ-ద్రోచిమనోజసహాయలెంచుపుం
 శ్చలులుపకాంతులన్ సరభ-సంబునఁజేరఁగనేగిరయ్యెడన్ ॥ ౧౯॥

ఉ. తల్పములయ్యెభాహ్యవసు-ధర్విరులయ్యెశిలాలవంబులో
 కల్పములయ్యెకోరికెలు-కన్గవలయ్యెకరంబులుజ్వలా
 నల్పతమిద్రముల్గృహము-లయ్యెప్రదీపములయ్యెరాగముల్
 బొల్పలరారుజారిణుల-పుష్పశరాసనకేళికయ్యెడన్ ॥ ౨౦॥

చ. పరుసదనంబటంచునగు-బాటగునంచునయోగ్యమంచున
 సిరమగునంచుతల్పసుమ-దీపనికేతనగంధవీటికా

విరహితమంచుకొందరుప్ర వీణులురోయరుతమ్మిచూలిజా।
రరతిననల్ప సౌఖ్యముప-రాకుననిల్పెనొకొగణింపఁగన్ ॥ ౨౧॥

గీ. అమలినన్నే హమలినంబు-నొటనిఖిల।
కజ్జలఛలముననిజాజ-కంబుఁబూని।
మిగులసద్వర్తులగుటత-మిసముదయ।
బ్రోవవెలుఁగుగతిందీప-ములుజెలంగె ॥ ౨౨॥

క. ధవళిమఁగనఁదగెనంతటఁ।
గువలయహితగర్భభౌర-కుంతితయగువా।
సవదిగ్వనితకుముఖమునఁ।
దవిలినదౌహృదపుల్లె-దనమోయనఁగన్ ॥ ౨౩॥

మ. కులటామాననపంకజంబులతिसం-కొచంబునంగందకే।
వలమోదంబఖిలప్రజానయనజీ-వంజీవముల్జందవ।
గ్గలమాచిత్తజవేదనంబధికచ-క్రంబుల్మదింగందరి।
క్ర-లరేడప్పుడుజూడనొప్పెనువయ-త్తాభృచ్చిరోరత్నమై ॥ ౨౪॥

మ. తమమెల్లకొరజనీవరస్ఫురణమ-ర్త్యశ్రేణికికొమానసా।
బ్జమునంభీతిజనింపఁజేయుచుఁబ్రవం-చంబాక్రమింపంబరా।
క్రమమొప్పకొసమయాసురాంతకుఁడుత-ద్గర్వంబణంగింపహ।
స్తమునంచాల్చినచక్రమోయనఁదగెం-జంద్రుండుగౌరచ్చవిన్ ॥

క. సాంప్రమయూఖాన్వితుఁడై।
చంద్రుఁడుతనమాళిపైల-సద్గతినిలుపం।
జాంద్రిధవళదుదయాశై।
లేంద్రంబాసమయమునగి-రీశతఁబూనెన్ ॥ ౨౫॥

మ. కలితాంకంబుమగాసమీపగతన-క్షత్రంబుల్లెకొగణం।
బులుగావారిదమార్గమంబరముగా-భూతేశునింబోలెదా।
నలరాకెనెలచెంద్రికాధవళితం-బైరాజితాహర్యమం।
జులతంగైకొనిజూడనొప్పెనుదయ-క్షోణీధరాగ్రంబుపై ॥ ౨౬॥

- చ ఖనదిమృణాలముల్ మెసఁగఁ-గాఁజనుదెంచుమరాళరాజమో!
 యనఁగ సురెడ్డిగంగనయ-శంబునఁబూనుమెరుంగుటద్దమో!
 యనఁగ కుముద్వశీకృతస-మంచితపుణ్యఫలస్వరూపమో!
 యనఁగ సుధాకరుండలరె-యామవతీయువతీముఖాకృతిన్ || ౨౫ ||
- చ. చెలఁగెచకోరముల్ వెతలఁ-జెంచెరథాంగవిహంగమంబులం!
 దొలఁగెదమిసముల్ మణిఁగె-తోయజముల్ వికసించెనుత్పలం!
 బులుగరగెన్ విధూపలస-మూహముదిక్కులపిక్కటిల్లెజె!
 న్నెలనెలవేడ్కఁబూర్వధర-ణీధరశృంగమలంకరింపఁగన్ || ౨౬ ||
- చ. మరుఁడుజగంబుబాహుపటి-మన్ గలువంగఁబ్రయాణమైనబం!
 ధురగతినల్లగల్వలను-తూపులుకాలుభటుండువెల్కిప!
 శృంగముననిల్పిపాంథులుచ-లింపఁగ దెచ్చిననిర్గమంబునన్!
 బరిగనుదర్శితాంకమయి-ప్రపాచిసుధాకరబింబమయ్యెడన్ || ౩౦ ||
- వ. ఇవ్విధంబునఁ గ్రమక్రమవిముక్తోదయరాగంబై పారవిడిచిన చి
 లువరేనిపడగకైవడి శార్దులచర్తంబు పరిహరించిన కాలకంఠుని
 కశేబరంబుపగిది, మృణాలపంకాంకిత చంచూచరణంబైన మరా
 శరాజంబుమాడ్కి, కాళిందీజలప్రక్షాళిత రక్తాంగరాగంబైన నీ
 లాంబరుని శరీరంబునందంబున, వివర్జితానురాగంబై విష్ణుదేవుని
 విడువక మెలంగు మానిపుంగవుమానసంబుతెరంగున ప్రకటితకళం
 కంబగుచు, కళానిధిబింబంబు మిళిందాన్విత కుందకలదుకంబున
 నధిక్షేపించుచు, సారంగమదతలకాంకిత శారదాముఖంబునకు
 సఖింబగుచు, నీలోత్పలశరంబుసంధించి శంబరాంతకుండాకర్ణాం
 తంబుగా నాకర్షింపఁ గుండలాకారంబునంజెలఁగు కుసుమకోదం
 డంబుపోలికనలరాశి కొందరంగ నాపురుషులు గమిగూడి దాక
 పందిరుల మండలాకారంబునంగూర్చుండి మధ్యప్రదేశంబున మది
 రాభాండంబునిలిపి మహనీయగంధపుష్పాక్షతలంబూజించి ధూప
 దీప నైవేద్యంబులొసంగి మంత్రపుష్పంబులు సమర్పించి తమతమ

వేల్పులకు మ్రొక్కులిడి, శక్తిరాతులకు సాష్టాంగ ప్రణామంబులు సేయుచు శాస్త్రుల నన్ను తింపుచు తాళధ్వజునకు దండంబుఁ బెట్టుచు, వైదికాచారవిరహితుల వణింపుచుఁ బరమానందంబుఁ బొణితలంబులఁ బొనపాత్రంబులుబూని యెడనెడ గోస్త నీఫలంబులుపయోగింపుచు నపకిమితంబుగా నాసవంబుగోలి తడుస్త తత తత్తలి వెన్నెలతేనిఁగన్నుగీటుచు వేమారు నడ్డంబుగాదాటుచువిపంచికలసుస్వరంబుగామీటుచు వెలవెలంబోకపండ్లుగీటుచు సితాసితో!త్పలకల్పిత తల్పంబులని పొడనీడలందనరు గోస్త నీకాయమాన ప్రదేశంబులంబొరలిపారలి లేచు నవనరంబునఁ గచగ్రహణంబు సేయు కామినులకుచగ్రహణంబు సేసి లికుచంబుల బైననియుబ్బుచు ఫలదనివారిం చువారి కుసుమదామంబులరుప్పుచు, వికృతంబుగానాడుచు, విచ్ఛలవిడింబాడుచు, వెరపించినవారి వేడుకొనుచు ప్రీడావిరహితులం గూడుచు వివృద్ధర్హితంబులగు మాటలాడుచు వివీధప్రకారంబుల శరీరంబు లెఱుంగక పోవారిం పుచుండ రథాంగవిహంగాంగనలు విరహ వేదనావిహ్వలాంతఃకరణలై విపులపులిన్ ప్రదేశంబులం బొరలిపారలి సమీపసంచరచక్రి వాకంబులంజూడక జలంబులలోనికరిగి జలప్రతిబింబితనిజాకృతులు పరాకృతులవైఖరింగనుపట్టఁ గనుగొని కాలక్షేపము సేయుచుండ మకరందపానపారవశ్యంబున మార్తాండమండలంబు గ్రుంకున మయంబున మరలకమంజులకంజంబులంజిక్కిన చంచరీకంబులహీనస్వరంబులు సమీపంబులందియగు చక్రివాకులవిరహవ్యధఁజూచి సహింపఁజాలక పద్మినులు సేయు హరి స్మరణలోయవంబరగుచుండ మాక్తికకలాపంబులు మణుంగుజీరెలు మల్లికాకుసుమమాలికలు మలయజజంబాలం బభిసారికా సమూహం బభిలషింపుచుండ ఛండాంశుకిరణసముదయ సంతప్తకకోరకోత్కర తామావసాన సందర్శనవాంఛానిరీక్షదంబు దేవతావికసిత విలొకనంబులవిధంబున వెలుంగు వినీలోత్పలంబులవెడలు సమ్మదాశ్రు బిందుసందో

హంబులోయన మకరందబిందువులుజారుచుండ జలజలనెలరాలు
గరంగుచుండ మంత్రించినమాడ్కి మహీధరకంధరంబుల నంధకా
రంబులు కృశీభూతంబులై వసియింపుచుండ సమయభగీరథుండు
జీవంజీవపితృప్రీత్యర్థంబు జేసికొనిమహీతలంబున కపరిమితంబులు
గాఁదెచ్చిన మందాకినీప్రవాహంబులోయనఁ జకోరార్భకావనా
రంబు శరదాయనంబునఁ జంద్రబింబంబను కామధేనువుగనుపట్ట
కమలభవాండభాండంబునిండ నిశావధూటి పితికినదుగంబులోయ
నఁ బ్రపంచంబంధకారమగ్నంబుగాకుండ నాహ్లాదకరుండైయవ
తరించినవిధుని యశస్వరూపంబులోయన యామవతీ హరిణాంక
పరిణయోత్సవంబున హరిద్రమణీమణులెడతెగక దట్టంబుగాజల్లు
లాడిన పటవాసపటంబులోయన మందారమాఘవరమతంగజ మ
ల్లి కామహారజితగర్భమానినీ మలయజమాధవాగ్రజ మందాకినీమ
హేశ్వరాచల మహాదేవమరాళమచానీయ విశదంబులై సమున్నత
చంద్రకాంత సౌధోపరిభాగంబుల కొందఱుమందయానలమందా
నందంబున డెందంబులుగరంగఁ బ్రియతములంగూడి పెక్కుచం
దంబులంగ్రీడింపుచుండఁ బండువెన్నెలలెల్లదెసలం బిందారబోసి
నతెరంగున నిండుకొనియుండెనయ్యెడ.

౩౧॥

శా. అనీహారమయూఖదీధితులుప-ద్ధాక్షీవతంసంబునె।

మేనంజారుత రానిలాధ్వసరణిక్-మీనాంకకుందా స్త్రీరే।

ఖానైపుణ్యముఁబూనిసోకఁగదొణం-గ౯మానసాబంబున౯।

దాన౯లేకపరిత్యజించెపటుదై-ర్యంబెల్లనొక్కుమ్మడి౯॥ ౩౨॥

ఉ. చిత్తజుఁడిక్షుకార్తుకము-చెచ్చెరకేలనమర్చిదిక్కుల౯।

మత్తమధువ్రతప్రకర-మార్విరవంబుచెలంగఁజంద్రికో।

ద్వృత్తికిఁదోడుగాఁబటుగ-తెన్నమబాణమువేయుచుండగా।

నత్తటిబిత్తరుల్బిసరు-హాననఁగన్దొనితత్తరిల్లుచు౯॥

౩౩॥

వ. అంత.

౩౪॥

సీ. ముత్తియంబులుగోళ్ళ-నత్తించెనొక్కతె,
 చిగురాకుపదమునఁ-జేర్చెనొక్కతె;
 కదళులూరువులచెం-గటనిల్పెనొక్కతె,
 బిసములుభుజములఁ-బెనచెనొక్కతె।
 కరతలంబులహల్ల-కములుంచెనొక్కతె,
 కుచములగుచ్చముల్-గూర్చెనొక్కతె।
 నూగారుపైనాచు-నూల్గాల్పెనొక్కతె,
 చక్కరపొడిమోవి-జల్లెనొక్కతె।

గీ. చెక్కులనుకప్పరపునీరు-జలికెనొక్కతె।
 కన్నుగవనల్లకల్వల-గప్పెనొక్కతె।
 పద్మాస్యంబుచెంతను-బట్టెనొక్కతె।
 చందనంబందముగమైన-లందెనొక్కతె॥

౩౫॥

శా. పన్నీరొక్కతెపైపయిన్ జలికిని-బృంగిన్ తాంగుల్ సము।
 ద్యన్నై పుణ్యముశోభిలన్ శిశిరకృ-త్యంబుల్ దగంజేయగాఁ।
 గన్నీరొక్కవధూటిపయ్యెదనువే-డ్కన్ గేలగీలించియ।
 చ్చన్నప్రాధిమనొత్తగాచెలియకిం-చత్ఫుల్లనేతాబయై॥

౩౬॥

క. ఆనారీరత్నంబుప।
 ధానముపైయపుడుహస్త-తలమూనుచులే।
 గానించుకకాటిల్యం।
 బానగసజ్జన్నివిష్ట-యైబలుచింతన్॥

౩౭॥

ఉ. అంగనలోర్చితేనెలవ-రాబ్జమునందనజేర్చగందరే।
 ఖంగరమందుపైటపయి-కంకణదీప్తిదగంబ్రకోష్ఠము।
 త్సంగమునందుబాదుకొన-చారుభుజాగ్రమునందుముద్రికా।
 భంగరుచుల్ వెలుంగకర-భంబునముత్తెపునత్తువేలగఁన్॥

౩౮॥

క. ఈసరణితేచితామెద।
 త్రాసకరకరాకరునిసు-ధాకరునిమనో।

భూసఖునిజాలపదతి!

యాసుందరిజూచికుపిత-యైయిట్లనియెన్ ||

౩౯||

నీ. వనములోసతతంబు-వాసంబుజేయుత,

ములసిరుల్ గొన్నదు-ర్బుద్ధివీవె!

నిందకునొడిగట్టి-నిర్భయంబునగురు,

రమణిచేకొన్నదు-త్నయుడవీవె!

విబుధ సేవితుడైన-విశ్వేశ్వరునిమస్త,

కంబుదొక్కినదురా-గ్రహుడవీవె!

దిగమొకరీతియ-ప్పనబుచ్చుచక్రిద్వి,

జతతినణచెడు-దుర్జనుడవీవె!

గీ. వసుధరాజపటంబుదై-వజ్ఞలిచ్చు!

కమునకక్షూరుడందురు-గాడనీకు!

గలదెయ్యూరవృత్తిన్-చెలిమికతన!

శశిజగద్వంద్యుడెక్కూర-సంజ్ఞదనరె||

౪౦||

ఉ. గాసిలిభార్గవీశుడలు-కన్దనలోపలనుండనీకను!

ద్వాసనజేయుటన్నినుప-దంపడిహాళినికాలకంఠుడు!

లాసముతోవహించుటత-లంచగజేరొకరీతిదోచెనీ!

శ్రీనవాజాఖ్యైకర్థమువ-చింపగనేమిటికోనిశాకరా||

౪౧||

చ. గరళముతోజనించిశిత-కంఠునిమఱివసించిచక్రవి!

స్ఫురణమణంచిపద్మినుల-సాంపుహరించిగురుప్రయారత!

స్కరతవహించిపాంథులదె-పన్ గలహించిజరించునీకును!

ర్వరగలదేగడింపద్విజ-రాజతరాజితయామినీచరా||

౪౨||

ఉ. నీకళమాళిశంకరుడు-నిల్పుటనేలయకాదియయ్యెల!

క్షీకమనుండునీవెడవ-సింపుటనేనరసింహుడయ్యెర!

త్నాకరనీవునందనుఁడ-వౌట నెచావిషశాయముయ్యోనా!

భీకవిరోధిపాంధులఁజ-లిరింగఁజేయుటనీకువింతయే॥

౪౩॥

నీ. జగతిలో సర్వభ-క్షకతయపూజ్యత,

కర్ణభీకరఛండి-కాసమాఖ్య!

విఘ్నకారిత్యంబు-విషపూరితానన,

భీకరత్వముసదా-నేకముఖత!

కువలయద్వేషంబు-కూరహాలాహలా,

హారతచటులదు-ర్లాభిధాన!

మంతకత్వమువిము-ఖాభ్యాసమున్నతి,

పూతనాప్రాణవి-ఘాతృకత్వ!

గీ. మంగహీనతఁగొగజఘ-న్యతతిలాన్ని!

తాంబురతిగల్గిపావకా-ద్యమరులెల్ల!

త్వత్ప్రకుటిలకళానుభ-వమునగాదె!

మహినినిందితులైరితా-మరసవైరి॥

౪౪॥

ఉ. చారుతరాకృతిన్ జెలగు-చల్లనిర జితుఁడంచులోకులిం!

పారుచుగన్లోసంగువల-యప్రియవృత్తిమహిన్ వహించిన్బం!

దారకసన్నతోన్నతవ-దాన్యుఁడనైదనరారునీవుని!

ష్కారణమేలపాంధులదె-సన్ గలహించెదవోకళానిధీ॥

౪౫॥

క. తనకన్నతోడబుట్టని!

తనకన్న నీతనమదికిని-తనయుఁడననినున్!

దనపదమునహరిసిలెపిచ!

తనుమధ్యలనేచనీకు-దగు నెమ్మగాంకా॥

౪౬॥

చ. అనుమతిసాధుచక్రహృద-యప్రియకారులయందుపాంధబృం!

దనుతచరిత్రులందువని-తాజనతావనతత్పరాళియం!

దనిమిషకోటికంచుబుధు-లందురురాజటవంచుచంద్రనీ!

వనుమతిమించినందివిజు-లందరునిన్నుకృషింపఁజేయఁజే

౪౭॥

శా. అన్నంబైయవతంపమైజగిలగా-డైచక్రమైకాయమై।
 కన్నై పన్నగభూషుగొల్పుచువళ-క్షుస్థూర్తితోనందెమి।
 న్నొన్నత్యంబుననీకళాలలితుగే-యంచుంజనుల్ వేడ్కని।
 న్నెన్నన్వన్నియకెక్కిచంద్రదగునే-యేచంజకోరాక్షులన్॥౪౮॥

క. జాలిక నెలనీరీతిను।
 పాలంభించు నెడపంచ-బాణుఁడెదుటకెం।
 గేలవిలుబూనినిలచిన।
 పోలికదోచిననుకోప-ముననిట్లనియెన్॥

౪౯॥

ఉ. కొంకక నాదిభిక్షుఁబ్రతి-కూలచరిత్రునధిజ్యచాపమే।
 యుంకువగాఁగఁజేసియత-నూన్నతిఁగోరుచుసర్వమంగళా।
 లంకృతమూర్తిఁజేసినవ-లక్షయశోనిధివీవెనీవుమీ।
 నాంకవియోగినీతతిను-దగ్రతనేచెదవప్రమయ్యెడున్॥

౫౦॥

చ. సురుచిరశౌర్యునిన్ గుహుని-సుందరమూర్తిజయంతుసద్గుణా।
 కరునలకూబరుంగనిజ-గంబునకాంకరశక్రకిన్నరే।
 శ్వరులెనభాగ్యులంచుమర-వైరిమదిన్వేతఁజెందువార్ధివై।
 ఖరివలరాజనీవునల-కైవడిపాంధులనేచజాగినన్॥

౫౧॥

చ. అకుటిలచర్యయైనజుల-బాలయయుండఁగనౌరభక్తపా।
 లకుఁడగువిష్ణుడుండఁగవ-శక్షయశోనిధియైచెలంగుపా।
 లకడలియుండనీకుఁబది-లంబుగ నెక్కడిమేనమామపో।
 లికలభియించెఁబాంధులఁజ-లింపఁగఁజేసెదవిక్షుకార్చుకా॥

౫౨॥

క. అలుకన్వియోగచక్రం।
 బులకరములచాచియేచఁ-బూనితివహహా।
 వలరాజానీవలక।
 ల్వలరాజంగూడిచెడఁద-లంచితివిగదా॥

౫౩॥

మ. సకళంకుండగుసారసాళినిసము-త్సహంబునంగూర్చిజా!
తికిబాహ్యుండగుచైత్రునింబ్రబలమం-త్రిత్వంబునన్నిల్పికి!
లికిమిత్రంబగుగాలి నేలివనమా-లిక దేవికంకాశుమా!
లికపాలుండగడకస్తరాపధికపా-ళింబాడియేయేచగక॥ ౫౪॥

క. పండితులెల్లనునిన్నత!
నుండనినుతియింపవారి-నుడిచెడసుమకో!
దండాపాంథాంగనలను!
చండాలులగుణముబూని-చనునేయేచక॥ ౫౫॥

చ. అలుగకుమాంతరంగికుండ-వంతియెకాదుమనోజనీపురా!
చిలుకహుమావజీరుండపు-చిల్కలకొల్కినినేనుపువ్వుదూ!
పులనొరవీపునేనుపువు-బోణినివీవళిరాద్దుణుండవే!
నళికచనీపుమీనలలి-తాంకుండవేనునుమీనలోచనక॥ ౫౬॥

చ. తనయుడుశ్చారికికామధుర-ధర్ముడుసాధుకళానిధిస్తుతుం!
డనిమిషలాంఛనుండుసర-సాళివిభూషితసద్గుణుండుశో!
భనచరితుండితండనిసు-పర్వులెనిన్నునుతింపమీనకే!
తనయతనుండవయ్యువని-తాతతినేచుటనీకుంబాడియే॥ ౫౭॥

క. రతిపతినీగతినాక్షితి!
పతిసుతబ్రతిమాలుచుండఁ-బాండ్యవసుమతీ!
పతిశేఖరోపవనపవ!
నతకుల్ తనతనువుసోకి-నంబెనుగినుకక॥ ౫౮॥

క. మలయాచలనిలయానిల!
విలయాచలజాధినాధు-విభమునవిరహా!
జ్వలనాకులకలనాదల!
యెలనాగలమాటిమాటి-కేచంద్రగునా॥ ౫౯॥

మ. అరవిందానన బెల్లనీకుపగవా-రానిన్న పద్మారిదా।
 పరమామాత్యపదంబునన్ని లిపెనా-పాధాంతకుండైనశం।
 బరవిద్యేషికినీవుకింకరుడవా-మందుడనైపాంధసుం।
 దరులకొసీతలగంధవాహదగు నే-దండింపనీబోటికికొ॥ ౬౦॥

చ. ఘనులదొలంగ జేయవెప్ర-కంపమునందగ జేయవేమహా।
 ఘనతరులకొనదాశుగత-గైకొనవేహుతభుక్కియుండవై।
 అనయనమూర్తిభాజివయి-రెండవభూతమవైప్రభంజనా।
 నినువినుతించినకొవిరహి-ణీతతులకొగరుణింపనేర్తువే॥ ౬౧॥

క. ఆలుకనైమ్మెరనీగతి।
 చులకంగనాడిచెవులు-సోకకలకం।
 బులుకంజాల్లినపెంపుడు।
 చిలుకంగనుగొనీలతాంగి-చిడుముడిపడుచుకొ॥ ౬౨॥

క. సకమారాబమలైయో।
 పకమానుపరాకమాన-పికమాస్తరప్రభా।
 టకమాపధికస్త్రీవం।
 చకమాసురసాలఘనచ-షకమాశుకమా॥ ౬౩॥

మ. అనిమారాబజసమీరకీరమలప-ద్మాక్షీవతంసంబుగ్ర।
 కున్ననిందించిసుభాషిణిన్ బిలిచికా-కున్ధాన్వయాంభోధిపూ।
 ర్నికాధీశునిచెంతకేగిమృదువా-గ్నైపుణ్యమేపారయం-
 తనిసంకల్పమెరింగిరమ్మనుచుకం-దర్పార్తయైబల్కినన్॥ ౬౪॥

చ. పాలతుకయా జయకాదలను-బూనువిధంబునచేతులెత్తివే।
 ల్పలకనురక్తిమొక్కిపువు-బోణిజనెందనతోటిచేడియల్।
 లలనకుమన్తధవ్యధదో-లంగదిలీపునిచిత్తవృత్తికిం।
 దలఁపుజనింపఁజేసిశుభ-వార్తలుదెమ్మనిఁదెల్పచుండఁగకొ॥ ౬౫॥

క. ఆతరువాతలతాంగులు।
 భూతలపరితనయకులును-బుచ్చుటకైవా।

కృతురితమలోపలతమ!

రీ తెఱఁగునఁబలుకఁజొచ్చి-రింతివివంగఁ

౪౬॥

సీ. భామపైసృపునకుఁ-ప్రేమబుట్టించునే,

ర్పరిసుభాషణియంచు-బలికనొకతె!

ప్రేమకవ్వరినేర్పు-లేమినర్తసఖుండె,

ప్రథమకారణమని-పలికనొకతె!

పరులఁజెప్పఁగ నేల-తరుణీమణివిలాస

ములెమూలమరచును-బలికనొకతె!

మనసిజుండశురాగ-జనకుఁడెవ్వరికిని,

బహుభాషలేలని-పలికనొకతె!

గీ. పతిదిలీపుఁడెయిమాన-వతికటంచుఁ

బద్ధజుఁడువ్రాసినాడని-బలికనొకతె!

తడవులేదింతలోనయీ-తన్వికలమి!

పరిణయంబొనటంచును-బలికనొకతె॥

౪౭॥

ళా. శ్రీదామోదరపాణిపీడనకథో-త్రేకంబులామీఁదటఁ

వేదాస్యాగసుతావివాహవిలస-ద్వృత్తాంతమామీఁదటఁ

వైదర్భీనలభూమిభృత్పరిణయ-వ్యాపారముల్ దెల్పుచుకొ

మోదంబందఁగఁజేయుచుండిరతివల్-ముగ్ధాశిరోగత్నము॥

క. నెలశూర్యస్థితలప్పుడు!

దలచకచపలాత్తుడగుచు-దాసురాశన్!

మెలఁగఁవసుసందారలు!

దొలఁగుచునుండంగుముద్వ-తులువెతనెండఁ॥

౪౮॥

చ విరహిణులెల్లమొక్కనర-విందములెన్నికకెక్కకైరవో!

తక్కురములఁదేంట్లుజిక్కవిశ-దచ్చవిదీనతనొక్కతారకా!

స్ఫురణమువెక్కుదొక్కనిశ-పోడిమిస్సక్కరతాంతతాంతసుం!

దరులుసుషుప్తిజొక్కకలి-తంబుగవేగురుజుక్కరాజిలె॥ ౨౦॥

రాజితాండజరవా-కాంతదిగంతంబు,

నిఖిలాభిసారికా-నిందితంబు!

గీ. పుణ్యపురుష సమూహాప్ర-బోధకంబు!

జారచోరసముత్సవో-చ్ఛాటకంబు!

ముదితముగాంగ నామనోం-భోరుహంబు!

దగబ్రభోతంబువిద్యత్క-దంబమలర॥

౭౬॥

చ. ద్యుమణిజెలంగతమ్మిపద-తుల్ దొలఁగింపుముశీతరుగ్గో!

కములనివిన్న వింపనను-కంపమదీజనియింపఁదెంపునన్!

సమయభివగ్వరుండుదయ-శైలఖరట్టముపైఁబురందరా!

ద్యుమరులుమెచ్చనిల్పినమ-హాతరుణార్కపుమాత్రయోయనన్॥

క. జలజాప్తుండప్పడుత!

మ్ములుహితచక్రములులోక-ములులోకులుని!

శ్చలతముదమందఁబ్రాజ్ఞుఖి!

విలసత్సందూరచిత్ర-వృత్తివహించెన్॥

౭౭॥

మ. అవయేభానుమతీభవాద్రిపవయే-హర్యబ్జజాగ్రత్తనే!

రవయేపావనమూర్తయేద్యుమణియే-భ్రాజిష్టువేబంధుర!

చ్చవియేధ్వాంతభిదేనమోయనియభి-జ్ఞ శ్రేణిమౌక్తికంగఁబ్రా!

గవిపక్వాంబుజనీతపఃఫలముప-ద్మాత్తుండుభాసిల్లఁగన్॥

౭౮॥

క. అకలంకాదయనీప్తి!

ప్రకటీభూతోజ్వలాను-రాగురవిన్తా!

ధుకరీక్షణములకమలిని!

వికసితకమలాస్యయగుచు-వీక్షించెదమిన్॥

౭౯॥

ఉ. తాపకబింబధామఁడగు-తైత్యహరుండనయంబుహాటక!

గ్రావముచుట్టునందిరుగఁ-గాఁజపలాత్తయటంచనస్తద!

బ్జావసధింసిరిన్ విబుధు-లందరుచిత్రమటంచుఘోళికే!

లీవిధినాడిరంబుజను-లేయననొప్పెమధుప్రతార్భటుల్॥

౮౦॥

- గీ. చెలులుబ్రతిమాలనవ్వేళ-జలజనయన।
కాల్యకరణీయములుకృత-గతినిదీర్చి।
కమలబాంధవవంశ్యుని-కడకుఁజనిన।
యింతిరాదయెమిగులప్రపా-ద్దైక్క-వనుచు॥ ౧౨౧॥
- ఉ. కూహకమంత్రభూపతిప-మున్నతనింబలెజ్జాడఁజూడసం।
దేహగుణంబునిశ్చయమ-నీషగలంపవధూటిచేటికా।
వ్యూహముదాననుంబెదురు-చుండుసుభాషిణిజేరవచ్చెను।
త్సహముతోఁఫలించెనుసు-దక్షిణకోర్కెలటంచుఁబల్కుచు॥ ౧౨౨॥
- మ. తమకుంగర్నరసాయనంబులగుత-ద్వాక్యంబులాలింపుచు॥
రమణీరత్నములామభాషిణిపరీ-రంభంబుగావించిమో।
దమునంజెందుచుఁదత్సరోజముఖితో-ధాత్రీశకగ్ధ్యాసమి।
పమునకొమ్మెల్లెసన్నివిష్టులయిసం-భాషించిర్నైఖరి॥ ౧౨౩॥
- మ. తరుణీనీవెటులట్టులేగితివిత-ద్దౌవారికుల్విన్నునే।
కరణికొలొనికినేగనిచ్చిరిమహీ-కాంతుండునిన్నంగనా।
విరహోద్వృత్తులుమున్నగానడిగనో-వేవేగనీవీసఖి।
విరహోద్వృత్తులువిన్నవించితివాప్య-ధ్వజానికిస్తుందుగ॥ ౧౨౪॥
- క. ననవింటివాఁడుసమత॥
వనరుచాబాంధవకులోద్భ-వప్రగామణిని॥
వనజాక్షిమగధన్యపక॥
న్యనుజూచినజూపుజూచె-నాయనిపలుకు॥ ౧౨౫॥
- క. ప్రీడాంకృతనయనా।
ప్రేడితచాంచల్యయుతశ-రీక్షణయైయా।
ప్రీడావతివిసమోదము।
తోడసుభాషిణిలలనల-తోనిట్లనియె॥ ౧౨౬॥
- గీ. జలరుహాననయాజ్ఞయా-దలవహించి।
కరములనుశీతరశ్మిమా-గ్గంబుజూప।

మానిసీమణులారయు-ప్రత్యక్షపాస।

హాయనైస్యపుసన్నిధి-కరుగువేళ॥

౧౮౮॥

ఉ. కూరిమినెచ్చెలిన్నగధు-కూతురికేననుచున్వచింపదౌ।

వారికులేగనిచ్చిరిన-వంశ్యునిచెంతకుమాగధీసఖుల్।

గారునిరుద్ధలంచుమొద-లన్బ్రతిదెల్పఁగఁబోలుగానిచో।

ద్వారనియుక్తలెందుపెర-వారినిలోనికినేగనిత్తురే॥

౧౮౯॥

సీ చిత్రార్పితాంగనా-శ్రితశేత్రములవానిఁ,

జంచరీకృతమాన-నంబువాని।

జనితనానావిధ-సంకల్పములవాని,

జాగరాదుణకటా-క్షములవాని।

సుమకార్తుకాశుగ-క్షుభితాంగములవానిఁ,

ద్యుకేతరప్రవ-ర్తనమువానిఁ।

బ్రబలనిశ్వాసప్ర-భంజనములవాని,

విస్తృతధీరతా-వృత్తివానిఁ।

గీ. జివురుపాన్పుననెమ్మేను-జేర్చువాని।

విరహతాపంబుసహియింప-వెఱచువాని।

నమ్మహిజానిఁగనిహృద-యంబుఱోని।

సందియముమానిసంతోష-సరణిఁబూని॥

౧౯౦॥

గీ. నిమిషమాత్రంబునిలుచుండి-నెలఁతలార।

సమయమీక్షించితత్సమీ-పమునకరిగి।

వినయమునచేతులెత్తివం-దనముజేసి।

విన్నవించితినీగతి-వీనులలర॥

౧౯౧॥

ఉ. మాగధినెచ్చెలిన్వనృపకు-మారసుభాషిణియండ్రువన్నునీ।

వాగజరాజయాననయ-నాంబుజముల్వికసింపఁజేసివే।

వేగజన్మనరుండునన-వింటనుకంటనుమంటలొల్కఁగా।

రాగపయోధిఁద్రోచెజవ-రాలిమదాళిగుణంబమర్చుచున్॥ ౧౯౨॥

- ఉ. ఆవిరిబోడిమన్తధశ-రాత్రిసహింపఁగ లేకవన్నుసం।
 భావనజేసినీకడకుఁ-బంపెదదీయమనోరథంబుధా।
 త్రీవరనీసమక్షమునఁ-దెల్పుడుసేయఁగ నేలజేగమే।
 నీవసురక్తితోడఁగరు-ణింపుకరగ్రహణోత్సవంబునన్॥ ౯౩॥
- మ. అనుచున్విన్న పమాచరింపఁబరమా-హ్లాదంబునంజెందియా।
 జననాధాగ్రణిబాలికామణిమనో-జాతార్తికిన్మానసం।
 బునఁజింతింపుచుబాలికావిరహవి-న్ముఠ్ఠుల్దగంజెల్పినన్॥
 వినుచుందా నెఱిఁగించెనాత్మవిరహో-ద్వృత్తుల్సమాసీనుడై॥
- ఉ. అంతటభౌనుబింబముద-యాచలకూటమలంకరింపభూ।
 కారతుఁడుకాల్యకృత్యములు-గ్రక్కుననంతకమున్నెదీర్చియే।
 కాంతమునందునర్తసచి-వాగ్రణికిన్సమప్రేమజూపియా।
 యింతిసుదక్షిణానుచర-యేయనిబల్కిననాతఁడింపుగన్॥ ౯౪॥
- చ. శుభమగుఁగాకనీకుపరి-శుద్ధచరిత్రయటంచుధారుణీ।
 విభునిమొగంబుగన్గొనిన-వెంటనెనీవటకేగిజీవస।
 న్నిభమతిరమ్మటంచుధర-ణీపతిలోచనసంజ్ఞదెల్పినన్॥
 రభసమునంజనెన్సచివ-రత్నమలంకృతరత్నభూషుడై॥ ౯౫॥
- క. ఆతరువాతమహీతల।
 నేతమదాస్యంబుజూచి-నీరజనయనా।
 మీతరుణీమణిచేతో।
 జాతొరువ్యధలకెట్లు-పైరించెనొకో॥ ౯౬॥
- క. గుణముశిలీముఖమేమా।
 ర్గణమేవిల్లాశుగంబె-రథమశ్వంబుల్।
 గణుతింపఁపత్రములే।
 యణుమధ్యల నేచుపెంత-యతనునకబలా॥ ౯౭॥
- క. నక్షత్రపకిరణములగ।
 తక్షపనేరీతిమీను-దక్షిణకునుకా।

లక్షేపంబయ్యెనుమగఁ

ధక్షోణీనాథుడీవి-ధంబెఱుఁగుఁగదా॥

౯౯॥

మ. అనుచున్నా విభుఁడానతిచ్చినతదీ-యాలాపముల్ పీనులన్

వినితాదృగ్గదనార్తయైనచెలికిన్-విశ్వంభరాధీశ్వరుం

డనురక్తిన్ నినుగన్గొనెంబరిణయం-బానంచుకాంతాళిదె

ల్పినతద్వాక్యమేదేవయాచువిరహ-బ్ధిన్దేల్చినబ్బలికన్ ॥౧౦౦॥

ఉ. రాజశిఖామణీనినుని-రంతరమత్యమరక్తిమానసాం

భోజమునందునిల్పిపిక-ముల్ శుకముల్ గొలువంగవచ్చుచే

తోజానిధాటికి న్వనకఁ-దొక్కక కామినినిల్చెనులగ్ననే

యాజికిసేనచెంతనని-తాంతకుఁడైననిజేశుడుండగన్ ॥ ౧౦౧॥

క. భాస్వత్స్పృతాఫయుతుఁడువి

వస్వత్కులదీపుఁడార్య-వర్ణితుఁడతిలే

జస్విదిలీపుఁడటంచును

భాస్వద్గతిమేమువిన్న-పముసేయగన్ ॥

౧౦౨॥

క. నీవె యినుండవటంచును

భావంబుననిన్నునిలిపి-పడఁతిమరచెజ్యో

తాన్నివిరుట్టతవ్యధక

ష్ఠావధిభూవరప్రతికి-యాచరణమగున్ ॥

౧౦౩॥

గీ మనుజనాథసుధక్షణ-జననికేము

విన్నవించితిమంగన-విరహావేద

నావికారంబులాపద్ధ-నయనపల్లన

వినఁగవచ్చునుమగధప్య-ద్వీవిభుండు॥

౧౦౪॥

ఉ. కన్నియచిత్తమాతనువు-కన్ననుమిక్కిలికోమలంబుమా

రోన్నతతాపమింకమది-నోర్వఁగలేదనినేర్పుమిఱునే

విన్నపమాచరించుతరి-వేగమెతత్సఖుఁడెగుదెంచిభూ

భృన్నతచర్యమికగును-రేపువివాహమటంచుఁబల్కినన్ ॥౧౦౫॥

క. మానవపతి నెమ్మదినా!

మానసమపుడప్పుడింతి-మానసముభవ!

హ్లాసములచందంబున!

నానందాంబుధినినోల-లాడందొడఁగెన్॥

౧౦౬॥

గీ. మందహాసంబుమోమున-కందలింప!

నంతరంగంబుననుకోర్కు-లంకురింప!

లజ్జనయనాంబుజంబున-లంకరింప!

జనవిభుండిట్లనియెనర్థ-సఖునితోడ॥

౧౦౭॥

క. ఆమాగధుఁడేమనెనీ!

వేమనిపల్కితివిలగ్న-మెల్లియనుచుఁదా!

నేమాహూర్తికుఁడనియెను!

ధీమణిపరులెవ్వరిచటఁ-దెలియఁగఁజెపుమా॥

౧౦౮॥

క. ఈవిధముననుదిలీప!

త్వావల్లభునాత్మసఖి-ఖామణిసదుఁగెన్!

జేవావీనులకుఁసం!

భావనగావినుమటంచుఁ-బలుకందొడఁగెన్॥

౧౦౯॥

క. భూలోకపాలభవదా!

జ్ఞాలంకృతమాళియైస్స-మంచితసరణిన్!

మేలగునిమిత్తములునే!

నాలోకింపుచునువేడక-నరుగఁగనచటన్॥

౧౧౦॥

సీ. ఎలమికుంకుమముగో-డలఁబూయువారును,

వరుసచిత్తగువులు-వ్రాయువారు!

కస్తూరిచేవేది-కలనల్కువారును,

చెంగటఁబన్నీరుఁ-జిలుకువారు!

తెలిముత్తియములముగ్ధులుబెట్టువారును,

గడిమివితానముల్-గట్టువారు!

ప్రీతి సౌధములలం-కృతి సేయువారును,
కాయమానంబులు-వేయువారు।

గీ. నేర్పుగాఁబూర్ణకుంభముల్-నిలుపువారు।
సభలరమ్యంబులగుపనుల్-సలుపువారు।
కోరకములుగ వాఁతులి-గూర్చువారు।
మార్గములతోరణంబుల-మగ్నువారు॥ ౧౧౧॥

సీ. పలుమారుసింహకా-రులఁబిల్చువారుక,
శౌదులఁజూచిచె-లంగువారు।
రూపజీవికఱ నే-ర్పుననవ్వువారుమా,
ర్దంగికులనువెంటఁ-దరుమువారు।
తూర్యాదివాద్యయు-త్తులమెచ్చువారుసం,
దిరులనాస్తరణముల్-బరచువారు।
తరులచందంబునఁ-జరియించువారుభా,
షించఁదీర్చకకోప-గించువారు।

గీ. యత్నములనప్రయత్నులై-యలరువారు।
నగుచునుగధప్రధానుల-యంతరంగ।
ములుశరీరాన్వితంబులై-మెలఁగుచాయ।
పనులుపరిచారకులువేడ్క-పడుచుఁజేయ॥ ౧౧౨॥

క. ఈరీతికామగధునిపరి।
చారికఁజరింపుచుండ-సందిగ్ధగతికా।
హారమయమైనదత్సభ।
చేరంజనికారణంబు-చింతించునెడక॥ ౧౧౩॥

క. నినురమ్మనియనుమగధా।
వనినాధుఁడులోనికనుచు-వడికంచుకిని।
న్ననుమతిఁదోడ్కొనిచినెక్కాం।
చేసఁగుటితోన్నతవిచిత్ర-సౌధంబునకుకా॥ ౧౧౪॥

గీ. భర్తపాంచాలి కాపాణి-పల్లవాగ్ర।
భాసమానప్రభాన్విత-పద్మరాగ।
పటలపరిహృతతిమిరప్ర-పంచమైనః
తత్సమున్నతకలితసౌ-ధంబులోన॥

౧౧౫॥

క. కనకమయోన్నతసింహః।
సకమునతత్ప్రాంతఘటిత-చటులమణిరుచుల్।
తనతేజఃపుంజముచెం।
తనురవినికటస్థదీప-తతిగతిఃబూనత్॥

౧౧౬॥

చ. చెలఁగెనుసన్నివిష్టునివ-సిష్టునిఁగన్గొనితత్పదాంబుజం।
బులకనురక్తిఁజెక్కిముని-పుంగవునానతితత్సమీపమం।
దెలమినిజార్హాపీఠివసి-యించినయన్తుగఁదేంద్రుచెంతని।
శ్చలతవసించియున్ననమ-సంయమిగన్గొనిపల్కెనీగతి॥ ౧౧౭॥

సీ. మనుమంశ్యమాళియు-ష్టశ్చయత్నంబున,
నారామవాటిక-కరుఁగుటయును।
సకియలతోడనం-తకమున్నెమాగధి,
ప్రీతినచ్చోటఁజ-రించుటయును।
స్తరశరంబులుపర-స్పరదృగన్వితములై,
నరవరాంగనలమై-నాటుటయును।
విరహాబ్ధినిర్వరు-వెడలఁజాలకగత,
క్షుపకన్నుమూయక-గడుపుటయును।

గీ. మానినీముఖవిదితకు-మారికామ।
నోరధుండగుమగధమ-హీరమణుఁడు।
ప్రేమతోనన్నమదినిస్త-రించునపుడె,
దివ్యదృష్టిబలంబున-జలిసియటకు॥

౧౧౮॥

గీ. వచ్చిమగధవసుంధరా-వసునిసంశ।
యంబుబాపివివాహప్ర-యత్నములుర।

యంబుననుజేయుఁడనియొద-చాపులకును!
దెలిపిననతండతండుమ-దీయులగుట॥

౧౧౯॥

౩. మాకుంబ్రియశిష్యుండౌ!
కాకున్లుఁడుభక్తుఁడీమాగధన్యపుఁడితఁడా!
రాకొమరునకు న్వేగమె!
కూకుదుఁడొనింతకంటె-కుతుకముగలదే॥

౧౨౦॥

చ. చెలఁగుచునీపుమిన్యపుని-చెంతకు నేగిభవద్గురుండుని!
శృలమతియైనమాగధుని-సన్నిధి నెల్లిమృగాస్యలగ్నమే!
వలనుగ నిర్ణయించెనువి-వాహముగ మ్ముసుదక్షిణాసము!
జ్వలగతిఁబుగ్గ-మంచున నె-వత్సలతననుజూచిభూపరా॥౧౨౧॥

గీ. తానరుంధతితోడఁద-త్సమయమునకు!
వచ్చెనటండుమగధభూ-వరునితోడఁ!
బలికియంతర్హితుండయ్యె-భానుకులజ!
సంతసంబుననమ్మహి-భానిదనర॥

౧౨౨॥

గీ. ఇవిభంబునఘుఁడైన-యవ్వసీఘఁ!
డమలవాక్యామృతంబున-నంతరంగ!
మలరజేసితిరోహితుం-డైనమగధ!
భూవరునితోడఁబలికితి-నీవిధమున॥

౧౨౩॥

క. కూకుదుఁడవీవువరుఁడై!
త్వూకుఁడరుంధతిసమీప-వర్తినితత్కాం!
తంకాంతుఁడయాజకుఁడిల!
నీకన్నియభాగ్యముల్ గ-ణింపఁగఁదరమే॥

౧౨౪॥

క. హరికసిహరునకుమహిమ!
కరునకురోహిణి నొసంగు-కంధిమహీభృ!
ద్వరదక్షులగతిరవికుల!
వరునకుఁగన్నియనొసంగి-వరలుముకీర్తి॥

౧౨౫॥

మ. అనుచున్ నేనువచింపభూమిధవుఁడా-హ్లాదంబునంజెందమి!
 జననాధాగ్రణిచెంతకుంజనివసి-ష్టప్రోక్తవైవాహికా!
 యశముల్ వేగమెనేర్పునం దెలుపుమి-యంచున్ విడెంచిచ్చిపం!
 పిన్దమిచెంతకువచ్చి దల్పితనిసా-మీసైన్యమేపారఁగన్ ॥ ౧౨౧॥

క. యెల్లివివాహమయోధ్యా!
 వల్లభునకటంచువేగ-వాహినికెల్లం!
 దెల్లంబుగఁజూటించెద!
 నల్లుఁడౌదొరువిఁకిమాగ,-ధాఖ్యునకనఘా॥ ౧౨౨॥

క. అనినర్చసఖుఁడుబల్కిన!
 వినిధరణీనాయకుండు-వేడుకతోనా!
 తనిఁగనిచాటింపుమువా!
 హినికనుచుంబంపిపలికె-నిట్లనినాతో॥ ౧౨౩॥

క. అనురక్తయైనమీజ!
 వ్వనివృత్తాంతంబునెల్ల-వడిఁదెల్పుఁగఁబో!
 మ్మనికడువేడుకతోడన్!
 వనరుహదళనయనలార-వచ్చితినిటకున్ ॥ ౧౨౪॥

శా. ఆరాజేంద్రునివాగ్విచక్షణతవి-ద్యాప్రపాధిమంబంచితా!
 చారస్ఫూర్తిపరేంగితజ్జితకృపా-శాలిత్వముతక్రృష్టదో!
 స్సారంబౌర్యనుతప్రవీణతవిలా-సప్రపాధవంబున్నతో!
 చారత్వంబుగణింపఁగాఁగలకయే-ధాత్రీకునందుర్వరన్ ॥ ౧౨౫॥

గీ. వినుతగుణశాలివిద్యక-బ్ధిచవిధమునఁ!
 దొడవుంకుమంచితనంబు-దొరికినట్లు!
 భాగ్యవశమునఁగలిగెను-యోగ్యమైన!
 రమణుఁడీపంకజాస్యకు-రమణులార॥ ౧౨౬॥

గీ. యీచఘామణియాధరి-త్రీవిభుండు!
 పరిణయానంతరంబునఁ-బరిహసింపఁ!

గలరుశాశ్వత సౌభాగ్య-గతులభార।

శ్రీవిధులుమావిధులరోహి-ణీవిధులను॥

౧౩౨॥

క. అనుచుసుభాషిణిదెలిపిన।

వినిముదమునమగధసుతను-వినుతాంబరచం।

దనసుమభూషాదులమా।

నినులునగుచుఁబెండ్లికూఁతు-నింజేసిరొగిన్॥

౧౩౩॥

క. ఆవైఖరఁగనిమగధ।

త్వావల్లభురమణిమోద-మగ్నమనోరా।

జీవేయయియప్రమత్తత।

వైవాహికయత్నములఁబ్రవర్తించెదగన్॥

౧౩౪॥

ఉ. నేనలకెల్లనర్చసఖ-శేఖరుఁడాగతిచాటఁబంచయి।

వృనవనాధుఁడుండుమణి-మందిరబృందమమందవైఖిరిం।

బూనిరయంబునంజతుర-బుద్ధినలంకృతిసేయుఁడంచుదా।

నానతియిచ్చెదత్తదుచి-తానుచరాశులకెల్లనేర్పునన్॥ ౧౩౫॥

ఉ. కుంకుమబూయుమకొరుచిర-కోరకపజ్జులముగ్ధుఁడెట్లుచుం।

బంకరుహంబులకొసరస-పద్మతీతోరణముల్ ఘటెంపుచున్॥

రాంకవముల్ విదర్చుచుఁగు-రంగమదాన్వితవారిజలుచుం।

గొంకకపైవితానములు-గూర్చుచుచిత్తరువుల్ రచించుచున్॥

మ. మణిదీపంబులుకాయమానములనై-ర్మల్యప్రభన్ జెల్లతో।

రేణపార్శ్వంబులవారిపూరయితపూ-ర్ణస్వర్ణకుంభావళుల్।

గణికానీకపయోధరాకృతులవే-డ్కంబూనవారాన్యపా।

గ్రణివతికంచుగృహంగణంబులుపరి-ష్కారంబుగావింపఁగన్॥

సీ. బాలికావీక్షణ-మాలికాచ్ఛబిబూని,

పుల్లాబ్జతోరణ-స్ఫురణఁజూచి।

మాగధివక్షోజ-మంజులకృతినొప్ప, .

పూర్ణకుంభంబుల-పాలుపుఁజూచి।

సుంపరీచరణవి-స్ఫూర్తిఁదనరారు,
 పద్మరాగప్రదీ-పములఁజూచి
 కామినీనఖపజ్జి-కైవడి-వెలయుమా,
 క్తిక్షలసద్రంగవ-ల్లికలఁజూచి

గీ. పంక జానననూగారు-పగిదిఁదనరు

సలలితగురుధూపరే ఖలనుజూచి

॥

జనవరుఁడుసంతసిలనర్త-సచివుఁడిట్లు

గృహమలర.వేడక-తోనలం-కృతులఁజేయ॥

౧౩౮

సీ. సలలితవిద్రుమ-స్తంభాభిరామయై,

పద్మరాగోజ్వల-ప్రాంతయగుచు

మరకత సౌపాన-మండపాకారయై,

గోమేధికాంచిత-కోణయగుచు

మహితవజ్రచ్ఛన్న-మధ్యప్రదేశయై,

శక్రనీలాన్విత-శరణయగుచు

స్ఫురదంతరంతర-పుణ్యమంగళతూర్య,

నాదమ్ములందుమం-దగతిజెలఁగఁ

గీ. బరగుసౌధాంతరస్థశో-భనపు వేది

కనువరాశోహలత్యంత-కౌతుకమున

మంగళారతులూసఁగిస-మ్మాన్యలీల

మజ్జనమొనర్చిరంతట-త్వాపతికిని॥

౧౩౯॥

క. అంతటరవిగ్రుంకినభూ

కాంతునకుఁగరప్రదీపి-కాశతముదిత

ధ్యాంతప్రయుక్తబాధా

శాంతిప్రదమగుచుమిగుల-సంతసమొదవె॥

౧౪౦॥

సీ. భూవిబుధాశీర్వ-తోవిశేషార్చిటి,

వందిమాగధశుభ-వ్యాహృతియును

మధురన్యత్యన్న టీ-మంజీరనినదంబు,
 లలనామణీమంగ శస్వరంబు।
 మార్దంగికోజ్వల-మర్దలా రావంబు,
 ఘనవైడిక విపంచి-కారవంబు।
 చతురవారాంగ నా-సంగతనాదంబు,
 సరసవాంశికవంశ-జస్వనంబు।

గీ శంఖపటహమృదంగని-స్సాణకాహా।
 శముఖశుభ వాద్యకోలాహ-లంబుమిగులఁ।
 దత్వరంబునసముదగ్ర-తంజెతింగ।
 నచటిజనులకునిమిషార్థ-మయ్యైరాత్రి॥

౧౮౧॥

గీ. కాల్యకరణీయములునీర్చి-కలితఘోషా
 మాలికాగంధకాంచనాం-బరపరిమృత్తా
 తాంగుడైభూవిభుండల-రాశి నెమ్మె
 గంబుననువితగాఁబెండ్లి-కళజిగుర్ప॥

౧౮౨॥

ఉ. అంతటభానుదీప్తులుద-యాచలకూటమలంకరింపనీ।
 మంతవతీమణుల్ చతురి-మంగయి సేసినరత్న మండలా।
 క్రాంతసువర్ణభూషణప-రంపర నెల్లనలంకరించెభూ।
 కాంతునిసుందరావయవ-కాంతులు చూడరు లెల్ల మెచ్చఁగన్॥

ఆ. భక్ష్యభోజ్యలేహ్యా-పానీయచోష్యతాం।
 బూలగంధమాల్య-ముదితపౌరః
 జానపదసమూహుడైన ర్తసఖుఁడుభూ।
 జానికడకువచ్చె-సతితసమున॥

౧౮౪॥

వ. ఆసమయంబున నిజకులకలశ పారావారపరిపూర్ణసుధాకరుండగు
 దిలీపవసుంధరావల్లభుని వివాహ సుముహూర్తమహోత్సవంబు
 రయంబున రాగోరుచందంబున పారిజబాంధవుండు వారుణీము
 ఖంబున కుంకుమబొట్టుచందంబున గనుపట్టు కులగురుండగు శక్తి

గురుంతు శక్తిసంపన్నులగు సంయములతో నరుంధతీసమేతుండై
 కల్యాణవస్తుసమూహంబులతో, గరుణాసమేతంబై చనుదెంచు
 మూర్తిమత్పరిపక్వ పురాణకృత పుణ్యఫలంబు పగిది నచ్చోటికే
 తెంచి సమర్చితుండగుచు మగధప్రధానప్రార్థితుండై భూసురాశీ
 ర్వాదంబులు పుణ్యాంగనాశోభననిదంబులు పంచమహావాద్య
 రవంబులేకీభూతంబులై మిన్నముట్టి బెండ్లికొమరునకు మంగళ
 స్నానంబులు జేయించి మలయజాద్యలంకృతులు నేయుమని
 నియోగించిన కొందఱుమందయానలమందానందసందోహ కందళి
 తాంతరంగులగుచుఁ జందనంబందంబుగా మేననలంది, కాలా
 గురుధూపమాలికా పరంపరాపరిమితవాసనావాసితాసిత కంచబం
 ధంబునకు సుమమాలిక లలంకరించి మకుటాది మణిమయాభరణ
 ములు తత్తదుచిత ప్రదేశంబులం గీలించి పరిణయోచితభర్తాంబర
 పరిష్కృతుండేసి పల్లవిత పారిజాతంబుపగిది భాసమానుండగు
 ప్రార్థివేంద్రుఁ డుదయాచలాగ్రంబున శత్రుత్రగణ పరివృతుండై
 భాసిల్లు రాకానిశాకరు చందంబున సువివపురోహిత బంధుసం
 ఘంబులు తత్తదుచితప్రదేశంబులం గీలించి పరివేష్టింప భద్రగజా
 రోహణంబునేసి రాజమార్గంబున నెడలునెడ తత్కళానిధి సం
 దర్శనార్థంబు చనుదెంచిన చందంబున యామవతి యేతెంచినం
 బొడము తమిస్రం బణంగమిత్రకులౌద్భవోద్వాహవీక్షణాపేక్షా
 సమాగత పానకానేక స్వరూపంబులొ యని చూపరులగ్గింప
 కర్పూర కరదీపికాసహస్రంబులు వెలుంగఁ, గాంచన కరకంకణ
 రుణతాగ్రప్రవర్ణమాన నటన్న టీపదపల్లవ బద్ధ మణిమంజీర శింజి
 తంబుల మున్నె నిండుకొనియుండిన బ్రహ్మాండంబు మహిషవిషా
 ణంబులు మగధ నగరీమందిర మంటప సౌధారామప్రదేశంబులం
 దనేక ప్రకారంబులం గనకలవంబులు కందూషింపుచున్న వని
 జానపదముగాంగన లబ్ధురంబుగాఁజూచుచుండ మొరయు బిరు

దుల భీషణారావంబుల బీటలువారంబొడమిన యావరణంబు బిం
దుసందోహంబులొయనం దనరారు తారకాసమూహములం జ
యింపంజను చందంబున రివ్వున తారాజువ్వలెగయ తదీయో
ద్ధత్యంబు సహింపఁజాలక నరేంద్రచంద్రుని సమీపంబునకు శర
ణార్థులైవచ్చుచున్న తత్తారకాసముదయంబులొయన సమున్నత
చంద్రకాంత సౌధోపరిభాగంబుల నచ్చరపువ్వుబోండ్ల తెరంగున
మెఱుంగుదీగలచందంబున కల్పవల్లికలపగిదిఁ గనుపట్టు కామినీ
మణులు కరాంబుజంబులంజల్లు ధవళాక్షతముక్తాఫలప్రసవంబులు
దనరారఁ గనుంగొని సంతసింపుచు శర్వశరీరంబునుంబోలె సర్వ
మంగళాలంకృతంబై, మానిహృదయంబునుంబోలె మాలిన్యరహి
తంబై, చైత్రధంబునుంబోలె త్రిరాజరక్షితంబై, మధునూదను
వక్షస్థలంబునుంబోలె మంగళదేవతాక్రాంతంబై, గగనమార్గం
బునుంబోలె కవిబుధసురుకళానిధి కమనీయంబై, చంద్రాభ్యుద
యంబునుంబోలె శ్యామాన్వితంబై, బ్రహ్మలోకంబునుంబోలె
మధురాజరమణీయంబై, సూరిసహస్రంబునుంబోలె సుదక్షిణాం
చితంబై, రత్నాకరంబునుంబోలె లక్ష్మీజనకంబై, సురనదీప్రహ
హంబునుంబోలె సువర్ణపద్మరాగసుందరంబై, పుణ్యక్షేత్రంబు
నుంబోలె పురుషోత్తమభూషితంబై, యమ్యుతాతిశయంబయ్యు
ను నమందరాగ ధురంధరంబై, సర్వజ్ఞసన్నతంబయ్యును ప్ర
ద్యుమ్నభాసమానంబై, రాజమండలజ్వలంబయ్యును రహిత
కళంకంబై, భర్తసంజరబద్ధకీరశారికామఠజాలనినాదమందీకృత
పరిచారికాసల్లాపంబును, కర్పూరకరదీపికాపరంపరాపరిహృత
తిమిర ప్రపంచంబును, గవాక్షమార్గనిర్గత కాలాగురుధూపధూమ
మాలికా కాదంబినీ ముదితమందిర మయూరంబును, బాంధవాం
గనాపరివృత రత్నదీపికారారజ్యమాన చంద్రశాలా సముజ్వలం
బునునగుచు నేత్రోత్సవంబొనర్చు మగధునాయకు మందిరంబు

చెంతకుంజని సమున్నతాశయంబున సామజేంద్రంబుడిగ్గి కంచుకీ
కరాగ్ర విరాజమాన కనకనేత్రవిభ్రమణచాతురీ విరళీకృతసరణిం
దరణికరణిముదితబంధుచక్రంధై సముచితప్రకారంబున కక్ష్యం
తరంబులుగడచి వివాహవేదికాసమీపంబునకరుగునెడ. ౧౪౫॥

ఉ. అనరనాధకన్యకకు-నంతకమున్నె తలంటిచిత్రదబిం।
బాననలీషదుష్టసలి-లాశ్రయగర్భములైనచారుజాం।
బూనదకుంభసంఘముల-పుష్కరముల్ మొరయంగమంగళ।
స్నానమహోత్సవంబుతగు-జాడనొనర్చిరి వేడగ్రమీఱంగ॥
చ. తనతనుదీధితుల్ తటిదు-దంచితవృత్తిఁజెలంగుచుండన।
ర్తనరతిసద్భర్తానిక-రంబునకున్ జనియింపమేది॥
ఘనతవహింపుచుంగమల-గంధికుచంబు సయఃకణంబులన్।
జెనుగుమణంగుడువ్వలువ-చేతడియొత్తిరికొండఱంగనల్॥ ౧౪౬॥

క. కాలాగరుధూపములను।
ప్రాళేయకరాస్యయొక తె-బాలామణికిన్।
నీలాలకజాలార్ద్రతఁ।
దూలింపుచుఁగొప్పఁబెట్టెఁ-దొయ్యలులెన్న॥ ౧౪౭॥

చ. అలరెసమగ్రరత్నఖచి-తాభరణంబులపువ్వుదండలన్।
లలనలునేర్పుమీఱంగన-లంకృతిఁజేసినబాలనీలకుం।
తలమునవగ్రహంబులను-తారకలంబయిదాల్చివచ్చునో।
తొలకరిమబ్బటంచుఁబరి-తోషముతోగృహకేకులాడగ॥ ౧౪౮॥

ఆ. రాజకంఠమిగుల-రాణింపనేరికిఁ।
గూడదనెడురీతి-కొమ్మయొక తె।
మృగమదమునదిలక-మొగిదిద్దసాంకుడౌ।
విధునిననుసరించె-వెలఁదిమోము॥ ౧౪౯॥

శా. ఆకర్ణాంతములైనయావనితసే-త్రాంతంబులందీరుగా।
రాకాచంద్రనిభాస్యవేటొకతెచే-రన్వచ్చెవేడగ్రన్ శలా।

కాకారాంజనరేఖలన్నియుపఁగానచ్చటవర్తించునా!
 శీకాక్షుల్ నుతిసేయఁగాదొణగిరా-వీలావతీనాతురికా॥ ౧౫౧॥

క. తాటంకాదిమణీమయః

హాటకకర్ణాభరణము-నబలకుఁజెవులకా!
 నీటుగనలంకరించెవ!
 ధూటీమణియొకతెసాటి-తొయ్యలులెన్నకా॥ ౧౫౨॥

సీ. మకరికాపత్రకల్-మగువవేటొక్కతె,

లీలకపాలపాలికలవ్రాసెఁ
 గుంతుమాన్వితగంధ-పంకమొక్కలతాంగి,
 కులుకుమిటారిగు-బృలనలందెఁ
 గనకవర్ణములైన-కంచుకప్రముఖాంశు.
 కములొక్కకైరవ-గంధిదొడఁగెఁ
 దరుణాంబుజారుణ-చరణంబులకునువే,
 తొకలతికాంగిల-త్తుకయొసంగె॥

గీ. మణిమయాఖిలమహితకం-కణములొకతె!

కాంచియొక్కతెకాంచునాం-గదములొకతె!
 యూర్ధ్వలొక్కతెకటకంబు-లొకతెయొకతె!
 హారములలంకరించిరా-యతివకపుడు॥ ౧౫౩॥

క. ముత్తియపునత్తుముక్కునఁ

దత్తరుణీమణికినొక్క-తన్వినిలిపెయా!
 నత్తధరకాంతికెంపుల!
 నత్తుగతికానెమ్మెగంబు-నందనరారెకా॥ ౧౫౪॥

క. హల్లకపాణిజెలంగెస!

ముల్లసితాభరణరుచిస-మూహాన్వితయై!
 పల్లవితకల్పవల్లుల!
 నుల్లంఘనసేయజాలు-నొయ్యారముతో॥ ౧౫౫॥

క. కుందనపుటందియలమొర।

యందేవనముననుదెచ్చి-రంగనలంచల్।

మందాక్షముబూనఁగనర।

విందముఖిందద్వివాహ-వేదికకడకున్॥

౧౫౬॥

ఉ. దంతిముఖార్చనాదులుయ-ధావిధియాజ్ఞకయుక్తులౌచుఁద।

త్కాంతయుఁదద్ధరాధవుఁడు-గ్రక్కునఁజేపిచెలంగిరపుపీ।

మంతవతీమణుల్చతురి-మన్ధవళంబుపతింపజీరకా।

క్రకాంతగుడంబుఁగైకొవిప-రస్పరమాశులలంకరింపుమక॥ ౧౫౭॥

క. శ్రోణీనాధుడుజెందెఁగ్గ।

పాణిక్నాలంక్యతాత్త-పాణింబులిన్।

శ్రోణీపాణిగ్రహణా।

క్షీణానలనంబుతద్వ-స్థిస్తానుమతిన్॥

౧౫౮॥

ఉ. అంగుళులన్స్పృశించిశుభ-మస్తుయటంచదివుల్వచింపఁబు।

న్యాంగనలాత్తకంధరల-యందుఁదగల్చునొసంగవేడ్కతో।

మంగళనూత్రమామగధ-మానవనాధకుమారికాశిరో।

ధింగుతుకంబుతోవసుమ-తీపతిగట్టెసమంత్రకంబుగన్॥ ౧౫౯॥

చ. తలిరులగేరుహస్తములు-దంచితవైఖరిఁగూర్చిపార్శ్వభూ।

ములనుమెలంగుమిన్నతమ-ముద్దియలంగమనీయకక్షకాం।

తులఁగనకాభిషేకపరి-తోషితచిత్తలఁజేసిముత్తియం।

బులతలబ్రాలుబోసెఁబువు-బోణివృపాలునిమాళివేడుకన్॥ ౧౬౦॥

మ. లలితానందసముద్భవాశ్రుకణజా-లక్షితశ్యామక।

జలరేఖంబగులోచనాంబురుహపా-ర్శ్వద్వంద్వమవ్వేళక।

జలరేఖాన్వితమైనపోలికెసమం-చన్ఫూర్తిగావించుఘా।

మలతంగల్గినహేమనహ్నిచెలిప్రే-మందేల్చెలాజాంబులన్॥

ఉ. అగజగామినీనృపుల-కంగములంబులకన్సువర్ణము।

ద్రాగతరత్నరంజితప-రస్పరరమ్యకనిష్ఠకాంగుళీ।

- యోగమునంజలిం చెప్పాద-యోద్ధతరాగర సప్రసక్తి వాం!
 ఛాగుణబీజముల్ మొలవఁ-జాగెనటంచుఁ జెలుల్ హసింపఁగన్ ॥
- క. చేరువసభార్యుడైచె!
 న్నారుగురుం జూచియుదిత-యైతారాకా!
 రారుంధతినివసిష్టుల!
 నారిగమంగొనెదదాజ్ఞ-నాధునితోడన్ ॥ ౧౬౩ ॥
- కా. ఈరీతిన్ సుముహూర్తకృత్యములుమా-నీంద్రోక్తమార్గంబునన్!
 ధీరోదాత్తుఁడుతెద్దిలీలన్పుఁడు-తేకంబునంజెందనా!
 నారత్నంబులుభూనిలుంపులకుమం-దమ్మార్తితోదానచిం!
 తారత్నంబగుమాగధుండొసఁగెనం-తర్వాణులగ్గిరపఁగన్ ౧౬౪ ॥
- కా. స్థాలీపాకమహోత్సవంబుభయసం-ధ్యావర్తితౌపాసన!
 వ్యాలోలత్వముధాగుణీసురసప-ర్యల్ వాద్యనాదంబుతాం!
 బూలస్రక్పలగంధదానసరణుల్-ముఖ్యాంచితాన్నంబువే!
 శ్యాలాస్యక్రియలొప్పెనందఱకుమ-త్సాహంబుబుట్టింపుచున్ ॥
- సీ. మాననియ్యోదక-స్నానమందఱకునం,
 దఱకుహేమాంబర-ధారణంబు!
 ఘనసారమిళితచం-దనములందఱకునం,
 దఱకునుమణిమయా-భరణతేతులు!
 షడ్రసోపేతభో-జనములందఱకునం,
 దఱకేణమదవాస-నలవిడెములు!
 సలలితపుష్పవ్య-జనములందఱకునం,
 దఱకుఁగ శ్యాణబం-ధురగృహములు!
- గీ. కలితవీణామృదుస్వనా-కర్ణనంబు!
 లందఱకునందఱకువృత్త్య-దంబుజాన!
 నానిరీక్షణసుమహితా-నందమంద!
 ఱకుఁదదుత్సవశుభవాస-రములఁగలిగె ॥ ౧౬౬ ॥

సీ. గంధతైలాన్విత-కరదీపికాతతుల్,

పటవాసవాసనా-పటలములును!

కాహళప్రముఖమం-గళవాద్యనినదముల్,

కర్పూరమలయాజ-కర్దమములు!

మానితసరసాన్న-పానసౌఖ్యంబులు,

కల్పితనవపుష్ప-తల్పములును!

భూనాయకార్హతాం-బూలసౌరభ్యముల్,

సాంకవవనవాస-నాంకురములు!

గీ. పరిణయంబునకేతెంచు-ప్రజలకెల్లఁ

బారులకు నెల్లమగధభూ-పాలమాళి!

తివిరవైవాహికొత్సవదివసములను!

గలుగఁజేసెనుబంధుసం-ఘమునుతింప॥

౧౬౭॥

గీ. బంధువులకాపులకువనీ-పకులకవని!

సురులకును నాకబలినాడు-సురుచిరముగ!

మగధభూజానిరాంకవ-మదగజాశ్వ!

మణిగణాదులొసఁగిబహు-మతియొనర్చి॥

౧౬౮॥

క. తనతల్లిదండ్రుమిధిలుం!

డనిధనదునిగెలచితెచ్చి-నట్టిమకుటమ!

ల్లునకిచ్చెమాగధుఁడుతన!

జనకునకుందజనకుఁడొ-సంగినరీతే॥

౧౬౯॥

మ తనముత్తాతసురాసురాహవమునక-దైతేయులంగీటణం!

చివ్వుందారకులెల్లఁగన్గొనసువా-సీరుండుతద్ధారుణీం!

దుగ్ధకుంభ్రీతినొసంగినట్టిమణిసం-దోహన్పురత్తప్తకాం!

చనకేయూరయుగంబొసంగెమగధ-త్వానేతజామాతకు॥ ౧౭౦॥

ఆ. తనపితామహుండు-తపమాచరింపపి!

తామహుండువాంఛి-తంబుదీర్చి!

కరుణనోసఃగురత్న - కంకణములుమగః।

ధావనీంధ్రుః డోసఃగ-నల్లనకును॥

౧౭౧॥

చ. అనవరతంబు వేదవిది-తాధ్వరక ర్తృపరంపరంబ్రవ।

ర్తనమొసరింపుచుండఁదన-తండ్రికిపీనులఁబూనుమంచుపా।

వనుఁడగుపావకుండుచెలు-వంబుగనిచ్చినకుండలంబుల।

ల్లునిచెవులన్దగ లెచ్చమది-లోమగఁధుండుముదంబుబూనుచున్ ౧౭౨॥

ఉ. అల్లుఁడటంచుమద్రమను-జాధిపమాళివివాహ వేళభూ।

వల్లభులెన్నఁగాఁదనకు-వావిరిఁగట్టు మొసంగినట్టిర।

తోల్లసితంబులైనకన-కోర్తికలంగుళులందగల్చిరం।

జిల్లఁగఁజేసినమ్మగధ-సింహుఁడుభానుకులాబ్ధిచంద్రునిన్ ॥ ౧౭౩॥

చ. తనసఖుఁడైనపాండ్యవసు-ధావరుఁడిచ్చినతారహారముల్।

వినరుగవైచెసూర్యకుల-జోత్తముకంధరమాగఁధుండుసో।

మునిహసియించుగొప్పవెలి-ములైపుపేర్లుతనూజమెచ్చనే।

ర్పుననుపయోధిక్లటభవి-రోధిమెడందగిలించువైఖరిన్ ॥ ౧౭౪॥

చ. భవుఁడుదయాళుఁడైతనత-పస్సముదగ్రతకాత్తమెచ్చిగో।

రవమలరంగనిచ్చినశ-రంబులుచాపముచంద్రహాసమా।

హవజయదోజ్వలాయుధము-లక్షయతూణములంగురీతముల్।

కవచమొసంగమాగఁధుఁడు-గ్రుక్కుననల్లనకులసిల్లుచున్ ॥ ౧౭౫॥

వ. అంత.

౧౭౬॥

క. తానమ్మగధదిలీపుల।

చేనర్చిరుఁడగుచునవ్వ-సిన్ముండంత।

ర్థాశంబయ్యెనభార్యుం।

డైనాగరికవ్రజంబు-లబ్ధురమందన్ ॥

౧౭౭॥

క. అపరిమితాశానేయము।

లపరిమితస్యందనంబు-లపరిమితానే।

- క పములపరిమితధేనువు।
 లపరిమితోత్సుకతమగ ధుః-డల్లునకొసఁగెన్॥ ౧౭౮॥
- క. అరణములుదిలీపునకీ।
 సరణిమగ ధుఃడొసఁగనర్త-సఖుఁడిట్లనియెన్।
 బరిణయమయ్యెనయోధ్యా।
 పురికేగన్వలెదిలీప-భూపతికనమా॥ ౧౭౯॥
- క. సరనాధతిలకబంపుము।
 తరుణిమణితోదిలీప-ధరణీధవునిన్।
 సురుచిరవృత్తినయోధ్యా।
 పురికనుచుంబలుకమగధ-భూపతిమదిలో॥ ౧౮౦॥
- ఉ. భానుకులాబిచంద్రునకుఁ-బట్టినొసంగితిభర్తతోనయో।
 ధ్యానగర్జనవేళమగు-నాత్మజడీనికివంతయేలన।
 మృతసమందటంచుధృతి-మాగధుడాత్మవహింపుచుండన।
 జ్ఞానములొటనోవెడల-జాగెతదక్షులనశ్రుచిందువుల్॥ ౧౮౧॥
- క. పరిసరవర్తికరాగ్ర।
 స్ఫురదమలినమృదుదుకూల-శుభ్రీకృతసుం।
 ధర్మవదనేందుండైకూ।
 తురిచెంతకునేగిముదము-తోనిట్లనియెన్॥ ౧౮౨॥
- గీ. వనితఫలియించెనీమనో-వాంఛితంబు।
 వరునితోడనుసాకేత-పురమునకును।
 జనగవలెననిమదిలోన-సంశయింప।
 కతివలకునెల్లపతియెని-యామకుండు॥ ౧౮౩॥
- గీ. పరిణయానంతరంబున-భర్తృగోత్ర।
 మిరవుగాఁబూనిజనకుమం-దిరముబంధు।
 మందిరంబులలోనొక-మందిరంబు।
 గాఁడలంచుటకృత్యంబు-కాంతలకును॥ ౧౮౪॥

క. వతియేపరదైవతమని।

మతిలోసూహింపవలయు-మానవతిపతి।

వ్రతలకునిహపరసౌఖ్యో।

న్నతులశ్రమమునఫలించు-నాశీకముఖీ॥

౧౯౫॥

మ. అనుచుంగొన్ని పతివ్రతానుగుణయో-గ్యాచారముల్ దెల్పిన।

మృగదాసీతతినిచ్చుమాగధుఁడుసా-మీచీవ్యమేపారగాం।

చనచేలాదులరత్నభూషలసము-త్సాహాన్వితంజేసితా।

తనయంబంపెనుభర్తతోడతనయం-తర్వాణులగ్నింపగన్॥ ౧౯౬॥

క. మంగళతూర్యధ్వనులుచె।

లంగన్ నిజసైన్యకలక-లంబులునిఖిలా।

శాంగణములఁబర్వన్ స్వపు।

రింగనుగొనువేడగ-మదిగ-రిప్తతబూనెన్॥

౧౯౭॥

మ. చతురంగంబులతోచమాపతులుప్ర-స్తానార్హనిస్సాణభాం।

కృతికర్ణాక్షుతవృత్తిగైకొనిగసా-కేతప్రయాణోత్సవా।

న్విశులైరంచుసఖుండుఁదెల్పనిజప-త్నియుక్తుఁడొమాగధ।

క్షీతినాధుండువసించుచోటికసము-త్సేకంబుతో నేగుచున్॥

ఉ. మామనునత్తకుందమిన-మస్కృతిఁజేసితదాప్తపండిత।

స్తోమమలన్ నిధీశ్వరుల-తోతులమాగఁగఁజేసియాచక।

తామముహేనువృష్టిబెలు-చందొలఁగించుచునేగెదానచిం।

తామణితద్దిలీపుఁడుసు-దక్షిణతోడనయోధ్యబద్ధతన్॥ ౧౯౮॥

క. చతురంగబలంబులతో।

నతులితగతినిద్విధమున-నఖిలజనుల్ స।

మృతమెచ్చదిలీపక్షితి।

పతిసిజపురమునకుజనెస-భార్యుండగుచున్॥

౧౯౯॥

క. మంగళతూర్యధ్వనులుచె।

లంగఁగనిజాగమనమున-లంకృతయైశో।

- భంగనుపట్టునయోధ్యగఁ
నుంగొనినృపుఁడొసఁగెపురజ-నులకుముదమొగిన్ ॥ ౧౯౧॥
- ఉ. అంబరచుంబితాగ్రఘటి-తాంచిత కాంచనకుంభభాసమా।
నాంబుజరాగసౌధచర-దబ్జముఖీకరము క్తమా క్తికా।
డంబరసేవితా త్తమకు-టస్థితరత్నరుచిప్రరోహుఁడై।
శంబరవైరియావనద-శంబలెనా త్తపురింజెలంగఁగన్ ॥ ౧౯౨॥
- శా. పౌరుల్ బారులుఁగట్టి నేత్రములుసా-ఫల్యంబునంజెందశృం।
గారాకారసమన్వితుండదవనీ-కాంతున్నిరీక్షించిత।
చ్చారిత్రంబులు పెక్కుచందములవా-చాప్రాధివర్ణింపుచుం।
జేగన్వచ్చిరిపందిపుంగవులవా-చిత్రంబునంజెందఁగన్ ॥ ౧౯౩॥
- క. మించిపురీజనులిట్లే।
తెంచిననిజగృహమునకుఁబృ-ధివిపతిజనియెన్।
కంచుకికరాగ్రవిచల।
త్కాంచనవేత్రప్రభాప్ర-కల్పితసరణిన్ ॥ ౧౯౪॥
- క. నీరాజనములుపుణ్యాం।
భోరుహలోచనలొసంగ-భూవరుఁడునిజా।
గారప్రవేశమప్పుడ।
పాతోత్సవముననొనర్చె-భార్యాన్వితుఁడై ॥ ౧౯౫॥
- శా. ఈరీతింబురికేగిమాగధధరి-త్రీశావతంసార్పితో।
దారస్యందనవాజివారణభటాం-తర్వాణివృద్ధాంగనా।
వారస్త్రీపరిచారికాదులకుభా-వప్రీతిగాబంధురా।
గారాన్నోదకతల్పసౌఖ్యములుగ-ల్గంజేసిసంప్రీతుఁడై ॥ ౧౯౬॥
- క. కాలోచితకృత్యములున్పు।
పాలుఁడుగావించిసరస-పద్మతిమణిభూ।
షాలంకృతయైచనియెను।
కేళీగృహమునకుఁగంట-కితగాత్రముతోన్ ॥ ౧౯౭॥

సీ. కాంచనశాంచాలి-కాకరాగస్ఫర,
 స్థాణిక్యదీపికా-మండితంబు।
 కస్తూరికాగరు-ఘనసారచందనా,
 సాంకవవాసనానలలితంబు।
 జలరుహేందీవర-చంపకాశోకహ,
 లక్ష్మకహృతతోరణా-లంకృతంబు।
 మానినీవిరచిత-మల్లికాశోకమా,
 క్తికరంగవల్లికా-దీపితంబు।

గీ. రత్నతాంబూలపేటికా-రంజితంబు।
 శాతకుంభకలాచికా-సంయుతంబు।
 సూనతల్పాదిసకలవ-స్తుప్రపూర్ణ।
 మయినకేళీగృహంబుభూ-జానిజూచి॥

౧౯౮॥

క. అనుమతసంతోషింపుచు।
 జగదాయకుడొక్కమహిత-జాంబూనదశ।
 య్యనుమేనుజేర్చిమదిలో।
 పనితారత్నంబురాక-వాంఛించునెడన్॥

౧౯౯॥

చ. చెలఁగిసుభాషిణీప్రముఖ-సింధురయానలునేర్పమిఱఁగాఁ।
 జెలువనలంకరించిన్యస-శేఖరుచెంతకుఁదెచ్చినిల్పఁగా।
 నలిగుణమెక్కుబెట్టికుసు-మాస్త్రుఁడుముంచెనుగుంచితాంసుఁడై।
 వెలఁదినిభూవిభుంజెఱకు-వింటసుమాశుగవృష్టిలోపలన్॥ ౨౦౦॥

క. ఈగతిఁగేలీకమనీ।
 యాగారంబుననుజలరు-హక్షీనిలిపివే।
 వేగఁజెలువపయికరుగఁగ।
 మాగధిమందాక్షమగ్న-మానసయగుచున్॥

౨౦౧॥

క. తతముఖసితకరయైయు।
 న్నతకుచయుగమధ్యహార-నాయకమణిద।

ర్భితపతివిలాసయైరతి।

పతిమోహనవిద్యరీతి-భాసిల్లంగ౯॥

౨౦౨॥

ఉ గాగుడరత్న సంఘటిత-కాంచనపంజరబద్ధశారికా।

కీరనినాదముల్ మకర-కేతనచాపసమన్వితః శిఖా।

ర్వీరవముల్ దిలీపవిభు-వీనులకప్పుడిరమ్మడుబులై।

తారసిలంగ సేదసము-చగ్రత బాలిక కేలుబట్టిన౯॥

౨౦౩॥

గీ॥ తనకరంబుకరంబున-మనుజవిభుఁడు।

బట్టుకొనియుండఁబల్లవ-పాణికపుడు।

లజ్జలజ్జింపగాతమా-లతికయందుఁ।

బొడమెఁబులుకాంకురములుసం-పూర్ణముగను॥

౨౦౪॥

ఉ. అంతట వేడొగ్గి యిఱంగన-కాంగినిశయ్యకు దార్చియామినీ।

కాంతుని గేరుబాలిక మొ-గంబుపయ్యదనమోముజేర్చినే।

తొంతములెట్టుకేలకుఁబ్రచి-యంబునచుంబనమాచరించిభూ।

కాంతుఁడుమోవిపానకము-గైకొనఁజాలకబల్కెనీగతి౯॥౨౦౫॥

ఉ. ఆరసీపోల్కె భాసిలన-పాంగవిలొకనముల్ పితాశుగా।

సారములైదగంబామలు-చాపములట్లజెలంగజంఘలం।

భోరుహనేత్రితూణముల-బోలివెలుంగుపిరుందుచక్రమై।

మీరగనుత్సహింపనెల-మిన్ మదనాజికినబ్రమయ్యెడి౯॥౨౦౬॥

మా. అనుగాగాన్వితవీక్షణంబులుమదం-గాకల్పముల్ గాఁగతి।

యనివాగ్ధోరణిమామకశ్రవణపే-యంబైప్రవర్తింపకా।

మినియుష్మన్తథురాధరాధరసుభో-స్తేషంబునంబంధురా।

తనుతాపంబణగించికొఁగిటసము-త్సహంబునంజేర్పవే॥ ౨౦౭॥

శా. ఆకర్ణాంతములైననీనయనపు-ల్లాంభోరుహంబుల్ మదీ।

యాకారేందిరకుఁగ్గహంబులుగనీ-వర్షించిసంగాకనా।

శీకాక్షీమకరాంకచాపఘటితా-శిఖ్యలతావేరితా।

స్తోకానేకశరాతివృష్టిజనితా-ర్తుల్పైపఁగావచ్చునే॥ ౨౦౮॥

ఆ తావకాంశుకంబు-త్రపజారవిడువన।

శ్లోటలెస్స నీర-దాంశుకంబు।

నీరదములుమాని-నీజారవిడువక।

చేతనములకెందు-సిగ్గుగలదె॥

౨౦౯॥

చ చందనగంధితావక కు-చంబులుమత్కరపల్లవంబులం।

గండుకవైఖరకలికుచ-కాంతినిబంగరుబొంగరాలపో।

లైందరుణాబ్జకోశముల-లీలనుపువ్వులగుత్తులట్లచె।

న్నొందినఁగాకనీనవవ-యోమహిమల్ సఫలత్వమందునే॥ ౨౧౦॥

క విసభుజనీయధరసుధా।

రసధారాపూర్వముగను-రాజద్వత్తో।

జసువర్ణకలశలాసఁగుము।

కుసుమాస్తునిరుణముచీర్చు-కొనిసుఖియింతుక॥

౨౧౧॥

ఉ కన్నులఁజూడకున్నముఖ-కంజముముద్దిడకున్నరొమ్మునం।

జన్నులుదార్పకున్నసర-సంబగుమోవియొనంగకున్నయో।

కన్నియయెన్నఁగానడవిఁ-గాచినచంద్రికనీవయోవిలా।

సోన్నతియొక్కచందమున నొప్పుసుమీపలుమాటలేటికిక॥ ౨౧౨॥

ఉ గంధగజేంద్రయానముఖ-కంజముపైదనచూడ్కిమత్తపు।

వృంధయవృత్తిఁబానఁగన్మ-పాలమఁడీగతిఁబలుకచంద్రపా।

గ్రంధిసడల్చుపువ్వువిలు-కానితెరంగువహించికంచుక।

గ్రంధితనంతనేవిడిన-కైవడిజేతులఁజాచివివ్వచుక॥

౨౧౩॥

క బాలికతమపునఁపులుకలు।

జాలుకొనంగొంగలించి-జననాధుఁడునూ।

త్నలింగనసౌఖ్యంబుధి।

నాలలనయుఁదానునోలఁలాడఁదొడంగక॥

౨౧౪॥

క నూతనపరిరంభావి।

యౌతనందమునమేను-పాలఁతుకమరువం।

బ్రీతిన్ నీవీబంధము!

శాతనఖాగ్రములన్యపుడు-సవలించు నెడన్ ||

౨౧౫||

మ కరగుప్తస్తనయుగ్మయైరదనరే-ఖాచన్న బింబోష్టియై!

భరితోరుద్వయబంధగుంభితనితం బస్తానయైదోష్ణతా!

వరణాగోచరకక్షయైభయజిత-వ్యాహరయైబాలశం!

బరభీతిన్ గణియింపవయ్యెమదిలో-ప్రత్యార్జితోరుత్రపన్ || ౨౧౬

మ. అమితాయాసవిభక్తపూర్వఘటితా-న్యోన్యోరుబంధంబతి!

శ్రమమార్గాజితమంజులాధరసుతా-సారంబనూనక్రీయా!

స్తమితప్రీడమహీనహస్తచతుర-త్వప్రాప్తవక్షోజమ!

త్తరుణీనూత్న సమాగమోత్సవముగో-త్రాజానిబూనెన్ రహిన్ ||

శా. శ్వేదాంచతుక్చహేమకుంభమజహ-చ్ఛీతాగ్రసంరంభమా!

హ్లాదాస్నాన్వితనేత్రమంకురితరో-మాంచన్మరద్ధాత్రమా!

స్యాదర్యోన్మదతమందహాసమతిల-జ్జావాసమాలింగనా!

శాదూరీకృతనిద్రమానవవధూ-సంభోగ సౌఖ్యంబాగిన్ || ౨౧౭||

క. ఈవిధముననుదిలీపో!

ర్యేవల్లభుడెప్పుడనుభ-వింపుచునుండన్;

రేవెలదుకచూపోపకన్!

బోవుననన్ వేగుచుక్క-బొడమెంబ్రాచిన్ ||

౨౧౮||

క. భవనప్రదీపికార్జిత!

ధనశాక్యతివిదితరమ్య-దయసమయుండై!

ధవుడుకనుసన్న సేయన్!

సవినయముగ రేచించలిత-చరణాంగదయై ||

౨౧౯||

ఉ. జారినకొవ్వతోనిదుర-సందడితోబలుగంట్లమోవితో!

దీరనికొక్కతోబెదురు-దీరనికన్దవతోదొలంగన్గా!

నేరనిలజ్జతోనిలువ-నేర్చినకూరిమితోలతాంగిశ్యం!

గారగృహంబుచేడెలకు-గన్నులపండువుగాగవెల్వడెన్ ||

ఉ భూరమణుండుశయ్యపరి-పూర్ణమనోరథుడౌచుడిగ్గిని।
ద్రూరహితంబులైనకను-దమ్ములకెంపువహింపనాహ్నికా।
చారవినోదవీతదివ-సశ్రముడైసుఖియించెగామవి।
ద్యౌరతిరాత్రులందుమగ-ధాత్తజగౌగిటగారవింపుచు॥

క. ఈరీతిఁగొన్నిదినములు।
భూరమణుడురతులఁబ్రీతిఁ-బొందినసతిశృం।
గారవతిప్రాధరతిఁజె।
న్నారెంగందర్పవిదలి-తావిత్రపయై॥

౨౨౩॥

౧. విడివడియున్ననీ-వీబంధపటిమతో,
వలనొప్పులజ్జబ-యలికిఁజనఁగఁ।
గ్రొమ్ముడిగట్టిన-కుసుమదామములతోఁ,
బ్రాలంబములువెన్ను-పైనటింపఁ।
గనకకాంచీఘంటి-కారవంబులతోడ,
రతికూజితధ్వను-లతిశయిల్లఁ।
బలుదెరంగులఁదోచు-పులకాంకురములతోఁ,
ఘర్తసీకరములం-గములఁబొడమ।

గీ మీగుఱొక్కె-లతోడనీ-క్కారములరఁ।
బటుకళాభావసుఖముతోఁ-బారవస్య।
మావహిల్లంగవిభునకా-హ్లాదమొసఁగెఁ।
బూరుషాయితరగులనం-భోజవదన॥

౨౨౪॥

క. ఆరామారత్నముశృం।
గారాగారములఁగేలి-కానగములపు।
ష్పారామములదిలీప।
క్షారమణినితోడఁగ్రీడ-సలుపుచువేడ్క-॥

౨౨౫॥

క. లేనెలప్రతీచివిరియం।
బూనినచందముననంద-ముగశుభవేళ॥

- ఋణాన్వేషణదౌహృదలక్షణా
మానెలఁతుకసకలజనము-లానందింపన్ || ౨౨౬ ||
- సీ. తినుబడివస్తువుల్ - తెప్పించుటయెకాని,
తృప్తిదీరఁగభుజి-యింపలేదు!
మేనువంచివిపంచి-మేళించుటెకాని,
మించితంతుఁగఁగోట-మీటలేదు!
చెలులతోఁబువ్వుతో-టలకేగుటయెకాని,
కోర్కెమీఱఁగవిరుల్-గోయలేదు!
కవితచిత్రంబుగాఁగల్పించుటయెకాని,
వడిపుస్తకముబట్టి-వ్రాయలేదు ||
- గీ దిటముగారతికుత్సహిం-చుటయెకాని!
విభునికమితోత్సవంబుగా-వింపలేదు!
లలనగర్భస్థశిశువువ-ళక్షువక్షు!
విభునిగతిఁబూటపూటకు-వృద్ధిబొంద || ౨౨౭ ||
- చ నడుముబయల్పడెన్ వశుల-నమములయ్యెనవినకాంతులే!
ర్పడెమయికన్నులన్ నిదుర-పాదుకొనెన్ భరమయ్యెహారముల్!
నడజడమయ్యెచన్ద్రోనల-నల్పువళిం చెక్కళిం చెఘక్తియి!
ప్పడతికిగర్భమీశ్వరక్య-పంగ్రమవృత్తినివృద్ధిబొందగన్ || ౨౨౮ ||
- ఉ అంతవసిష్ఠమానిసము-దంచితవృత్తిదిలీపమేదినీ!
కాంతుఁడుసంతసిల్లఁదన-కాంతయుఁదానునువచ్చిప్రీతిసీ!
మంతవత్తిశిరోమణికే-మానితపుంసవనంబొనర్చిసీ!
మంతమహోత్సవంబువిధి-మార్గమునన్ నడిపిం చెఁబిమ్ముటన్ || ౨౨౯ ||
- క. ఆతరువాత సుదక్షణ!
ప్రీతిన్ శుభవేళగనియె పృథునిభునిసుతన్!
శీతకరజేతరఖ!
ద్యోతాదులుతుంగసంగ-తులదనరారన్ || ౨౩౦ ||

చ. తనయునిఁ గాంచెనిప్పుడెను-దక్షిణయంచును ప్రీతిపుణ్యభా।
మినులెటిఁగింపవారలక-మేయధనంబులొసంగిరాజుకాం।
చనమణిరాంకవాభరణ-సామజ్జనైంధవగోముఖార్థముల్।
జనులునుతింపవిప్రులకొ-సంగెముదంబుమదింజెలంగఁగె॥ ౨౩౧॥

మ. అవనీదేవులకామహీరమణుఁడా-హ్లాదంబుగానందనో।
త్సవవేళందనవిత్తమెల్లనొసఁగె-ధాత్రీశనీపట్టభూ।
దివిజశ్రేణికినింతకంటెఘనవృ-త్తికొవిశ్వజున్నామయా।
గవిధికృదవ్యమశేషమిచ్చుననుచు-దార్కాంతికుల్బల్కఁగె॥

గీ చంద్రుఁడుదయింపనుప్పొంగు-జలధిరీతి।

నందనుండుదయింపనా-నందమంది।

జనవిభుండొనరించెను-జాతకర్త।

మఖిలజనులెన్నఁగావసి-షానుమతిని॥

౨౩౩॥

క. ఒకశుభదివసంబుననా।

మకరణసంభ్రమముసేయ-మదిఁదలఁపుచునా।

రకతనముఖంబుఁజూచినఁ।

బ్రకటముగవసిష్ఠుఁడవని-పతికిట్లనియె॥

౨౩౪॥

శా. మున్నితృప్తికుకకుస్థులున్విపులలో-ముఖ్యుల్తదీయాన్వయో।

త్పన్నుల్వృద్ధితదాఖ్యతంగనిరిత-ద్ధాత్రీశులంబోలియ।

తౌన్నత్యుండగునీసుతుండితఁడుర-ఘ్నాఖ్యాన్వతుండైనవి।

ప్పన్నుల్ రాఘవులంచుఁబల్కుదురునీ-పాత్రదులంబార్ధివా॥

క. అనుచువసిష్ఠుఁడుబలికినఁ।

తనయునకునురఘువటంచు-ధరణీశుఁడువ్రా॥

సెనునామకరణమనఘ।

ధ్వనులమృదంగాదినిఖిల-వాద్యములలరె॥

౨౩౬॥

గీ. నామకరణమహోత్సవా-గంతరమున।

చేవలెలుమెచ్చఁగాదిలీ-పాపనిపుడు।

- ధారుణీసురచాతక-తతులకెల్లఁ|
గనకవర్షంబుగురియుచు-ఘనతఁ గాంచె|| ౨౩౭||
- క. ఉపధలు దెచ్చినన్య పతులఁ|
గృహగ్రమ్మర వారివారి-గృహములక శ్వ|
ద్విపముఖ్యోచితబహుమతి|
నపరిమితోత్సవము జేసి-యవనిపుడనిపెన్|| ౨౩౮||
- మ. కవులుంగ ర్తపరాయణులక ధికులుం-గార్తాంతికుల్ గాయక|
ప్రవరుల్ బ్రహ్మవిరుల్ ప్రశస్తచరితుల్-పౌరాణికుల్ పండితుల్|
ద్రవిణార్దు గుణవృద్ధులగ మపరుల్ తత్వజ్ఞులధారుణీ|
ధవుచేఁబూజితులైరహింజనిరిత-ద్వాదృత్వమగ్నింపుచున్|| ౨౩౯||
- మ. అనుకూలావసరంబులన్న పుడఁడుడో-లారోపణంబర్కద|
ర్మగమజ్జారివిలొకనంబుగృహని-ప్రహ్లాదంబుభూదేవపం|
దనమీషన్న వనీతభక్షణవిధా-నంబన్న సంస్పర్శనం|
బొనరించెందనపట్టికిన్నిరుపమా-నోత్సాహసంయుక్తుడై|| ౨౪౦||
- గీ. నృపుడపండ్రెండుమాసముల్-నిండకుండ|
శుభముహూర్తంబుననుదన-సుతునకాప్త|
సహితుడైపుట్టుజుత్తుల-సంబరంబుఁ|
గర్ణవేధోత్సవముఁజేసె-గడుముదమున|| ౨౪౧||
- క. ఆటలపాటలమాటఁ|
తేటలనీటలరవసుమ-తీనాధునకున్|
మాటికిమాటికిముద్దులు|
మూటలుగట్టుచుసుధోత్త-ముడతనరారున్|| ౨౪౨||
- క. బాలుగకైదవయేటను|
చౌలమువృక్షబంధనంబు-జరిగించెమభూ|
పాలుండీసంభ్రమమే|
కాలంబునజూడమనిజ-గజ్జనులెన్నన్|| ౨౪౩||

క. అపరిమితద్రవ్యంబుల!

విపులాదిత్యులకునొసఁగి-వినయాన్వితుఁడై!

యుపనయ నానంతరమున!

నృపమాళివసిష్ఠతోడ-నిట్లనిపలికె॥

౨౦౪॥

మ. భవదాశీర్వచనప్రభౌవముచభూ-పాలావలికాగల్చివే!

దవిధికమాగధిఁబెండ్లియాడిసుతర-త్నప్రాప్తిమోదించిచాం!

ధవులెన్నకాద్విజకోటికింగనకర-త్నశ్రేణులర్పించిసం!

స్తవనీయాతీశయంబుఁగంటిమునినా-ధగ్రామణీధీమణీ॥ ౨౦౫॥

శా. వేదాంగంబులుసర్వశాస్త్రసరణుల్-వేదంబులాచారము!

లేవదండాంశరథాధిరోహణములు-ర్వీపాలనస్ఫూర్తినా!

నాదివ్యాస్త్రవిధానముల్వివిధజ-న్యప్రకమంబుల్ధను!

లేవదంబీతనికబ్బునట్లుగఁగృహ-నీవక్షింపవేమొక్కదా॥ ౨౦౬॥

చ. అనుచుదిలీళభూమివిభుఁ-డాదరమొప్పఁగవిన్నవించినె॥

మునివరుఁడాకుమారునకు-ముఖ్యములైసతదుక్తవిద్యలె!

ల్లనుదెలియంగఁజేయఁబ్రబ-లప్రతిభకృగహియించిరాజనం!

దనుఁడుకళాధికుండగుసు-ధానిధికైవడినొప్పెఁజెల్వుగ॥ ౨౦౭॥

క. నృపమాళిసకలవిద్యా!

నిపుణుండగుసుతునిఁజూచి-నిర్భయుఁడైనే!

రుపుమీరనశ్వమేధము!

అపరిమితస్ఫూర్తిజేయ-నారంభించె॥

౨౦౮॥

చ. సరయువుచెంగటకొనవన-శాలలమర్చిసమస్తవస్తువుల్!

గురుతరలీలఁగూర్చిసుర-కోటిమదింజెలఁగకొనభార్యుఁడై!

ధరణివిభుండువేదవిహి-తంబగుదీక్షవహించెమంత్రులం!

దరున్మృపుఁజూడవచ్చినజ-నంబులసుతస్సవమందఁజేయఁగ॥

శా. ఆజానేయముతోసుతుండగిశౌ-ర్యస్ఫూర్తిఁజూపింపఁగా!

భూజానుల్మణికాంచనోపధలుస-ద్భుద్భిక్ సమర్పింపఁగాఁ!

దేజోమూర్తివసిష్ఠఁడాధ్వరముప్రీ-తింబూనివర్తింపఁగా
శ్రీజెన్నారఁగనశ్వమేధమఘము-ర్వీభర్తగావింపఁగన్ ॥ ౨౫౦॥

క. ఆరాజుమఘముజూడని!

వారెవ్వరులేరుజూచు-వారలలోనం!

గోరినకోర్కెలభింపని!

వారెవ్వరులేరునాల్గు-వర్ణంబులలోన్ ॥

౨౫౧॥

క. ఆతఁడుబ్రహ్మధ్వర్య!

ద్వారలహేతనుసముత్స-కతనుబ్రీశిప్ర!

స్తాతమొదలైనయుత్వి!

గ్రావతములందనిపెయ్యోగ్య-గతిదక్షణలన్ ॥

౨౫౨॥

క. స్వాతీగతుఁడగుకవివి!

ఖ్యాతింగురిపించువృష్టి-గతినృపుఁడాత!

ర్వాతవతిషించెవిప్ర!

వ్రాతంబలరక్సువర్ణ-వర్ణంబెలమిన్ ॥

౨౫౩॥

ఉ. ఆరఘుశక్తివైరినృపు-లశ్వముముట్టఁగఁజాలరైరిదే!

వారులుమంత్రశక్తిసవ-నావనిముట్టఁగఁజాలరైరిపే!

వారువసిష్ఠశక్తిసోఽ-వంకరఁబట్టఁగఁజాలరైరిగో!

త్రారమణుండుసేయుమఘ-తంత్రముజూచినవారుమెచ్చరే॥

ఆ. సకలజనులుజూడ-సరయుఁడలంబుల!

వారుజేష్టిఁజేసి-వసుమతీశుఁ!

ఉధ్వరాంతరమున-నవబృధస్నానంబు!

తానొనర్చుదేవ-తలునుతింప॥

౨౫౪॥

క. అనఘుఁడుదిలీపుఁడీవిధ!

మునవరుసశతాశ్వమేధ-ములుజేసితనూ!

జునిరాజ్యంబునకభిషి!

క్తునిఁజేసిమృదూక్తినతని-తోనిట్లనియెన్ ॥

౨౫౫॥

ఉ. నీకువసిష్ఠమానిన్యప-నీతులుకాస్త్రములాగమంబులు।
 తేకముతోడఁజెప్పటయుఁ-జెప్పినవెల్లనునీవుబుదిన।
 వ్యాకులతంగ్రహించుటయు-నాత్మనెఱుంగుదునైనఁబ్రీతితో।
 నేకమతికొనిందగున-రేంద్రమదుక్తహితోపదేశముల్॥ ౨౫౭॥

గీ. ధర్మనిత్యుఁడుబ్రాహ్మణో-త్తముఁడభిజ్ఞఁ।
 డగునుపాధ్యాయులనుబ్రోచు-టర్హమగును।
 వినయరతుఁడుబహుశ్రుతుఁ-డనఘకులజఁ।
 డగుపురోహితుఁబూజింపఁ-దగునుసుమ్ము॥ ౨౫౮॥

క. మతిమంతువిధిజ్ఞబహు।
 శ్రుతునగున్లయెడనుభూవ-రులునిలుపఁదగున్।
 హుతహేష్యమాణకాలము।
 లతఁడెఱుంగకయున్నఁగర్త-హానియగుఁజుమి॥ ౨౫౯॥

క. భూవరుఁడుదేవతలపితృ।
 దేవతలనుగురుజనులను-దేశికులనుభూ।
 దేవతలనువృద్ధులవి।
 ద్యావిధులనుజనక సముల-నర్చింపఁదగున్॥ ౨౬౦॥

క. శస్త్రాస్త్రప్రాజ్ఞానిబహు।
 కాస్త్రవికారదునిసుగుణ-సహితున్మహిమం।
 డస్త్రగురుఁజేసికొనిన।
 ద్వస్త్రాభరణాదులొసఁగఁ-దగునాతనికిన్॥ ౨౬౧॥

క. శ్రుతపతులాత్మసములునిం।
 గితవిదులుజితేంద్రియులుసు-కృతులతిశూరుల్।
 హితులుకులీనులున్యపతికి।
 సతతంబుప్రధానులైన-సంపదలరుదే॥ ౨౬౨॥

ఆ. శాస్త్రవిదులుమంత్ర-సంపన్నులైనమం।
 త్రులనుగూడిభూవ-రుండుమంత్ర।

సరణి జెలఁగవలయు జయమూలమగుజుమీ!

మనుజవల్లభునకు-మంత్ర మెపుడు॥

౨౬౩॥

క. మేలవయమునిద్రింపమి!

మేలుచితంబైనవేళ-మేలుకొనుటభూ!

పాలసుతుఁడర నెపుణ!

మాలాననఁజేయవలయు-నవరక్ష పలక॥

౨౬౪॥

క. వినుమొక్కడైనపలుపురు!

మనుజులతోఁగూడియైన-మంత్రంబాలో!

చనసేయరాదుచనరా!

దనఘాతనమంత్ర మెప్పు-డన్యులచెవికి॥

౨౬౫॥

గీ. పరమలఘుమూలములుమహా-ఫలములైన!

కార్యములునిర్ణయించిశీ-ఘ్రింబెయవని!

పాలుఁడారంభ మొనరింపఁ-జాలఁడేని!

యాతఁడగుదుర్యశంబున-కాకరంబు॥

౨౬౬॥

క. భువినిశ్చితార్థములలో!

నవితథగతినడుచుచున్న-యవిఫలితములై!

నవిదాచినదాగగనే!

రవుకర్తవ్యములెఱియి-రాదితఱలకు॥

౨౬౭॥

క. తనచేతనుమంత్రులచే!

తనురక్షితమైనమంత్ర-తమునడుచుప్రయో!

జనములచేనూహలచే!

జనులకనిర్మితమైన-సఫలముకాదే॥

౨౬౮॥

క. వినుమాగ శతముకంటెను!

ఘనుడగుపండితునిమిగుల-కరిగింపఁదగుం!

జనపతికాతఁడునయవ!

ర్తనమునసమకూర్చుకీర్తి-ధనవైభవముల్॥

౨౬౯॥

చ. తనకు సహాయులై ప్రబల-తంత్రములన్నిహరింప నేర్తురే।
 ధనము హరింతురింతయును-తద్యము మూర్ఖులఁ జేరనిచ్చినన్।
 వినుఁడునుఁడొక్క-మంత్రయొవి-వేక మువిద్యయు శౌర్యమార్జవం।
 బనుమతిఁగల్గె నేనిపతి-కర్ణసమృద్ధియొనర్చునట్లుఁడై॥ ౨౦౦॥

క. ఉత్తమమధ్యమజనముల।
 నుత్తమమధ్యములునగు ప్ర-యోజనములభూ।
 పోత్తముఁడునిలిపియధమని।
 మిత్తంబులుఁ జెప్పనలెజు-మియధములకున్॥ ౨౦౧॥

క. పితృపైతృమహులుశుచి।
 వ్రతులు సమస్తోపధావి-రక్తులు సుగుణా।
 నివృతులగు సచివ శ్రేష్ఠుల।
 చతురతదగ నిలుపవలయు-సత్కర్తములన్॥ ౨౦౨॥

గీ. జానపదులీషదధికార-జనులొనర్చు।
 కూరదండంబుచేఁగడు-గుండకుండ।
 వారిరక్షింపఁగాఁదగు-వారినిలిపి।
 చూడవలె రాజుతద్వృత్తి-నూత్నదృష్టి॥ ౨౦౩॥

క. ధనలుబ్ధతకరమధికము।
 గొనినంబ్రజలధిపు చెంత-కుంబోరుకులాం!।
 గనలంగజార్తుఁడ౯స।
 జనులధమునిఁ జేరబోని-సరణికుమారా॥ ౨౦౪॥

క. శూరుఁడుపాయజ్ఞుఁడుపరి। -
 వారభయంకరుఁడుశాస్త్ర-వంతుఁడునిజల।
 క్షీరక్షుకుఁడగుమంత్రని।
 భూరమణుఁడుత్రుంపకున్న-బొలియునతనిచే॥ ౨౦౫॥

చ. కులమునుబుద్ధిశౌర్యమను-కూలతద్ధైర్యముగల్గిదత్తుఁడై।
 మెలగఁగ నేర్చువానికడి-మిందన నేనకు నాధుఁడేయఁగా।

వలయుజయప్రదంబుబల-వంతులుశూరులుయొద్దకోవిదుల్ ।
విలసితవిక్రమాధ్యులగు-వీరులనేలుటభూమిభగ్తులు ॥ ౨౧౬ ॥

ఉ. కాలములకొయధోచితము-గానవిలంబితవృత్తిబూనిభూ ।
పాలుఁడు వేడ్క వేతనము-భుక్తముభృశ్యులకిచ్చినకొబహు ।
శ్రీలుజెలంగుమిందువిప-రీతమొనర్చినభృత్యులుగ్రవా ।
చాలకులౌదురట్లయిన-సర్వమనర్థముగాదెరాజుకు ॥ ౨౧౭ ॥

గీ. కులమువారలుతనకను-కూలులైన ।
తనప్రయోజనములయందు-మనసునిలిపి ।
తనువులిచ్చెదరట్లౌట ధరణివిభుఁడు ।
పూజితముదాస్వజాతనిఁ-బ్రోవవలయు ॥ ౨౧౮ ॥

క. జానపదులభిజ్ఞులుప్రతి ।
భానిపుణులుసత్యరతులు-పండితులధిక ।
జానులగుదూతలవనీ ।
జానికీవినుపింతురఖిల-జనచరితంబుల్ ॥ ౨౧౯ ॥

క. దొరతీర్థాష్టాదశకము ।
పరులదెసందనదుడెసను-బదియేనితరే ।
తరమెఱుంగనిముగ్గురుము ।
గ్గురిచారులవలనఁదెలిసి-కొనఁగావలయు ॥ ౨౨౦ ॥

మ. యువభూజానిపురోహితుండుసచివుం-దుద్యోగిదౌవారికుం ।
డవరోధస్తుఁడుప్రాడ్వివాకుఁడుపురా-ధ్యక్షుండుసేనానిధ ।
ర్షవిధిజ్ఞుండుపురప్రదర్శకుఁడుక-ర్తసుండుకర్తాంతికా ।
ర్యవిదుండార్యుఁగుపండపాలకుఁడురా-ష్ట్రాంతాధ్యుఁడు ॥
దూతయు ॥

క. ఇవిపదునెనిమిదితీర్థము ।
లివియన్యులపక్షుఁడు-నెఱుంగవలెంబా ।

రిపుడుతన దెసపురోహిత।

గోమరాట్స్చివులనువిడచి-యూహింపఁదగ్గ॥

౨౦౨॥

క. తనువెడలఁగొట్టినంబుర।

ముననుండకనన్యదేశ-ములుఁదిరుగుచుని।

రనుఁడైక్రమృజనుదెం।

చినవైరులన్యపుడువిశ్వ-శించినఁజెడఁడే॥

౨౦౩॥

క. నాస్తికులవిద్యయాచియు।

పాస్తియొనర్చిననున్యపుడు-పడయఁగలఁడెలో।

కస్తుతిపండితవేషుడు।

వాస్తవవిద్యేషుఁడగుచు-వర్తించుజుమీ॥

౨౦౪॥

క. ఆనాస్తికులతిముఖ్యము।

లైనస్మృతిస్మృతులుజగతి-నలరుచునుండం।

గానోటిబలిమిధరణీ।

జానికెఁజూపుదురన్ధ-సరణిచతురులై॥

౨౦౫॥

శా. వీరోపేతమువాజివారణరథా-న్వీతంబుసత్యాఖ్యమా।

చారభ్రాజితవర్ణమున్నతమహా-సౌధంబమాత్యోత్తమా।

ధారంబర్కకులీనభూషితమువి-ద్యద్వర్జితంబుజ్వలః

ద్వారంబేలుముధర్తపద్ధతినయో-ధ్యాపట్టణంబింపుగ్గ॥౨౦౬॥

స్తీ. సకలాగ్నిచయనాది-సవనబంధురములు,

వివిధవిద్యజ్ఞ-విలసితములు।

దేవాలయసరోవ్ర-పౌవర్ణితంబులు,

పశునరనారీవి-భాసురములు।

భయవిహీనంబులా-పద్వర్జితంబులు,

వృకముఖమృగవిష-ద్విరహితములు।

ఘనశోభితములుదు-శ్చనభయంకరములు,

రజిత్రకాంచనరత్న-రాజితములు।

- గీ. రమ్యగృహములుమత్సూర్వ-రక్షితములు।
 ఘనసదీమాతృకలుత్పాణ-వనసమిత్స।
 మృద్ధములుజనపదములు వృద్ధిపొందు।
 పదతినిసీవుపాలింపు-బుద్ధిమహిమ॥ ౨౮౭॥
- క. తనకుంబ్రయులైనవణి।
 గనులనువాణిజ్యసరణిఁ-జతురుఁడగుచుఁబో॥
 చినదాఁకవృద్ధిఁబొందునె।
 ధనముతనీతటనతాను-ధరణీపతికి॥ ౨౮౮॥
- క. జనసంరక్షణమునకై।
 జననాయకుమహిమృజించు-జలజాసనుఁడా।
 జననాథుఁడుభోగేచ్ఛు॥
 జనులనురక్షింపకున్న-సద్గతిగలదే॥ ౨౮౯॥
- క. మృదువచనంబులముదితల।
 మదికుత్సవమెసఁగవిమల-మతిఁబ్రబోవఁదగుం।
 దదనుమతిఁదిరుగుటంగూ।
 డదుకూడదుగుహ్యామేర్ప-డంజెప్పటయు॥ ౨౯౦॥
- క. కరివనగుప్తిశుభంబగు।
 కరిణులెన్నఁజ్జించుటంత-కంటెశుభమగు॥
 ద్విరదాశ్వరథసమృద్ధిని।
 ధరణీపతిత్వప్రేబొందఁ-దగదెన్నటికి॥ ౨౯౧॥
- చ. అనుదినముంబ్రభాతసమ-యంబునలేచియలంకరింతుఁడై।
 జనములకాత్తదర్శనమొ-సంగుచుభృత్యులుజేయుకార్యముల్।
 గనుఁగొనుచున్నవెఱురినిఁ-గన్గొనకున్నతెరంగునంజరిం।
 చినవనుభావరండువిల-సిల్లుశరద్గుహరాజుకైవడి॥ ౨౯౨॥
- మ. ధనధాన్యాయుధవీరయంత్రజలసం-దర్శంబులైదుర్గముల్।
 దనరారకృష్యయమల్పమైనధనమ-ల్పంబైతగందద్యయం।

- బనిమేషాతిధియోధమిత్రపితృవి-ప్రప్రభ్యాగతాధీనమై!
కనుపట్టన్ నృపుడేతే నేనియదిస్వ-ర్గస్ఫూర్తివాటిల్లజే॥ ౨౯౩॥
- ఉ. దొంగలుకానివారిఁగడు-దొంగలటంచునుదొంగలైనవా!
ర్తింగరుణార్హులంచుబహు-శీతులనమ్మికఁబుట్టునట్లుబా!
ల్కొంగలరాయమాత్యులచ-లత్సవృహధర్మపథంబుమాత్మదృ!
ష్టింగనిరాజుతద్వచన-దృష్టికి హేతువులూహఁజేసినన్ ॥ ౨౯౪॥
- క. పరిశుభవిభ్రాంతింద!
వక్రరుదలఁచునుమనుజులొక్క-సమయ్యంబునఁబా!
ల్కొరెయంచునృపుఁడుశిక్షా!
చరణమునవిమర్శఁజేయఁజనునయ్యెడలన్ ॥ ౨౯౫॥
- క. వృష్టుఁడుగృహీతుఁడవసర!
దృష్టుండతిచౌర్యగుణప-రిష్కృతుఁడగువాఁ!
డిష్టుండయిననుశిక్షా!
భ్రష్టుంజేయంగ రాదు-పార్థివుఁడెపుడున్ ॥ ౨౯౬॥
- క. వినుమపరాధినిశిక్షిం!
చినవిధముననిరపరాధి-శిక్షించినయా!
తనిబాప్పబిందువులసం!
ఖ్యనుపశుపుత్రులునశింతు-రవనీపతికిన్ ॥ ౨౯౭॥
- క. ఇలబల్లవంతులకున్లుద్దు!
ర్బలులకున్తుబీడజరుగు-పట్లనుదనమం!
త్రులుపక్షపాతమార్గం!
బులువిడచిచరింపభూవి-భుఁడునుతికెక్కున్ ॥ ౨౯౮॥
- క. బాలురువృద్ధులువిద్యా!
శాలురుముఖ్యులునుమాన-సముచేమృదువా!
చాలతచేదానముచేఁ!
బాలింపఁగవలయుభూమి-పాలుండెపుడున్ ॥ ౨౯౯॥

- క. గుగువృద్ధతాపసాతిధి।
ధరణీదేవతలదేవ-తలచిత్తమునన్।
నరపతిపూజింపుచుయో।
గరహస్యములభ్యసింపఁ-గావలయుఁజూమి॥ ౩౦౦॥
- క. ధర్తంబర్థముచేతను।
ధర్తముచేనర్థమర్థ-ధర్తంబులస।
త్కర్తంబులఁగామముచే।
నిర్థూలము సేయరాదు-నృపుఁడెయ్యెడలన్॥ ౩౦౧॥
- క. కాలజ్ఞుండైతత్త।
త్కాలంబులనర్థధర్త-కామంబులుదా।
నాలోకింపుచుధరణీ।
పాలుఁడువిహరింపనాట-పట్టగు సిరికిన్॥ ౩౦౨॥
- గీ. పౌరజానపదులు-బ్రాహ్మణుల్ ధర్తృశా।
స్త్రీరక్షోవిదులుని-రంతరంబు।
తనసమృద్ధికోరు-కొనుచుండఁబాలింప।
వలయునిండ్రియముల-గెలచిన్యపుఁడు॥ ౩౦౩॥
- మ. అనికొక్కుమ్మడి సర్వదిగ్గమనమ-జ్ఞాలోచనంబేకచిం।
తనమాలస్యము నాస్తికత్వముప్ర-మాదంబిండియాసక్తికో।
భనకార్యారతిదీర్ఘసూత్రతయగో-ప్యంబీర్ష్యబాంకార్యవం।
చననిర్మితము సేయలేమిన్యపదో-షంబుల్ మనుషోక్తముల్॥ ౩౦౪॥
- గీ. వడిచతుర్వర్గమునుదశ-వర్గపంచ।
వర్గములుసప్తవర్గాష్ట-నర్గములుత్రి।
వర్గమునుదండనీతినా-వార్తనాత్ర।
యాయనందగువిద్యల-నెఱుఁగవలయు॥ ౩౦౫॥
- సీ. అననిసామాద్యపా-యములుచతుర్వర్గ,
ముననుండులుబుండు-నన్యతవాది।

కూరండుమూఢుండు-భీరుఁడసిరుఁడన,
యుండుప్రమాదిదూ-ఘ్యుండునంగ।
దశవర్గమపరాధ-వశమునసాపత్న్య,
మునమాటవలనస్త్రీ-జనమువలన।
ధనములవలనబు-ట్టినవైరములుపంచ,
వర్గంబునృశమంత్రి-దుర్గరాష్ట్ర।

గీ. సైన్యమిత్రధనంబులు-సప్తవర్గ।
మర్ధదూషణమిర్ష్యదో-హంబనూయ।
సాహసముదండవాక్పరు-షతలుపిశున।
వర్తనంబిష్టవర్గంబు-వత్సవినుము॥

౩౦౬॥

ఆ. తనకశక్యమైన-పనిసేయఁబోవుట।
తనకుశక్యమైన-పనివిడుచుట।
శక్యమైనపనికి-సమయంబెఱుంగమి।
వసుధలోననిదిత్రి-వర్గమగును॥

౩౦౭॥

గీ. మానుషంబునుదైవంబు-మండలంబు।
యాత్రదండవిధంబకృ-త్యంబుప్రకృతి।
సరణివింశతివర్గంబు-సంధివిగ్గ।
హములరీతులుషాడ్గుణ్య-మరయవలయు॥

౩౦౮॥

గీ. రాజుజుట్టలచేయువ-రాజుచేతఁ।
బరులచేతనురాజులో-భంబుచేతఁ।
దస్కరులచేతవచ్చుదు-ర్దశలుప్రజకుఁ।
గాదెమానుషభయపంచ-కంబుమహిని॥

౩౦౯॥

క. జలమువలనదుర్భిక్షము।
వలనహుతాశనునివలన-వ్యాధివలనఁజా।
వులవలనంబుట్టినభయ।
ములుదైవంబనగనైదు-భువిలోఁబరగున్॥

౩౧౦॥

మ. పరమితాగ్రహితార్థులగ్రన్థపటల్ - పార్శ్వగ్రహాక్రందులి।

ద్వరుయద్ధార్థికిఁబృష్టభూపతులుత-త్పార్శ్వస్థులసారులి।

ద్వరనేలున్ పయినుండిమధ్యముఁడుదా-రుండైయుదాసీనుఁడం।

దరదూరసితుఁడౌచునేలునిదియె-న్నన్ మండలంబైతగఁ॥ ౩౦౧॥

౩. తొలుతపార్శ్వగ్రహితా-తోవైరిపెకేగు,

యానమెన్ననిగృహ్యయానమగును।

నృపుడువాష్ణిఁగ్రహితా-కిష్టుడైజేసి,

యానంబుసంధాన-యానమగును।

సామంతసహితుఁడై-శత్రులపైకేగు,

యానంబుసంభూయ-యానమగును।

శత్రునిపైకేగ-సమకట్టివేటొక్క,

చోనేగుటయుపేక్ష-యానమగును।

గీ. అనికినొకవైరిమీఁదికి-నరుగవలయు।

ననిప్రసంగించివేటొక్క-పనికిఁజనఁబ్ర।

సంగయానంబగునుయాన-సరణులైదు।

సేనఁగూర్చుటదండవి-ధానమగును॥

౩౦౨॥

చ. తనభటులందుశత్రువసు-ధాపతిలోభికిజీవితార్థమి।

య్యనియెడకృద్ధుఁడైకుపితు-డౌనెడమావినిమాటమించనా।

డినయెడనిర్భయున్ భయప-టిష్టునిజేయునెడన్ నృపాలుడా।

జనులనుభేదపెట్టితగు-సంపదలిచ్చుటకృత్యమెయ్యెడన్॥ ౩౦౩॥

గీ. రాష్ట్రాధినమంత్రిదండదు-ర్గంబులైదు।

ప్రకృతియనఁదగుసంధికా-రణముభేద।

గతిసమాశ్రయములకువి-గ్రహముకార।

ణంబగునుయానమునకాస-నంబునకును॥

౩౦౪॥

సీ. దుర్భిక్షభయపీడి-తుఁడుబలవ్యసనసం;

కులుఁడదేశముఁడు-కుఱవృద్ధుఁ।

డతిలుబ్ధుఁడునలుబ్ధుఁ-డామయ సంయుతుం,
 డింద్రియరతుఁడుబ-హిష్కృతురదా
 సాధ్వసజనకుండు-జాతిభీతుఁడుదేన,
 విప్రనిందకుఁడధ-ర్మపియుండు
 దైవోపహతకుండు-దైవవంచితఁడనా,
 కారియునానావి-చారయుతుఁడు

గీ. వర్జితౌఁశుండువిరళతే-వర్గమనుచు
 శంధిజగడంబుయానమా-సనము భేద
 కుశలతసమాశ్రయరబుషాద్ధుణ్యమగును
 గాఢ్యామ్రగాఢ్యామెఱుఁగ నే-ర్పరులెన్మ పులం ॥ 30౫ ॥

క. మంత్రితచతుష్కంబైనను
 మంత్రిత్రయమైననో ప్ప-మాత్రరబునకా
 మంత్రులలోనోక్కొక్కని
 మంత్రమువేత్వేఱివినుస-మయములుగలుగున్ ॥ 30౬ ॥

గీ. దానమునభోగముననగు-ధనముసఫల
 మగ్నిహోత్రాదులనువేద-మగునుసఫల
 మాలురతినుతసంప్రాప్తి-నగునుసఫల
 మతులితచారమునశ్రితం-బగుసఫలము ॥ 30౭ ॥

చ. తహతహమానిసంతతము-దాననురక్తినితండ్రియొంబితా
 మహుఁడునొనర్చుసద్వృత్తస-మాజమొనర్చుచునీతిమంతుఁడై
 యిహపరసౌఖ్యదంబయిన-యౌవచనంబులరీతిభూవిభుం
 డహరహముంజరింపదన-రారుఁదదీయయశంబునిర్వమే ॥ 30౮ ॥

చ. తనయునకానరేంద్రుఁడుచి-తంబుగనీగతిరాజనీతులె
 ల్లనుదెలియంగఁజెప్పిహరు-లంగరులన్నిరులంబ్రధానులన్
 జనులనువేడ్కతోనొసఁగి-సాత్వికవృత్తిసభార్యుఁడైతపో
 వనమునకేగిమానిగణ-వణిఁతుఁడైవపియించెనయ్యెడన్ ॥ 30౯ ॥

క. వినుతింపనీదిలీపా।

వనివరుచరితముజదివిన-వ్రాసినవినినన్।

జనులకు నైహిక సౌఖ్యము।

లనవరతముగ లుగు మోక్ష-మరచేతిదగున్॥

౩౨౦॥

మ. అనినూతుండిటుశౌనకాదిముఖము-ఖ్యత్రేణికోలిదిలీ।

పనరాధీశమహాచరిత్రమునుసం-బంధంబుగాఁదెల్పిన।

న్వినీవేచ్చుంజనినైజవాసములత-ద్వృత్తాంతమున్ దెప్పిం॥

చునుసౌఖ్యంబుననుండిరుగ్రతపముల్-శోభిల్లవిజ్ఞానులై॥ ౩౨౧॥

మ. హరివంశాంబుధిసోమపోమజితశౌ-ర్యప్రాభవస్తోమతో।

మరభీమారివిరామరామబలకుం-భచ్చైలసుత్రామతా।

మరసోద్యత్పదధామధామబలసం-పన్నాంబుదశ్యామసా।

మరశక్రస్తుతనామనామయవపు-ష్పన్తానిరాట్సన్నతా॥ ౩౨౨॥

శా. సీతాన్వితశ్రుతిప్రణీతముదితా-శేషాశ్రితవ్యాతజీ।

మూతాశ్వేతనుతేంద్రమాతవిశితా-మోక్షాస్త్రసంక్షాతఖి।

ద్యోతాతీతమహస్సమేతసరసం-ఘోషేతసామోక్షసం।

గీతప్రీతభవాభ్రవాతనతసు-గీవాతపస్విస్తుతా॥ ౩౨౩॥

క. శరగాంభీర్యతిరస్కృత। శరధీకరధీరతాప్ర-చలితోదుపశే।

ఖరకార్తుకభార్యాసో। ధరవత్సలతాప్రహృష్ట-ధాతీజనవా॥

మాలిని. మనునృపకులదీపా-మర్త్యభావస్వరూపా।

దినకరనిభతేజా-దీనమందారభూజా।

కనకమణికలాపా-ఖండితోగ్రాక్షచాపా।

సనమయగుణసాంద్రా-జానకీరామచంద్రా॥

౩౨౪॥

గద్య-ఇది శ్రీజానకీరమణ చరణార్పిత మనశ్శతపత్ర హరితసగోత్ర

పవిత్రకొటికలపూడి వేంకటరామపుత్ర విద్వద్విధేయ సరస

కవితాధేయ వేంకటకృష్ణనామధేయప్రణీతంబైన దిలీప

చరిత్రంబు మహాప్రబంధంబునందు సర్వం

బును జతుర్థాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.

మంజునాథ వత్రికనుడి ముద్రించిన గ్రంథములు.

రూ. అ. పై.

1. ఆంధ్రచంద్రాలోకము - అడిదము నూర కవివరచిత్రము ఉపోద్ఘాతసహితము...	0	6	0
2. రాజనాహన విజయము - కాకమానిమూర్తి ప్రణీతము. టీకా తాత్పర్యసహితము.	0	12	0
3. సర్వలక్షణ సారసంగ్రహము - కూచిమంచి తిమ్మకవి ప్రణీతము.	0	12	0
4. అప్పయ్యదీక్షిత చారిత్రము శ్రీరామమూర్తి	0	4	0
5. తిమ్మరుసు చారిత్రము ప్రణీతము...	0	4	0
6. శకటరేఖనిర్ణయము - భారతము లక్ష్మీపతి	0	8	0
7. ఆంధ్రపరాశరస్మృతి - ఆదిపూడి ప్రభాకర కవి విరచితము.	0	8	0
8. వ్యసనాయము. రాజాభుజంగరావు ప్రణీ తము.	0	4	0
9. ధర్మజరాజనూయము - నేతి వేంకటసుబ్బ రాయశాస్త్రి గారిచే రచియింపబడినది.	0	8	0
10. చమత్కారస్నేహ ప్రహసనము...	0	2	0
11. మహాయోగరహస్య ప్రహసనము	0	2	0
12. విధవావివాహ ప్రహసనము	0	2	0
13. నిరపవాద ప్రహసనము	0	2	0
14. అపూర్వకవి పండిత ప్రహసనము	0	2	0
15. శిశుజీవ సంజీవని	0	4	0
16. వాసవదత్త వచనము గంగాధరిశాస్త్రికృతము.	0	6	0
17. కాగడా బ్రహ్మయ్యగారు శబ్దకల్పము.	0	1	0
18. దిలీపచరిత్రము ప్రాథమికబంధము. వేంకట కృష్ణకవి...	0	10	0
19. వైద్యులలోహశాస్త్రము ప్రథమ భాగము డి. వి. శర్మగారు	0	6	0
20. విష్ణోరియా స్వర్గయాత్ర. రాజా భుజంగ రావుగారు	0	1	0